

TEMA MARII LUPTE

ÎN SCRIERILE LUI ELLEN WHITE

„Îngerul care mă însoțea a spus: «Sunt iarăși dezamăgiți în așteptările lor. Isus nu poate veni pe pământ încă. De dragul Lui, ei trebuie să îndure încercări mai mari. Trebuie să renunțe la rătăcirile și tradițiile primite de la oameni și să se întoarcă cu totul către Dumnezeu și către Cuvântul Său. Ei trebuie să fie curățiți, albiți și încercați. Cei care vor suporta acea amară încercare vor obține o biruință veșnică»”.

[Scrieri timpurii, 243]

Tema Marii Lupte

în scrierile lui Ellen White

„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte. De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.”

Apocalipsa 12: 7-12

Cuprins

Argument.....	5
Marea Luptă este tema centrală a Sfintelor Scripturi	9
Tema Marii Lupte explică contextul apariției păcatului.....	23
Tema Marii Lupte ne explică planul lui Dumnezeu cu omul, înainte și după căderea în păcat	31
Tema Marii Lupte și schimbările care au avut loc în omenire după căderea în păcat	37
Tema Marii Lupte ne descoperă de ce Fiul cel Veșnic al lui Dumnezeu a devenit om	59
Tema Marii Lupte produce o mai clară înțelegere a Golgotei.....	83
Tema Marii Lupte produce o mai clară înțelegere a ispășirii	89
Tema Marii Lupte ne prezintă de ce Isus slujește ca Mare Preot.....	95
Tema Marii Lupte ne descoperă rolul Duhului Sfânt în planul de mântuire.....	103
Tema Marii Lupte și relația cu reforma spirituală a poporului advent.....	109
Tema Marii Lupte și reforma sănătății	119
Tema Marii Lupte și evenimentele finale	127
Tema Marii Lupte și solia îngerului al treilea	141
Tema Marii Lupte și credința lui Isus	151
Tema Marii Lupte și marea strigare.....	155
Tema Marii Lupte și ploaia târzie	167
Tema Marii Lupte și rugăciunea	171
Marea Luptă ia sfârșit, păcatul și păcătoșii nu mai există	181
Index	185

ARGUMENT

„Lumea căzută este terenul de luptă pentru cel mai mare conflict la care au asistat vreodată universul ceresc și puterile pământului. Ea a fost desemnată ca fiind teatrul de desfășurare a mării bătălii dintre bine și rău, dintre cer și iad. Fiecare om joacă un rol în acest conflict. Nimeni nu poate rămâne neutru.” – *Manuscris 56*, 1899.

În 13-14 martie 1858 James și Ellen White au participat la o serie de întâlniri în Lovett's Grove, Ohio. Duminică după amiază James White a condus un serviciu funerar în școala în care se ținuseră și întâlnirile de Sabat. Când James și-a terminat vorbirea, Ellen White s-a ridicat simțindu-se îndemnată de Duhul Sfânt să-și dea mărturia și a rostit cuvinte de încurajare pentru rudele îndoliate. În timp ce vorbea a fost luată în viziune și pentru două ore, prin revelație divină, Domnul a prezentat înaintea ei „marea luptă a veacurilor dintre Hristos și Satana” și a fost instruită să o scrie¹. Timp de aproape nouă luni după această experiență Ellen White a muncit din greu pentru a scrie viziunea și a publica materialul. În prima parte a lunii septembrie 1858, primul volum din *Spiritual Gifts (Daruri spirituale)*, a fost disponibil sub numele *The Great Controversy Between Christ and His Angels, and Satan and His Angels (Marea luptă dintre Hristos și îngerii Săi și Satana și îngerii săi)*. Ellen White avea atunci 30 de ani, iar în următorii 50 de ani de viață ea a extins această micuță carte la o întreagă serie de câteva mii de pagini, serie care cuprinde cinci volume: *Patriarhi și profeți, Profeți și regi, Hristos lumina lumii, Faptele apostolilor și Tragedia veacurilor*. Această temă a devenit sistemul de referință în care doctrinele adventiste au început să fie cu adevărat înțelese. Sau așa ar fi trebuit să se întâmple.

„Sunt foarte împovărată pentru felul în care a fost tratat de către colportorii noștri volumul IV, *The Great Controversy (Marea luptă)* întrucât a fost reținut atât de mult timp departe de câmp. Sunt aproape doi ani de când a fost completată o nouă ediție, dar foarte puțin a fost făcut pentru a o aduce înaintea oamenilor. Am fost mișcată de spiritul lui Dumnezeu să scriu această carte [...]. Cuvintele au fost rostite ca o însărcinare pentru

¹ *Life Sketches of Ellen G. White*, 126.

mine: «scrie într-o carte lucrurile pe care le-ai văzut și fă-le să ajungă la toți oamenii; pentru că este aproape timpul când istoria din trecut se va repeta.»” – St. Helena, California, 14 mai 1890, citată în *Materialele 1888*, de la pagina 651.

Scriindu-i pe 21 iunie 1890, președintelui Conferinței Generale, O.A. Olsen, profetul spunea:

„Vrei să prezinți la tabără necesitatea de a răspândi volumul IV? [...] Satana a lucrat și cu această ocazie ca să țină departe de popor tocmai lumina necesară pentru acest timp. Și nicio pană, nicio voce, nu se ridică pentru a prezenta aceste lucruri înaintea poporului nostru în adevărata lor însemnătate.” – (scrisoarea poate fi citită în întregime în *Materialele 1888*, începând cu pagina 675)

Înțelegerea Temei Marii Lupte este din ce în ce mai relevantă cu scurgerea timpului și fiecare urmaș al lui Hristos trebuie să se întrebe dacă înțelege cu adevărat marea luptă.

Tema Marii Lupte este contribuția teologică distinctivă a lui Ellen White, la care nu au participat teologii contemporani cu ea. Înțelegând acest concept, vom înțelege cum a gândit profetul pe care Dumnezeu l-a trimis pentru a oferi adevărurile care ar fi trebuit să pregătească un popor pentru venirea Regelui, vom înțelege sistemul ei teologic, educația holistică pe care a promovat-o, principiile de sănătate progresive, precum și alte arii ale gândirii ei.

Și astfel, nu vom mai folosi scrierile Spiritului Profetic pentru a susține anumite opinii teologice, obținute prin educație intelectuală, ci îl vom folosi pentru a lua din el adevărul lui Dumnezeu.

Toate contribuțiile teologice, pentru a fi coerente și lipsite de paradoxuri, sunt construite pe un principiu de organizare. Tema Marii Lupte este un astfel de principiu, de fapt, este unicul principiu hermeneutic care ne ajută să înțelegem fără greș Sfintele Scripturi. Ea construiește o nouă paradigmă prin care noi privim la cuvinte ca iertare, har, credință, păcat și neprihănire cu noi definiții dinamice.

Tema Marii Lupte este cheia care deschide ceea ce pare a fi vag, paradoxal, poate chiar contradictoriu în Sfintele Scripturi.

Înțelegând Tema Marii Lupte, vom ajunge la concluzia că poporul lui Dumnezeu nu are nevoie de idei din teologia lui Augustin, cum ar fi natura păcatului, sau de concepte din Reforma protestantă, cum ar fi ispășirea, slujirea Domnului Hristos, precum și subiectul neprihănirii prin credință care nu poate fi regăsit în mod complet în teologia protestanților. Tema Marii Lupte a fost un subiect important în scrierile lui Ellen White. Ea nu a primit doar viziunea de la Lovett's Grove, ci o serie de viziuni care au determinat-o să gândească așa cum putem vedea studiind scrierile ei.

„În viziunea de la Lovett's Grove, cea mai mare parte a descoperirilor pe care le avusesem cu zece ani înainte în ceea ce privește marea luptă dintre Hristos și Satana, s-au repetat și mi s-a poruncit să le scriu. Mi-a fost arătat că, deși voi fi nevoită să lupt cu puterile întunericului, deoarece Satana va face eforturi serioase pentru a mă împiedica, totuși trebuie să îmi pun încrederea în Dumnezeu, și îngerii nu mă vor părăsi în lupta aceasta.” – *Schițe din viața mea*, 162.

Faptul că Dumnezeu a dat mai multe viziuni pe aceeași temă și a ajutat-o pe parcursul scrierii arată că poporul nostru trebuie să acorde o atenție specială temei marii lupte.

Aceasta îi plasează pe Adventiștii de Ziua a Șaptea pe o poziție unică, cu vederi profunde asupra istoriei și naturii păcatului, precum și a lucrării de răscumpărare. Pierderea acestui concept teologic va conduce în mod clar la necesitatea inexistenței noastre.

„Fie ca atenția poporului nostru să fie atrasă asupra lucrării speciale a Spiritului lui Dumnezeu care s-a desfășurat odată cu începutul și dezvoltarea celor trei solii, iar rezultatul va fi o binecuvântare pentru tot trupul. O reînviere a credinței și interesului față de mărturiile Spiritului lui Dumnezeu va conduce la obținerea unei experiențe sănătoase în ce privește lucrurile lui Dumnezeu.” – *Materialele 1888*, 803-804.

NOTĂ:

Pasajele au fost alese în așa fel încât să poată fi regăsite în cărțile tipărite în limba română, pentru ca acestea să poată fi ulterior studiate în cadrul în care se găsesc în cărțile disponibile. Dacă s-au găsit pasaje importante în materiale nepublicate în limba română acestea au fost traduse și s-a indicat sursa. În ambele situații paginile sursă sunt cele din edițiile din limba engleză.

Marea Luptă este tema centrală a Sfințelor Scripturi

Introducere:

„Biblia este propriul ei interpret. Scriptura trebuie comparată cu Scriptura. Elevul trebuie să învețe să privească Cuvântul ca un întreg și să vadă relația dintre părțile lui. **El trebuie să obțină o înțelegere a marii teme centrale, a planului original al lui Dumnezeu pentru lume, a apariției marii lupte și a lucrării de răscumpărare.** El trebuie să înțeleagă natura celor două principii care se luptă pentru supremație și trebuie să învețe să le descopere lucrarea din rapoartele istoriei și profeției până la marele final.

Acesta trebuie să vadă cum această **luptă este cuprinsă în fiecare fază a experienței umane**; cum el însuși dă pe față, în fiecare împrejurare a vieții, una din cele două rațiuni antagoniste, și cum, fie că vrea sau nu, el decide încă de pe acum de ce parte a luptei va fi găsit.” – *Educație*, 190.

†

„**Progresul reformei depinde de o înțelegere clară a adevărului fundamental.** În timp ce pe de o parte pericolul pândește într-o filozofie strâmtă și o ortodoxie rece și dură, pe de altă parte este un mare pericol în liberalismul lipsit de griji. Fundamentul pentru toate reformele trainice este legea lui Dumnezeu. Noi trebuie să prezentăm distinct și cu claritate nevoia de a asculta de această lege. Principiile ei trebuie ținute înaintea poporului. Ele sunt la fel de veșnice și neînduplecate ca Dumnezeu însuși. **Unul dintre cele mai jalnice efecte ale apostaziei originale a fost pierderea puterii oamenilor de a se controla pe sine.** Doar când această putere este recâștigată poate exista un progres real. **Trupul este singura**

Înțelegerea corectă a Sfințelor Scripturi va proteja pe creștin de posibilele greșeli de interpretare care ar putea apare.

Există o temă centrală în Biblie care funcționează ca ghid de interpretare.

cale prin care mintea și sufletul sunt dezvoltate pentru zidirea caracterului. Prin urmare, vrăjmașul sufletelor își îndreaptă ispitele pentru slăbirea și degradarea puterilor fizice. Succesul lui înseamnă supunerea la rău a întregii ființe. Puterea nobilă a rațiunii, sfințită de harul divin, trebuie să aibă stăpânire pe viețile noastre.” – *Divina vindecare*, 129-130.

†

„Nu vă încredeți în înțelepciunea niciunui om, sau în cercetările vreunui om. Mergeți la Scriptură personal, cercetați cuvântul inspirat cu inimi umilite, lăsați la o parte opiniile voastre preconceptuate pentru că nu veți obține niciun beneficiu decât dacă veți veni ca și copiii în fața cuvântului lui Dumnezeu. [...] **Voi nu trebuie să predicați adevărul ca pe un produs al altei minți, ci trebuie să-l faceți al vostru.**” – *Materialele* 1888, 547.

†

„La început, marea luptă s-a dat în legătură cu Legea lui Dumnezeu. Satana a căutat să dovedească faptul că Dumnezeu era nedrept, că Legea Sa era greșită și că binele Universului cerea ca ea să fie schimbată. Atacând Legea, el ținea să răstoarne autoritatea Autorului ei.

A se reține acest aspect pentru a putea fi conectat ușor cu următoarele secțiuni, în special cu secțiunea „Tema Marii Lupte produce o mai clară înțelegere a Golgotei”.

În această luptă, trebuia să se vadă dacă rânduilele divine erau necorespunzătoare, și deci era posibil să fie schimbate, sau sunt desăvârșite și de neschimbat.

Când Satana a fost aruncat din ceruri, el s-a hotărât să facă pământul împărăția sa. Când i-a ispitit și i-a înfrânt pe Adam și Eva, el a crezut că a câștigat stăpânirea asupra acestui pământ: „pentru că”, spunea el, „ei m-au ales în calitate de conducător al lor”. El pretindea că iertarea era imposibil de acordat păcătosului, și de aceea ființele ce compuneau neamul omenesc căzut erau de drept supușii lui, iar lumea era a lui. Dar Dumnezeu a dat pe singurul Său scump Fiu — Unul egal cu Sine — să poarte pedeapsa nelegiuirii și să ofere o cale prin care ei să poată fi readuși în grația Sa și în căminul lor din Eden. Hristos S-a angajat să-l răscumpere pe om și să salveze lumea din mâna lui Satana. **Marea luptă a început în ceruri și avea să fie decisă în același loc, pe același teren pe**

care Satana îl pretindea ca fiind al lui.” – *Patriarhi și profeți*, 69 (vedeți și 78-79).

†

„Refacerea în om a chipului Creatorului său, readucerea sa la perfecțiunea în care fusese creat, sprijinirea dezvoltării trupului, minții și sufletului, astfel încât să poată fi împlinit scopul divin avut în

vedere la crearea lui, iată care avea să fie lucrarea de răscumpărare. Acesta este obiectul educației, marele obiectiv al vieții.” – *Educație*, 15.

Refacerea chipului lui Dumnezeu în om este posibilă chiar și în contextul păcatului. Lucrul acesta este, cu atât mai mult, o onoare pentru Dumnezeu.

†

„Universul ceresc urmărește cu cel mai adânc interes conflictul dintre Hristos, în persoana sfinților Săi, și marele înșelător.” – *Manuscript Releases*, vol. 2, 343.

Hristos poartă astăzi bătaia în persoana sfinților Săi. Poporul Său trebuie să reprezinte persoana, dar și caracterul Său.

†

„Fiecare creștin trebuie să înțeleagă că are lor o bătaie decisivă între poporul ales al lui Dumnezeu și puterile întunericului. Când oamenii sunt mulțumiți să trăiască doar pentru această lume, **inclinația inimii se unește cu sugestiile vrăjmașului**, și invitația sa este ascultată. Dar atunci când ei caută să părăsească steagul întunecat al puterii întunericului și se aliniază sub steagul însângerat al Prințului Emanuel începe lupta și războiul este purtat **sub observația universului ceresc**. Oricine luptă de partea dreptății, trebuie să se lupte cu dușmanul **corp la corp**. Pentru ca să poată rezista împotriva vicleniilor diavolului, El trebuie să se îmbrace cu întreaga armură a lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 14, 294.

†

„Există o luptă între forțele binelui și ale răului, între îngerii loiali și îngerii neloiali. Hristos și Satana nu sunt în acord și nu vor fi niciodată. **Întotdeauna, adevărata biserică a lui Dumnezeu a fost în conflict deschis cu agenții satanici**. Până când controversa va fi încheiată, lupta va continua între îngerii și oamenii răi pe de o parte și îngerii sfinți și adevărații credincioși de cealaltă parte.” – *Hristos biruitorul*, 28.

†

„Dumnezeu îi permite până la sfârșit Satanei să-și descopere caracterul sau ca mincinos, acuzator și ucigaș. Astfel, triumful final al poporului Său devine cu mult mai evident, mai glorios, mai deplin și complet.” – *Solii alese*, vol. 3, 414.

Lucrarea Satanei va face ca triumful lui Dumnezeu și al poporului Său să fie mult mai evident.

†
„În marea luptă dintre bine și rău, **Satanei trebuie să-i fie oferită orice ocazie pentru a-și manifesta caracterul real**, astfel încât, universul cersc și neamul pentru care Hristos își dăduse viața, să vadă neprihănirea scopurilor lui Dumnezeu.” – *Signs of the Times*, 28 martie 1900.

†
„**Lupta s-a întesit tot mai mult** și a devenit tot mai aprigă de-a lungul veacurilor și va continua la fel până la scenele finale, când lucrările înșelătoare ale puterilor întunericului vor atinge apogeul lor. Satana, asociat cu oamenii răi, va înșela întreaga lume și bisericile care nu au primit dragostea adevărului. Însă îngerul cel puternic ne atrage atenția. El strigă cu glas tare. El își va arăta puterea și autoritatea glasului Său acelor care s-au unit cu Satana pentru a se împotrivi adevărului.” – *Adevărul despre îngeri*, 243.

†
„**Pe acest pământ noi suntem combatanți.** Acesta nu este timpul sau locul în care putem să fim neglijenți, indiferenți și fără griji. Avem de câștigat cerul și de evitat iadul. Mi s-a prezentat în mod frecvent o scenă a conflictului și a unei opoziții neclintite. Cum ar putea fi altfel, de vreme ce ne aflăm în țara dușmanului?” – *Paulson Collection of Ellen G. White Letters*, 13 (fragment dintr-o scrisoare adresată lui G.I. Butler în 1903).

†
„**Ultimul mare conflict al controversei dintre adevăr și rătăcire va fi între legile oamenilor și principiile lui Iehova.** Noi intrăm acum în această luptă nu o luptă între biserici rivale, care se bat pentru supremație, ci între religia Bibliei și religiile fabulei și tradiției. Puterile care s-au unit împotriva adevărului sunt acum neobosite la lucru. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, care ajuns până la noi cu un preț atât de mare de suferință și sânge vărsat, este puțin apreciat. Puțini sunt aceia care îl primesc în adevăr ca regulă de viață. **Necredința predomină într-o proporție alarmantă nu numai în lume, ci și în biserică.** Mulți au ajuns să

nege învățăturile Evangheliei, care sunt chiar stâlpii credinței creștine. Faptele cele mari ale creațiunii, așa cum sunt prezentate de către scriitorii inspirați, crearea omului, ispășirea, perpetuarea Legii toate acestea sunt practic lepădate de o mare parte din lumea pretins creștină. Mii, care se mândresc cu cunoștința lor, consideră ca o dovadă de slăbiciune încrederea deplină în Biblie și ca o dovadă de erudiție faptul de a pune la îndoială Scripturile și de a spiritualiza și înlătura cele mai importante adevăruri ale ei. **Creștinii trebuie să se pregătească pentru ceea ce, în curând, va invada lumea ca o surpriză copleșitoare, și această pregătire să o facă prin studierea cu seriozitate a Cuvântului lui Dumnezeu și prin străduința de a-și conforma viața cu preceptele lui.** Problemele capitale ale veșniciei ne cer ceva în afară de o religie imaginară, o religie a cuvintelor și a formelor, unde adevărul este ținut în curtea de afară. Dumnezeu cheamă la redeșteptare și reformă. Cuvintele Bibliei și numai ale Bibliei să fie auzite de la amvon. Dar Biblia a fost jefuită de puterea ei, iar urmarea se vede în scăderea nivelului vieții spirituale. În multe predici de astăzi, nu se mai vede acea manifestare divină, care trezește conștiința și care aduce viață sufletului. Ascultătorii nu pot zice: «Nu ne ardea inima în noi, când vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?» (Luca 24:32). Sunt mulți aceia care strigă după Dumnezeu cel viu, tânjind după prezența divină. Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să vorbească inimii. Faceți ca aceia care au auzit numai tradiție, teorii și maxime omenești să audă glasul Aceluia care poate înnoi sufletul spre viață veșnică. – *Patriarhi și profeți*, 625-626.

†

„Păcatul cel mare al iudeilor a fost lepădarea lui Hristos; **păcatul cel mare al lumii creștine va fi respingerea Legii lui Dumnezeu, temelia guvernării Sale în cer și pe pământ.**” – *Tragedia veacurilor*, 22.

†

„Pentru a asigura unitatea și pacea, erau gata să facă orice concesie care corespundea cu ascultarea de Dumnezeu; dar simțeau că însăși pacea ar fi fost prea scump câștigată cu jertfirea principiilor. Dacă unitatea se putea asigura numai prin compromiterea adevărului și a neprihănirii, atunci preferau să rămână despărțiți chiar și în război. Bine ar fi pentru biserică și pentru lume dacă principiile care au animat acele suflete sincere ar fi reînviată în inimile acelora care se numesc poporul lui Dumnezeu. Există o indiferență alarmantă față de învățăturile care sunt stâlpii credinței creștine. Câștigă teren părerea că, în fond, ele nu sunt de

importanță vitală. Această degenerare întărește mâinile instrumentelor lui Satana, așa încât teoriile rătăcirii și amăgirile fatale, cărora cei credincioși din veacurile trecute li s-au împotrivit și le-au demascăat cu primejdia vieții lor, sunt privite astăzi favorabil de către mii de oameni care pretind că sunt urmașii lui Hristos.” – *Tragedia veacurilor*, 45-46.

†

„**Lumina pe care am primit-o, am scris-o și o mare parte a ei strălucește de pe pagina tipărită.** Peste tot în lucrările mele tipărite se găsește o armonie cu învățătura mea de acum.” – Solii alese, vol. 3, 38.

†

„Ellen White nu este sursa acestor cărți. **Ele conțin învățătura pe care Dumnezeu i-a dat-o pe parcursul vieții.** Ele conțin lumina prețioasă, aducătoare de mângâiere, pe care Dumnezeu a dat-o cu îndurare aceleia care L-a slujit, spre a fi dată lumii. De pe paginile lor, această lumină trebuie să strălucească în inimile bărbaților și femeilor, conducându-i la Mântuitorul. Domnul a declarat că aceste cărți trebuie răspândite pretutindeni în lume. **În ele există un adevăr care este, pentru cel ce îl primește, o mireasmă de viață spre viață.** Ele sunt martori fără grai pentru Dumnezeu.

Aceste cuvinte sunt o dovadă a faptului că scrierile lui Ellen White nu trebuie tratate ca orice scrieri omenesti obișnuite. Ele nu conțin opiniile ei, pentru că ea nu și-a permis să amestece judecata lui Dumnezeu cu propria-i judecată, aceste scrieri conțin instrucțiunile date de Domnul pentru poporul Său. Ele nu trebuie supuse cercetărilor minților noastre limitate pentru a fi interpretate după propria plăcere, ci trebuie ascultate.

În trecut, ele au constituit mijlocul prin care multe suflete au fost convinse și convertite. Mulți le-au citit cu mare interes și au fost călăuziți să înțeleagă eficiența ispășirii lui Hristos și să se încreadă în puterea acesteia. Ei au fost călăuziți să-și consacre sufletele Creatorului lor, așteptând și nădăjduind în venirea Mântuitorului, pentru a-i lua pe cei iubiți ai Săi în căminul lor veșnic. În viitor, aceste cărți trebuie să deslușească evanghelia multor altora, cărora să le descopere calea mântuirii.” – *Review and Herald*, 20 ianuarie 1903, (citatul se găsește în cartea *Evanghelizarea prin literatură*, 125).

†

„Când am plecat în Colorado, am fost așa de împovărată pentru tine, încât, în slăbiciunea mea, am scris multe pagini ca să fie citite în adunarea voastră de tabără. Slabă și tremurând, m-am sculat la orele trei dimineața ca să-ți scriu. **Dumnezeu vorbea prin țărâna aceasta.** Poți să spui că această comunicare a fost numai o scrisoare. Da, era o scrisoare, dar inspirată de Duhul lui Dumnezeu, ca să aducă înaintea minții tale lucrurile care mi-au fost arătate. În aceste scrisori pe care le-am scris, în mărturiile pe care le aduc, îți prezint ceea ce Domnul mi-a prezentat. **Nu scriu niciun singur paragraf pe hârtie care să exprime numai ideile mele. Ele sunt ceea ce Dumnezeu mi-a prezentat în viziune** — razele cele prețioase de lumină strălucind de la tronul lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 5, 67.

†

„Dumnezeu ne-a dat, ca unor slujitori ai Săi, lucrarea noastră. **El ne-a dat o solie s-o ducem oamenilor.** Timp de treizeci de ani, noi am primit cuvintele lui Dumnezeu și le-am spus poporului Său. Am tremurat față de răspunderea pe care am acceptat-o cu multă rugăciune și meditație. Am stat ca ambasadori ai lui Dumnezeu, în locul lui Hristos, implorând sufletele să se împace cu Dumnezeu. Am avertizat despre primejdie așa cum a prezentat Dumnezeu în fața noastră pericolele poporului Său. Lucrarea ne-a fost dată de Dumnezeu. Care va fi atunci situația celor care refuză să asculte cuvintele pe care le-a trimis Dumnezeu pentru ei, deoarece le barează calea sau le mustră relele? Dacă ești întru totul convins că Dumnezeu nu a vorbit prin noi, de ce nu acționezi în conformitate cu credința ta și să nu mai ai de-a face cu oameni care sunt într-o înșelăciune atât de mare cum sunt acești oameni? Dacă tu ai acționat în conformitate cu directivele Duhului lui Dumnezeu, tu ai dreptate, iar noi suntem greșiți. Dumnezeu sau învață biserica Sa, muștrându-i greșelile și întărindu-i credința, sau nu o învață. Lucrarea aceasta ori este de la Dumnezeu, ori nu este. Dumnezeu nu face nimic în părtășie cu Satana. Lucrarea mea din ultimii treizeci de ani poartă pecetea lui Dumnezeu sau pecetea vrăjmașului. În această problemă nu există lucrare pe jumătate. Mărturiile sunt ori ale Duhului lui Dumnezeu, ori ale diavolului. Ridicându-te împotriva slujitorilor lui Dumnezeu, tu faci fie lucrarea lui Dumnezeu, fie a diavolului. «Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.» Ce pecete poartă lucrarea ta? Se cuvine să privești critic la rezultatul conduitei tale.” – *Mărturii*, vol. 4, 229-230.

†

„Scriu acum mai pe deplin volumul *Tragedia Veacurilor* (Marea Luptă), conținând istoria căderii lui Satana și intrarea păcatului în lumea noastră; și pot avea un simțământ mult mai viu al acestei mari lupte dintre Hristos, Prințul luminii, și Satana, prințul întinericului, decât am avut vreodată înainte. Văzând diferitele viclenii pe care Satana le pune la cale pentru a-l ruina pe omul păcătos și a-l face asemenea lui, un călcător al Legii celei sfinte a lui Dumnezeu, aș dori ca îngerii lui Dumnezeu să poată veni pe pământ și să prezinte această problemă în marea sa importanță. Apoi am un sentiment atât de intens pentru sufletul care de bună voie se depărtează de lumina, cunoașterea și ascultarea de Legea cea sfântă a lui Dumnezeu. După cum Adam și Eva au crezut minciuna lui Satana: «Veți fi ca Dumnezeu», tot astfel aceste suflete nădăduiesc ca prin neascultare să se ridice la înălțimi mai mari, să câștige o poziție cu care să se poată mândri. Sunt foarte mâhnită că, în timp ce ceilalți dorm, eu am petrecut ore în rugăciune, ca Dumnezeu să lucreze cu o mare putere pentru a sparge această înșelăciune asupra minții oamenilor, conducându-i în simplitate la crucea Golgotei. Apoi m-am liniștit la gândul că toate aceste suflete sunt răscumpărate prin sângele Domnului Hristos. Noi putem avea dragoste pentru aceste suflete, dar Golgota dă mărturie despre cât le iubește Dumnezeu. Lucrarea nu este a noastră, ci a Domnului. Noi nu suntem decât instrumente în mâinile Sale pentru a împlini voia Sa, și nu voia noastră. Privim la aceia care se împotrivesc cu totul Duhului harului și tremurăm pentru ei. Ne pare rău și suntem dezamăgiți că ei se dovedesc necredincioși față de Dumnezeu și adevărul Său; dar simțim o și mai profundă părere de rău atunci când ne gândim la Domnul Isus, care i-a răscumpărat cu propriul Său sânge. Putem da tot ce avem pentru mântuirea unui singur om, dar ne dăm seama că nu putem face acest lucru. Am putea să ne dăm și viața pentru a mântui un singur suflet pentru viața veșnică, dar chiar și acest sacrificiu ar fi inutil. Singurul și marele sacrificiu este făcut în viața, lucrarea și moartea Domnului Hristos. O, dacă mintea noastră ar putea să contemple măreția acelui sacrificiu! Atunci am putea înțelege mai bine măreția salvării, a mântuirii.” – *Mărturii*, vol. 5, 625.

†

„Această profeție a vrăjmașiei dintre Hristos și Satana merge până departe, într-un inepuizabil conflict între Hristos împreună cu urmașii Săi și Satana împreună cu îngerii lui și cu oamenii căzuți, uniți într-o disperată alianță pentru lovirea și exterminarea adeptilor lui Hristos, la încheierea

timpului. **Lupta dintre Hristos și Satana a fost adusă aici, în lumea noastră.**” – *Hristos biruitorul*, 29.

†

„Istoria marelui conflict dintre bine și rău, de la începutul acestuia în cer și până la înlăturarea finală a rebeliunii și totala eradicare a păcatului, **este, de asemenea, o demonstrație a iubirii neschimbătoare a lui Dumnezeu.**” – *Patriarhi și profeți*, 33.

†

Tema Marii Lupte cuprinde mai mult decât mântuirea omului

„**Dar Planul Mântuirii are un mai larg și mai profund scop decât mântuirea omului**, nu numai pentru acest lucru a venit Hristos pe pământ; El n-a venit numai ca locuitorii acestei mici lumi să poată considera Legea lui

Dumnezeu așa cum ar trebui privită, **ci lucrul acesta a fost făcut pentru apărarea caracterului lui Dumnezeu înaintea întregului Univers.**

La acest rezultat al marelui său sacrificiu — influența sa asupra inteligențelor altor lumi, ca și asupra omului — Mântuitorul a privit chiar înaintea crucificării Sale, când a spus:

«Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii» (Ioan 12:31-32).

Jertfa lui Hristos pentru salvarea omului nu numai că va face cerul accesibil pentru oameni, dar, **înaintea întregului Univers, va fi justificată atitudinea lui Dumnezeu și a Fiului față de răzvrătirea lui Satana.** Ea va stabili perpetuitatea Legii lui Dumnezeu și va descoperi natura și rezultatele păcatului. [...]

Acuzațiile lui Lucifer au pus caracterul lui Dumnezeu într-o lumină proastă. Tema Marii Lupte ne descoperă că Domnul Isus nu a murit doar pentru a face posibilă iertarea omului, moartea Sa este și o apărare a caracterului lui Dumnezeu. Văzându-L pe Fiul întrupat și întreaga Sa activitate, universul ceresc l-a putut înțelege pe Tatăl, precum și caracterul Său și orice simpatie pentru Satana a dispărut (vezi HLL, 761).

A fost lucrul de care s-a mirat întregul Univers, și anume ca Hristos să Se umilească spre a salva neamul omenesc. Ca Acela care a mers din stea în stea și din planetă în planetă, supraveghind și conducând totul, satisfăcând, în providența Sa, nevoile tuturor ființelor din vasta Sa creațiune — ca El să consimtă să părăsească slava Sa și să ia asupra Sa natura omenească, aceasta a fost o taină pe care inteligențele necăzute în păcat din alte lumi doreau să o înțeleagă. **Când Hristos a venit în lumea noastră în trup omenesc, toți erau nespuse de interesați să-L urmeze în timp ce parcurgea, pas cu pas, calea însângărată de la iesle la Golgota.** Cerul a reținut insultele și batjocurile pe care El le-a primit și a știut că ele au fost rostite la instigarea lui Satana. Ei au văzut lucrarea agenților împotrivirii mergând înainte, pe Satana, aducând mereu întuneric, necazuri și suferință asupra neamului omenesc, iar pe Hristos, lucrând împotriva acestora. Ei au urmărit lupta dintre lumină și întuneric, în timp ce aceasta creștea în intensitatea ei. **Și când Hristos, în agonia Sa de pe cruce, a strigat: «S-a sfârșit» (Ioan 19:30), un strigăt de triumf a răsunat prin toate lumile și chiar în cer.** Finalul mării lupte ce se desfășura de atâta timp în această lume era acum hotărât, și Hristos era biruitor. Moartea Sa a dat răspuns la întrebarea dacă Tatăl și Fiul au suficientă dragoste pentru om, ca să dea pe față renunțare la sine și un spirit de sacrificiu. Satana și-a descoperit adevăratul său caracter, ca mincinos și ucigaș. S-a văzut că același spirit, cu care el i-a convins pe fiii oamenilor ce se aflau sub puterea sa, va fi manifestat dacă i se va permite să controleze ființele inteligente ale cerului. Într-un glas, ființele din Universul întreg, care au rămas credincioase lui Dumnezeu, s-au unit în a preamări conducerea divină.” – *Patriarhi și profeți*, 68-69.

†

„Prin planul de mântuire urmează să se elaboreze un scop mai înalt decât mântuirea omului și răscumpărarea pământului. Prin descoperirea caracterului lui Dumnezeu în Hristos, beneficiile guvernării divine vor fi descoperite înaintea

universului, acuzațiile lui Satana vor fi respinse, natura și rezultatele păcatului vor fi anulate, iar eternitatea legii pe deplin demonstrată.” – *Signs of the Times*, 22 decembrie 1914.

Acest adevăr trebuie păstrat viu în mintea noastră, pentru că și noi avem de jucat un rol în descoperirea caracterului lui Dumnezeu în această Mare Luptă, fapt prezentat în secțiunile care vor urma.

†

„Iertarea păcatelor nu este singurul rezultat al morții lui Hristos. El a făcut acest sacrificiu imens, nu doar pentru ca păcatul să fie îndepărtat, **ci și pentru ca natura umană să poată fi restaurată, reînfrumusețată, reconstruită din ruine și făcută potrivită pentru a sta în prezența lui Dumnezeu.**” – *Mărturii*, vol. 5, 537.

„Creștinul este o priveliște pentru lume, îngeri și oameni. El singur? – Da! El are un caracter unic, special, pentru că viața lui este modelată după asemănarea divină. **Locuitorii lumilor necăzute și al universului ceresc privesc cu un interes profund conflictul dintre bine și rău.**” – *SDA Bible Commentary*, vol. 6, 1088.

†

„În toate veacurile, prin mijlocul legăturii cu cerul, Dumnezeu a adus la îndeplinire planul Său **pentru copiii Săi**, descoperind în mod treptat minții lor învățăturile harului.” – *Faptele Apostolilor*, 564

†

„Satana este fără încetare la lucru, cu energie neobosită și sub o mie de măști, ca să înfățișeze rău caracterul și cârmuirea lui Dumnezeu. Cu planuri bine întocmite și larg cuprinzătoare, cu puteri miraculoase, el a luptat ca să-i țină pe locuitorii lumii sub înșelăciunile sale. Dumnezeu, Cel Nemărginit și Atotînțelept, vede sfârșitul de la început, iar în tratarea răului, planurile Sale sunt întinse și mult cuprinzătoare. **Scopul Său a fost nu numai acela de a înfrânge revolta, ci și de a demonstra înaintea întregului univers natura răzvrătirii.** În desfășurarea sa, planul lui Dumnezeu arăta atât dreptatea, cât și mila Sa, îndreptățind pe deplin înțelepciunea și neprihănirea Sa în felul în care El tratează răul.” – *Patriarhi și profeți*, 78.

†

„**Prin faptele ce vor fi aduse la iveală în desfășurarea Marii Lupte, Dumnezeu va demonstra principiile, rânduielile guvernării Sale**, care au fost falsificate de Satana și de către toți aceia pe care el i-a înșelat. Dreptatea Lui va fi în cele din urmă recunoscută de întreaga lume, deși această recunoaștere va veni prea târziu pentru a-i mai putea salva pe rebeli. **Dumnezeu are simpatia și aprobarea întregului Univers când, pas cu pas, marele Său plan înaintează către împlinirea lui deplină. El va păstra acestea și mai departe, până la nimicirea definitivă a rebeliunii.** Se va vedea deci, că toți aceia care au părăsit preceptele divine s-au așezat de partea lui Satana în lupta împotriva lui Hristos. Când prințul lumii acesteia

va fi judecat și când toți aceia care s-au unit cu el vor împărtăși soarta lui, întregul Univers, ca martor la rostirea sentinței, va declara: «Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor» (Apocalipsa 15:3).” – *Patriarhi și profeți*, 79.

†

Tema Marii Lupte include restaurarea morală a omului și refacerea lui după chipul Creatorului

„Tema centrală a Bibliei, tema în jurul căreia gravitează oricare alta din întreaga carte, este planul de răscumpărare, **refacerea în sufletul omului a chipului lui Dumnezeu.**” – *Educație*, 125.

†

„Mântuitorul dorea foarte mult ca ucenicii Săi să înțeleagă scopul pentru care natura Lui dumnezeiască era unită cu natura omenească. **El a venit în lume ca să arate slava lui Dumnezeu, pentru ca omul să fie înălțat prin puterea ei recreatoare.** Dumnezeu Se descoperea în El, pentru ca El să Se descopere în ei. Isus n-a dat pe față însușiri și nu S-a folosit de puteri pe care omul n-ar putea să le aibă prin credința în El. Toți urmașii Lui pot avea natura Lui omenească desăvârșită, dacă se vor supune lui Dumnezeu ca El.” – *Hristos lumina lumii*, 664.

†

„**Prin păcat, asemănarea cu divinul a fost mânjită — aproape că a fost ștearsă cu desăvârșire.** Puterile fizice ale omului au slăbit, capacitățile sale mintale au scăzut, viziunea sa spirituală s-a încetșat. Omul devenise supus morții. Cu toate acestea, rasa umană nu a fost lăsată pradă deznădejdi. Planul de mântuire fusese rânduit prin acea iubire și îndurare infinită și a fost îngăduită o viață de punere la probă. **Refacerea în om a chipului Creatorului său, readucerea sa la perfecțiunea în care fusese creat, sprijinirea dezvoltării trupului, minții și sufletului, astfel încât să poată fi împlinit scopul divin avut în vedere la crearea lui, — iată care avea să fie lucrarea de răscumpărare.**” – *Educație*, 15

†

„**Prin planul de mântuire Dumnezeu a asigurat mijloace** pentru supunerea oricărei caracteristici păcătoase și pentru rezistarea în fața oricărei ispite, oricât de puternică.” – *Solii alese*, vol. 1, 82.

†

„Cel dintâi efort al lui Satana de a răsturna Legea lui Dumnezeu — efort întreprins printre locuitorii fără păcat ai cerului — s-a părut, pentru un timp, a fi încununat de succes. [...] Când conflictul a fost reînceput pe pământ, din nou Satana a câștigat un aparent avantaj. Prin păcătuire, omul a ajuns captivul lui, iar stăpânirea sa a trecut în mâinile arhivăjmașului. Se părea că acum drumul este liber pentru ca Satana să-și întemeieze o împărăție independentă și să sfideze astfel autoritatea lui Dumnezeu și a Fiului Său. **Dar planul de mântuire a făcut posibil ca omul să fie adus din nou în armonie cu Dumnezeu și să asculte de Legea Sa;** atât omul, cât și pământul să fie în cele din urmă răscumpărați de sub puterea celui rău.” — *Patriarhi și profeți*, 331.

†

„Domnul nostru Isus Hristos a venit în lumea aceasta ca un slujitor neobosit al nevoilor omenești. «El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre» (Matei 8:17), ca să poată împlini fiecare nevoie a omenirii. El a venit să îndepărteze povara bolii, a mizeriei și a păcatului. Misiunea Sa a fost să le aducă oamenilor o vindecare deplină. El a venit să le dea sănătate, pace **și desăvârșirea caracterului.**” — *Slujitorii Evangheliei*, 41.

†

„Când Pavel a scris: «Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin» (1 Tesaloniceni 5:23), **el nu a sfătuit pe frații săi să tindă după un ideal cu neputință de ajuns;** și nu se ruga ca ei să aibă binecuvântările pe care Dumnezeu nu ar fi fost voios să le dăruiască. **El știa că toți cei ce doreau a se învrednici să întâmpine pe Hristos în pace, trebuie să posede un caracter curat și Sfânt.** «Toți cei se ce luptă la jocurile de obște, se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate veșteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji. Eu deci, alerg dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt. Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat» (1 Corinteni 9:25-27). «Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri, căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu» (1 Corinteni 6:19-20.)” — *Sfințirea vieții*, 26.

†

„Iubirea nestrămutată și devotamentul dezinteresat dat pe față în viața și caracterul lui Ioan, oferă învățături de o mare valoare pentru biserica creștină. Unii pot să-și închipuie că el ar fi avut această iubire din alt izvor decât harul divin; dar Ioan avusese, de la natură, defecte serioase în caracterul său; el fusese mândru și ambițios și gata să răspundă la orice nesocotire sau jignire.

Cordialitatea și ardoarea simpatiei lui Ioan pentru Maestrul său nu era produsă de iubirea lui Hristos pentru el, ci era efectul acestei iubiri. Ioan dorea să ajungă asemenea lui Isus și sub lucrarea înnoitoare a iubirii lui Hristos, el a ajuns să fie blând și smerit cu inima. El personal era ascuns în Hristos. El era strâns unit de Viața cea vie și, în felul acesta, a devenit părtaș de fire divină. Aceasta va fi totdeauna urmarea părtășiei cu Hristos. Aceasta este adevărata sfințire.

În caracterul cuiva pot să existe defecte vădite, dar când ajunge un adevărat ucenic al lui Isus, puterea harului dumnezeiesc face din el o făptură nouă. Iubirea lui Hristos îl preschimbă și îl sfințește. Dar când aceia care pretind a fi creștini nu ajung prin religia lor să fie mai buni bărbați și mai bune femei în toate împrejurările vieții lor — ca niște vii reprezentanți ai lui Hristos, în dispoziția și caracterul lor — atunci nu sunt ai Lui.” - *Sfințirea vieții*, 54-55.

†

„Cu cât vom privi mai mult la caracterul lui Hristos și cu cât vom avea mai multă experiență despre puterea Sa mântuitoare, cu atât mai bine ne vom da seama de propriile noastre slăbiciuni și nedesăvârșiri și cu atât mai serios vom privi la El, ca fiind tăria și Răscumpărătorul nostru. Noi n-avem nici o putere în noi înșine spre a ne curăți templul sufletului de întinăciune, dar dacă ne căim de păcatele pe care le-am făcut împotriva lui Dumnezeu și căutăm iertare prin meritele lui Hristos, El ne va dăruia acea credință care lucrează prin iubire și ne curățește inima. Prin credința în Hristos și prin ascultarea de Legea lui Dumnezeu, vom putea să fim sfinți și vom câștiga astfel o destoinicie pentru a fi în societatea îngerilor sfinți și a celor răscumparați și îmbrăcați în haine albe în împărăția slavei.” - *Sfințirea vieții*, 54-55.

†

Tema Marii Lupte
explică contextul apariției păcatului

Dumnezeu este dragoste, iar El dorește din partea creaturilor Sale o slujire din același principiu divin

„«Dumnezeu este iubire» (1 Ioan 4:16). Natura Sa, Legea Sa este iubire. El dintotdeauna a fost astfel și așa va fi pururea. «Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică» și ale cărui «cărări sunt veșnice», nu Se schimbă. În El «nu este nici schimbare, nici umbră de mutare» (Isaia 57:15, Habacuc 3:6, Iacov 1:17). Orice manifestare a puterii creatoare este o expresie a iubirii nemărginite. Suveranitatea lui Dumnezeu implică deplina binecuvântare a tuturor ființelor create. **Istoria marelui conflict dintre bine și rău — de la data când a izbucnit pentru prima dată în ceruri și până la înfrângerea finală a răzvrătirii și eradicarea definitivă a păcatului — constituie, de asemenea, o demonstrare a iubirii neschimbătoare a lui Dumnezeu.**” — *Patriarhi și profeți*, 33.

†

„**Legea iubirii fiind temelia guvernării lui Dumnezeu, fericirea tuturor ființelor create depindea de asentimentul lor desăvârșit față de marile principii ale dreptății. Dumnezeu dorește de la toate făpturile Sale o slujire din dragoste** — un omagiu care izvorăște dintr-o apreciere inteligentă a caracterului Său. El nu găsește plăcere într-o slujire silită și, ca urmare, dă tuturor libertatea de voință, ca să-l aducă o slujire de bunăvoie.” — *Tragedia veacurilor*, 493.

†

„**Atâta vreme cât toate făpturile create au recunoscut supremația iubirii**, a existat o perfectă armonie în universul lui Dumnezeu. [...] în vreme ce dragostea față de Dumnezeu era supremă, dragostea între făpturi era bazată pe încredere neegoistă, neexistând nicio notă discordantă, care să tulbure armoniile celeste. Dar, în această stare de fericire, a intervenit o schimbare.” — *Patriarhi și profeți*, 35.

†

Cine a fost Lucifer?

„Dar a apărut cineva care a ales să pervertească această libertate. Păcatul și-a avut originea în acela care, după Hristos, fusese cel mai onorat de Dumnezeu și care stătea în cea mai înaltă poziție de putere și de slavă printre locuitorii cerului. Înainte de cădere, **Lucifer era primul dintre heruvimii acoperitori**², sfânt și nepătat. «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Ajunsesesi la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe.... Erai un heruvim ~~ocrotitor~~ (notă: corect „care acoperă”), cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine» (Ezechiel 28:12-15).” – *Tragedia veacurilor*, 493-494.

†

„În cunoașterea istoriei începuturilor lumii, a creării și căderii omului, noi depindem de Biblie. Înlăturați Cuvântul lui Dumnezeu și nu ne putem aștepta la nimic altceva decât să fim lăsați la discreția fabulelor și speculațiilor și a acelei slăbiri a intelectului care este rezultatul sigur al cultivării erorii. Avem nevoie de istoria autentică a originii pământului, a căderii **heruvimului acoperitor** și a intrării păcatului în lumea noastră. Fără Biblie, ar trebui să rătăcim conduși de teorii false. Minte ar ajunge să se supună tiraniei superstiției și falsității. Dar, pentru că avem o istorie autentică a începuturilor lumii, nu este nevoie să ne împotmolim în speculații și teorii lipsite de temeinicie.” – *Medical Ministry*, 89.

†

„**Lucifer, «fiul zorilor», a fost întâiul între heruvimii acoperitori**, sfânt și fără prihană. **Remarcați poziția lui Lucifer de heruvim acoperitor.**

El stătea în prezența marelui Creator și razele nesarșite ale slavei ce înconjurau pe veșnicul Dumnezeu se odihneau asupra lui.” – *Patriarhi și profeți*, 35.

†

² Notă: expresia „heruvim ocrotitor”, așa cum apare în traducerea Cornilescu și de aici oriunde este citată direct sau indirect, este o traducere greșită. Corect este „heruvim acoperitor”; același cuvânt din Ezechiel 28:14, 16 fiind folosit și în Exodul 25:18-20, Exodul 37:9, dar și Exodul 29:13, 22 etc.

„**Lucifer a fost un heruvim acoperitor**, cel mai înălțat dintre ființele cerești create; el **stătea cel mai aproape de tronul lui Dumnezeu** și era cel mai strâns legat și identificat cu **administrarea guvernării lui Dumnezeu**; era cel mai înzestrat cu slava maiestății și puterii Sale.” – *Adevărul despre îngeri*, 27-28.

†

„Lucifer a fost învăluit de slavă ca heruvim acoperitor.” – *SDA Bible Commentary*, vol. 4, 1143.

†

„Sosește ceasul voioaselor cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu și a Fiului Său prea iubit. Satana era cel care conducea altădată corul. El dădea tonul, apoi întreaga oștire îngerească se unea cu el și acordurile unei muzici glorioase răsunau în cer în cinstea lui Dumnezeu și a iubitului Său Fiu.” – *Istoria mântuirii*, 25.

†

Legea morală a lui Dumnezeu

„**Principiile enunțate în Decalog au existat înainte de cădere** și au fost adaptate condițiilor ființelor sfinte. Aceste principii nu au fost schimbate după cădere, nimic din legea lui Dumnezeu nu a fost dat la o parte, dar pentru a se potrivi omului, în starea sa căzută, au fost date precepte suplimentare.” – *Signs of the Times*, 10 iunie 1880.

†

„**Legea lui Dumnezeu a fost marele subiect al luptei din ceruri**. Este un subiect important al luptei încă de la căderea lui Satana și va continua să fie întrebarea de test care arată cele două grupe, cea formată din cei credincioși, și cea alcătuită din călcătorii de lege.” - *Manuscript Releases*, vol. 5, 269.

†

Dezvoltarea păcatului în Lucifer

„**Păcatul lui Lucifer este inexplicabil**. El a fost neascultător față de Dumnezeu și cărtirea lui a stârnit simpatie printre oștirile cerești, mulți îngeri luând aceeași poziție.” – *Hristos biruitorul*, 11.

†

„Mândria și slava proprie au alimentat dorința după supremație. Înalta cinstire dată lui Lucifer n-a fost apreciată ca fiind darul lui Dumnezeu și n-a produs nici o recunoștință față de Creator. El se preamărea pe sine în strălucirea și înălțarea lui și aspira să fie deopotrivă cu Dumnezeu. Era iubit și respectat de oștile cerești. Îngerii găseau plăcere să aducă la îndeplinire poruncile lui și era îmbrăcat cu înțelepciune și cu slavă mai presus de toți ceilalți. **Dar Fiul lui Dumnezeu era recunoscut ca Suveran al cerului, una cu Tatăl în putere și în autoritate; Hristos participa la toate sfaturile lui Dumnezeu, pe când lui Lucifer nu-i era îngăduit să pătrundă planurile divine.** „De ce”, întreba acest înger puternic, „să aibă Hristos supremația? De ce este în felul acesta onorat mai mult decât Lucifer?” – *Tragedia veacurilor*, 495.

†

„Lucifer a dorit să fie primul în ceruri. El a introdus, astfel, păcatul în univers.” – *Signs of the Times*, 10 iunie 1903.

†

„Puțin câte puțin, Lucifer a început să se hrănească cu dorința înălțării de sine.” – *Patriarhi și profeți*, 35.

†

„Dar, deși onorat mai presus de oștirea cerească, Lucifer nu a fost mulțumit cu poziția sa. **El a îndrăznit să poftască omagiul care aparținea doar Creatorului.** A cultivat sentimente de invidie, pe care le-a împărtășit și celorlalți îngeri. A căutat și-și asigurat pentru el însuși slujirea și loialitatea lor. A lucrat într-o manieră așa de înșelătoare, încât sentimentele pe care le-a insuflat **nu puteau fi tratate** până nu se dezvoltaseră în mințile celor care le-au primit.” – *Manuscript Releases*, vol. 4, 84.

†

„El a început să semene îndoieli cu privire la legile ce guvernau ființele cerești, spunând că, în timp ce aceste legi puteau fi necesare pentru locuitorii lumilor, îngerii, fiind ființe cu o poziție mai înaltă, nu au nevoie de asemenea restricții, pentru că înțelepciunea lor constituie un suficient ghid pentru ei. Ei nu erau acele ființe care să poată aduce dezonoare lui Dumnezeu; toate gândurile lor erau sfinte; nu mai era nicidecum posibil pentru ei să greșească, după cum nu era posibil acest lucru nici pentru Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeți*, 37.

†

„Satana, îngerul căzut, declarase că niciun om nu poate ține Legea lui Dumnezeu după neascultarea lui Adam.” – *Adevărul despre îngeri*, 155.

După ce a manifestat îndoieli față de legea divină, acum cu Adam și Eva căzuți în păcat, Satana pretinde că ei nu mai pot asculta de Dumnezeu.

†

„Declarând că nicio ființă umană nu poate păzi legea împărăției lui Dumnezeu, el pretinde că toți oamenii sunt supușii săi.” – *Signs of the Times*, 10 iunie 1903.

†

„Înălțarea Fiului lui Dumnezeu, ca fiind egal cu Tatăl, era înfățișată ca fiind o nedreptate ce i se făcea lui Lucifer care, pretindea el, era de asemenea îndreptățit la respect și onoare. Dacă acest prinț al îngerilor ar putea să-și ocupe poziția de frunte ce i se cuvenea, atunci un mare bine avea să se reverse peste toate oștile cerului; căci scopul lui era acela de a obține libertate pentru toți. Dar acum, chiar și libertatea de care ei s-au bucurat până atunci a luat sfârșit; căci un stăpân absolut fusese numit peste ei și toți trebuia să se închine autorității Sale. Acestea erau înșelăciunile subtile care, prin viclenia lui Lucifer, au fost răspândite cu repeziciune în curțile cerești.” – *Patriarhi și profeți*, 37.

†

„Lucifer a îngăduit ca gelozia sa față de Hristos să predominie și să-l facă și mai categoric. Disputarea supremației Fiului lui Dumnezeu și, în acest fel, discreditarea înțelepciunii și iubirii Creatorului au devenit scopul acestui prinț al îngerilor. El era gata să dedice acestui plan energiile strălucitei sale minți.” – *Patriarhi și profeți*, 36.

†

„Marea apostazie și-a avut originea în contestarea dragostei lui Dumnezeu așa cum este ea deslușit descoperită în Cuvânt.” – *Manuscript Releases*, vol. 1, 101.

†

„Puțin câte puțin, Lucifer a început să se hrănească cu dorința înălțării de sine. [...] Deși toată slava lui era de la Dumnezeu, acest înger puternic a ajuns s-o considere ca aparținându-i. Nemulțumit cu poziția sa, deși onorat mai presus de oștile cerești, el a îndrăznit să poftască închinarea cuvenită numai Creatorului. În loc de a căuta să facă din Dumnezeu obiectul suprem al sentimentelor și ascultării tuturor ființelor create, strădania sa era aceea de a-și asigura pentru el slujirea și

credințioșia lor. Și, **poftind slava cu care Tatăl cel veșnic L-a investit pe Fiul Său**, acest prinț al îngerilor aspira la puterea ce constituia în exclusivitate una din prerogativele lui Hristos.” – *Patriarhi și profeți*, 35.

†

Strategia folosită de Lucifer și acuzațiile aduse lui Dumnezeu

„Egoismul își are originea în Satana și pe cât de mult acesta este tolerat, pe atât caracteristicile lui Satana sunt prețuite. **Dar Satana îl acuză de Dumnezeu de aceste caracteristici** și credința în principiile lui a devenit din ce în ce mai răspândită.” – *Signs of the Times*, 16 mai 1900.

†

„**Efortul permanent al lui Satana este de a prezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele probleme puse în joc în Marea Luptă.** Denaturările lui slăbesc obligativitatea Legii divine și dau oamenilor îngăduința să păcătuiască. În același timp, îi face să nutrească idei greșite despre Dumnezeu, astfel încât să-L privească mai degrabă cu teamă și cu ură decât cu iubire. Cruzimea caracterului său o atribuie Creatorului; aceasta este înfățișată în sistemele religiei și experimentată în felul de închinare. În felul acesta, mințile oamenilor sunt orbite, iar Satana și le asigură ca mijloace de a lupta împotriva lui Dumnezeu. Prin concepții greșite, privitoare la atributele divine, popoarele păgâne au fost conduse să creadă că sunt necesare sacrificii omenești pentru a asigura favoarea Divinității; și astfel au fost săvârșite cruzimile cele mai oribile sub diferite forme de idolatrie.” – *Tragedia Veacurilor*, 569.

†

„Satana este fără încetare la lucru, cu energie neobosită și sub o mie de măști, ca **să înfățișeze rău caracterul și cârmuirea lui Dumnezeu.**” – *Patriarhi și profeți*, 78.

†

„Altruismul, principiul Împărăției lui Dumnezeu, este principiul pe care-l urăște Satana; el îi tăgăduiește însăși existența. **De la începutul marii controversă, el s-a străduit să dovedească faptul că principiile după care acționează Dumnezeu sunt egoiste;** și el procedează la fel cu cei care-l slujesc lui Dumnezeu.” – *Educație*, 154.

†

„Satana a determinat pe oameni să considere pe Dumnezeu ca fiind o ființă al cărei atribut principal este judecata severă, unul care este un judecător aspru, un creditor brutal și neînduplecat. El a înfățișat pe Creator ca pe unul care pândește cu multă atenție ca să poată observa greșelile și păcatele oamenilor și să poată aduce asupra lor judecățile cerului.” – *Calea către Hristos*, 11.

†

„Pentru a declanșa revolta în neamul omenesc căzut în păcat, el L-a înfățișat pe Dumnezeu ca fiind nedrept atunci când i-a îngăduit omului să calce Legea Sa. «De ce», spunea iscusitul ispititor, «atunci când știa care aveau să fie urmările, Dumnezeu a îngăduit ca omul să fie încercat, să păcătuiască și să atragă asupra lui mizeria și moartea?»” – *Patriarhi și profeți*, 331-332.

†

„**Satana a lucrat mult pentru a șterge adevărata amprentă a lui Dumnezeu** și pentru a-L reprezenta ca pe un Dumnezeu care nu are dragoste.” – *Signs of the Times*, 20 ianuarie, 1898.

†

„Îndată ce Domnul a creat, prin Isus Hristos, lumea noastră, așezându-i pe Adam și Eva în grădina Eden, **Satana și-a anunțat intenția de a conforma naturii sale păcătoase pe tatăl și pe mama întregii umanități** și de a-i trece în rândurile răzvrătiților lui.” – *Hristos biruitorul*, 10.

†

„Când Satana a fost aruncat din ceruri, el s-a hotărât **să facă pământul împărăția sa.**” – *Patriarhi și profeți*, 69.

†

„Satana a fost perseverent și neobosit în eforturile sale de a duce la bun sfârșit lucrarea pe care o începuse în ceruri, **aceea de a schimba legea lui Dumnezeu.**” – *Manuscript Releases*, vol. 17, 9.

†

„Lucifer a luat poziția că răul există în ceruri și pe pământ ca rezultat al legii lui Dumnezeu. Lucrul acesta a adus împotriva guvernării lui Dumnezeu acuzația că este arbitrară.” – *Signs of the Times*, 5 iunie 1901.

†

„Neputându-L detrona pe Dumnezeu, Satana îi atribuie caracteristicile lui, arogându-și calitățile care sunt ale lui Dumnezeu.” – *Hristos biruitorul*, 10.

†

„Satana înfățișează legea iubirii lui Dumnezeu ca pe o lege a egoismului. El susține că este imposibil să ascultăm de preceptele ei. El pune în sarcina Creatorului căderea primilor noștri părinți, cu toate nenorocirile care au rezultat, determinându-i pe oameni să-L privească pe Dumnezeu ca autor al păcatului, al suferinței și al morții. Isus a trebuit să demaște această înșelăciune.” – *Hristos lumina lumii*, 24.

†

*Tema Marii Lupte
ne explică planul lui Dumnezeu cu omul
înainte și după căderea în păcat*

Înainte de căderea în păcat

„Întregul univers a manifestat un interes profund și plin de bucurie în crearea lumii și a omului. **Ființele umane erau o societate nouă și distinctă.** Ei au fost făcuți «după chipul lui Dumnezeu» și a fost planul lui Dumnezeu ca ei să populeze pământul.” – *SDA Bible Commentary*, vol. 1, 1081.

†

„L-am văzut adesea pe Isus cel minunat și am văzut că El este o persoană. L-am întrebat dacă Tatăl Său **era o persoană și avea o formă ca a Sa. Isus a spus: «Sunt imaginea chipului persoanei Tatălui Meu».**” – *Scrisori timpuri, 77.*

†

„Când Adam a ieșit din mâinile Creatorului, **era asemănător cu Făcătorul lui, ca natură fizică, mintală și spirituală.** «Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său» (Geneza 1:27), iar scopul Lui a fost ca omul să descopere cu atât mai mult acest chip, cu cât trăia mai mult — **să reflecte din ce în ce mai fidel slava Creatorului.** Toate facultățile sale puteau fi dezvoltate; capacitatea și vigoarea lor trebuia să crească neîncetat. Pentru exercitarea lor, s-a deschis un orizont larg și un câmp glorios. Tainele universului vizibil — «minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită» (Iov 37:16) — îl invitau pe om să le studieze. Privilegiul său cel mare era să aibă o comuniune directă, față-n față și de la inimă la inimă, cu Făcătorul său. Dacă i-ar fi rămas loial lui Dumnezeu, toate acestea ar fi fost ale lui pentru totdeauna. De-a lungul veacurilor nesfârșite, el ar fi continuat să dobândească noi comori ale cunoașterii, să descopere izvoare proaspete de fericire și să obțină concepții mereu mai clare, legate de înțelepciunea, puterea și iubirea lui Dumnezeu. **Ar fi împlinit din ce în ce mai mult scopul**

creării sale și ar fi reflectat din ce în ce mai fidel slava Creatorului. Aceste lucruri au fost însă pierdute prin neascultare. Prin păcat, asemănarea cu divinul a fost mânjită — aproape că a fost ștearsă cu desăvârșire. Puterile fizice ale omului au slăbit, capacitățile sale mintale au scăzut, viziunea sa spirituală s-a încheșat. Omul devenise supus morții. **Cu toate acestea, rasa umană nu a fost lăsată pradă deznădejdi.** Planul de mântuire fusese rânduit prin acea iubire și îndurare infinită și **a fost îngăduită o viață de punere la probă. Refacerea în om a chipului Creatorului său, readucerea sa la perfecțiunea în care fusese creat, sprijinirea dezvoltării trupului, minții și sufletului, astfel încât să poată fi împlinit scopul divin avut în vedere la crearea lui, — iată care avea să fie lucrarea de răscumpărare.** Acesta este obiectul educației, marele obiectiv al vieții.” — *Educație*, 15.

†

„Tatăl L-a consultat pe Fiul Său în legătură cu planul Lor de a-l crea pe om, care să locuiască pe pământ. **Înainte de a-i oferi omului siguranța veșnică, Dumnezeu urma să-l pună la probă pentru a-i încerca loialitatea.** Dacă suporta testul prin care Dumnezeu a găsit cu cale să-l încerce, omul ar fi fost în cele din urmă egal cu îngerii. El avea să beneficieze de favoarea lui Dumnezeu, să converseze cu îngerii și ei cu el. Dumnezeu n-a găsit potrivit să-l așeze pe om în afara puterii neascultării.” — *Istoria mântuirii*, 19.

†

„După ce a fost creat pământul și viețuitoarele de pe el, Tatăl și Fiul Și-au îndeplinit planul, **hotărât înainte de căderea lui Satana**, de a face om după chipul și asemănarea Lor. Ei lucraseră împreună la crearea pământului și a fiecărei viețuitoare de pe el.” — *Istoria mântuirii*, 20.

†

„După ce pământul, cu bogăția vieții animale și vegetale, a fost adus la existență, omul, **coroana lucrării Creatorului**, pentru care a fost făcut pământul în toată frumusețea lui, a fost adus și el în prim planul acțiunii divine. Lui **i-a fost dată stăpânirea** peste tot ceea ce ochii săi puteau cuprinde cu privirea; căci «Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească [...] peste tot pământul [...]»». Astfel, «Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său [...] parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut» (Geneza 1:26-27). Aici este prezentată în mod clar originea neamului omenesc; iar raportul divin este așa de clar prezentat, încât nu lasă nicio posibilitate de a se trage concluzii greșite. Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. Nu este nicio taină în

aceasta. [...] Deși format din țărână, Adam a fost «fiul lui Dumnezeu». **El a fost așezat ca reprezentant al lui Dumnezeu**, mai presus de ființele inferioare. [...] Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Numai Hristos singur este «întipărirea Ființei» (Evrei 1:3) Tatălui; omul însă a fost făcut «după chipul» lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. **Mintea sa era capabilă să înțeleagă lucrurile dumnezeiești. Sentimentele sale erau curate; apetitul și pasiunile lui erau sub controlul rațiunii.** El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și fiind în perfectă ascultare de voința Sa.” – *Patriarhi și profeți*, 44-45.

†

După căderea în păcat

„Lumea noastră este o imensă leprozerie, scena unei mizerii asupra căreia nu îndrăznim să zăbovim nici măcar cu gândul. Dacă am vedea-o așa cum este, povara ne-ar fi îngrozitoare. Cu toate acestea, Dumnezeu simte totul. Pentru a distruge păcatul și rezultatele lui, El L-a dat pe Preaiubitul Său **și a făcut cu putință să stea în puterea noastră, prin cooperarea cu El, să punem capăt acestei scene a nenorocirii.**” – *Educație*, 264. (vezi Isaia 43:7).

†

„**Onoarea Legii lui Dumnezeu trebuie să fie justificată în fața lumilor necăzute**, înaintea universului ceresc și înaintea lumii căzute.” - *Ye Shall Receive Power*, 338.

†

„Dumnezeu a trimis lumii noastre un mesaj de avertizare, mesajul celor trei îngeri. **Întregul cer așteaptă să ne audă justificând legea lui Dumnezeu**, declarând-o sfântă, dreaptă și bună. Unde sunt aceia care vor face această lucrare? Dumnezeu își cheamă poporul să obțină o vedere mai profundă asupra planurilor și legii Sale. Legea Sa este o transcriere a caracterului Său. Ea este neschimbabilă; pentru că Dumnezeu nu va modifica vreun lucru care a ieșit de pe buzele Sale.” – *Review and Herald*, 16 aprilie 1901.

†

„După căderea lui Adam din Eden, Domnul a spus: «Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.» Vrăjmășia se dezvoltă și se

manifestă în unii prin primirea adevărului, în vreme ce se dezvoltă în alții prin opoziția acestora față de adevăr și neprihănire. **O clasă justifică și apără legea lui Dumnezeu, păstrând ordinea, oprind răutatea și apărând onoarea lui Dumnezeu.**” – *Signs of the Times*, 14 noiembrie 1895.

†

„**Onoarea lui Hristos trebuie să stea desăvârșită în perfecționarea caracterului poporului Său ales.** El dorește ca ei să reprezinte lumii caracterul Lui. Pentru a fi desăvârșit în El, tu ești chemat să cooperezi cu El în lucrarea de răscumpărare și în suferințele pe care Isus a fost chemat să le îndure. [...] **Caracterul tău este gloria Sa descoperită în tine.**” – *Signs of the Times*, 25 noiembrie, 1897.

†

„Așa cum a fost slăvit Hristos în ziua Cincizecimii, **tot așa va fi slăvit din nou în lucrarea de încheiere a Evangheliei, când va pregăti un popor care să reziste încercării finale**, în conflictul de încheiere a marii controversă.” – *Materialele 1888*, 1075.

†

„În planul divin răul a fost prevăzut și a fost avut în vedere. A fost asigurat un remediu suficient pentru restaurarea totală. **Dar în acest plan, omul însuși trebuie să joace un act. Omenirea este instrumentul prin care Dumnezeu lucrează pentru omenire.** După cum Hristos a lucrat pentru păcătoși; tot așa omul trebuie să lucreze, pentru ca omenirea să poată fi adusă în legătură cu divinitatea. În vastul Său plan Dumnezeu a îmbrățișat toată omenirea. El cheamă bărbații și femeile să-și aducă la îndeplinire numirea ca agenți aleși să poarte planurile Sale. [...] **Noi am fost aduși la existență pentru că a fost nevoie de noi.** Cât de trist este gândul că dacă stăm de partea greșită, în rândurile vrăjmașului, noi suntem pierduți față de scopul creării noastre. Noi îl dezamăgim pe Răscumpărătorul nostru, puterile plănuite de El pentru serviciul Lui sunt folosite pentru împotriva harului și dragostei Sale fără pereche.” – *Signs of the Times*, 22 aprilie 1903.

†

„Dacă a fost vreodată un popor care să aibă nevoie de o lumină din cer mereu crescândă, atunci acesta este poporul care, în acest timp de primejdie, Dumnezeu l-a chemat **să fie depozitarul Legii Sale sfinte și să apere caracterul Său înaintea lumii.** Acelora cărora le-a fost încredințată o sarcină așa de sfântă trebuie să fie spirituali, elevați și plini de vitalitate de adevărurile pe care mărturisesc că le cred.” – *Mărturii*, vol. 5, 746.

†

„Este de datoria fiecărui copil al lui Dumnezeu să-l apere caracterul. Voi puteți să preamăriți pe Domnul; puteți să arătați puterea harului Său susținător.” - *Mărturii*, vol. 5, 317.

†

„Când Hristos a fost pe pământ, a luptat cu dușmanul pentru salvarea oamenilor, iar atunci când a plecat din lume, a încredințat conflictul urmașilor Săi, să fie purtat mai departe în Numele Lui, iar noi trebuie să luptăm în acest război zi după zi, oră după oră, minut după minut. Bătălia aparține fiecăruia dintre noi.” – *Materialele 1888*, 547.

†

„El (Mântuitorul) este izvorul de lumină și lumina strălucind prin porțile întredeschise **a luminat peste poporul lui Dumnezeu, pentru ca ei să-L poată înălța în caracterul Său glorios** în fața celor ce locuiesc în întuneric.” – *Materialele 1888*, 1076.

*Tema Marii Lupte
și schimbările care au avut loc în omenire
după căderea în păcat*

Pentru a putea înțelege corect urmările păcatului și planul de răscumpărare trebuie să înțelegem corect ce este păcatul, precum și natura acestuia. O definiție greșită a păcatului ne duce la teorii greșite în cea ce privește răscumpărarea noastră și lucrarea pe care Dumnezeu și omul trebuie să o facă în vederea reîntoarcerii în Eden.

†

„Efortul permanent al lui Satana este de a prezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele probleme puse în joc în Marea Luptă. Denaturările lui slăbesc obligativitatea Legii divine și dau oamenilor îngăduința să păcătuiască. În același timp, îi face să nutrească idei greșite despre Dumnezeu, astfel încât să-L privească mai degrabă cu teamă și cu ură decât cu iubire. Cruzimea caracterului său o atribuie Creatorului; aceasta este înfățișată în sistemele religiei și experimentată în felul de închinare. În felul acesta, mințile oamenilor sunt orbite, iar Satana și le asigură ca mijloace de a lupta împotriva lui Dumnezeu. Prin concepții greșite, privitoare la atributele divine, popoarele păgâne au fost conduse să creadă că sunt necesare sacrificii omenești pentru a asigura favoarea Divinității; și astfel au fost săvârșite cruzimile cele mai oribile sub diferite forme de idolatrie.” – *Tragedia Veacurilor*, 569.

†

Definiția păcatului în Biblie, lumina mai mare și în lumina mai mică³, scrierile profetului Ellen White⁴

„Când cineva, fiind pus sub jurământ ca martor, va păcătui, **nespunând ce a văzut sau ce știe**, și va cădea astfel subt vină, sau când cineva, fără să știe, se va atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare sălbatice necurate, fie de hoitul unei vite de casă necurate, fie de hoitul unei târâtoare necurate, **și va băga apoi de seamă și se va face astfel vinovat**; sau când cineva, fără să ia seama, se va atinge de vreo spurcăciune omenească, de orice spurcăciune care face pe cineva necurat, **și va băga de seamă mai târziu, și se va face astfel vinovat**; sau când cineva, vorbind cu ușurință, jură că are să facă ceva rău sau bine, și nebăgând de seamă la început, **bagă de seamă mai târziu, și se va face astfel vinovat**: Când cineva, deci, se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-și mărturisească păcatul.” – Leviticul 5:1-5

†

„«Dacă ați fi orbi», le-a răspuns Isus, «n-ați avea păcat; **dar acum ziceți: ,Vedem.’ Tocmai de aceea**, păcatul vostru rămâne.»” – Ioan 9:41.

†

„**Dacă** n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; **dar acum n-au nicio dezvinovățire** pentru păcatul lor.” – Ioan 15:22.

†

„[...] **cine știe** să facă bine și nu face, săvârșește un păcat!” – Iacov 4:17.

†

„Oricine face păcat, face și fărădelege; și **păcatul este fărădelege.**” – 1 Ioan 3:4

³ „Domnul a trimis poporului Său multe instrucțiuni, linie după linie, precept după precept, aici puțin și acolo puțin. Puțină importanță îi este oferită Bibliei și Dumnezeu a dat o lumină mai mică pentru a-i conduce pe oameni la lumina mai mare.” – *The Shouthern Watchman*, 2 februarie, 1904.

⁴ „Pentru o jumătate de secol am fost mesagerul Domnului și atât timp cât voi trăi, voi continua să port mesajele pe care mi le dă Dumnezeu pentru poporul Său. [...] Domnul m-a făcut mesagerul Său în tinerețea mea, pentru a transmite poporului Său mărturie de încurajare, avertizare și mustrare. Timp de șaizeci de ani am comunicat cu solii cerești și am învățat fără încetare despre lucrurile divine și despre calea prin care Dumnezeu lucrează continuu să aducă sufletele de la eroarea căilor lor la lumină căilor Sale.” – *Solii alese*, vol. 3, 71.

Ce spune Ellen White că este păcatul?

Cuvintele următoare aparțin unui înger dintr-o viziune pe care a avut-o Ellen White și pe care i-a relatat-o lui W. A. Colcord pe 22 iunie 1896 în scrisoarea 22 din acel an:

„Aceasta este esența păcatului, **să-ți permiți să intri** în contradicție cu voia lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 5, 348.

„Trebuie să existe o înțelegere clară a ce anume este păcatul și trebuie să evităm să pășim spre granița dintre ascultare și neascultare.” – *Solii Alese*, vol. 1, 234.

„Ce este păcatul? **Singura definiție care îți este dată în Cuvântul lui Dumnezeu este** «păcatul este călcarea legii»⁵. Apostolul spune: «unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.»⁶” – *Review and Herald*, 10 iunie 1890.

„Pentru a-L lăsa pe Isus în inimile noastre **trebuie** să ne oprim din a mai păcătui. **Singura definiție pentru păcat pe care o avem în Biblie este că păcatul este călcarea legii**. Legea ajunge departe în cerințele ei și noi trebuie să aducem inimile noastre în armonie cu ea.” – *Signs of the Times*, 3 martie 1890.

„Atunci când ne separăm de Dumnezeu prin păcat, **care este călcarea legii Sale**, Satana ia controlul minților noastre.” – *Review and Herald*, 12 iulie 1887.

Este ispita păcat?

„**Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făptuit, aduce moartea.**” – Iacov 1:14-15.

⁵ Este vorba de 1 Ioan 3:4 în traducerea King James.

⁶ Romani 4:15.

†

„**Ispita nu este păcat** și nu este nicio indicație că Dumnezeu este nemulțumit de noi. [...] În timpul de încercare și ispitire ni se permite să măsurăm gradul credinței și încrederii noastre în Dumnezeu și să estimăm stabilitatea caracterului nostru creștin.” – *Signs of the Times*, 18 decembrie 1893.

†

„Chiar și cel mai bun dintre oameni este tulburat de gânduri și simțăminte care îi sunt sugerate de Satana; **dar, dacă nu se lasă absorbit de ele, dacă le respinge cu oroare, sufletul lui nu este contaminat de vinovăție** și nimeni nu va fi afectat de influența lor.” – *Minte, caracter, personalitate*, vol. 2, 432.

†

„**Ispita nu este păcat**, și nu este un indiciu al neplăcerii lui Dumnezeu. Sufletul care rezistă ispitei descoperă universului ceresc și lumii puterea și virtutea principiului creștin.” – *Manuscript Releases*, vol. 12, 80.

†

Cum ia naștere păcatul

„**Începutul căderii în ispită** constă în păcatul de **a-i îngădui minții să oscileze** și în păcatul unei **lipse de consecvență în ce privește încrederea** voastră în Dumnezeu. Cel rău pândește neîncetat, pentru a prinde ocazia de a crea o imagine greșită a lui Dumnezeu și de **a ne atrage gândurile** spre ceea ce este interzis.” – *Minte caracter personalitate*, vol. 1, 31

†

„Dacă va reuși, Satana vă va **absorbi mintea** cu lucrurile lumești. El se va strădui să vă **incite simțămintele**, să vă **trezească pasiunile** și să vă **atașeze afecțiunile** de ceea ce este spre răul vostru; dar vouă vă revine responsabilitatea de a vă controla toate emoțiile și pasiunile, aducându-le la o supunere lucidă față de rațiune și conștiință. Atunci Satana își va pierde puterea de dominare a minții.” – Idem

†

„Păcatul vorbirii de rău începe **cu nutrirea gândurilor rele**. Șiretenia include necurăția în toate formele ei. **Un gând necurat tolerat, o dorință nesfântă nutrită și astfel sufletul este contaminat, integritatea lui**

compromisă. «Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului, și păcatul o dată făptuit, aduce moartea.» Dacă vrem să nu săvârșim păcat, atunci să-l evităm chiar de la început. Fiecare sentiment și fiecare dorință trebuie s-o punem sub stăpânirea rațiunii și a conștiinței. **Fiecare gând nesfânt trebuie să fie imediat respins.** Mergeți în cămăruța voastră, urmași ai lui Hristos, rugați-vă cu credință și din toată inima. Satana urmărește să-ți prindă picioarele în cursă. Trebuie să fii ajutat de sus dacă vrei să scapi de șiretlicurile lui.” – *Mărturii*, vol. 5, 177.

†

„Creștinul trebuie să lase îndoiala la o parte. Hristos nu va permite nimănui, care în pocăință și credință a revendicat protecția Sa, să treacă sub puterea vrăjmașului. [...] Când vine ispita și încercarea, nu aștepta să pui la punct toate dificultățile, ci uită-te la Isus, ajutorul tău.” – *Signs of the Times*, 19 martie 1902.

†

„**Nu este păcat mai mare ca necredința.** Când în inimă există necredință, există pericol care va fi exprimat.” – *My life today*, 14.

†

„**Necredința este repulsivă, întunecoasă, respingătoare.** Ea poate doar să nege și să distrugă. Credința ridică capul în demnitate conștientă și încredere fermă în Dumnezeu. Adevărații lucrători merg și lucrează prin credință.” – *Signs of the Times*, 28 august 1901.

†

„Când **necredința și invidia sunt permise și chiar rostite**, acestea devin agenți pentru **îndepărtarea credinței** calme, vii, și încrezătoare. **Adevărul este greșit înțeles** și pervertit pentru a însemna eroare.” – *Review and Herald*, 12 octombrie 1897.

†

„Într-un anumit sens toți oamenii cred, iar **efectul produs asupra inimii și caracterului este în conformitate cu lucrurile crezute**⁷.” – *Review and Herald*, 5 ianuarie, 1886.

†

„Lucrarea lui Hristos ne solicită să ne angajăm într-o luptă continuă cu răul spiritual din caracterele noastre. **Tendențele naturale trebuie să fie învinse. Apetitul și pasiunea trebuie să fie stăpânite, iar**

⁷ „Acela care nu are suficientă credință în Hristos ca să creadă că El îl poate proteja să nu păcătuiască nu are credința care să îi ofere intrarea în Împărăția lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 103.

voința trebuie să fie așezată întru totul de partea lui Hristos.” - *Minte caracter personalitate*, vol. 1, 31.

†

„În scepticism există o putere fermecătoare. **Necredința și îndărătnicia merg de obicei mână în mână.**” - *Signs of the Times*, 8 iunie, 1882.

†

Păcatul este o chestiune de alegere chiar și în condițiile naturii omenеști căzute în păcat (tendințe păcătoase)

„Prin credință și rugăciune, toți pot să îndeplinească cerințele Evangheliei. **Nimeni nu poate fi forțat să păcătuiască.** În primul rând trebuie să fie câștigat consimțământul său; **sufletul trebuie să ia o hotărâre în legătură cu actul păcătos, mai înainte ca pasiunea să domine asupra rațiunii sau nelegiuirea să triumfe asupra conștiinței.** Ispitirea, **deși puternică, nu este niciodată o scuză pentru păcat.** «Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor.» Strigă la Domnul, suflet ispitit. Aruncă-te neajutorat și nevrednic la picioarele lui Isus și cere împlinirea făgăduințelor Sale. Domnul va auzi. El știe cât de puternice sunt înclinațiile inimii firești și el vă ajută de fiecare dată în ispită.” – *Mărturii*, vol. 5, 177.

†

„Nimeni nu poate fi forțat să încalce legea sfântă a lui Dumnezeu. **Oricât de puternică, ispita, nu este o scuză pentru păcat,** pentru că harul divin este suficient pentru noi [...]” – *The Watchman*, 11 februarie 1908.

†

„În Predica de pe Munte, Hristos le-a prezentat ucenicilor Săi principiile esențiale ale Legii lui Dumnezeu. **El le-a spus ascultătorilor Săi că legea este încălcată la nivelul gândirii, înainte ca dorințele rele să fie concretizate în fapte păcătoase.** Noi avem obligația de a ne controla gândurile și de a le aduce în supunere față de Legea lui Dumnezeu. Puterile nobile ale minții ne-au fost date de Dumnezeu pentru a le folosi în contemplarea lucrurilor cerești. Cerul are resurse din belșug pentru ca sufletul să poată crește continuu în viața spirituală. Există mijloace la îndemână care să ne ajute să creștem în cunoștință și în virtute.” – *Minte caracter personalitate*, vol. 2, 658.

†

„Nu stă în puterea Satanei să forțeze pe cineva să păcătuiască. **Păcatul este actul individual al păcătosului.**” - *Signs of the Times*, 18 decembrie 1893.

†

„Lui Adam i s-a cerut să ofere o ascultare perfectă față de Dumnezeu, nu numai pentru bine său, ci și pentru binele posterității. Dumnezeu i-a promis că dacă va trece testul ispitirii, păstrându-și în timpul marii încercării la care va fi supus loialitatea față de Creator, ascultarea îi va asigura acceptarea și favoarea din partea lui Dumnezeu. Apoi va fi așezat pentru totdeauna în sfințenie și fericire, și aceste binecuvântări se vor extinde pentru toată posteritatea sa. Dar Adam a eșuat la acest test. Și pentru că s-a revoltat împotriva legii lui Dumnezeu, toți urmașii lui au fost păcătoși. Legea lui Dumnezeu a fost odată scrisă în inimile bărbaților și femeilor. Dar păcatele lor cultivate au estompat și aproape au șters aceea scriere. Impresiile făcute de păcat în mod gradat au îndepărtat impresiile făcute de lege.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 229.

†

„Este inevitabil ca și copiii să sufere urmările faptelor rele ale părinților lor, **dar ei nu sunt pedepsiți pentru vinovăția părinților**, în afara cazului că și ei au luat parte la păcatele lor. Cu toate acestea, copiii calcă, de obicei, pe urmele părinților lor. **Prin moștenire sau exemplu, fiii devin părtași ai păcatelor tatălui lor.** Tendințele spre rău, apetitul pervertit și moralitatea josnică, împreună cu bolile și degenerarea fizică se transmit ca o moștenire din tată în fiu, până la a treia și a patra generație. Acest adevăr înspăimântător ar trebui să aibă o putere solemnă care să-i rețină pe oameni de a merge pe calea păcatului.” – *Patriarhi și profeți*, 306.

†

Consecințele păcatului

„În curând îngerul nimicitor va merge din nou, nu pentru a nimici doar pe întâiul născut, ci să nimicească cu desăvârșire bătrân și tânăr, atât bărbați, femei cât și copiii care nu au semnul.” – *Review and Herald*, 19 septembrie 1854.

„Crucea de pe Calvar, în timp ce declară Legea ca fiind de neschimbat, face cunoscut universului că plata păcatului este moartea.” – *Tragedia veacurilor*, 503.

†

„Ca urmare a păcatului lui Adam, moartea a trecut asupra întregului neam omenesc. Toți, fără deosebire, merg în mormânt. Iar prin prevederile Planului de Mântuire toți vor fi scoși din mormântul lor. «Va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti.» «Și după cum toți mor în Adam, tot așa toți vor învia în Hristos» (Faptele Apostolilor 24:15; 1 Corinteni 15:22). Dar se face deosebirea între cele două categorii care sunt înviați. «Toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată» (Ioan 5:28-29). Aceia care au fost «socotiți vrednici» de învierea spre viață sunt «fericiți și sfinți». «Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere» (Apocalipsa 20:6). Dar aceia care n-au primit iertare prin pocăință și credință trebuie să primească pedeapsa nelegiurii lor — «plata păcatului». Ei suferă pedeapsa care va fi diferită ca durată și intensitate «după faptele lor», dar în cele din urmă se încheie cu moartea a doua. **Deoarece este imposibil pentru Dumnezeu, ținând seama de dreptatea și de mila Sa, să-l mântuiască pe păcătos în păcatele lui, El îl privează de viața pe care, prin neascultare, a pierdut-o și de care s-a dovedit a fi nevrednic.** Un scriitor inspirat spune: «Încă puțin și cel nelegiuit nu va mai fi; da, îl vei căuta în locul lui și nu va mai fi». Iar un altul declară: „Ei sunt ca și cum n-ar fi fost niciodată» (Psalmii 37:10; Obadia 16). Acoperiți de rușine, ei cad într-o uitare deznădăjduită, veșnică.

În felul acesta se va pune capăt păcatului, cu tot vaiul și ruina care au izvorât din el. Psalmistul spune: «Tu pedepsești neamurile, nimicești pe cel rău, le ștergi numele pentru totdeauna și pe vecie. S-au dus vrăjmașii! N-au rămas din ei decât niște dărâmături veșnice!» (Psalmii 9:5-6). Ioan, în Apocalipsa, privind înainte spre starea veșnică a celor mântuiți, aude corul universal de laudă, netulburat de nici o notă discordantă. Toată suflarea din cer și de pe pământ a fost auzită dând slavă lui Dumnezeu (Apocalipsa 5:13). Acolo nu vor fi suflute pierdute care să-L hulească pe Dumnezeu, când se zvârcolesc în chinul fără sfârșit, nici ființe nenorocite în iad nu-și vor amesteca vaietele cu cântările celor mântuiți.” – *Tragedia veacurilor*, 544.

†

„Profetia Mântuitorului cu privire la căderea judecăților lui Dumnezeu peste Ierusalim trebuie să aibă o altă împlinire, față de care acea distrugere teribilă era doar o umbră slabă. În soarta cetății alese putem vedea soarta unei lumi care a respins mila lui Dumnezeu și a călcat în picioare Legea Sa. Întunecate sunt rapoartele decăderii omenești, la care pământul a fost martor în decursul lungilor lui veacuri de crimă. Inima slăbește și mintea se pierde privind toate acestea. Teribile au fost rezultatele lepădării autorității Cerului. Însă o scenă și mai întunecată este prezentată în descoperirea viitorului. Rapoartele trecutului — procesiunea lungă a conflictelor, a agitațiilor și a rășcoalelor, „învălmășeala luptei și haina de război tăvălită în sânge“ (Isaia 9, 5) — ce sunt toate acestea în contrast cu grozăviile zilei aceleia, când Duhul înfrânător al lui Dumnezeu va fi retras cu totul de la cei nelegiuți și nu va mai ține în frâu răbufnirea patimilor omenești și mânia satanică? Lumea va vedea atunci, ca niciodată mai înainte, rezultatele conducerii lui Satana.” — *Tragedia veacurilor*, 36.

†

„«El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.» (Matei 24:30-31). Atunci cei care nu ascultă de Evanghelie vor fi nimiciți «de suflarea gurii Sale și vor fi prăpădiți cu arătarea venirii Sale.» (2 Tesaloniceni 2:8). Ca și Israelul din vechime, cei nelegiuți se pierd singuri; ei cad prin nelegiuirea lor. Printr-o viață de păcat s-au așezat atât de departe de armonia cu Dumnezeu, starea lor a devenit atât de degradată de păcat, încât manifestarea slavei Sale este pentru ei un foc nimicitor” — *Tragedia veacurilor*, 37

†

„**Nu este departe timpul când Dumnezeu Se va ridica să răzbune autoritatea Sa insultată.** «Căci iată, Domnul iese din locuința Lui să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului» (Isaia 26>21). «Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El?» (Maleahi 3:2). Poporului Israel, datorită păcătoșeniei lui, i s-a interzis să se apropie de munte atunci când Dumnezeu era gata să Se coboare pe el spre a face cunoscută Legea Sa, ca nu cumva să fie mistuit de slava arzândă a prezenței Sale. Dacă o astfel de manifestare a puterii lui Dumnezeu a marcat locul ales pentru proclamarea Legii Sale, **cât de teribil trebuie să fie completul Său de judecată atunci când va veni pentru a aduce la îndeplinire aceste rânduieli sacre!** Cum vor putea oare aceia care l-au călcat în picioare autoritatea să suporte slava Lui în ziua cea mare a

răsplătirii finale? Groaza de la Sinai era menită să înfățișeze poporului scenele judecății. Sunetul unei trâmbițe a chemat poporul Israel să se întâlnească cu Dumnezeu. Vocea Arhanghelului și trâmbița lui Dumnezeu îi vor strânge de pe întregul pământ atât pe cei vii, cât și pe cei morți în fața Judecătorului lor. Tatăl și Fiul, însoțiți de o mare mulțime de îngeri, au fost prezenți pe munte. În ziua cea mare a judecății, Isus Hristos va veni «în slava Tatălui Său cu îngerii Săi» (Matei 16:27). El va sta apoi pe tronul slavei Sale și înaintea Sa vor fi adunate toate națiunile pământului.” – *Patriarhi și profeți*, 339.

„Când Domnul Isus părăsește Sfânta Sfințelor, Duhul Său ocrotitor este retras de la conducători și de la oameni. Ei sunt lăsați în stăpânirea îngerilor răi. Atunci, la sfatul și la îndrumarea lui Satana, vor fi emise asemenea legi, încât, dacă timpul nu ar fi foarte scurt, nimeni nu ar putea fi salvat.” – *Evenimentele ultimelor zile*, 255.

†

Pasiunile omenești în contextul păcatului

„Puteți face totul prin Hristos, care vă întărește. Aveți acea vârstă la care voința, pofta și pasiunile cer cu putere să fie satisfăcute. **Dumnezeu le-a sădit în ființa voastră în scopuri înalte și sfinte.** Nu trebuie ca acestea să devină pentru voi un blestem prin pervertirea lor. Vor ajunge astfel numai când refuzați să vă supuneți controlului rațiunii și conștiinței. Înfrânare, tăgăduire — acestea sunt cuvinte și fapte pe care voi nu le cunoașteți din experiență. Ispitele v-au stăpânit. Mințile nesfințite nu reușesc să primească acea tărie și mângâiere pe care le-a prevăzut Dumnezeu pentru ele. Acestea sunt agitate și sunt stăpânite de o dorință arzătoare după ceva nou — ceva care să desfete, să mulțumească și să ațâțe mintea, iar aceasta este numită plăcere. Satana are farmece ademenitoare, prin care stârnește interesul și stimulează imaginația tineretului, îndeosebi pentru a-i putea prinde în capcana sa. Voi zidiți pe nisip. Aveți nevoie să strigați cu sinceritate: „O, Doamne, schimbă Tu lăuntrul sufletului meu!” Puteți avea o influență bună asupra tinerilor, sau o influență spre rău. Fie ca Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe de-a-ntregul, suflet, trup și spirit.” – *Mărturii*, vol. 3, 84.

†

„Dumnezeu l-a creat pe om cu puțin mai prejos decât îngerii și a pus asupra lui atributele care, dacă sunt folosite cum se cuvine, vor face ca el să fie o binecuvântare pentru lume și să reflecte slava Dătătorului.”
– Idem, 50.

†

„Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Numai Hristos singur este «întipărirea Ființei» (Evrei 1:3) Tatălui; omul însă a fost făcut «după chipul» lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. Minte sa era capabilă să înțeleagă lucrurile dumnezeiești. **Sentimentele sale erau curate; apetitul și pasiunile lui erau sub controlul rațiunii.** El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și fiind în perfectă ascultare de voința Sa.” – *Patriarhi și profeți*, 45.

†

„Corpul trebuie adus în ascultare. **Puterile mai înalte ale făpturii trebuie să conducă. Pasiunile trebuie să fie controlate de către voință, care trebuie ea însăși să se afle sub controlul lui Dumnezeu.** Puterea împărătească a rațiunii, sfințită prin harul divin, trebuie să fie stăpână în viețile noastre.” – *Divina vindecare*, 130.

†

„**Patimile firești își au locul și rostul lor în trup.** Cuvintele «fire» sau «firesc», sau «poftele firii pământești», se referă la firea pământească, stricată, coruptă; firea prin sine însăși nu poate lupta împotriva voinței lui Dumnezeu. Ni se poruncește să răstignim firea cu poftele și patimile ei. Cum să facem acest lucru? Producând durere trupului? **Nu, ci dând morții ispita spre păcat. Gândul stricat trebuie înlăturat. Orice gând trebuie adus în supunere față de Domnul Hristos. Orice tendințe animalice trebuie să fie supuse puterilor mai înalte ale sufletului.** Iubirea lui Dumnezeu trebuie să domnească mai presus de orice; Domnul Hristos trebuie să ocupe un tron neîmpărțit. Trupurile noastre trebuie să fie considerate ca fiind proprietatea cumpărată de El. Mădularele trupului trebuie să devină unelte ale neprihănirii.” – *Căminul advent*, 127.

†

„Singura putere care creează sau care perpetuează adevărata pace este harul lui Hristos. Când acesta este sădit în inimă, el va îndepărta patimile care provoacă cearta sau dezbinarea.” – *Hristos lumina lumii*, 305.

†

„Trupul trebuie **adus în supunere față de puterile superioare** ale ființei omenești. **Patimile trebuie stăpânite de voință**, care la rândul ei, să stea sub stăpânirea lui Dumnezeu. Puterea împărătească a rațiunii, sfințită prin har divin, trebuie să controleze viața. Puterea intelectuală, forța fizică și, longevitatea depind de legi imutabile.” – *Profeți și regi*, 488.

†

„Dacă ei nu depun eforturi hotărâte pentru a birui tendințele spre rău ereditare sau cultivate, **aceste tendințe vor deveni poftă trupești**⁸ care se luptă împotriva sufletului.” – *Signs of the Times*, 24 octombrie 1900.

†

„**Cel ispitit trebuie să înțeleagă adevărata forță a voinței**. Aceasta este puterea stăpânitoare din firea omului — **puterea de decizie, puterea alegerii libere. Totul depinde de acțiunea corectă a voinței**. Dorințele de bine și puritate sunt bune în sine; dar, dacă ne oprim aici, ele nu vor sluji la nimic. Mulți se vor îndrepta către ruină, în timp ce speră și doresc să-și învingă înclinațiile rele. Ei nu-și predau voința lui Dumnezeu. Ei nu fac alegerea de a-l sluji. Dumnezeu ne-a dat puterea de a alege liber; ne-o putem exercita, căci este a noastră. **Noi nu ne putem schimba inimile, nu ne putem controla gândurile, pornirile, afecțiunile. Nu ne putem face pe noi înșine curați, potriviți pentru serviciul lui Dumnezeu. Dar putem alege să-l slujim lui Dumnezeu, îi putem da voința noastră; atunci va lucra în noi voința și înfăptuirea după bunul Său plac. Astfel, întreaga noastră fire va fi adusă sub controlul lui Hristos**. Prin corecta exercitare a voinței, poate fi făcută o schimbare totală în viață. Predându-ne voința în mâinile lui Hristos, ne aliem cu puterea divină. Primim tărie de sus pentru a ne păstra statornici. O viață curată și nobilă, o viață de biruință asupra apetitului și lascivității este posibilă pentru oricine își va uni voința slabă și șovăitoare a omului, cu voința atotputernică și neclintită a lui Dumnezeu.” – *Divina vindecare*, 176.

†

„Satana caută să **coboare standardul curăției și să slăbească puterea de stăpânire de sine** a celor ce se unesc prin căsătorie, pentru că el știe că, **atâta vreme cât pasiunile josnice sunt în ascendență, puterile morale slăbesc tot mai mult**, iar el nu are de ce să se îngrijoreze în privința

⁸ Tendințele spre păcat nu sunt păcat, ele conduc la păcat dacă nu sunt biruite sau ținute sub control.

creșterii lor spirituale. El știe, de asemenea, că pe nici o altă cale nu poate pune mai bine amprenta chipului său urâcios asupra copiilor acestora și că astfel le poate modela mai ușor caracterele acestora decât ale părinților.” – *Căminul advent*, 124.

†

„El va întinde capcane acelor care pretind că păzesc poruncile lui Dumnezeu și care sunt aproape de hotarul Canaanului ceresc. El va lucra din rășputeri pentru a prinde sufletele în cursă și a-i ataca pe cei ce pretind a fi din poporul lui Dumnezeu în punctele lor cele mai slabe. **Pe aceia care nu și-au supus patimile josnice puterilor nobile din ființa lor, pe aceia care au permis minții lor să plutească pe canalul îngăduinței patimilor josnice, firești, Satana este hotărât să-i nimicească cu ispitele sale — să le pângărească sufletele prin imoralitate.** El nu se mulțumește cu ținte ușoare, neînsemnate, ci își folosește capcanele prin aceia pe care îi poate enumera între agenții săi, pentru a-i ademeni pe oameni să-și îngăduie lucruri care sunt condamnate de Legea lui Dumnezeu. Și bărbați din poziții de răspundere, care propovăduiesc cerințele Legii lui Dumnezeu, ale căror guri sunt pline cu argumente în apărarea Legii Sale, asupra căroră Satana și-a pornit raidul — asupra unora ca aceștia el tabără cu puterile sale diabolice și cu agenții săi care nu au tihnă, atacându-i în punctele slabe din caracterul lor, știind că cine este vinovat într-un singur punct este vinovat în toate, obținând astfel stăpânire asupra întregii ființe a omului. Minte, sufletul, trupul și conștiința sunt implicate în această lucrare de ruinare. Dacă bărbatul respectiv a fost un sol al neprihănirii și a avut multă lumină sau dacă Domnul l-a folosit ca pe o unealtă deosebită a Lui, pentru cauza adevărului, cât de mare este atunci triumful lui Satana! Cât de mult tresaltă el! Și cât de mult este dezonorat Dumnezeu!” – *Căminul advent*, 327.

†

„Pofta și pasiunile tale senzuale te stăpânesc. Conducerea superioară a intelectului a fost slăbită și controlată de organele inferioare. Au crescut în putere înclinațiile senzuale. **Când rațiunea este lăsată în stăpânirea poftei, se pierde înaltul simțământ al lucrurilor sfinte.** Minte se degradează, sentimentele sunt nesfințite, iar cuvintele și faptele mărturisesc despre ceea ce este în inimă.” – *Mărturii*, vol. 2, 95.

†

„Orice fel de imoralitate este clar descrisă în Cuvântul lui Dumnezeu, și rezultatul ei, desfășurat înaintea noastră. **Satisfacerea**

pasiunilor josnice este prezentată înaintea noastră în caracterul ei cel mai revoltător. Niciunul, oricât de întunecată ar putea fi priceperea lui, nu este necesar să păcătuiască.” – *Mărturii*, vol. 4, 312.

†

„Cea mai accentuată trăsătură de caracter pe care Iuda a moștenit-o și pe care a cultivat-o a fost avariția. Prin repetare, aceasta a devenit obiceiul lui în toate afacerile. Principiile creștinești ale corectitudinii și onestității nu și-au găsit nici un loc în tranzacțiile pe care le realiza. Uzanțele lui financiare au generat un spirit zgârcit, care a devenit pentru el o ispită fatală. Experiența religioasă era evaluată în raport cu câștigul și toate însușirile unei neprihăniri veritabile erau supuse acestui criteriu. Deși, în aparență, continua să fie un ucenic și deși se afla chiar în prezența lui Hristos, Iuda își însușea bunurile care aparțineau vistieriei Domnului.” – *Minte caracter personalitate*, vol. 2, 598.

†

„Mulți trebuie să se lupte cu înclinații ereditare puternice către rău. Pofte anormale, impulsuri senzuale, iată ce moștenire au avut la naștere. Trebuie păziți cu grijă împotriva acestora. Binele și răul se luptă pentru stăpânire și înăuntrul, și afară. Cei care n-au trecut prin asemenea experiențe niciodată nu pot cunoaște ce putere aproape covârșitoare are pofta sau cu ce violență se desfășoară conflictul dintre obiceiurile îngăduinței de sine și hotărârea de a fi cumpătat în toate lucrurile. Bătălia trebuie dată din nou și din nou.” – *Divina vindecare*, 173.

†

Răspunsul și reacția lui Dumnezeu la problemele păcatului

„La început, Lucifer și-a dirijat în așa fel ispitele, încât el nu era cu nimic implicat. Pe îngerii pe care nu i-a putut corupe spre a fi cu totul de partea sa i-a acuzat de indiferență față de interesele ființelor cerești. Chiar lucrarea pe care el o făcea o puneă pe seama îngerilor ce au rămas loiali față de Dumnezeu. Era metoda sa aceea de a produce confuzie prin întrebări subtile cu privire la planurile lui Dumnezeu. El înveșmânta în mister tot ceea ce era simplu și, printr-o măiastră pervertire, arunca îndoiala asupra celor mai clare declarații ale lui Dumnezeu. Iar poziția sa înaltă, legată așa de strâns de conducerea divină, a dat o greutate și mai mare celor spuse de el.

Dumnezeu putea folosi numai acele mijloace care erau în armonie cu adevărul și neprihănirea. Satana însă putea folosi ceea ce Dumnezeu nu putea – minciuna și lingușirea. El a căutat să falsifice Cuvântul lui Dumnezeu și să prezinte greșit, tendențios, planul guvernării Sale, susținând că Dumnezeu nu a fost drept când a impus legi îngerilor; că, cerând supunere și ascultare din partea ființelor create de El, nu urmărea altceva decât înălțarea de Sine. Deci, era necesar să se demonstreze înaintea locuitorilor cerului și a tuturor lumilor din univers că guvernarea lui Dumnezeu este dreaptă, iar Legea Sa desăvârșită. Satana a făcut să se înțeleagă că nici el nu căuta altceva, decât să promoveze binele universului. Trebuia ca adevăratul caracter al uzurpatorului și scopul său real să fie înțelese de toți. Lui trebuia să i se dea timp să se manifeste prin lucrările lui rele, stricate.” – *Patriarhi și profeți*, 41.

†

„Modul în care a tratat Dumnezeu răzvrătirea va avea ca rezultat o totală demascare a lucrării ce s-a făcut atât de mult timp în întuneric. Urmările conducerii lui Satana, roadele înlăturării rânduielilor divine, vor fi înfățișate deschis privirii tuturor ființelor inteligente create. **Legea lui Dumnezeu va fi pe deplin justificată, apărată.** Se va vedea că toate acțiunile lui Dumnezeu au fost îndreptate spre binele veșnic al poporului Său și spre binele tuturor lumilor pe care le-a creat El. Chiar Satana personal, în prezența întregului univers, ca martor al acestui moment, va mărturisi că dreaptă și neprihănită este cârmuirea lui Dumnezeu, dreaptă este Legea Sa.” – *Patriarhi și profeți*, 338-339.

†

„Când a auzit că între el și femeie, între sămânța lui și sămânța ei va exista vrăjmășie, Satana a știut că lucrarea lui de stricare a naturii omenești avea să fie întreruptă, că prin unele mijloace **omul avea să fie făcut în stare să reziste puterii lui.**” – *Patriarhi și profeți*, 66.

†

„Această vrăjmășie nu se arată în mod natural. Când omul a călcat Legea divină, firea lui a devenit păcătoasă și el era în armonie, și nu în luptă cu Satana. În mod natural, nu există vrăjmășie între omul păcătos și începătorul păcatului. Amândoi au devenit răi prin apostazie. Cel decăzut nu-și găsește odihnă niciodată, în afară de cazul când câștigă simpatie și sprijin, făcându-i și pe alții să-i urmeze exemplul. Pentru motivul acesta, îngerii căzuți și oamenii nelegiuïți se unesc într-o tovarășie disperată. Dacă Dumnezeu n-ar fi intervenit în mod deosebit, Satana și omul s-ar fi unit

într-o alianță împotriva cerului; și, în loc să nutrească vrăjmășie contra lui Satana, întreaga familie omenească s-ar fi unit în împotrivire contra lui Dumnezeu.” – *Tragedia veacurilor*, 505.

†

„Religia lui Hristos schimbă tendințele spre rău ereditare și cultivate. Ea alungă încrederea în sine și egoismul, conducându-l pe om să se vadă așa cum este el – slab și păcătos, incapabil să facă singur vreun lucru bun. Îl conduce să îl privească pe Isus și privind, el este schimbat după asemănarea Sa.” – *Signs of the Times*, 8 ianuarie 1902.

†

„Unde există vrăjmășie între om și Satana, este o vrăjmășie pusă acolo de Domnul Isus Hristos; pentru că oamenii căzuți și îngerii căzuți sunt în mod natural în armonie.” – *Signs of the Times*, 26 noiembrie 1894.

†

„Asupra acelor care nu cad pe ea (n.tr. piatra, adică Hristos) și sunt zdrobiți de ea, asupra acelor ale căror inimi nu sunt curățate de tendințele spre rău ereditare sau cultivate prin mila și iertarea lui Dumnezeu, va cădea acea Piatră și îi va spulbera.” – *Signs of the Times*, 31 octombrie 1900.

†

„Cei care-și pun încrederea în Hristos nu vor fi robiți niciunui obicei sau tendință, ereditară sau cultivată. În loc să fie prizonierii naturii inferioare, ei trebuie să fie stăpâni peste orice poftă și pasiune. Dumnezeu nu ne-a lăsat să ne luptăm împotriva răului în propria noastră tărie limitată. Oricare ar fi tendințele noastre către rău, moștenite sau cultivate, le putem birui prin puterea pe care El este gata să ne-o ofere.” – *Divina vindecare*, 175.

†

„Întrebarea la care trebuie să ne gândim este aceasta: **Avem noi atributele lui Hristos? Scuzele nu au nicio valoare. **Om**ul care se teme de Dumnezeu nu trebuie să fie dominat de circumstanțe, de pofte și de pasiuni, ci el trebuie să fie cel care are controlul asupra lor. Creștinul nu trebuie să fie înrobit de niciun obicei cultivat sau moștenit, ci să-și stăpânească pasiunile animalice și să fie liber de sclavia obiceiurilor. Noi nu trebuie să fim niște victime ale circumstanțelor, ci să controlăm orice situație, conduși de principiile învățate de la cel mai mare învățător pe care L-a cunoscut vreodată lumea. Poziția solemnă în care ne aflăm astăzi față de lume, responsabilitățile sfinte și datoriile încredințate nouă de**

Domnul nu trebuie să fie lăsate de-o parte, până când circumstanțele vor fi favorabile. Principiul sacrificiului și al renunțării la sine, așa cum a fost manifestat de Domnul Hristos, al lui Ioan Botezătorul, al lui Daniel și al celor trei tovarăși, trebuie să treacă asemenea lamei plugului peste toate obiceiurile ereditare și cultivate, indiferent de circumstanțe. Vă întreb: Este Împărăția lui Dumnezeu în inima voastră? Oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie niște oameni de acțiune, întotdeauna pregătiți, întotdeauna la dispoziția lui Isus Hristos. Vine timpul când, pentru o clipă, putem să stăm pe un teren sigur, iar în clipa următoare, să simțim că ne fuge pământul de sub picioare. Cutremurele vor avea loc acolo unde ne așteptăm mai puțin. Creștinismul are o semnificație mult mai vastă decât i-a fost dată până acum. El nu este un crez. Este Cuvântul Aceluia care a trăit și trăiește în veșnicii. **Este un principiu activ și dătător de viață, care ia în stăpânire mintea, inima, motivațiile și întreaga ființă.** Creștinismul — oh, dacă am putea să avem experiența lucrării lui asupra noastră! Aceasta este o experiență personală vitală, care înalță și înobilează întreaga făptură. Fiecare om este răspunzător față de Dumnezeu, **care a asigurat suficiente resurse ca toți să primească binecuvântarea aceasta.** Totuși mulți nu o primesc, deși Domnul Hristos a cumpărat-o pentru ei cu un preț infinit. Ei nu au căutat să obțină binecuvântarea care se afla la îndemâna lor și, ca urmare, au păstrat trăsăturile unui caracter neplăcut, iar păcatul zace la ușa lor. În timp ce pretind că sunt evlavioși, Satana îi folosește ca slujitori ai lui pentru a dărâma și pentru a încurca acolo unde crede el că este locul cel mai potrivit. Ei exercită o influență dăunătoare pentru sufletul multora dintre cei care au nevoie de un exemplu pentru a fi ajutați pe calea spre cer. Cine sunt supușii împărăției lui Dumnezeu? — toți cei care fac voia Sa. Ei au neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Membrii împărăției lui Hristos sunt fii ai lui Dumnezeu, parteneri în marea Sa întreprindere. Aleșii lui Dumnezeu sunt un neam sfânt, un popor deosebit, o seminție aleasă pentru a vesti slava Celui ce i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Ei sunt sarea pământului, lumina lumii. Ei sunt niște pietre vii, o preoție împărătească. Ei sunt colaboratori și părtași cu Domnul Isus Hristos. Aceștia sunt cei care îl urmează pe Miel, oriunde va merge.” — *Mărturie pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 421-422.

†

„Trăsăturile de caracter neplăcute, fie că sunt ereditare sau cultivate, ar trebui luate în serios separat și comparate cu marea regulă a neprihănirii; și în lumina reflectată din Cuvântul lui Dumnezeu, **lor trebuie**

să li se reziste și trebuie biruite prin tăria lui Hristos.” – *Christian Education*, 113.

†

„Dumnezeu este acela care ne dă putere să biruim. Aceia care îi aud vocea și se supun poruncilor Sale sunt împuterniciți să-și formeze caractere drepte.” – *SDA Bible Commentary*, vol. 7, 943.

†

„Acela care nu are suficientă credință în Hristos ca să creadă că El îl poate proteja să nu păcătuiască nu are credința care să îi ofere intrarea în Împărăția lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 103.

†

Ce a înțeles Ellen White în legătură cu pasiunile și înclinațiile firii pământești

„Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Numai Hristos singur este «întipărirea Ființei» (Evrei 1:3) Tatălui; omul însă a fost făcut «după chipul» lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu.

Înainte de a păcătui, apetitul și pasiunile lui Adam au fost sub controlul rațiunii sale.

Aceasta arată că Adam a avut în Eden apetit și pasiuni, sentimente care trebuiau să fie în planul divin o binecuvântare.

Mintea sa era capabilă să înțeleagă lucrurile dumnezeiești. **Sentimentele sale erau curate; apetitul și pasiunile lui erau sub controlul rațiunii.** El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și fiind în perfectă ascultare de voința Sa.” – *Patriarhi și profeți*, 45.

†

„În experiența lui Daniel și a tovarășilor lui avem un exemplu al triumfului principiului asupra ispitei de a ne îngădui apetitul. Ne arată că, **prin principiu religios, tinerii pot birui asupra poftelor carnale** și pot rămâne credincioși cerințelor lui Dumnezeu, chiar dacă i-ar costa un mare sacrificiu.” – *Dietă și hrană*, 32.

†

„Dacă alegi să respingi influența sfântă și constrângătoare a adevărului, vei ajunge robul lui Satana, la dispoziția lui. **Vei fi în pericol să dai amploare poftelor și pasiunilor tale, dând frâu liber plăcerilor trupești, dorințelor rele și dezgustătoare.** În loc să porți pe chipul tău o seninătate calmă, în încercare și suferință, asemenea credinciosului Enoh,

cu fața radiind de nădejde și de acea pace care depășește puterea de înțelegere, vei întâipări pe chipul tău gânduri senzuale și dorințe desfrânate. Vei purta amprenta satanică în locul celei divine.” – *Mărturii*, vol. 2, 92.

†

„Pavel știa că lupta sa împotriva răului nu va înceta atâta vreme cât va ține viața lui. El și-a dat totdeauna seama de nevoia de a se păzi cu strictețe, pentru ca dorințele pământești să nu-i înăbușe zelul spiritual. El se lupta continuu cu toate puterile sale împotriva înclinațiilor firești. El ținea mereu înaintea sa idealul ce trebuia atins și se lupta să-l atingă printr-o ascultare de bună voie de Legea lui Dumnezeu. **Cuvintele, practicile, pornirile inimii — toate erau aduse sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu.**” – *Faptele apostolilor*, 314-315.

†

„Credința este aceea care ne pune în legătură cu cerul și ne aduce puteri pentru a ne lupta cu forțele întunericului. **În Hristos, Dumnezeu i-a asigurat omului mijloacele pentru a birui orice trăsătură păcătoasă și a rezista oricărei ispite, oricât de puternică ar fi.** Dar mulți simt că le lipsește credința și din cauza aceasta stau departe de Hristos.” – *Hristos lumina lumii*, 429.

†

„Oamenii pot deține capacități încredințate lor de către Dumnezeu, dar dacă nu sunt oameni umili, oameni convertiți zilnic, ca vasele de onoare, ei vor face cel mai mare rău datorită capacităților lor. Dacă nu sunt elevi ai lui Isus Hristos, **dacă nu se roagă și dacă nu își țin sub control tendințele ereditare și cultivate**, trăsături de caracter pe care Dumnezeu le detestă vor perverti judecata acelor care se asociază cu ei.” – *Materialele 1888*, 1301-1302.

†

„Adesea creștinul trebuie să renege instruirea și educația de o viață pentru a putea deveni un învățăcel în școala lui Hristos. **Apetitul și viciul trebuie să fie subordonate stăpânirii Duhului Sfânt.**” – *Christian Education*, 122.

†

„Trebuie să înțelegem că este privilegiul nostru ca, prin credința în El, să fim părtași ai naturii divine, eliberându-ne astfel de stricăciunea care există în lume prin poftă. Atunci suntem curățiți de tot păcatul, de toate

defectele de caracter. **Noi nu trebuie să păstrăm nicio înclinație păcătoasă.**” – *Review and Herald*, 24 aprilie 1900.

†

„Corpul trebuie adus în ascultare. **Puterile mai înalte ale făpturii trebuie să conducă. Pasiunile trebuie să fie controlate de către voință**, care trebuie ea însăși să se afle sub controlul lui Dumnezeu. **Puterea împărătească a rațiunii, sfințită prin harul divin, trebuie să fie stăpână în viețile noastre.** Cerințele lui Dumnezeu trebuie aduse înaintea conștiinței. Bărbați și femei deopotrivă trebuie conștientizați de datoria de **a fi stăpâni pe ei înșiși, de nevoia purității, de eliberarea de orice poftă stricată și obicei murdar.** Ei trebuie să fie pătrunși de înțelegerea faptului că toate puterile minții și trupului sunt darul lui Dumnezeu și că este imperativ să fie păstrate în cea mai bună formă posibilă, pentru slujirea Sa.” – *Divina vindecare*, 130.

†

„**Omul care se teme de Dumnezeu nu trebuie să fie dominat de circumstanțe, de pofte și de pasiuni**, ci el trebuie să fie cel care are controlul asupra lor. **Creștinul nu trebuie să fie înrobitor de niciun obicei cultivat sau moștenit**, ci să-și stăpânească pasiunile animalice și să fie liber de sclavia obiceiurilor.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 421-422.

†

„Obiceiurile naturale și poftele trebuie să fie făcute inferioare dorințelor mai înainte ale sufletului.” – *SDA Bible Commentary*, vol. 6, 1088.

†

„Frate G., pentru tine va fi o lucrare grea să cultivi o iubire curată, neegoistă, și o bunăvoință dezinteresată. Tu nu ești obișnuit să-ți supui părerile și să renunți uneori la judecata ta, spre a fi călăuzit de sfatul altora. Frate și soră G., amândoi aveți nevoie de mai puțin „eu” și de mai mult har divin. Amândoi trebuie să dobândiți deprinderea de a vă autocontrola, astfel încât **gândurile voastre** să poată fi aduse în supunere față de Duhul lui Hristos. Aveți nevoie de harul lui Dumnezeu pentru ca **gândurile voastre** să poată fi disciplinate să se îndrepte în direcția cea bună și cuvintele pe care le rostii să poată fi cuvinte corespunzătoare, **pentru ca pasiunile și apetitul vostru să poată fi supuse controlului rațiunii**, iar limba să fie ținută în frâu față de ușurătate, critica răutăcioasă și căutarea de greșeli. «Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om

desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.» Triumful cel mai mare dat nouă de religia lui Hristos este stăpânirea asupra noastră înșine. **Înclinațiile noastre firești trebuie stăpânite; altfel, niciodată nu putem birui cum a biruit Hristos.**” – *Mărturii*, vol. 4, 235.

†

„Deși a avut toată puterea pasiunii umanității, **nu a cedat niciodată ispitei de a face ceva care nu era pur, înălțător și înnobilator.**” – *Signs of the Times*, 21 noiembrie 1892.

†

„În pustie, rezistând ispitelor lui Satana, **Hristos nu a fost într-o poziție așa de favorabilă cum a fost Adam când a fost ispitit în Eden.** Fiul lui Dumnezeu s-a umilit și a luat natura omului după ce neamul omenesc a rătăcit 4.000 de ani de la Eden și de la starea lor de puritate și integritate. Păcatul își lăsase de veacuri urmele teribile asupra neamului omenesc; iar degradarea fizică, mentală și morală dominau familia umană.” – *Review and Herald*, 28 iulie 1874.

†

*Tema Marii Lupte
ne descoperă de ce Fiul cel Veșnic al lui Dumnezeu
a devenit om*

„**Umanitatea Fiului lui Dumnezeu este totul pentru noi.** Este lanțul de aur care leagă sufletele noastre de Hristos și prin Hristos de Dumnezeu. **Acest subiect trebuie să fie studiul nostru.** Hristos a fost un om real, și a dat dovadă de umilință Sa prin faptul că a devenit om. El a fost Dumnezeu în trup. Când ne apropiem de subiectul divinității lui Hristos, îmbrăcată cu veșmântul umanității, trebuie să ascultăm în mod corespunzător cuvintele spuse de Hristos lui Moise la rugul aprins «scoate-ți încălțăminta din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.»

La studiul acestui subiect trebuie să venim cu umilința unui învățăcel, cu o inimă pocăită. Studiul întrupării lui Hristos este un domeniu roditor, și va răsplăti pe cercetătorul care sapă adânc după adevărul ascuns.” – SDA Bible Commentary, vol. 7, 904-905.

†

„Ispitele la care a fost supus Domnul Hristos au fost o realitate îngrozitoare. În calitatea de agent moral liber, El a fost pus la probă, **având libertatea de a ceda la ispitele lui Satana** și de a lucra împotriva planurilor lui Dumnezeu. Dacă nu ar fi fost așa, dacă nu ar fi fost posibil ca El să cadă, Hristos **nu ar fi putut să fie ispitit în toate lucrurile așa cum este ispitită familia omenească.**” – Solii alese, 131.

†

Umanitatea Domnului Isus este departe de a fi un subiect lipsit de importanță pentru studiul Adventistului de Ziua a Șaptea. Înțelegerea acestui subiect în contextul Marii Lupte și trăirea acestuia în viața de credință ne va lega inseparabil de Dumnezeu și ne va asigura victoria asupra păcatului.

„Dar deși gloria divină a lui Hristos a fost acoperită și eclipsată pentru un timp de natura umană pe care și-a asumat-o, **El nu a încetat să fie Dumnezeu atunci când a devenit om**. Umanul nu a luat locul divinului și **nici divinul locul umanului**. Aceasta este taina evlaviei. Cele două expresii «uman» și «divin» au fost, în Hristos una, strânse și inseparabile, cu toate acestea având o individualitate distinctă. Deși Hristos s-a umilit devenind om, Dumnezeirea era încă a Lui.” – *SDA Bible Commentary*, vol. 5, 1129.

†

„Hristos a venit în lumea aceasta și a trăit Legea lui Dumnezeu **pentru ca omul să poată avea control deplin asupra înclinațiilor naturale care corup sufletul**.

Dumnezeu a oferit un mijloc prin care omul să poată rezista ispitelor lui Lucifer.

Medicul sufletului și trupului, El dă biruință asupra pottelor răzvrătite. El a pus la îndemâna noastră toate mijloacele pentru ca omul să poată avea desăvârșire de caracter.” – *Divina vindecare*, 130.

†

„El venise să trăiască în mijlocul oamenilor **ca om [...]**” – *Hristos lumina lumii*, 119.

†

„El venise să suporte încercările **așa cum trebuie să le suportăm noi**, lăsându-ne **o pildă** de supunere și credință.” – *Idem*.

†

„Hristos a adus **bărbaților și femeilor putere pentru a birui**. El a venit în această lume sub formă umană, pentru a trăi ca om printre oameni.

Cât de mult din ceea ce este natura umană și-a asumat Isus?

Vom vedea în continuare

El și-a asumat slăbiciunile naturii umane pentru ca să poată fi atestat și încercat.” – *SDA Bible Commentary*, vol. 5, 1114.

†

„Îmbrăcat cu veșmintele umanității, Fiul lui Dumnezeu a venit jos **la nivelul acelora pe care a dorit să-i salveze**. În El nu era nicio urmă de viclenie sau păcătoșenie; a fost întotdeauna pur și nepătat; deși **a luat asupra Sa natura noastră păcătoasă**.” – *The Signs of the Times*, 30 iulie 1902 (*Review and Herald*, 22 august, 1907 și *SDA Bible Commentary* vol. 7, 452).

†

„Ca și cap al familiei umane, El a trăit fiecare precept, fiecare iotă, și fiecare titlu al legii. **El a trăit în natură umană viața pe care El o cere trăită de la urmașii Săi.**” – *Signs of the Times*, 19 decembrie 1900.

†

„Pentru ca familia umană să nu aibă nicio scuză din cauza ispitei, **Hristos a devenit unul de-al lor.** Singura ființă care a fost una cu Dumnezeu a trăit legea în natură umană [...]. El a trăit viața pe care o cere de la toți care pretind că sunt copiii Săi.” – *Signs of the Times*, 14 octombrie 1897.

†

„Planul de Mântuire urmărește **recuperarea noastră totală** de sub puterea lui Satana. [...] **În toate lucrurile, Isus a fost făcut asemenea fraților Săi.** El S-a făcut **trup așa cum suntem și noi.** A fost flămând, însetat și obosit. El a fost întărit prin hrană și înviorat prin somn. El a împărtășit viața omului [...]. Hristos vine la noi **acolo unde suntem.** El a luat **natura noastră** și a biruit, pentru ca și noi, luând natura Lui, să putem birui. **Făcut «într-o fire asemănătoare cu a păcatului»** (Romani 8:3), El a trăit o viață fără păcat. Acum, prin dumnezeirea Sa, stăpânește pe tronul cerului, în timp ce prin natura Sa omenească vine la noi. El ne invită ca prin credință în El să ajungem la slava caracterului lui Dumnezeu. De aceea noi trebuie să fim desăvârșiți, după cum și Tatăl nostru «ceresc este desăvârșit.» – *Hristos lumina lumii*, 311.

†

„În Hristos locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii. **Acesta este motivul** pentru care, deși a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi, El a stat înaintea lumii, de la prima Sa intrare în ea, neatins de corupție, deși înconjurat de ea. Nu **trebuie să devenim și noi părtași ai acestei plinătăți** și nu numai așa putem birui tot așa cum a biruit și El?” – *SDA Bible Commentary*, vol. 7, 907.

†

„Luând asupra Sa **natura omului în starea ei căzută**, Hristos nu a participat câtuși de puțin la păcatul acesteia. El a fost supus **infirmităților și slăbiciunilor trupului** cu care umanitatea este cuprinsă [...]. El a fost **atins de sentimentul infirmităților noastre** și a fost **în toate lucrurile** ispitit cum suntem și noi. Cu toate acestea a fost fără nicio pată.” – *Manuscript Releases*, vol. 16, 116-117.

†

„Pentru Fiul lui Dumnezeu ar fi fost o umilință aproape fără margini ca să ia natura omului chiar și atunci când Adam se afla în Eden, **nevinovat**. Dar **Isus a luat corp omenesc atunci când rasa umană fusese slăbită de patru mii de ani de păcat**. Ca orice copil al lui Adam, El **și-a asumat consecințele acțiunii legii eredității**. Care erau consecințele acestea, se poate vedea în istoria strămoșilor Săi pământești. **El a venit cu o ereditate ca aceasta**, ca să împartă cu noi grijile și **ispitele** și să ne dea o pildă de o viață fără păcat.” – *Hristos lumina lumii*, 49.

†

„Pentru a-l ajuta pe om, **Domnul Hristos a purtat păcatele și slăbiciunile neamului omenesc așa cum au fost ele atunci când a venit pe pământ**. În locul neamului omenesc și luând asupra Sa toate slăbiciunile omului căzut, El a trebuit să reziste ispitelor lui Satana **în toate punctele în care a fost asaltat omul**.” – *Solii alese*, vol. 1, 267-268.

†

„Hristos le-a spus lor, de asemenea [...] că **va trebui să ia natura căzută a omului** și puterea Lui nu va fi nici măcar egală cu a lor.” – *Spiritual Gifts*, vol. 1, 25.

†

„Îmbrăcat în veșmintele omenirii, Fiul lui Dumnezeu a coborât până la nivelul **celor pe care dorea să îi salveze**. În El nu era viclenie sau păcătoșenie, El a fost întotdeauna pur și neîntinat; totuși **a luat asupra Lui natura noastră păcătoasă**. Îmbrăcându-și divinitatea cu umanitatea, pentru a se putea asocia **cu umanitatea căzută**, El a căutat **să recâștige pentru om**, ceea ce, prin neascultare, Adam a pierdut pentru el și pentru omenire.” – *Review and Herald*, 15 decembrie 1896.

†

„A fost în planul lui Dumnezeu ca **Hristos să ia asupra Sa forma și natura omului căzut**, ca să poată fi făcut desăvârșit prin suferință și **să îndure El însuși puterea ispitelor lui Satana**, ca să poată ști mai bine cum să-i ajute pe cei ce sunt ispitiți.” – *Spiritual Gifts*, vol. 4A, 116-117.

***Trebuie observat că
Ellen White face
diferența între formă
și natură.***

†

„Prin umilința și sărăcia Sa **Hristos se va identifica cu slăbiciunea neamului căzut** și prin ascultare fermă va arăta omului cum să răscumpere

eșecul rușinos al lui Adam, astfel ca omul prin ascultare umilă să recâștige Edenul pierdut. Marea lucrare a mântuirii putea fi realizată numai de către **Mântuitorul care lua locul lui Adam cel căzut**. [...] El **va lua natura căzută a omului** și se va angaja să învingă dușmanul puternic care a triumfat asupra lui Adam.” – *Review and Herald*, 24 februarie 1874.

†

„Nu a folosit însă puterea Sa divină pentru a-Și împușina poverile sau pentru a-Și ușura munca. **A luat asupra Lui chipul omenirii cu toate necazurile**⁹ ce-o însoțesc și nu S-a abătut de la cele mai severe încercări.” – *Îndrumarea copilului*, 346.

†

„(Satana) a spus îngerilor Săi că atunci când Isus va lua natura omului căzut, va avea putere asupra Lui [...]” – *Signs of the Times*, 30 ianuarie, 1879.

†

„A fost făcut asemenea fraților Săi, **cu aceleași sensibilități mentale și fizice**.” – *Review and Herald*, 10 februarie, 1885.

†

„El și-a asumat **asemănarea cu carnea păcătoasă**.” – *Signs of the Times*, 8 august 1892.

†

„El a binecuvântat copiii care **erau stăpâniți de aceleași pasiuni ca ale Lui**.” – *Signs of the Times*, 9 aprilie 1896.

†

„Deși **a avut toată puterea pasiunii umanității**, nu a cedat niciodată ispitei de a face ceva care nu era pur, înălțător și înnobilitor.” – *Signs of the Times*, 21 noiembrie 1892.

***Asumarea naturii căzute
implica riscul căderii în
păcat.***

†

„Noi nu vom putea pricepe niciodată cât a costat răscumpărarea noastră, până nu vom sta în fața tronului lui Dumnezeu, împreună cu Răscumpărătorul nostru. Când slava locuințelor veșnice va străluci înaintea ochilor noștri extaziați, ne vom aminti că Isus a părăsit toate acestea

⁹ „ills” din limba engleză înseamnă: 1) bolnav, nesănătos sau sinonime care nu se potrivesc contextului din *Signs of the Times*, 4 ianuarie 1877, de unde este luat citatul 2) stricăciune, daună, pagubă și 3) nenorocire, năpastă, necaz.

pentru noi și nu numai că S-a exilat din curțile cerești, dar **a riscat să fie înfrânt și să fie pierdut pentru veșnicie**. Atunci ne vom depune coroanele la picioarele Sale și vom cânta: «Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda» (Apocalipsa 5:12).” – *Hristos lumina lumii*, 131.

†

„După căderea omului, Satana a declarat că s-a dovedit că făpturile omenești nu sunt capabile să respecte legea lui Dumnezeu și a căutat să convingă universul să accepte această părere. Cuvintele lui Satana au părut a fi adevărate, iar Domnul Hristos a venit să-l demaște pe amăgitor. Maiestatea cerului a preluat situația omului și, cu aceleași mijloace pe care omul poate să le obțină, El a rezistat ispitelor lui Satana, așa cum trebuie să reziste omul. Aceasta a fost singura cale prin care omul căzut putea să ajungă părtaș la natura divină. Prin preluarea naturii omenești, Domnul Hristos a fost pregătit să înțeleagă încercările, necazurile și toate ispitele de care este asaltat omul. Îngerii care nu erau familiarizați cu păcatul nu puteau să simtă cu omul în încercările lui deosebite. Domnul Hristos S-a umilit luând natura omului, și a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi, pentru a ști cum să-i susțină pe toți cei care vor fi ispitiți.” – *Solii alese*, vol. 1, 252.

†

„El a venit în această lume pentru **a trăi legea în natură umană** pentru ca acuzația Satanei că omul nu poate ține legea **să poată fi demonstrată ca fiind falsă**.” – *Signs of the Times*, 7 aprilie 1898.

†

„Existența păcatului în inima umană a fost motivul care l-a condus pe Hristos să vină pe acest pământ. El a făcut un legământ cu Dumnezeu, să lase deoparte coroana împărătească și roba regală, să-și îmbrace divinitatea cu umanitatea și, **stând pe pământ ca și cap al omenirii**, să dea o mărturie împotriva afirmației întinericului că omul nu poate să trăiască fără să păcătuiască.” – *Signs of the Times*, 10 iunie 1903.

†

„Mântuitorul lumii a pășit pe terenul pe care a căzut Adam **deoarece acesta nu a ascultat de legea lui Iehova**, iar singurul Fiul al lui Dumnezeu a venit în lumea noastră, pentru a-i descoperii lumii că **oamenii pot să respecte legea lui Dumnezeu**. Satana, îngerul căzut, declarase că niciun om nu poate să păzească legea lui Dumnezeu după neascultarea lui

Adam. El a pretins că întregul neam omenesc este sub stăpânirea lui.” – *Solii alese*, vol. 3, 136.

†

„**Ca înlocuitor și garant al omului, El trebuia să aibă natura omului**, o legătură cu familia omenească pe care urma să o reprezinte, iar **ca ambasador al lui Dumnezeu, El trebuia să fie părtaş al naturii divine**, să aibă o legătură cu Cel Infinit, ca să-L descopere pe Dumnezeu lumii și să fie mijlocitor între Dumnezeu și om.” – *Solii alese*, vol. 1, 258.

†

„Când Hristos a strigat de pe cruce «s-a sfârșit!» întregul Cer a triumfat. Lupta dintre Hristos și Satana, în ceea ce privește executarea planului de mântuire, a fost sfârșită. [...] cu renunțare de sine fără precedent și dragoste pentru ființele create după chipul Său **a venit din Ceruri și a luat natura lor căzută.**” – *Signs of the Times*, 23 septembrie 1889.

†

„Mulți spun că ar fi fost cu neputință ca Hristos să fie biruit de ispită. În cazul acesta, nu putea să fie așezat în locul lui Adam și n-ar fi putut să câștige biruința pierdută de Adam. **Dacă noi am avea de dus o luptă mai grea decât a avut de dus Hristos, El n-ar mai fi în stare să ne ajute.** Dar Mântuitorul nostru **a luat corpul omenesc cu toate slăbiciunile lui. El a luat natura omului cu posibilitatea căderii în ispită.** Tot ce avem noi de suportat **a fost suportat și de El.**” – *Hristos lumina lumii*, 117.

†

„Adam a fost ispitit de vrăjmaș și a căzut. Nu a fost vreun păcat lăuntric care l-a determinat să cedeze; căci Dumnezeu l-a creat curat și fără prihană, după chipul Său. El a fost la fel de fără vină ca și îngerii dinaintea tronului. Nu au existat în el principii corupte, nici înclinații spre rău, **dar atunci când Hristos a venit să întâmpine ispitele lui Satana, El a purtat «asemănarea firii păcătoase».**” – *Signs of the Times*, 17 octombrie 1900.

†

„Ca reprezentanți ai Lui între oameni, Hristos nu alege îngeri care n-au căzut niciodată, ci ființe omenești, oameni cu aceleași patimi ca aceia pe care caută să-i salveze. **Hristos S-a îmbrăcat cu natura omenească pentru a putea ajunge la oameni. Dumnezeu avea nevoie de natura omenească, deoarece trebuia să se împletească divinul cu umanul pentru a aduce lumii mântuirea. Dumnezeu avea nevoie de natura**

omenească, pentru ca să ofere un mijloc de comuniune între Dumnezeu și om. La fel stau lucrurile cu servii și trimișii lui Hristos. Omul are nevoie de o putere din afara lui și mai mare ca el pentru a reface în el chipul lui Dumnezeu și pentru a-l face în stare să săvârșească lucrarea lui Dumnezeu; dar aceasta nu face ca lucrarea omului să fie lipsită de importanță. Natura omenească se bazează pe puterea divină. Hristos locuiește în inimă prin credință și, prin colaborare cu Divinitatea, puterea omului ajunge în stare să facă binele.” – *Hristos lumina lumii*, 296.

†

„A atribui naturii Sale o putere care pentru om este imposibil a o avea în luptele cu Satana, **înseamnă a distruge deplinătatea umanității acestuia.** Ascultarea lui Hristos față de Tatăl Său a fost **aceeași ascultare care îi este cerută și omului. Omul nu poate birui asupra ispitelor lui Satana decât dacă puterea divină lucrează prin natura umană.** Domnul Isus nu a venit în lumea noastră pentru a arăta ceea ce ar putea face Dumnezeu în propria Sa persoană divină, ci pentru a arăta ceea ce **ar putea face El prin natura umană.** Prin credință, **omul trebuie să fie părtaș de natură divină să biruiască orice ispită cu care se confruntă.** Cel care a devenit om, care S-a umilit luând natura noastră umană a fost chiar Maiestatea cerurilor; El a fost Cel care a fost ispitit în pustie și a îndurat opoziția păcătoșilor față de el.” – *Signs of the Times*, 10 aprilie 1893.

†

„**Înainte de întemeierea lumii,** Hristos, singurul născut din Tatăl, **S-a angajat să ajungă Răscumpărătorul neamului omenesc, dacă Adam va păcătuî.** Adam a căzut, iar acela care a fost părtaș al slavei Tatălui înainte de a fi lumea și-a lăsat deoparte mantia regală și coroana împărătească și a coborât din poziția Sa de înaltă autoritate spre a ajunge un copilăș în Betleem, pentru ca, pășind pe terenul unde Adam s-a împiedicat și a căzut, să poată răscumpăra fapăturile omenești căzute. **El S-a supus tuturor ispitelor pe care vrăjmașul le aduce asupra oamenilor** și toate atacurile lui Satana nu au putut să-L facă să se abată de la credincioșia Sa față de Tatăl. Prin faptul că a trăit o viață fără păcat, El i-a dovedit fiecărui fiu și fiecărei fiice a lui Adam că pot să reziste ispitelor aceluia care a adus la început păcatul în lume.” – *Solii alese*, vol. 1, 226-227.

†

„Hristos, pe de altă parte, nu căuta să folosească puterea dumnezeiască pentru binele Său. **El venise să suporte încercările așa cum trebuie să le suportăm noi, lăsându-ne o pildă de supunere și credință.**

Nici atunci, nici altă dată cât a fost pe pământ, n-a făcut vreo minune pentru Sine.” – *Hristos lumina lumii*, 119.

†

„Tot așa și noi putem să ne împotrivim ispitei și să-l obligăm pe Satana să plece de la noi. Isus a câștigat biruința prin supunere și credință în Dumnezeu, iar prin apostolul ne spune: «Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu, împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi. Aproiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi» (Iacov 4:7-8). Noi nu ne putem salva singuri din puterea ispititorului. El a biruit omenirea și, atunci când încercăm să-i stăm împotrivă prin puterile noastre, ajungem cu siguranță o pradă a vicleniei lui. «Numele Domnului este un turn; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost» (Proverbe 18:10). Satana tremură și fuge din fața celei mai slabe ființe care găsește adăpost în numele acesta puternic. [...] El a suferit încercarea aceasta, mai mare decât vom fi chemați să suportăm noi vreodată. [...] Recăpătându-și puterile, inima Lui mare se îndreaptă plină de iubire către om și El pornește mai departe, să termine lucrarea pe care o începuse, cu gândul să nu Se odihnească până când vrăjmașul nu va fi înfrânt și neamul omenesc nu va fi răscumpărat.” – *Hristos lumina lumii*, 130-131.

†

„**Dar Fiul lui Dumnezeu era supus voinței Tatălui și dependent de puterea Lui.** Așa de mult Se golise Isus de Sine, încât nu făcea planuri pentru Sine. Accepta planurile pe care Dumnezeu Tatăl le făcea pentru El și I le dezvăluia în fiecare zi. Tot așa ar trebui să fim și noi dependenți de Dumnezeu, astfel încât viața noastră să fie o împlinire a voinței Sale.” – Idem, 208.

†

„Fratele mai mare **al neamului nostru** este la tronul cel veșnic. El privește la oricare suflet ce-și îndreaptă fața spre El, ca Mântuitor. El cunoaște din experiență care sunt slăbiciunile omenești, care sunt lipsurile noastre și în ce stă tăria ispitelor noastre; deoarece El a fost ispitit în toate ca și noi, dar fără păcat.” – Idem, 329.

†

„Lucrătorul consacrat are o minunată mângâiere, știind că până și Domnul Hristos, în timpul vieții Sale pe pământ, a căutat zilnic pe Tatăl Său pentru a primi noi și proaspete măsuri de har, **de care avea nevoie**; și, de la aceste comuniuni cu Dumnezeu, El mergea să întărească și să binecuvânteze pe alții. Iată pe Fiul lui Dumnezeu plecat în rugăciune

înaintea Tatălui Său! Deși El este Fiul lui Dumnezeu, **El Își întărește credința prin rugăciune și prin comuniune cu cerul.** El **Își adună putere spre a rezista celui rău** și a sluji nevoilor oamenilor. Ca Frate mai mare al neamului omenesc, **El cunoaște nevoile** acelora care, deși plini de defecte și trăind într-o lume a păcatului, doresc totuși să-l slujească. El știe că solii pe care El îi vede destoinici să fie trimiși sunt oameni slabi, supuși greșelii; dar tuturor acelora care se predau în totul slujirii Lui, El le făgăduiește ajutor divin. **Propriul Său exemplu este o asigurare** că arzătoarele și stăruitoarele cereri înălțate către Dumnezeu în credință — credință care duce la o deplină dependență de Dumnezeu și o consacrare fără rezerve în lucrarea Sa — **vor fi de folos să aducă oamenilor ajutorul Duhului Sfânt în lupta contra păcatului.** Orice lucrător care urmează exemplul Domnului Hristos va fi pregătit să primească și să folosească puterea pe care Dumnezeu a făgăduit-o bisericii Sale pentru strângerea secerișului pământului. Dimineată după dimineată, când vestitorii Evangheliei îngenunchează înaintea Domnului și-și reînnoiesc legământul lor de consacrare, El le va da prezența Duhului Său, însoțită de puterea lui reînviatoare și sfințitoare. Pornind la lucrările lor zilnice, ei au asigurarea că ființa cea nevăzută a Duhului Sfânt îi face în stare să fie «împreună lucrători cu Dumnezeu».” — *Faptele apostolilor*, 56.

†

„Hristos a fost reprezentantul neamului omenesc. Ca exemplu al nostru El s-a rugat Tatălui pentru putere și har. Aceste rugăciuni ajung jos la timpul nostru. **El S-a identificat cu noi. Fiind ispitit în toate lucrurile tot așa cum suntem și noi, El este capabil să simpatizeze cu aceia cate sunt ispitiți.** El s-a plecat înaintea Tatălui ca un mijlocitor, obținând putere din înălțimi. Prin comuniune cu Dumnezeu El a fost reînviat și însuflețit pentru lucrarea Sa de ajutorare a acelora care se aflau în nevoie. Întărit pentru datorie și pregătit pentru încercare prin mijlocirea în fața Tatălui, El a mers să-i binecuvânteze și să-i încurajeze pe alții. Aceia care într-adevăr sunt prietenii lui Hristos vor comunica des cu El, având credința implicită că El va răspunde la toate rugăciunile înălțate în Numele Lui.” — *Signs of the Times*, 5 septembrie 1900.

†

„Luând asupra Sa natura omului în starea ei căzută, Hristos nu a luat parte nici în cea mai mică măsură la păcatele acestei naturi. El a fost supus neputințelor și slăbiciunilor omului, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: «El a luat asupra Lui neputințele

noastre și a purtat bolile noastre» (Matei 8:17). **El a simțit neputințele noastre și a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi. Totuși El nu a păcătuیت.** El a fost Mielul «fără cusur și fără prihană» (1 Petru 1:19). Dacă ar fi putut să-L facă pe Hristos să păcătuiască în cel mai mic detaliu, Satana ar fi rănit capul Mântuitorului. În realitate, el a putut să-i atingă numai călcâiul. Dacă ar fi atins capul lui Hristos, speranța neamului omenesc ar fi pierit. Mânia divină ar fi venit asupra lui Hristos, așa cum a venit asupra lui Adam. Hristos și biserica ar fi fost fără nicio speranță.

Nu trebuie să avem nicio îndoială cu privire la neprihănirea desăvârșită a naturii omenesti a lui Hristos. Credința noastră trebuie să fie inteligentă , privind la Isus cu o încredere deplină, în jertfa Sa ispășitoare. Acest lucru este important, pentru ca sufletul să nu fie cuprins de întuneric. **Înlocuitorul cel sfânt este în stare să mântuiască pe deplin, pentru că El i-a prezentat universului, care privea cu uimire, umilința deplină și desăvârșită manifestată în caracterul Său omenesc și în ascultarea desăvârșită față de toate cerințele lui Dumnezeu.** Puterea divină îi este dată omului, **pentru ca el să poată ajunge părtaș al naturii divine,** după ce a fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă. De aceea, omul care se pocăiește și crede poate fi făcut să fie neprihănirea lui Dumnezeu în Hristos.” – *Solii alese*, Vol. 1, 256.

†

„Isus a venit în lumea noastră **pentru a oferi oamenilor un exemplu viu așa cum este cerut tuturor** – începând de la Adam, primul om, până la ultimul om care va trăi pe pământ. El a spus că misiunea Lui nu este aceea de a desființa Legea, ci aceea de a o împlini **într-o ascultare desăvârșită și deplină.** El a venit pentru a demonstra faptul **că natura umană, unită printr-o credință vie cu natura divină, poate să asculte de toate poruncile lui Dumnezeu.**” – *Review and Herald*, 15 noiembrie 1898.

†

„Această condiție deplorabilă [a păcătosului] nu ar fi cunoscut nicio schimbare și nicio speranță dacă Isus nu ar fi coborât în lumea noastră pentru a fi **Mântuitorul și Exemplul omului.** În mijlocul unei degradări morale a lumii, El păstrează un caracter frumos și fără pată, singurul model dat omului pentru a fi urmat. Noi trebuie să studiem, **să-L copiem și să-L urmăm pe Domnul nostru Isus Hristos;** atunci vom aduce farmecul încântător al caracterului Său în viețile noastre și vom împleti frumusețea Sa în vorbele și în acțiunile noastre zilnice. **Astfel vom fi primiți** pentru a sta înaintea lui Dumnezeu și, luptând cu puterile

întinericului, vom recâștiga puterea stăpânirii de sine și iubirea de Dumnezeu pe care Adam a pierdut-o prin cădere. **Prin Hristos vom putea să deținem spiritul iubirii și ascultării de poruncile lui Dumnezeu.** Prin meritele Lui, acest spirit poate fi restaurat în naturile noastre căzute; iar când se ține judecata și când se deschid cărțile primim aprobarea lui Dumnezeu.” – *Signs of the Times*, 22 decembrie 1887.

†

„Când Isus a venit în lume, El a venit drept Înlocuitor și Garant al nostru. El a trecut prin toate experiențele unui om, de la iesle până la Calvar dându-i acestuia la fiecare pas **un exemplu a ceea ce ar trebui el să fie și să facă.**” – *Signs of the Times*, 18 aprilie 1882.

†

„Hristos a venit să aducă putere divină pentru a o uni cu efortul uman, astfel încât deși eram decăzuți printr-un apetit pervertit, să putem prinde curaj, pentru că suntem prizonieri ai speranței. [...] Oricine se află în armonie cu Hristos, va avea un caracter asemănător cu al Lui. [...] El a venit în lumea noastră pentru a ne arăta cum să trăim o viață curată, sfântă, iar eu am hotărât în inima mea ca El să nu fi trăit și să nu fi murit degeaba în dreptul meu.” – *Signs of the Times*, 4 august 1890.

†

„Exemplul de conformare desăvârșită față de legile lui Dumnezeu, oferit de Domnul Hristos la venirea Sa, **este valabil pentru toți** — de la Adam, primul om, și până la ultima ființă umană care va trăi pe pământ. El a declarat că misiunea Lui nu a fost aceea de a nimici legea, ci de a o împlini într-o ascultare desăvârșită în toate aspectele ei. În felul acesta, Isus a înălțat legea și a făcut — o demnă de cinste. **Prin viața Lui, Domnul a dezvăluit natura spirituală a legii.** El a împlinit principiile vaste și profunde ale acestei legi înaintea tuturor ființelor cerești și înaintea lumilor necăzute. **Isus Hristos a venit pentru a demonstra faptul că omenescul, unit prin credință cu divinul, poate păzi toate poruncile lui Dumnezeu.**” – *Minte caracter personalitate*, vol. 2, 564.

†

„El a venit pentru a face clar caracterul neschimbător al Legii, pentru a declara că neascultarea și fărădelegea nu pot fi niciodată răsplătite prin viață veșnică. **El a venit ca om printre oameni, astfel încât umanul să atingă umanul, în timp ce divinitatea stăpânea pe tronul lui Dumnezeu.** Dar în niciun caz, El nu a venit pentru a minimaliza obligația oamenilor de a fi pe de-a-ntregul ascultători. El nu a desființat valabilitatea

Scripturilor Vechiului Testament. El a împlinit ceea ce fusese proorocit de Dumnezeu Însuși. El nu a venit pentru a-i elibera pe oameni de Lege, ci pentru a deschide o cale prin care ei să poată asculta de Lege și prin care să-i poată învăța și pe alții să facă la fel.” – *Review and Herald*, 15 noiembrie 1898.

†

„Marele Învățător a venit în lumea noastră, nu numai pentru a face ispășire pentru păcat, ci și pentru a fi un învățător atât prin principii, cât și prin exemplu. **El a venit pentru a arăta omului cum să țină Legea îmbrăcat fiind în umanitate**, astfel încât omul să nu aibă scuză în urmarea propriei judecăți defectuoase. Vedem ascultarea lui Hristos. Viața Lui a fost fără de păcat. Ascultarea Sa de-a lungul întregii vieți este o mustrare pentru omenirea neascultătoare. **Ascultarea lui Hristos nu trebuie pusă deoparte ca fiind ceva total diferit de ascultarea pe care El o cere de la noi individual. Hristos a arătat că este posibil pentru întreaga omenire să asculte de legile lui Dumnezeu.** El a slujit precum un fiu cu Tatăl. Exact la fel trebuie să slujească fiecare dintre noi cu Dumnezeu, nu prin planuri improvizate de noi înșine.” – *Solii alese*, vol. 3, 135-136.

†

„Domnul Isus a venit în lumea noastră pentru a arăta nu ce poate face cineva ca Dumnezeu, ci **pentru a arăta ceea ce poate face un om, prin credința în puterea lui Dumnezeu** de a ajuta în orice nevoie. Prin credință, **omul trebuie să fie părtaș al naturii divine și să biruiască orice ispită cu care el se confruntă.** Domnul cere astăzi ca fiecare copil al lui Adam să-l slujească, prin credința în Isus Hristos, în această natură umană pe care o avem acum.” – *Review and Herald*, 17 iunie 1976.

†

„Isus a venit în lumea noastră pentru a-i aduce omului putere divină ca, prin harul Său, acesta **să poată fi transformat în asemănare cu El.**” – *Signs of the Times*, 16 iunie 1890.

†

„Contemplarea iubirii lui Dumnezeu, manifestată prin Fiul Său, va mișca inima și va trezi puterile minții, așa cum nimic altceva nu o poate face. **Hristos a venit ca să poată crea din nou chipul lui Dumnezeu în om** și oricine îi îndepărtează pe oameni de la Hristos îi îndepărtează de la izvorul adevăratei dezvoltări, îi jefuiește de nădejdea, scopul și slava vieții.” – *Hristos lumina lumii*, 478.

†

„El a venit **pentru a restaura în om imaginea deteriorată a lui Dumnezeu, pentru a da sufletului pocăit putere divină prin care acesta să fie ridicat din corupție și degradare**, fiind înălțat, înnobilit și pregătit pentru societatea îngerilor cerești.” – *Review and Herald*, 8 mai 1894.

†

„Hristos a venit pentru a ne **elibera de inițiatorul păcatului**. El a venit pentru a ne **da stăpânire asupra puterii distrugătorului** și pentru a ne salva de boldul șarpelui. Prin neprihănirea Sa împărtășită, Hristos plasează toate ființele umane într-o poziție avantajoasă. El a venit pe pământ și a trăit Legea lui Dumnezeu pentru ca omul să poată sta în demnitatea umană dată lui de Dumnezeu, **având stăpânire deplină asupra înclinației sale firești** spre îngăduință de sine și spre ideile și principiile egoiste care mânjesc sufletul. Medic al sufletului și al trupului, **El va da înțelepciune și biruință completă asupra poftelor care se luptă în noi**. El va pune la dispoziție orice facilitare pentru ca omul să poată avea în toate privințele plinătatea caracterului.” – *Manuscript Releases*, vol. 7, 320.

†

„Satana a susținut că este cu neputință pentru om să asculte de poruncile lui Dumnezeu; și este adevărat că în propriile noastre puteri noi nu putem să ascultăm de ele. **Dar Domnul Hristos a venit în trup omenesc și, prin desăvârșita Lui ascultare, El a dovedit faptul că natura umană, contopită în natura divină, poate să asculte de toate preceptele Legii lui Dumnezeu.**” – *Parabolele Domnului Hristos*, 314.

†

„Hristos a venit în lume pentru a demasca falsul lui Satana, fals care susținea că Dumnezeu a creat o Lege pe care omul nu o poate păzi. **Luând natura umană asupra Sa, El a venit pe pământ și, printr-o viață de ascultare, a arătat că Dumnezeu nu a creat o lege pe care omul să nu o poată ține**. El a demonstrat că este posibil ca omul să asculte în mod **desăvârșit de Lege**. Aceia care îl recunosc pe Hristos ca Mântuitor al lor, devenind părtași ai naturii Sale divine, **sunt făcuți în stare să-l urmeze exemplul, trăind în ascultare de fiecare precept al Legii**. Prin meritele lui Hristos, **omul trebuie să demonstreze** prin ascultarea sa că este vrednic de încredere pentru cer, că nu s-ar răzvrăti.” – *The Faith I Live By*, 114.

†

„Hristos a venit în această lume pentru a arăta că, primind putere de sus, **omul poate trăi o viață neîntinată.**” – *Divina vindecare*, 25.

†

„Cât de prețios este gândul că putem deveni cu adevărat părtași ai naturii divine, prin care putem birui așa cum a biruit Hristos!” – *Materialele 1888*, 696.

†

„**Hristos a înălțat caracterul lui Dumnezeu**, proslăvindu-L și cinstindu-L pe El pentru întregul scop al însăși misiunii Sale pe pământ, misiunea de a-l îndreptăți pe om prin descoperirea lui Dumnezeu. **În Hristos harul părintesc și desăvârșirea fără asemănare a Tatălui au fost arătate omului.** În rugăciunea Sa de dinainte de răstignire, El declara: «Eu am făcut cunoscut Numele Tău.» «Eu Te-am proslăvit pe pământ; am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o să o fac.» Când scopul misiunii Lui a fost atins, Fiul lui Dumnezeu a declarat că lucrarea Sa fusese îndeplinită, la fel cum caracterul Tatălui fusese arătat oamenilor.” – *Signs of the Times*, 20 ianuarie, 1890.

†

„Când lumea era lipsită de cunoașterea lui Dumnezeu, Domnul Isus a venit să împărtășească această binecuvântare inestimabilă — cunoașterea caracterului părintesc al Tatălui nostru ceresc. Acesta a fost darul Său pentru lume, iar El le-a încredințat acest dar ucenicilor Săi, pentru ca ei să-l transmită mai departe” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 193.

†

„Toți cei aleși de Dumnezeu trebuie să-și dezvolte însușirile intelectuale. **Domnul Isus a venit pentru a reprezenta caracterul Tatălui**, iar ucenicii Săi au fost trimiși în lume pentru a reprezenta caracterul lui Hristos. El ne-a dat Cuvântul Său, ca să ne arate calea vieții, dar nu ne-a lăsat doar să împlinim, pur și simplu, acest Cuvânt, ci ne-a făgăduit, de asemenea, că-i va da puterea de a lucra în noi, prin Duhul Sfânt. – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 199.

†

„Hristos nu ar fi venit în această lume dacă poruncile nu ar fi fost călcate. El a venit nu pentru a ne mântui în păcatele noastre, **ci pentru a ne mântui din păcatele noastre.** Nu există fericire adevărată în fărădelege, ci în ascultare. Meritele noastre se află în sângele lui Hristos. Dar oamenii cred că pot păcătui și evita crucea, intrând astfel, totuși, în cetate.” – *Manuscript Releases*, vol. 3, 98.

†

„Isus a venit nu pentru a mântui oamenii în păcatele lor, ci pentru a-i mântui din păcatele lor. «Păcatul este călcarea legii», iar dacă eșuăm să ascultăm de lege, înseamnă că nu îl acceptăm pe Mântuitorul nostru. Singura speranță a mântuirii pe care o putem avea este prin Hristos. Dacă Duhul său locuiește în inimă, păcatul nu poate rămâne acolo.” – *Review and Herald*, 16 martie 1886.

†

„Isus a venit în lume nu pentru a-i mântui pe păcătoși în păcatele lor, ci pentru a-i mântui din păcatele lor și pentru a sfinți adevărul; iar pentru ca El să devină un Mântuitor desăvârșit pentru noi, noi trebuie să intrăm în comuniune cu El printr-un act personal de credință. Hristos ne-a ales, noi L-am ales, iar prin această alegere devenim legați de El, urmând să trăim de acum înainte nu pentru noi înșine, ci pentru Cel care a murit pentru noi.” – *Signs of the Times*, 23 martie, 1888.

†

„Hristos știa că **omul nu avea cum să biruiască fără ajutorul Său**. De aceea a fost de acord să-și lase hainele regești și să-și înveșmânteze divinitatea în umanitate pentru ca noi să fim îmbogățiți. El a venit pe acest pământ, a suferit, și știe exact cum să ne arate compasiune și cum să ne ajute să biruim. **El a venit pentru a-i aduce omului putere morală și nu va accepta ca omul să înțeleagă că el nu ar avea nimic de făcut**, pentru că oricine are o lucrare de făcut pentru el însuși, iar **prin meritele lui Hristos putem birui păcatul și pe diavol**.” – *Manuscript Releases*, vol. 3, 108.

†

„Mântuitorul lumii a venit din cer pentru a-l ajuta pe om în slăbiciunea lui, pentru ca, prin puterea pe care Isus a venit să i-o dea, **el să devină puternic în a birui apetitul și pasiunea** și pentru ca să ajungă învingător în orice aspect.” – *Counsels on Health*, 125.

†

„Noi trebuie **să depunem orice efort pentru a birui păcatul**. Hristos a venit pentru a ne da **un exemplu, să ne arate cum să biruim**. [...] Caracterele noastre sunt raportate în cărțile cerului, iar noi vom fi judecați în funcție de aceste cărți.” – *Manuscript Releases*, vol. 3, 116.

†

„Văzând situația de astăzi a omenirii, în mintea unora se ridică întrebarea: «Este omul prin natura sa pe de-a-ntregul depravat?» Este el decăzut fără speranță? Nu, nu este. Domnul Isus a lăsat curtea regească și, **luând firea noastră umană**, a trăit o astfel de viață cum fiecare poate trăi

ca om, prin urmarea exemplului Său. Noi putem să ne desăvârșim în această lume o viață [care] să fie un exemplu de neprihănire și să biruim precum Hristos ne-a dat un exemplu în viața Sa, arătând că umanitatea poate fi victorioasă la fel cum El, marele Model, [a învins]. Oamenii s-au vândut vrăjmașului oricărei neprihăniri. Hristos a venit în lumea noastră pentru a trăi exemplul pe care umanitatea trebuie să-l trăiască, dacă ea [va fi] să-și asigure răsplata cerească. [...] Hristos a trăit o viață nepătată în această lume pentru a descoperi ființelor omenești puterea harului Său care va fi dat oricărui suflet care îl va primi ca Mântuitor.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 239.

†

„Isus a venit pe acest pământ stricat și ars de blestem cu scopul de a aduce putere morală oamenilor. În pustia ispitei, el a dus lupta în locul omului, **această luptă fiind aceeași pe care fiecare dintre noi trebuie să o ducem până la sfârșitul timpului.**” – *Signs of the Times*, 30 septembrie 1889.

†

„Încetați să mai vorbiți despre slăbiciunile voastre; **Isus a venit pentru a aduce putere morală** pe care să o alătura efortului uman, ca noi să putem înainta pas cu pas pe calea spre cer. Dați voie credinței voastre să se prindă puternic de făgăduințele prețioase ale lui Dumnezeu, iar dacă norii vă înconjoară, întunecimea va da înapoi, deoarece îngerii lui Dumnezeu sunt gata întotdeauna să ajute în orice încercare și în orice necaz. Noi nu suntem lăsați să luptăm fără ajutor împotriva prințului întunericului.” – *Bible Echo*, 1 decembrie 1892.

†

„Domnul Isus a venit în lumea noastră ca reprezentant al Tatălui. El L-a reprezentat pe Dumnezeu nu ca pe o esență răspândită în natură, ci ca pe un Dumnezeu care are o personalitate. Hristos a fost întipărirea Ființei Tatălui Său. El a venit în lumea noastră pentru a reface în om imaginea morală a lui Dumnezeu, astfel încât omul, deși căzut, să poată prin ascultare de poruncile lui Dumnezeu să devină pecetluit cu imaginea și cu caracterul divin – împodobit cu frumusețea farmecului divin.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 250.

†

„**Formarea Bisericii Creștine**, punerea laolaltă a tot ceea ce cuprinde ea și **păstrarea consacrării** tuturor puterilor ei drept agenți ai lui Dumnezeu, pentru **recuperarea spirituală a chipului moral al lui**

Dumnezeu în om, au reprezentat scopul pentru care Hristos a luat natura umană. Hristos a fost fundamentul întregii economii evreiești, ceea ce constituia simbolul prescris ca tip pentru credința religioasă și pentru ascultarea oricărui popor.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 333.

†

„În cer, Satana declarase că păcatul lui Adam arăta că ființele omenești nu puteau păzi Legea lui Dumnezeu, el căutând să atragă universul de partea sa în această convingere. Cuvintele lui Satana păreau adevărate, **dar Hristos a venit pentru a-l demasca pe amăgitor**. El a venit pentru ca **prin încercare și prin dezbateră pretențiilor lui Satana în marea luptă**, să poată demonstra că s-a găsit un preț de răscumpărare. Împăratul cerului trebuia să preia cauza omului și cu aceleași facilități pe care omul le poate obține, avea de trecut testul și proba lui Dumnezeu în același fel în care omul trebuie să le treacă. [...] Hristos a venit pe pământ, luând asupra Sa umanitatea și stând drept reprezentant al omului, pentru a arăta în controversa cu Satana că acesta a fost un mincinos și că omul, așa cum Dumnezeu l-a creat, printr-o legătură cu Tatăl și cu Fiul, putea asculta de orice cerință a lui Dumnezeu. Vorbind prin slujitorul Său, El declară: «[...] poruncile Lui nu sunt grele.» Păcatul l-a despărțit pe om de Dumnezeul Lui și păcatul menține această despărțire.” – *Manuscript Releases*, vol. 16, 115.

†

„Hristos a venit pentru a-l salva pe omul căzut, iar Satana l-a întâmpinat pe câmpul de luptă cu cea mai aprigă mânie, pentru că vrăjmașul știa că atunci când puterea divină este adăugată slăbiciunii umane omul este înarmat cu putere și cu inteligență, putându-se elibera din robia în care el îl legase. [...] Dumnezeu era prezentat ca fiind sever, pretențios, răzbunător și capricios; era portretizat ca Cineva care își putea găsi plăcerea în suferințele creaturilor Sale. Chiar atributele care se regăseau în caracterul lui Satana, erau puse de cel rău pe seama caracterului lui Dumnezeu. Isus a venit pentru a-i învăța pe oameni despre Tatăl, pentru a-l reprezenta corect pe Acesta în fața copiilor decăzuți ai acestui pământ. [...] Singurul mod prin care El ar fi putut să-l aducă și să-l păstreze pe om în starea de îndreptățire era să Se facă pe Sine Însuși vizibil și cunoscut ochilor lor. Pentru ca oamenii să poată avea mântuire, El a venit direct la om și a devenit părtaș al naturii sale. [...] După ce planul de mântuire a fost conceput, Satana nu mai avea temeii pentru sugestia sa că lui Dumnezeu, fiind atât de mare, nu putea să-l pese de o creatură atât de

nesemnificativă precum omul. Răscumpărarea omului este o temă minunată, iar dragostea manifestată prin planul de mântuire față de rasa decăzută, poate fi estimată doar prin crucea de la Calvar.” – *Signs of the Times*, 20 ianuarie 1890.

†

„Isus a venit pentru a suferi în locul nostru, pentru **a ne împărtăși neprihănirea Sa**. Nu există decât o cale prin care să putem fi eliberați și aceasta se **găsește în a deveni părtași de natură divină.**” – *Soli alese*, vol. 3, 197.

†

„El a trăit Legea lui Dumnezeu și a onorat-o într-o lume a fărădelegii, **arătând lumilor necăzute, universului ceresc, lui Satana și tuturor fiilor și fiicelor căzute ale lui Adam** că prin harul Său **omenirea poate ține Legea lui Dumnezeu**. El a venit **pentru a împărtăși sufletului pocăit și credincios natura Sa divină și chipul Său.**” – *Manuscript Releases*, vol. 8, 40.

†

„Satana înfățișează legea iubirii lui Dumnezeu ca pe o lege a egoismului. El susține că este imposibil să ascultăm de preceptele ei. El pune în sarcina Creatorului căderea primilor noștri părinți, cu toate nenorocirile care au rezultat, determinându-i pe oameni să-L privească pe Dumnezeu ca autor al păcatului, al suferinței și al morții. Isus a trebuit să demaște această înșelăciune. **Ca unul dintre noi, El trebuia să dea un exemplu de ascultare. Pentru aceasta, El a luat asupra Sa natura noastră și a trecut prin experiențele noastre.** «Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile» (Evrei 2:17). Dacă noi am avea de suportat **ceva ce Isus n-a îndurat atunci**, în acest punct Satana ar prezenta puterea lui Dumnezeu ca fiind insuficientă pentru noi. **De aceea**, Isus «în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat» (Evrei 4:15). El a îndurat **toate încercările la care noi suntem supuși**. Și El n-a exercitat în folosul Său nici o putere care să nu ne fie și nouă oferită în dar. **Ca om**, El a înfruntat ispita și a biruit cu puterea pe care l-a dat-o Dumnezeu. El zice: «Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule, și Legea Ta este în fundul inimii Mele» (Psalmii 40:8). În timp ce umbla din loc în loc, făcând bine și vindecând pe toți cei chinuiți de Satana, **El le-a explicat oamenilor caracterul Legii lui Dumnezeu și natura slujirii Sale**. Viața Sa dovedește că **este cu putință ca și noi să ascultăm de Legea lui Dumnezeu.**” – *Hristos lumina lumii*, 24.

†

„Când Domnul Hristos a simțit că unitatea Sa cu Tatăl a fost întreruptă, S-a temut ca nu cumva, **în natura Sa omenească**, să nu poată fi în stare să suporte conflictul care-l stătea în față, cu puterile întunericului. În pustia ispitirii, destinul neamului omenesc fusese în cumpănă. Domnul Hristos a fost atunci biruitor. Acum, ispititorul venise pentru ultima și teribila luptă. Pentru acest moment se pregătise el în timpul celor trei ani de lucrare a Domnului Hristos. El aruncase totul în balanță. **Dacă avea să dea greș aici, speranța sa de a fi atotstăpânitor se năruia**; împărățiile lumii aveau să fie în cele din urmă ale Domnului; el personal avea să fie îndepărtat și aruncat afară. Dar, dacă Domnul Hristos putea fi înfrânt, atunci pământul avea să devină împărăția lui Satana, iar neamul omenesc avea să fie pentru totdeauna sub puterea sa. Cu implicațiile acestui conflict înaintea Sa, sufletul Domnului Hristos era plin de teama despărțirii de Dumnezeu. Satana îi șoptea că, dacă devenea Garantul unei lumi păcătoase, această despărțire avea să fie veșnică. El avea să fie identificat cu împărăția lui Satana și niciodată nu va mai putea fi una cu Dumnezeu.” – Idem, 686.

†

„Avea simțământul că, **datorită păcatului**, fusese despărțit de Tatăl Său. Prăpastia aceasta era atât de mare, atât de întunecată și atât de adâncă, încât spiritul Său a început să tremure în fața ei. În această agonie a sufletului Său, El nu trebuia să Se folosească de puterea Sa divină pentru a scăpa. Ca om, **El trebuia să sufere urmările păcatului omului**. Ca om, El trebuia să îndure mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului.” – Idem 686.

†

„**Vinovăția fiecărui urmaș al lui Adam apăsă asupra inimii Sale**. Mânia lui Dumnezeu asupra păcatului, manifestarea teribilă a neplăcerii Sale față de nelegiuire umpleau inima Fiului Său de groază.” – Idem, 753.

†

„Dar acum, sub povara teribilă a vinovăției ce apăsă asupra Sa, nu putea vedea fața dătătoare de pace a Tatălui. **Retragerea privirii dumnezeiești** de la Mântuitorul în această oră a supremei dureri a străpuns inima Sa cu o întristare ce nu va putea niciodată să fie înțeleasă de către om. Atât de mare a fost chinul acesta, încât durerea fizică de-abia mai era simțită. Satana frământa inima Domnului Hristos cu ispitele lui îngrozitoare. Mântuitorul nu putea vedea prin porțile mormântului. Speranța nu-l înfățișa ieșirea din mormânt ca biruitor și nici nu-l spunea că Tatăl a primit sacrificiul Său. El Se temea de faptul că păcatul era atât de

neplăcut înaintea lui Dumnezeu, încât despărțirea Lor avea să fie veșnică. **Domnul Hristos simțea groaza pe care avea s-o simtă păcătosul atunci când harul nu va mai mijloci deloc în favoarea neamului omenesc vinovat.** Sentimentul păcatului era acela care **aducea mânia Tatălui asupra Sa**, ca înlocuitor al omului, și care făcea ca paharul pe care El l-a băut să fie atât de amar; **aceasta a frânt inima Fiului lui Dumnezeu.**” – Idem, 753

†

„Nu frica de moarte apăsa greu asupra Lui. Nu durerea și ocară crucii l-au provocat chinul de nedescris. Domnul Hristos a fost prințul celor ce au suferit; dar **suferința Sa provenea din faptul că era conștient de răutatea păcatului**, de faptul că, prin familiarizarea cu răul, omul devine orb față de grozăvia lui. Domnul Hristos a văzut **cât de înrădăcinată este puterea păcatului** în inima omenească și cât de puțini vor fi binevoitori să se rupă de sub puterea lui. El știa că, fără ajutorul lui Dumnezeu, omenirea avea să piară și vedea mulțimile pierind, deși aveau la îndemână un ajutor îmbelșugat. Asupra Domnului Hristos, ca înlocuitor și garant al nostru, **a fost așezată nelegiuirea noastră, a tuturor.** El a fost așezat în rândul celor fărădelege, ca să ne poată răscumpăra de sub condamnarea legii.” – Idem, 752-753.

†

„El L-a dat pe singurul Său Fiu ca să vină pe pământ, să ia natura omului, nu doar pentru câțiva ani, ci **pentru a păstra natura aceasta în curțile cerești**, ca o garanție veșnică a credincioșiei lui Dumnezeu.” – *Solii alese*, vol. 1, 258.

†

„Luând natura noastră, Mântuitorul S-a legat de omenire cu o legătură ce nu se va rupe niciodată. El este legat de noi pentru veșnicie. «Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu» (Ioan 3:16). El L-a dat nu numai ca să poarte păcatele noastre și să moară ca sacrificiu pentru noi, ci El **L-a oferit neamului omenesc decăzut.** Ca să ne asigure de planul Său imutabil de pace, Dumnezeu L-a dat pe singurul Său Fiu **să devină membru al familiei omenești și să păstreze pentru totdeauna natura Sa omenească.** Aceasta era garanția că Dumnezeu Își va împlini Cuvântul. «Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui.» Dumnezeu a adoptat natura omenească în persoana Fiului Său și a dus-o în cerul preaînalt. «Fiul omului» este Cel care are parte la tronul universului. «Fiul omului» este Acela pe care-L vor numi: «Minunat,

Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.» (Isaia 9:6).» – Idem, 25.

†
„El poartă **natura umană sfințită** la cer, pentru ca **întotdeauna să păstreze această natură** așa cum ar fi fost dacă omul nu ar fi încălcat niciodată legea lui Dumnezeu.”

– *The Upward Look*, 313.

†
„Domnul Hristos a murit **pentru a reface chipul moral al lui Dumnezeu** în sufletul nostru, așa încât acest chip să poată fi reflectat spre toți cei din jur.” – *Credință și fapte*, 61.

†
„Domnul Hristos a murit pentru că nu a existat nici o altă speranță pentru cel nelegiuit. Păcătosul ar fi putut să încerce să respecte Legea lui Dumnezeu în viitor, **dar vina păcatului săvârșit rămânea**, iar Legea trebuia să-l condamne la moarte. Domnul Hristos a venit **să plătească acea datorie pe care păcătosul nu putea să o plătească singur cu nici un chip**. Astfel, prin jertfa ispășitoare a Domnului Hristos, omului păcătos i s-a acordat **încă o posibilitate de încercare**.” – Idem, 30.

†
„Subiectul pe care dorim să-l prezentăm acum este cum puteți să înaintați în viața spirituală. Auzim multe scuze: «Eu nu pot să mă ridic la înălțimea aceasta sau aceea.» Ce vreți să spuneți prin «aceasta sau aceea»? **Vreți să spuneți că pe Golgota a fost adusă o jertfă nedesăvârșită pentru neamul omenesc căzut, că nu ne sunt acordate suficient har și suficientă putere pentru a fi în stare să renunțăm la defectele și înclinațiile noastre firești și că nu ne-a fost dat un Mântuitor desăvârșit?**” – *Solii alese*, vol. 3, 179.

†
„Acela care se pocăiește și primește darul vieții Fiului lui Dumnezeu **nu poate să fie biruit**. Dacă se bazează pe natura divină, prin credință, el ajunge să fie un copil al lui Dumnezeu. El se roagă și crede. Când este ispitit și încercat, el cere puterea pe care Hristos a oferit-o cu prețul vieții Sale și biruie prin harul Său. Fiecare păcătos trebuie să înțeleagă lucrul acesta. El trebuie să se pocăiască de păcatul lui, să creadă

în puterea lui Hristos, să primească puterea care îl mântuiește și îl eliberează de păcat. Cât de mulțumitori ar trebui să fie pentru darul exemplului lui Hristos!” – *Solii alese*, vol. 1, 224.

†

„Legea morală nu a fost niciodată un simbol sau o umbră. Ea a existat înainte de crearea omului și va rămâne atâta vreme cât rămâne scaunul de domnie a lui Dumnezeu. El nu se poate schimba și nici nu poate modifica vreo cerință a legii Sale în scopul de a-l mântui pe om, deoarece legea este temelia guvernării Sale. Ea este neschimbătoare, infinită și veșnică. Pentru ca omul să fie mântuit și pentru ca onoarea legii să fie păstrată, a fost necesar ca Fiul lui Dumnezeu să se ofere pe Sine ca jertfă pentru păcat. Acela care nu a cunoscut păcatul a ajuns păcat pentru noi. El a murit pentru noi pe Golgota. Moartea Sa arată dragostea minunată a lui Dumnezeu față de om și caracterul neschimbător al legii Sale.” – *Solii alese*, vol. 1, 239-240.

†

„Dacă toate câte le-a spus Domnul cu privire la aceste lucruri ar fi fost ascultate, instituțiile noastre ar ocupa astăzi un loc mult mai înalt și mai sfânt decât îl ocupă acum.

Dar oamenii au fost mulțumiți cu realizări mărunte. Ei n-au căutat cu toată puterea **să se ridice în ceea ce privește capacitățile lor mintale, morale și fizice**. Ei n-au avut simțămîntul că **Dumnezeu le cere aceasta**; n-au înțeles faptul că **Domnul Hristos a murit pentru ca ei să poată face această lucrare**. Drept urmare, sunt cu mult în urmă, în ceea ce privește inteligența și capacitatea de a gândi și a plănuși, față de cum ar fi trebuit să fie. Ei ar fi putut să adauge virtute la virtute și cunoștință la cunoștință, devenind astfel puternici în Domnul. Dar n-au făcut acest lucru. De aceea, fiecare să meargă acum la lucru cu o hotărâre fermă de a se ridica. Nevoia prezentă a cauzei lui Dumnezeu nu constă atât de mult în numărul lucrătorilor, ci în calitatea, în iscusința și consacrarea lor.” – *Mărturii*, vol. 5, 554.

†

„ Prin viața și moartea Sa, Hristos a dovedit că dreptatea lui Dumnezeu nu nimicește mila Sa și că **păcatul poate fi iertat**, că Legea este dreaptă și că poate fi **în mod desăvârșit ascultată**. Acuzațiile lui Satana erau astfel respinse. Dumnezeu îi dăduse omului dovezi de netăgăduit despre iubirea Sa.” – *Hristos lumina lumii*, 762.

†

*Tema Marii Lupte
produce o mai clară înțelegere a Golgotei*

„Crucea de pe Calvar, în timp ce **declară Legea ca fiind de neschimbat, face cunoscut universului că plata păcatului este moartea**. În strigătul de moarte al Mântuitorului «S-a sfârșit», a bătut **clopotul de moarte al lui Satana**. Marea luptă care durase atâta vreme s-a hotărât atunci, iar curățirea finală a păcatului **a fost asigurată**. Fiul lui Dumnezeu a trecut prin porțile mormântului, pentru ca «prin moarte să nimicească pe acela care avea puterea morții, pe diavolul» (Evrei 2:14). Dorința lui Lucifer după înălțare de sine îl făcuse să spună: «Îmi voi înălța tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu. [...] Voi fi ca Cel Preaînalt». Dar Dumnezeu declară: «Te voi face ca cenușa pe pământ. [...] și niciodată nu vei mai fi» (Isaia 14:13-14; Ezechiel 28:18-19). «Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.» (Maleahi 4:1).” – *Tragedia veacurilor*, 503-504.

†

„Celui păcătos i-a fost acordată **o a doua șansă de a respecta Legea lui Dumnezeu**, prin **puterea Răscumpărătorului** Său divin. Crucea de pe Golgota condamnă pentru totdeauna ideea pe care Satana i-a prezentat-o lumii creștine, și anume că moartea lui Hristos a abolit nu numai sistemul tipologic al jertfelor și ceremoniilor, ci și Legea neschimbătoare a lui Dumnezeu, temelia tronului Său, expresia caracterului Său.” – *Credință și fapte*, 90.

†

„Domnul Isus a murit pentru a-l mântui pe poporul Său **de păcate**, iar răscumpărarea în Hristos înseamnă **a înceta să calci Legea lui Dumnezeu și a fi eliberat de orice păcat**. Nici o inimă pornită în vrăjmășia împotriva Legii Lui Dumnezeu nu este în armonie cu Domnul Hristos, care a suferit pe Golgota **pentru a justifica și pentru a înălța Legea înaintea universului**.” – *Credință și fapte*, 95.

†

„Nu trebuie să ne scuzăm păcatul, încercând să micșorăm vinovăția noastră, ci să acceptăm gravitatea lui, așa cum îl consideră Dumnezeu, oricât de teribil ar fi. **Numai Golgota poate descoperi cât de îngrozitor este păcatul.** Dacă ar fi trebuit să purtăm povara vinovăției noastre, aceasta ne-ar fi strivit. Dar Cel fără păcat a luat locul nostru, deși nu meritam, El a purtat nelegiuirile noastre.” – *Rugăciunea*, 299.

†

„Legea și Evanghelia se află într-o armonie deplină. Ele se susțin reciproc. Cu toată maiestatea ei, legea stă înaintea cunoștinței, determinându-l pe cel păcătos să simtă nevoia de Hristos ca jertfă de ispășire pentru păcat. Evanghelia recunoaște puterea și imuabilitatea legii.” – *Solii alese*, vol. 1, 240-241.

†

„**Dragostea unui Dumnezeu sfânt este un principiu uimitor, care poate să mobilizeze universul pentru a veni în ajutorul nostru** în ceasul încercării Totuși, după o perioadă de încercare, dacă suntem găsiți a fi călcători ai legii lui Dumnezeu, **vom constata că Dumnezeul dragostei va fi un slujitor al răzbunării.** El nu face niciun compromis cu păcatul. Cei neascultători vor fi pedepsiți. Mânia lui Dumnezeu a căzut asupra Fiului Său iubit, când Domnul Hristos a atârnat pe crucea de pe Golgota în locul omului nelegiuit. Dragostea lui Dumnezeu iese în întâmpinarea celui mai josnic și mai rău păcătos care vine la Hristos cu umilință. Ea se apropie de cel păcătos pentru a-l schimba într-un copil ascultător și credincios al lui Dumnezeu, **dar niciun suflet nu poate să fie mântuit dacă va continua să păcătuiască.**” – *Solii alese*, vol. 1, 313.

†

„Când privește la Mântuitorul care moare pe Golgota și își dă seama că Acela care suferă este Dumnezeu, păcătosul se întreabă de ce a fost adusă această jertfă mare, **iar crucea arată spre legea sfântă a lui Dumnezeu, care a fost călcată.** Moartea Domnului Hristos este **argumentul incontestabil cu privire la caracterul neschimbător și cu privire la neprihănirea legii.** Când a profetizat despre Hristos, Isaia a zis: «Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată» (Isaia 42:21). Legea nu are nicio putere de a-l ierta pe făcătorul de rele. Rolul ei este acela de a arăta defectele lui, pentru ca el să-și dea seama că are nevoie de Acela care este puternic pentru a mântui, că are nevoie de Acela care a ajuns să fie Înlocuitorul lui, Garantul lui și Neprihănirea lui.” – *Solii alese*, vol. 1, 323.

†

„Cel păcătos trebuie să privească fără încetare la Golgota și, cu credința simplă a unui copil, trebuie să **își găsească liniștea în meritele lui Hristos**, primind neprihănirea Sa și crezând în harul Său. Cei angajați în lucrarea de predicare a adevărului trebuie să prezinte neprihănirea lui Hristos nu ca pe o lumină nouă, ci să o prezinte ca pe o lumină prețioasă, care a fost pierdută din vedere de oameni pentru o vreme.” – *Solii alese*, vol. 1, 383.

†

„Când gândurile sunt atrase spre crucea de pe Golgota, ochii nedeșăvârșiți Îl văd pe Hristos pe crucea rușinoasă. De ce a murit El? Din cauza păcatului. Ce este păcatul? Este călcarea legii. Apoi, ochii sunt deschiși pentru a vedea caracterul păcatului. Legea este călcată, dar nu poate să-l ierte pe cel ce a călcat-o. Ea este îndrumătorul nostru, care ne condamnă să suportăm pedeapsa. Unde se află remediul? **Legea ne îndrumă la Hristos, care a fost atârnat pe cruce, ca să poată să-i împărtășească neprihănirea Sa omului păcătos** și să-i înfățișeze pe oameni înaintea Tatălui Său, îmbrăcați cu haina caracterului Său neprihănit.” – *Solii alese*, vol. 1, 341.

†

„Înălțați înaintea oamenilor crucea de pe Golgota. Arătați ce a pricinuit moartea lui Hristos - **călcarea Legii**. Păcatul să nu fie acoperit sau tratat ca ceva de mică importanță. El trebuie să fie prezentat ca vinovăție **împotriva** Fiului lui Dumnezeu. Apoi, îndreptați-i pe oameni la Hristos, spunându-le că nemurirea se obține numai prin primirea Lui ca Mântuitor personal. **Treziți-i pe oameni pentru a vedea cât s-au depărtat de rânduilele Domnului**, adoptând rânduilei lumești și conformându-se la principii lumești. Acestea i-au dus la călcarea Legii lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 6, 54.

†

„Sacrificiul Domnului Hristos ca **jertfă de ispășire** pentru păcat constituie marele adevăr în jurul căruia se adună toate celelalte. Pentru a fi corect înțeles și apreciat, fiecare adevăr din Cuvântul lui Dumnezeu, de la Geneza la Apocalipsa, trebuie să fie studiat în lumina care vine de la crucea Golgotei. Vă prezint mărețul monument al milei și al regenerării, al mântuirii și al răscumpărării — Fiul lui Dumnezeu înălțat pe cruce. Aceasta trebuie să fie temelia oricărei predici prezentate de pastorii noștri.” – *Slujitorii Evangheliei*, 315.

†

„Celui păcătos îi era imposibil să respecte Legea lui Dumnezeu, care era sfântă, dreaptă și bună. **Dar această imposibilitate a fost înlăturată prin faptul că sufletului care se pocăiește și crede îi este împărtășită neprihănirea lui Hristos.** Viața și moartea lui Hristos pentru omul păcătos au avut scopul de a-l face să beneficieze din nou de favoarea lui Dumnezeu, împărtășindu-i neprihănirea, **ca să poată împlini cerințele Legii și să fie primit de Tatăl.** Scopul lui Satana a fost întotdeauna acela de a anula Legea lui Dumnezeu și de a perverti adevărata semnificație a Planului de Mântuire. Prin urmare, el a inventat concepția falsă că jertfa lui Hristos pe crucea Golgotei a avut scopul de a-i elibera pe oameni de obligația de a respecta poruncile lui Dumnezeu. El a strecurat în lume amăgirea că Dumnezeu Și-a abolit constituția, Și-a înlăturat standardul moral și a anulat Legea Sa sfântă și desăvârșită. Satana a reușit să facă acest lucru și cât de teribil trebuie să fi fost prețul pentru Cer! În loc de a proclama abolirea Legii, **crucea de pe Golgota proclamă cu sunete de tunet caracterul ei neschimbător și veșnic.** Dacă Legea ar fi putut fi abolită, fără ca guvernarea cerului, a pământului și a lumilor nenumărate să fie răsturnată, Domnul Hristos nu ar fi trebuit să moară. **Moartea lui Hristos a avut scopul de a întări pentru totdeauna validitatea Legii lui Iehova.** Pentru că a suferit pedeapsa deplină a vinovăției lumii, Domnul Isus a ajuns Mijlocitor între Dumnezeu și om, pentru a-l face pe om să poată fi din nou plăcut înaintea lui Dumnezeu **oferindu-i harul de a respecta Legea Celui Preaînalt.** Domnul Hristos nu a venit să nimicească Legea sau proorocii, ci pentru a le împlini până la ultima literă. Jertfa de ispășire de pe Golgota a confirmat că Legea lui Dumnezeu este sfântă, dreaptă și adevărată, nu numai înaintea lumii căzute, ci și înaintea cerului și a lumilor necăzute. Domnul Hristos a venit pentru a mări importanța Legii și pentru a o face vrednică de cinste.” – *Credință și fapte*, 118-119.

†

„**Satana a văzut că masca sa a fost smulsă.** Guvernarea sa fusese descoperită înaintea îngerilor necăzuți și înaintea universului ceresc. El se descoperise ca ucigaș. Vărsând sângele Fiului lui Dumnezeu, el **se deșrădăcinase de simpatia ființelor cerești.** De aici înainte, lucrarea lui avea să fie restrânsă. Indiferent de atitudinea pe care avea s-o ia, el nu-i mai putea întâmpina pe îngerii ce veneau din curțile cerești și înaintea lor să-i acuze pe frații lui Hristos că sunt îmbrăcați în hainele întunecate și

murdare ale păcatului. **Ultima verigă a simpatiei dintre Satana și lumea cerească a fost ruptă.**” – *Hristos lumina lumii*, 761.

†

„Când Isus a murit pe Calvar, a strigat: «S-a sfârșit!», și perdeaua templului s-a sfâșiat în două, de sus până jos. Acest lucru avea menirea să arate că slujbele sanctuarului pământesc s-au terminat pentru totdeauna și că Dumnezeu nu avea să Se mai întâlnească în templul lor pământesc cu preoții pentru a le accepta jertfele. Atunci a fost vărsat sângele lui Isus care **urma să fie oferit de către El Însuși în Sanctuarul ceresc**. După cum preotul intra în Sfânta Sfintelor o dată pe an pentru a curăța sanctuarul pământesc, tot așa a intrat Isus în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc, la sfârșitul celor 2300 de seri și dimineți din Daniel 8, în 1844, pentru a face **o ispășire finală** pentru toți cei care puteau fi binecuvântați prin mijlocirea Sa și, în acest fel, pentru a curăți Sanctuarul.” – *Scrieri timpurii*, 252.

†

„Prin moartea Sa, El **a început acea lucrare**, pe care, după înviere, S-a înălțat să **o desăvârșească în ceruri**.” – *Tragedia veacurilor*, 489.

†

Tema Marii Lupte produce o mai clară înțelegere a Ispășirii

„Ispășirea lui Hristos nu este doar o cale iscusită prin care să avem păcatele iertate; ea este un **remediu divin pentru tratarea călcării de lege și restaurarea sănătății spirituale**. Este calea stabilită de Cer prin care neprihănirea lui Hristos **nu este doar asupra noastră, ci și în inimile și caracterele noastre.**” – *SDA Bible Commentary*, vol. 6, 1074.

†
„Atunci a fost vărsat **sângele lui Isus care urma să fie oferit de către El Însuși în Sanctuarul ceresc**. După cum preotul intra în Sfânta Sfintelor o dată pe an pentru a curăța sanctuarul pământesc, tot așa a intrat Isus în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc, la sfârșitul celor 2300 de seri și dimineți din Daniel 8, în 1844, **pentru a face o ispășire finală** pentru toți cei care puteau fi binecuvântați prin mijlocirea Sa și, în acest fel, **pentru a curăți Sanctuarul.**” – *Scrieri timpurii*, 252.

†
„El a semnat actele de eliberare a neamului omenesc **cu propriul Său sânge.**” – *Divina vindecare*, 90.

†
„Hristos S-a dat pe Sine Însuși **ca jertfă de ispășire** pentru mântuirea lumii pierdute. El a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să fim tratați așa cum merită El. El a fost osândit pentru păcatele

Ispășirea nu este o lucrare care s-a încheiat la cruce. Acolo a fost oferită jertfa pentru păcat, apoi sângele trebuia dus în Sanctuar. Ispășirea nu include doar iertarea, ci și transformarea caracterului.

În cadrul jertfelor pentru păcat (Cornilescu: de ispășire), ispășirea se făcea prin sângele jertfei și nu prin trupul acesteia. Trupul servea pentru transferul păcatului de la păcătos la animal apoi la preot. Sângele era folosit pentru a se face ispășirea. Vezi Leviticul 4.

noastre, la care El nu avea nici o parte, **pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui**, la care noi nu avem nici o parte. El a suferit moartea noastră, pentru ca noi să putem primi viața Lui. «Prin rănilor Lui suntem tămăduiți.» (Isaia 53:5). Hristos a fost ispitit în toate privințele ca și noi, de către acela care pe vremuri stătuse în loialitate alături de El, în curțile cerești. Priviți-L pe Fiul lui Dumnezeu în pustietatea ispitei, în timpul celei mai mari slăbiciuni, asaltat de ispita cea mai aprigă. Priviți-L în cursul anilor slujirii Sale, atacat din toate părțile de forțele răului. Priviți-L în agonia Lui pe cruce. El a suferit toate acestea pentru noi.” – *Mărturii*, vol. 8, 208.

†

„Religia Domnului Hristos înseamnă mai mult decât numai iertarea păcatelor, ea înseamnă **îndepărtarea păcatelor și umplerea locului rămas liber cu harul Duhului Sfânt**. Înseamnă iluminare spirituală și bucurie în Dumnezeu. Ea înseamnă o inimă eliberată de eu și binecuvântată de prezența continuă a Domnului Hristos. Când Domnul Hristos domnește în suflet, atunci acolo este **curăție și eliberare de păcat**. Slava, plinătatea și desăvârșirea planului Evangheliei sunt atunci împlinite în viață. Primirea Mântuitorului aduce strălucirea unei păci depline, a unei iubiri desăvârșite și a unei asigurări perfecte. Frumusețea și parfumul caracterului Domnului Hristos, descoperite în viață, mărturisesc despre faptul că Dumnezeu a trimis în adevăr pe Fiul Său în lume, ca să fie Mântuitorul ei.” – *Parabolele Domnului Hristos*, 419.

†

„Nu putea exista iertare pentru păcat dacă această ispășire nu ar fi avut loc. Dacă Dumnezeu l-ar fi iertat pe Adam fără ispășire, păcatul ar fi fost immortalizat și s-ar fi perpetuat cu îndrăzneală și nu ar fi putut fi împiedicat.” – *Review and Herald*, 23 aprilie 1901.

†

„Pentru a înțelege pe deplin valoarea mântuirii, este necesar să înțelegem cât a costat ea. Ca urmare a ideilor limitate despre suferințele lui Hristos, **mulți pun un preț mic pe marea lucrare de ispășire**. Mărețul plan de mântuire a omului se datorează nemărginitei iubiri a lui Dumnezeu Tatăl. În acest plan divin, se vede cea mai minunată manifestare a iubirii lui Dumnezeu față de neamul omenesc căzut. [...] Hristos a consimțit să moară în locul păcătosului, pentru ca omul, **prin viața de ascultare**, să poată scăpa de pedeapsa Legii lui Dumnezeu. Moartea Lui n-a făcut fără efect Legea; El n-a omorât Legea, n-a micșorat sfintele ei cerințe, n-a

scăzut din sfânta ei demnitate. Moartea lui Hristos a proclamat dreptatea Legii Tatălui Său în pedepsirea păcătosului, în aceea că a consimțit să sufere El însuși pedeapsa Legii, pentru ca să-l salveze din blestem pe omul căzut. Moartea pe cruce a iubitului Fiu al lui Dumnezeu dovedește că Legea lui Dumnezeu nu poate fi schimbată. Moartea Sa preamărește Legea, o cinstește și-i dovedește omului caracterul ei neschimbător. [...] Moartea lui Hristos a îndreptățit cerințele Legii. În Hristos erau unite umanul și divinul. **Misiunea Lui a fost să-l împace pe om cu Dumnezeu**, să unească finitul cu infinitul. Aceasta era singura cale prin care oamenii căzuți puteau fi ridicați **prin meritele sângelui lui Hristos** și să **fie părtași de natură divină**. Asemenea naturii umane, L-a făcut pe Hristos să înțeleagă necazurile și durerile omului și toate ispitirile cu care era copleșit. Îngerii care erau străini față de păcat nu puteau simpatiza cu omul, în necazurile lui specifice. Hristos a coborât să ia natura omului și a fost ispitit în toate privințele ca și noi, pentru ca să poată ști cum să-i poată ajuta pe toți cei care aveau să fie ispitiți.” – *Mărturii*, vol. 2, 200-201.

†

„Înțelegerea și aprecierea minunatei lucrări de ispășire îl **transformă** pe acela care contemplă planul de mântuire.” – *Review and Herald*, 26 august 1890.

†

„Pe cruce Mântuitorul a făcut ispășire pentru neamul omenesc căzut. **Sfințirea este fructul** acestui sacrificiu.” – *Signs of the Times*, 17 decembrie 1902.

†

„Satana se străduiește astăzi **să țină ascuns** de lume marele sacrificiu ispășitor care descoperă legea în toată demnitatea ei sfântă și impresionează inimile cu forța promisiunilor ei.” – *Review and Herald*, 30 aprilie 1901.

†

„Isus a refuzat să primească omagiul poporului Său până când a știut că jertfa Sa a fost acceptată de Tatăl și până când a primit asigurarea de la Dumnezeu însuși că ispășirea Sa pentru păcatele poporului Său a fost completă și cuprinzătoare și că prin sângele Său ei pot obține viața veșnică. Imediat Isus s-a înălțat la Cer și S-a prezentat înaintea tronului lui Dumnezeu, arătând urmele rușinii și ale cruzimii de pe fruntea, mâinile și picioarele Sale. Dar a refuzat să primească cununa slavei și mantia regală și de asemenea a refuzat adorația îngerilor, tot așa cum a refuzat omagiul

adus de Maria, până când Tatăl avea să facă cunoscut că jertfa Sa a fost acceptată. De asemenea, a avut o cerere în ceea ce-i privește pe cei aleși ai Săi de pe pământ. El a dorit să aibă relația clar definită pentru ca cei răscumparați să aparțină cerului și Tatălui în viața viitoare. **Biserica Sa trebuie să fie îndreptățită și acceptată înainte ca El să poată accepta onoarea cerească.** A declarat că este dorința Sa ca acolo unde este El trebuie să fie și biserica Sa; dacă El trebuie să primească slavă, poporul Său trebuie să ia parte la ea. Aceia care suferă împreună cu El pe pământ, trebuie ca în cele din urmă să domnească cu El în împărăția Sa. **În cel mai explicit mod Isus a pledat pentru biserica Sa, identificând-și interesele cu ale lor și apărând, cu o dragoste și rezistență mai tare ca moartea, drepturile și titlurile lor obținute prin El.** Răspunsul lui Dumnezeu la apelul Său este exprimat în declarația: «Toți îngerii lui Dumnezeu să i se închine.» [...] **Cererea lui Hristos este garantată; biserica este îndreptățită prin El,** Reprezentantul și Capul ei. Aici Tatăl ratifică contractul cu Fiul Său, că El va fi împăcat cu oamenii pocăiți și ascultători și îi va lua sub favoarea divină prin meritele lui Hristos. Hristos garantează că îi va face pe oameni «mai rari decât aurul curat, și mai scumpi decât aurul din Ofir.» Toată puterea din ceruri și de pe pământ este data acum Prințului vieții; totuși, nici măcar pentru un moment nu-i uită pe sărmanii săi ucenici în lumea păcătoasă, ci se pregătește să se întoarcă la ei, pentru a le putea împărtăși puterea și slava Sa.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 3, 202

†

„Cuvintele lui Hristos, rostite pe coasta muntelui, **erau o anunțare că jertfa Lui pentru binele omului fusese deplină și desăvârșită.** Condițiile ispășirii fuseseră împlinite; lucrarea pentru care a venit în această lume fusese săvârșită. El era pe calea către tronul lui Dumnezeu, pentru a fi onorat de către îngeri, stăpâniri și puteri. El începuse să săvârșească lucrarea Sa de mijlocire. Îmbrăcat cu puteri nemărginite, El le-a dat ucenicilor Săi această însărcinare: „«Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului» (Matei 28:19-20).” – *Hristos lumina lumii*, 819.

†

„Fiul lui Dumnezeu [...] și-a încheiat pledoaria și a trecut în Ceruri pentru a lua conducerea oștirii cerești. **Murind pe cruce pentru neamul omenesc El a îndeplinit o fază din lucrarea Sa preoțească.** El îndeplinește

acum **a doua fază pledând înaintea Tatălui** pentru cazul păcătosului care se pocăiește și crede, prezentând înaintea lui Dumnezeu darurile poporului Său.

Luând natura umană, și în această natură biruind ispitele vrăjmașului, și având desăvârșirea divină, Lui i s-a încredințat judecata lumii. Cazul fiecăruia va fi adus pentru reexaminare înaintea Lui. El va pronunța judecata, dând fiecăruia după faptele sale.” – *SDA Bible Commentary*, Vol. 7, 929.

†

„Arhiomagitorul urăște adevărurile mari, care scot în evidență o jertfă ispășitoare și un Mijlocitor puternic. El știe că, în ceea ce-l privește, totul depinde de abaterea minților de la Isus și de la adevărul Său.” – *Tragedia veacurilor*, 488.

†

„Isus este Marele nostru Preot în cer. Ce lucrare îndeplinește El? Domnul mijlocește și **face ispășire** pentru poporul Său, care crede în El. Prin neprihănirea Sa atribuită, ei sunt acceptați de Dumnezeu ca fiind aceia care mărturisesc înaintea lumii că sunt de partea Sa, prin faptul că respectă toate poruncile Lui.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 37.

†

„Hristos a murit pentru păcatele lumii pentru ca noi să avem ocazia să arătăm universului loialitate față de Dumnezeu și față de legea Sa. **Astăzi El face ispășire** pentru noi înaintea Tatălui.” – *Sermons and Talks*, vol. 2, 112.

†

„Marele plan al mântuirii, așa cum este el descoperit în lucrarea de încheiere a acestor zile de pe urmă, **ar trebui să fie cercetat îndeaproape**. Scenele legate de Sanctuarul de sus ar trebui să facă o astfel de impresie asupra minții și a inimii tuturor, încât să poată fi în stare ca, la rândul lor, să-i impresioneze pe alții. **Toți au nevoie să devină mult mai inteligenți cu privire la lucrarea de ispășire care continuă în Sanctuarul de sus**. Când acest mare adevăr este văzut și înțeles, cei care îl adoptă **vor lucra în armonie cu Domnul Hristos, pentru a pregăti un popor care să stea în marea zi a lui Dumnezeu, iar eforturile vor fi încununate de succes**. Prin studiu, contemplare și rugăciune, poporul lui Dumnezeu va fi înălțat mai presus de ceea ce este obișnuit, gânduri și simțăminte omenești vor fi aduse în armonie cu Hristos și cu marea Sa lucrare de curățire a

Sanctuarului de sus de păcatele poporului. Credința lor va merge cu El în Sanctuar, iar închinătorii de pe pământ vor revedea cu grijă viața lor și își vor compara caracterele cu marele standard al neprihănirii. Vor vedea propriile lor defecte; de asemenea, vor vedea că trebuie să aibă ajutorul Duhului lui Dumnezeu, dacă doresc să fie calificați pentru marea și solemna lucrare pentru acest timp, care este așezată asupra trimișilor lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 5, 575.

†

„Jertfele care au fost instituite pentru a-l învăța pe om despre ispășirea înlocuitoare a lui Hristos, care să-i învețe că fără vărsare de sânge nu este iertare de păcate, au devenit pentru ei o piatră de poticnire.” – *Review and Herald*, 1 noiembrie 1892.

†

*Tema Marii Lupte
ne prezintă de ce Isus slujește ca Mare Preot*

„Dacă ar fi știut că Îl torturau pe Cel care a venit să salveze din ruină veșnică neamul omenesc căzut în păcat, atunci ei ar fi fost cuprinși de remușcare și de groază. Dar necunoașterea lor nu le-a îndepărtat vinovăția; căci a fost privilegiul lor acela de a cunoaște și a primi pe Domnul Hristos ca Mântuitor al lor. Unii dintre ei aveau să-și recunoască păcatul, să se pocăiască și să fie convertiți. Alții însă, prin nepocăința lor, aveau să facă imposibil ca rugăciunea Domnului Hristos să primească un răspuns pentru ei. Și totuși, **în același fel, scopul lui Dumnezeu ajungea să fie împlinit. Domnul Hristos câștiga dreptul să devină apărătorul omului în prezența lui Dumnezeu.**” – *Hristos lumina lumii*, 744.

†

„Sanctuarul din ceruri este chiar **centrul lucrării lui Hristos** în favoarea oamenilor. El cuprinde orice suflet care trăiește pe pământ. El deschide privirii Planul de Mântuire, aducându-ne foarte aproape de încheierea vremii și descoperindu-ne sfârșitul plin de biruință, **în lupta dintre neprihănire și păcat**. Este de o importanță copleșitoare ca toți să **cerceteze** cu grijă aceste subiecte și să fie în stare **să dea un răspuns** oricui le cere socoteală de nădejdea care este în ei.” – *Tragedia veacurilor*, 488.

†

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului, din Sanctuarul de sus, **este tot atât de importantă, pentru Planul de Mântuire**, ca moartea Sa pe cruce. Prin moartea Sa, **El a început** acea lucrare, pe care, după înviere, **S-a înălțat să o desăvârșească în ceruri**. Trebuie să intrăm prin credință dincolo de perdea, «unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător» (Evrei 6:20). Acolo se reflectă lumina de la crucea de pe Calvar. Acolo putem câștiga **o înțelegere mai clară a tainelor mântuirii.**” – Idem.

†

„Isus a deschis calea către tronul Tatălui și, **prin mijlocirea Sa, dorința sinceră a tuturor acelor care vin la El în credință poate fi prezentată înaintea lui Dumnezeu.**” – Idem.

†

„Marea Jertfă fusese adusă și acceptată, iar Duhul Sfânt, care a coborât în Ziua Cincizecimii, a purtat mintea ucenicilor de la sanctuarul pământesc către cel ceresc,

în care Isus intrase prin propriul Său sânge, **pentru a revărsa asupra ucenicilor Săi foloasele ispășirii făcute de El.**” – *Scrieri timpuri*, 260.

†
„**După cum** păcatele poporului din vechime erau așezate prin credință asupra jertfei pentru păcat și, prin sângele ei, transferate în simbol asupra sanctuarului pământesc, **tot așa** și în noul legământ,

păcatele celor care se pocăiesc sunt așezate prin credință asupra lui Hristos și **transferate, în fapt, asupra Sanctuarului ceresc.**” – *Tragedia veacurilor*, 421.

†
„**Și așa cum** curățirea simbolică a celui pământesc era îndeplinită prin îndepărtarea păcatelor prin care fusese mânjit, **tot astfel** curățirea celui ceresc trebuie realizată prin **îndepărtarea sau ștergerea păcatelor, care sunt înregistrate acolo.**” – *Tragedia veacurilor*, 421.

†
„O parte a slujirii Sale se încheiase numai pentru a face loc alteia. Mai era încă „o ușă deschisă” către Sanctuarul ceresc, unde Hristos slujea în favoarea păcătosului. [...] Aceia care prin credință îl urmează pe Isus în marea lucrare de ispășire sunt cei care **primesc binefacerile mijlocirii Sale** în favoarea lor, în timp ce aceia care leapădă lumina ce scoate în evidență această lucrare de slujire nu sunt ajutați prin ea.” – *Tragedia veacurilor*, 429-430.

†
„Însoțit de îngeri cerești, Marele nostru Preot intră în Sfânta Sfințelor și acolo Se înfățișează înaintea lui Dumnezeu, **pentru a îndeplini ultimele acte ale slujirii Sale** în favoarea omului — pentru a îndeplini **lucrarea judecării de cercetare** și pentru a face **ispășire pentru toți aceia care au dreptul la binefacerile ei.** În serviciul jertfelor, numai aceia care veneau înaintea lui Dumnezeu, cu mărturisire și pocăință și ale căror

Prin termenul „foloase” nu trebuie înțeles că Isus doar aplică în ceruri anumite beneficii. El îndeplinește a doua fază a ispășirii.

Marele preot era cel care ducea sângele jertfei pentru păcat (de ispășire) în sanctuar și astfel făcea ispășire. Acest ritual arăta spre lucrarea de ispășire a lui Isus.

păcate fuseseră trecute asupra sanctuarului prin sângele jertfei pentru păcat, aveau o parte în serviciul Zilei de Ispășire. **Tot așa, în ziua cea mare a ispășirii finale și a judecății de cercetare, sunt luate în considerație numai cazurile acelor care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu. Judecata celor nelegiuți este o lucrare distinctă și separată și are loc mai târziu.** «Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?» (1 Petru 4:17).” – *Tragedia veacurilor*, 480.

†

„**Când lucrarea lui Isus din Sfânta a luat sfârșit și El a trecut în Locul Preasfânt și a stat înaintea chivotului care conținea Legea lui Dumnezeu, Domnul a trimis un alt înger puternic, cu un al treilea mesaj pentru lume.** Un sul de pergament a fost pus în mâna îngerului și, când acesta a coborât către pământ în putere și măreție, a vestit o înfricoșătoare avertizare împreună cu cea mai îngrozitoare amenințare adusă vreodată omului. Scopul urmărit de această solie era **de a-i pune în gardă pe copiii lui Dumnezeu, arătându-le ceasul ispitei și suferinței, care se afla înaintea lor.** Îngerul a spus: «Ei vor fi aduși în luptă directă cu fiara și cu icoana ei. Singura lor speranță de a dobândi viața veșnică este aceea de a rămâne neclintii. Deși le sunt în joc viețile, ei trebuie să se prindă cu putere de adevăr.» Cel de-al treilea înger își încheie mesajul în felul acesta: «Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus». Când a repetat aceste cuvinte, **el a arătat către Sanctuarul ceresc.** Mintea celor care îmbrățișează această solie este îndreptată către Sfânta Sfintelor, unde Isus stă înaintea chivotului, făcând o ultimă mijlocire pentru toți aceia pentru care mila încă zăbovește și pentru cei care au încălcat Legea lui Dumnezeu din neștiință. **Această ispășire se face atât pentru cei neprihăniți morți, cât și pentru neprihăniții aflați în viață.** Ea îi include și pe toți cei care au murit încrezându-se în Hristos, dar care, neavând lumina asupra poruncilor lui Dumnezeu, au păcătuit încălcându-i preceptele fără să știe.” – *Scrieri timpurii*, 254.

†

„Am văzut un tron și pe el stăteau Tatăl și Fiul. Am privit la fața lui Isus și l-am admirat minunata-l persoană. Persoana Tatălui nu o puteam privi, căci era acoperită de un nor de slavă. L-am întrebat pe Isus dacă Tatăl Său avea o formă ca a Sa. Mi-a răspuns că da, dar că eu nu o puteam privi, întrucât, a zis El, «dacă vei privi o singură dată slava Sa, vei înceta să

exiști». Înaintea tronului, am văzut poporul advent — biserica și lumea. Am observat două grupuri, unul plecat înaintea tronului, profund preocupat, în timp ce ceilalți stăteau în picioare nepăsători și lipsiți de interes. Cei care erau plecați înaintea tronului își prezentau rugăciunile și priveau către Isus; apoi El privea către Tatăl Său și părea că Se roagă Lui. O lumină ieșea de la Tatăl și se îndrepta către Fiul, iar de la Fiul către grupul care se ruga. Apoi am văzut o lumină nespus de puternică, ieșind de la Tatăl și venind către Fiul, iar de la Fiul unduindu-se peste poporul aflat înaintea tronului. Puțini însă primeau această lumină măreață. Mulți au ieșit de sub ea și i s-au împotrivit de îndată; alții erau nepăsători și nu apreciau lumina, iar aceasta s-a îndepărtat de la ei. Unii o îndrăgeau, mergeau și îngenuncheau alături de grupul cel mic care se ruga. Toți din acest grup primiseră lumina și se bucuraseră de ea, iar fețele le străluceau de slava ei. **L-am văzut pe Tatăl ridicându-Se de pe scaunul de domnie, mergând cu un car de foc în Sfânta Sfințelor, dincolo de cea de-a doua despărțitură și așezându-Se.**” — *Scrieri timpurii*, 54.

†

„Despre Hristos se spune că El umblă în mijlocul sfeșnicilor de aur. **În felul acesta, este simbolizată legătura Sa cu bisericile.** El este într-o **continuă legătură** cu poporul Său. El **cunoaște adevărata lor stare.** El observă rânduiala, pioșenia, cum și predarea lor. Deși El este Mare Preot și Mijlocitor în Sanctuarul de sus, El este totuși reprezentat ca umblând în sus și în jos în mijlocul bisericilor Sale de pe pământ. Cu o neobosită veghere și o neîntreruptă atenție, **El veghează** să vadă dacă lumina vreuneia dintre santinelele Sale arde slab sau strălucitor. Dacă luminile sfeșnicului ar fi lăsate numai în grija omului, flacăra plăpândă s-ar micșora și s-ar stinge; însă El este adevăratul străjer al casei Domnului, adevăratul păzitor al curților templului. Grija Lui continuă, cum și harul Său susținător alcătuiesc izvorul vieții și luminii.” — *Faptele apostolilor*, 586.

†

„**Intrarea lui Hristos ca Mare Preot în Locul Preasfânt** pentru curățirea Sanctuarului, așa cum a fost scoasă în evidență în Daniel 8:14; **venirea Fiului omului înaintea Celui Îmbătrânit de zile**, așa cum ni se prezintă în Daniel 7:13; și **venirea Domnului în Templul Său**, profetizată de Maleahi, **sunt descrieri ale aceluiași eveniment; și lucrul acesta mai este reprezentat și prin venirea marelui la ospățul de nuntă descris de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei capitolul 25.**” — *Tragedia veacurilor*, 426. (Apocalipsa 19:7)

„Acum, când Marele nostru Preot face ispășire pentru noi, trebuie să căutăm să devenim desăvârșiți în Hristos. Nici măcar printr-un gând Mântuitorul nostru n-a putut fi adus să Se supună puterii ispitei. Satana găsește în inimile omenesci un loc unde-și poate câștiga un punct de sprijin; o dorință păcătoasă este nutrită, prin care ispitele lui își manifestă puterea. Dar Hristos a declarat despre sine: «Vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic cu Mine» (Ioan 14:30). Satana n-a putut găsi nimic în Fiul lui Dumnezeu care să-i fi oferit posibilitatea biruinței. El păzise poruncile Tatălui Său și în El nu era niciun păcat pe care Satana să-l poată exploata spre folosul lui. Aceasta este starea în care trebuie să fie găsiți aceia care vor sta în timpul strâmtorării. **În viața aceasta, trebuie să îndepărtăm păcatul de la noi prin credința în sângele ispășitor al lui Hristos.** Mântuitorul nostru scump ne invită să ne unim cu El, să unim slăbiciunea noastră cu puterea Lui, neștiința noastră cu înțelepciunea Lui, nevrednicia noastră cu meritele Sale. Providența lui Dumnezeu este școala în care trebuie să învățăm blândețea și umilința lui Isus. Domnul ne pune mereu înaintea noastră calea pe care am ales-o și care ni se pare mai ușoară și mai plăcută, ci adevăratele ținte ale vieții. Ne rămâne să colaborăm cu mijloacele pe care le folosește cerul în lucrarea de a aduce caracterele noastre în asemănare cu Modelul divin. **Nimeni nu poate neglija sau amâna această lucrare decât cu periclitarea cea mai înfricoșată a sufletului.**” – *Tragedia veacurilor*, 623.

„În timp ce judecata de cercetare se continuă în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din Sanctuar, **în mijlocul poporului lui Dumnezeu trebuie să se producă o lucrare deosebită de curățire, de îndepărtare a păcatelor.** Această lucrare este mai clar prezentată în soliile din Apocalipsa capitolul 14. **Când această lucrare se va fi împlinit, urmașii lui Hristos vor fi gata pentru venirea Sa.** «Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară» (Maleahi 3:4). Atunci, biserica pe care Domnul, la venirea Sa, o va lua la Sine va fi «o biserică slăvită, fără pată sau zbârcitură, sau altceva de felul acesta» (Efeseni 5:27). Atunci ea va arăta «ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele și cumplită ca niște oști sub steagurile lor» (Cântarea Cântărilor 6:10).” – *Tragedia veacurilor*, 424

„Aceia care vor trăi pe pământ atunci când Domnul Hristos va mijloci în Sanctuarul de sus vor trebui să stea în fața unui Dumnezeu sfânt fără mijlocitor. **Hainele lor trebuie să fie fără pată, caracterele lor trebuie să fie curățite de păcat prin sângele stropirii.**

Prin harul lui Dumnezeu și prin eforturile lor stăruitoare, trebuie să fie biruitori în lupta cu cel rău.” – Idem.

†
„Acum Hristos este în sanctuarul ceresc. Ce face acolo? **Face ispășire pentru noi, curățând sanctuarul de păcatele poporului.** Trebuie să intrăm prin credință împreună cu El în sanctuar, **trebuie să începem lucrarea în sanctuarul sufletelor noastre. Trebuie să ne curățăm de orice întinăciune.**

Trebuie să ne «curățăm de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.» Satana va veni să vă ispitească și veți da curs ispitelor lui. Și atunci? Veniți și umiliți-vă inima prin mărturisire, și prin credință apucați brațul lui Hristos în sanctuarul ceresc.

Credeți că Hristos va lua mărturisirea voastră și își va ține mâinile în fața Tatălui – mâini care au fost strivite și rănite pentru binele nostru – că va face ispășire pentru toți cei care vin cu o mărturisire. Și dacă nu înțelegeți aceste lucruri? El spune: « cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate.» (2 Petru 1:9). Frați și surori, vreau să vedeți că trebuie « să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.»” – *Materialele 1888*, 127.

†

Pentru a se întâmpla aceasta, trebuie ca acum când Isus încă mai mijlocește, poporul Său să urmeze îndemnul din citatul de mai sus, știind că tocmai în vederea acestui lucru slujește Isus.

Curățirea sanctuarului ceresc de păcatele mărturisite este strâns legată de curățirea vieților oamenilor. Păcatul este îndepărtat din sanctuarul ceresc, dar trebuie îndepărtat și din viața credinciosului. Aceasta este lucrarea lui Isus și pentru asta trebuie să Îl urmăm în Sfânta Sfințelor.

„Avem nevoie de pietate mai adâncă. Avem nevoie să primim uleiul sfânt de la cele două ramuri de măslin [...]. **În această mare zi antipică a ispășirii, noi trebuie să fim în armonie perfectă cu lucrarea ce merge în ceruri înainte.** Avem nevoie să ne pocăim și să ne mărturisim păcatele.” – *Materialele 1888*, 575.

†

„Niciunul dintre noi nu va primi sigiliul lui Dumnezeu, atâta timp cât caracterele noastre au o zbârcitură sau o pată pe ele. Nouă ne este lăsată remedierea caracterelor noastre, curățirea templului sufletului de orice întinăciune.

Căderea ploi târzii este legată direct de acceptarea de către popor a îndreptăririi prin credință, adică a identificării poporului cu lucrarea Marelui Preot.

Atunci, ploaia târzie va cădea asupra noastră, așa cum ploaia timpurie a căzut asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii.” – *Mărturii*, vol. 5, 214.

†

„Oricine se va rupe de sclavia și slujirea Satanei și va sta sub steagul însângerat al Prințului Emanuel, **va fi păzit de mijlocirea lui Hristos.** Hristos, ca mijlocitor al nostru la dreapta lui Dumnezeu, ne are în vedere pentru totdeauna, pentru că **este la fel de necesar să ne păstreze prin mijlocirea Sa după cum este nevoie să ne izbăvească prin sângele Său.** Dacă ne lasă doar pentru un moment, Satana stă pregătit să ne distrugă. Pe cei răscumpărați prin sângele Său, **El îi păstrează acum prin mijlocirea Sa.**” – *Manuscript Releases*, vol. 15, 104.

†

„Chiar înaintea noastră stă încleștarea strânsă a mării lupte, când, cu «tot felul de minciuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiurii», Satana va lucra pentru a prezenta în mod greșit caracterul lui Dumnezeu, pentru ca, dacă va fi posibil, «să înșele [...] și pe cei aleși». Dacă a fost vreodată un popor care să aibă nevoie de o lumină din cer mereu crescândă, atunci acesta este poporul care, în acest timp de primejdie, **Dumnezeu l-a chemat să fie depozitarul Legii Sale sfinte și să îndreptățească caracterul Său înaintea lumii.** Acelora cărora le-a fost încredințată o sarcină așa de sfântă trebuie să fie spirituali, elevați și plini de vitalitate de adevărurile pe care mărturisesc că le cred. Niciodată n-a avut biserica o nevoie mai urgentă, mai gravă și niciodată n-a fost Dumnezeu mai doritor ca biserica să se bucure de experiența descrisă în

Epistola apostolului Pavel către Coloseni, când scria: «Nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească, pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru; aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu.» – *Mărturii*, vol. 5, 746.

†

„În natura omenească trebuia să se refacă însuși chipul lui Dumnezeu. **Slava lui Dumnezeu și a lui Hristos necesită desăvârșirea caracterului poporului Său.**” – *Hristos lumina lumii*, 671.

†

„Pot spune mai mult în ceea ce privește sanctuarul, în ceea ce privește chivotul care conține legea lui Dumnezeu, în ceea ce privește capacul său care este locul milei, despre îngerii de la fiecare capăt al chivotului, și alte lucruri legate de sanctuarul ceresc și de marea zi a ispășirii. Pot spune mai mult despre tainele cerului, dar buzele mele sunt închise. Nu simt nicio înclinație să încerc să le descriu. Nu îndrăznesc să vorbesc despre Dumnezeu așa cum ați vorbit voi despre El. El este deosebit și înălțat și slava Sa umple cerurile.” – *Manuscript Releases*, vol. 2, 320.

†

„**Eficiența sângelui lui Hristos, trebuia să prezinte poporului, cu proșpețime și putere, faptul că credința lor se poate sprijini pe meritele Sale.** Așa cum marele preot stropea sângele cald peste tronul milei în timp ce norul parfumat al tămâiei se înălța înaintea lui Dumnezeu, tot așa, în timp ce ne mărturisim păcatele și cerem eficiența sângelui ispășitor al lui Hristos, rugăciunile noastre se înalță la cer, parfumate cu meritele caracterului lui Hristos. Cu toată nevrednicia noastră, trebuie să ținem mereu minte că există Cineva care poate îndepărta păcatul, poate salva păcătosul. El va îndepărta fiecare păcat recunoscut în fața lui Dumnezeu cu inima smerită. **Această credință este viața bisericii.**” – *Materialele 1888*, 1337-1338.

†

*Tema Marii Lupte
ne descoperă rolul Duhului Sfânt
în planul de mântuire*

„Tema pe care Domnul Isus s-a orientat în ultima lui discuție cu ucenicii Săi a fost aceea a funcției Duhului Sfânt. El a deschis înaintea lor un câmp larg al adevărului. Ei trebuiau să primească prin credință cuvintele Sale, iar Mângâietorul, Duhul Sfânt, avea să le reamintească toate lucrurile. [...] Promisiunea darului Duhului Sfânt este considerată de către biserică o chestiune de mică importanță. Nu a produs o impresie puternică asupra oamenilor și rezultatul este ceea ce era de așteptat – secetă spirituală, întuneric spiritual, declin spiritual și moarte. Chestiuni minore ocupă mintea și sufletul, dar puterea divină care este necesară pentru creșterea și prosperitatea bisericii, care, dacă ar fi deținută, ar aduce toate celelalte binecuvântări în angrenajul său, lipsește, deși ne este oferită cu o plinătate infinită. Atâta timp cât biserica este satisfăcută cu lucruri mici, ea este descalificată să primească marile lucruri ale lui Dumnezeu. [...] **Este esențial pentru creștini să înțeleagă însemnătatea promisiunii Duhului Sfânt înainte de cea de-a doua venire a Domnului Hristos.** Vorbiți despre ea, rugați-vă pentru ea, pentru că Domnul este mai doritor să vă dea Duhul Sfânt decât sunt părinții să dea lucruri bune copiilor lor.” – *Review and Herald*, 15 noiembrie 1892.

†

„**Ei se vor lupta cu forțe supranaturale**, dar sunt asigurați de ajutor supranatural. Toate ființele inteligente cerești se află în oștirea aceasta. Și în rândurile ei nu sunt numai îngeri. **Duhul Sfânt, reprezentantul Conducătorului oștirii Domnului, Se coboară pentru a îndruma lupta.** Slăbiciunile noastre pot să fie multe, păcatele și greșelile noastre pot să fie urâte; dar harul lui Dumnezeu este pentru toți cei ce-l caută cu pocăință. Tăria Atotputerniciei e rânduită să dea ajutor celor ce se încred în Dumnezeu.” – *Hristos lumina lumii*, 352.

†

„Sunt îndemnată să spun poporului nostru: Să-L urmărim pe Hristos. Nu uitați că El trebuie să fie modelul nostru în toate lucrurile. Să dăm la o parte, fără teamă, ideile care nu se găsesc în învățătura Sa. Mă adresez predicatorilor noștri să se asigure că picioarele lor stau pe platforma adevărului veșnic. **Feriți-vă să vă lăsați conduși de impuls, denumindu-l Duhul Sfânt.**” – *Mărturii*, vol. 8, 296.

†

„Descriindu-le lucrarea Duhului Sfânt, Hristos a căutat să le insuflă ucenicilor aceeași bucurie și aceeași nădejde care se aflau în inima Sa. El Se bucura pentru că putea să dea bisericii Sale un ajutor atât de îmbelșugat. Duhul Sfânt era cel mai de seamă dar pe care-l putea cere de la Tatăl pentru înălțarea poporului Său. Duhul trebuia să fie dat ca o putere înnoitoare, căci, **fără aceasta, jertfa lui Hristos n-ar fi folosit la nimic.**” – *Hristos lumina lumii*, 671.

†

„Doar **Duhul face să aibă efect cele săvârșite de Mântuitorul lumii.** Prin Duhul ajunge inima curată. Prin Duhul **ajunge credinciosul părtaș de natură dumnezeiască.** Hristos a dat Duhul Său cu putere divină, **pentru a birui toate înclinațiile spre rău, moștenite și cultivate,** și pentru a **întipări caracterul Său în biserică.**” – Idem.

†

„Duhul Sfânt cel făgăduit, pe care El avea să-l trimită după înălțarea la Tatăl Său, lucrează continuu pentru a atrage atenția la marea jertfă ispășitoare de pe crucea aflată pe Golgota, pentru a-i **descoperi lumii dragostea lui Dumnezeu** față de om, pentru a-i explica sufletului convins lucrurile prețioase ale Scripturii și a le arăta celor cu mintea întunecată razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, adevărurile care le fac inima să ardă în ei, **datorită înțelegerii lucrurilor veșnice.**” – *Solii alese*, vol. 3, 137.

†

„Demnitarii cerești cei veșnici — Tatăl, Hristos și Duhul Sfânt — **urmas să-i înzestreze** pe ucenici cu o putere mai mare decât cea a oamenilor muritori [...] și să înainteze alături de ei în **lucrarea de a convinge lumea cu privire la păcat.**” – *Evanghelizare*, 616.

†

„Noi trebuie să cooperăm cu cele trei puteri preînalte ale cerului — Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, **iar aceste puteri vor lucra prin noi,** făcându-ne să fim niște conlucrători cu Dumnezeu.” – Idem, 617.

†

„**Duhul Sfânt a fost făgăduit să fie cu aceia care luptă pentru biruință**, ca o demonstrare a întregii măreții, înzestrându-i pe oameni cu putere supranaturală și învățându-i pe cei neștiutori tainele Împărăției lui Dumnezeu. Faptul că Duhul Sfânt urmează a fi marele nostru ajutor este o făgăduință minunată. **La ce ne-ar fi folosit faptul că singurul Fiu al lui Dumnezeu S-a umilit**, a suportat ispitele unui vrăjmaș viclean, a luptat cu el pe parcursul întregii Sale vieți pe pământ, apoi a murit, El, Cel Neprihănit, pentru cei păcătoși, așa încât omenirea să nu piară, **dacă Duhul Sfânt nu ar fi fost dat cu puterea lui continuă, lucrătoare, înnoitoare, pentru a face să fie eficientă pentru fiecare dintre noi lucrarea adusă la îndeplinire de Răscumpărătorul lumii?** ” – *Solii alese*, vol. 3, 137.

†

„Duhul Sfânt a fost cel mai mare dintre darurile pe care El (Isus) le-ar fi putut solicita de la Tatăl Său pentru înălțarea poporului Său. Duhul urma să fie dat ca un agent regenerator, iar fără acesta sacrificiul lui Hristos ar fi fost fără folos. Puterea răului se întărise de secole și supunerea oamenilor în aceasta captivitate satanică era uimitoare. **Păcatului i se poate rezista și el poate fi biruit numai prin măreția lucrarea a celei de a treia persoane a Dumnezeirii**, care nu va veni cu o tărie modificată, ci în plinătatea puterii divine.” – *The Faith I Live By*, 52.

†

„Cineva poate avea cunoștința Scripturilor care nu-l va face înțelept în vederea mântuirii, deși el s-ar putea să fie în stare să-și domine adversarii în controversă publică. Dacă sufletul lui nu tânjește după Dumnezeu; dacă nu își cercetează inima cu o candelă aprinsă, ca să vadă dacă nu există pe undeva ascuns vreun rău; dacă nu este stăpânit de dorința de a răspunde rugăciunii Domnului Hristos ca toți ucenicii Săi să fie una, după cum El și Tatăl sunt una, atunci el se măgulește în zadar cu gândul că este creștin. Cunoștința lui, începută cu ambiție, este continuată cu mândrie; însă sufletul lui este lipsit de dragostea divină, de blândețea și bunătatea lui Hristos. El nu este un om înțelept în ochii lui Dumnezeu. El s-ar putea să aibă iscusința de a învinge un adversar; **însă înțelept în ce privește mântuirea, nu poate fi fără Duhul Sfânt**. Și «roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor» (Galateni 5:22). Talentul, elocvența sau studiul egoist al Scripturii nu vor produce dragoste pentru

Dumnezeu sau conformare după chipul lui Hristos. Nimic în afară de puterea divină nu poate regenera inima și caracterul omului și să imprime în suflet dragostea lui Hristos, care se va manifesta întotdeauna prin dragoste față de aceia pentru care El a murit.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, 240-241.

†

„**Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos**, dar fără trup omenesc și deci independent de acesta. Împiedicat de corpul omenesc, Hristos nu putea să fie prezent peste tot, în același timp, de aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul Sfânt ca înlocuitor pe pământ. Nimeni nu mai putea spune că avea un avantaj din cauză că se găsea într-un anumit loc sau pentru că avea legătură personală cu Hristos. **Prin Duhul, Mântuitorul putea fi în legătură cu toți. În felul acesta, era mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat.**” – *Hristos lumina lumii*, 669.

†

„Predicarea Cuvântului **nu va fi de niciun folos fără prezența continuă a Duhului Sfânt** și fără ajutorul Său neîncetat. Acesta este singurul învățător capabil al adevărului dumnezeiesc.” – *Hristos lumina lumii*, 671.

†

„**Înainte** ca puterea Duhului Sfânt să vină asupra ucenicilor ei au petrecut zece zile în **rugăciune înaintea lui Dumnezeu, postind și mărturisindu-și păcatele**. După ce au ajuns la **unitate**, cerurile au fost deschise, slava lui Dumnezeu a fost descoperită și Duhul Sfânt a venit peste ei. **Apoi ei au mers** să vestească Evanghelia cu putere și sub influența Duhului Sfânt, într-o singură zi, au fost convertite 5.000 de suflete.” – *Peter’s Counsels to Parents*, 34.

†

„Hristos a făgăduit bisericii Sale darul Duhului Sfânt, și făgăduința ne aparține în aceeași măsură ca și celor dintâi ucenici. Dar, ca oricare altă făgăduință, și aceasta **este dată în mod condiționat**. Sunt mulți care cred și mărturisesc că au încredere în făgăduința Domnului; ei vorbesc despre Hristos și despre Duhul Sfânt și, cu toate acestea, n-au niciun folos. Ei nu-și **supun sufletul** pentru a fi îndrumat și călăuzit de puterile cerești. Noi nu putem folosi Duhul Sfânt. **Duhul trebuie să ne folosească pe noi**. Dumnezeu **lucrează prin Duhul în poporul Său** «și voința și înfăptuirea după buna Lui plăcere» (Filipeni 2:13). Dar mulți nu vor să se supună

acestei acțiuni. Ei doresc să se conducă singuri. Din cauza aceasta nici nu primesc darul ceresc. **Duhul Sfânt este dat numai acelor care caută cu umilință pe Dumnezeu, care urmează călăuzirea și harul Său.** Puterea lui Dumnezeu așteaptă să fie cerută și primită. Această binecuvântare făgăduită, dacă este cerută prin credință, aduce cu sine toate celelalte binecuvântări. Ea se dă potrivit cu bogățiile harului lui Hristos, și El este gata să dea fiecărui suflet atât cât poate să primească.” – *Hristos lumina lumii*, 672.

†

„Împărtășirea cu Duhul Sfânt i-a făcut în stare pe apostoli să stea neclintiți împotriva oricărui fel de idolatrie și să-L înalțe pe Domnul și numai pe El. Cine, dacă nu Isus Hristos, prin Duhul și puterea Sa divină, a călăuzit pana istoricilor sfinți, ca să-i poată fi prezentat lumii raportul prețios al cuvintelor și lucrărilor lui Isus Hristos?” – *Solii alese*, vol. 3, 137.

†

„Duhul lui Dumnezeu **ține răul sub controlul conștiinței.**” – *SDA Bible Commentary*, Vol. 6, 1112.

†

„Cine, dacă nu Duhul Sfânt, poate să lucreze cu mintea omului pentru a schimba caracterul, îndepărtând atracția față de lucrurile trecătoare, pieritoare. El umple sufletul de o dorință arzătoare, prin prezentarea moștenirii nemuritoare a lucrurilor veșnice care îi reface pe oameni, îi înnobilează și îi sfințește ca să poată ajunge membrii ai familiei regale, copii ai Împăratului ceresc.” – *Solii alese*, vol. 3, 138.

†

„Oricât de mare ar fi pretenția unui om de a avea înțelepciune și cunoaștere, **dacă nu este învățat de Duhul Sfânt, el este foarte neștiutor în ce privește lucrurile spirituale.** El trebuie să-și dea seama de lipsa lui de eficiență și de pericolul în care se află și să depindă întru totul de Acela care este singurul capabil să păzească sufletele ce i-au fost încredințate, să le inspire Duhul Său și să le umple cu o iubire neegoistă unul față de altul, făcându-le astfel în stare să mărturisească faptul că Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși.” – *Slujitorii Evangheliei*, 485.

†

„Duhul Sfânt este reprezentantul Său în lumea noastră, pentru a îndeplini scopul divin, și anume acela de a aduce omului căzut putere de

sus, **pentru ca el să poată fi un biruitor.**” – *SDA Bible Commentary*, vol. 7, 922.

†

„Fiecare dintre noi va fi ajutat de Domnul, atunci când vom avea cea mai mare nevoie, în lupta pentru înfrângerea eului. Faceți ca legea bunătății să fie pe buzele voastre și uleiul harului, în inima voastră. Acestea vor produce rezultate minunate. Veți fi amabili, înțelegători și curtenitori. Aveți nevoie de toate aceste calități. **Mai întâi, trebuie să primiți Duhul Sfânt** și să-i îngăduiți să **lucreze în caracterul vostru**, iar apoi, El va fi asemenea unui foc sfânt care va face ca fumul de tămâie să se înalțe spre Dumnezeu, nu de pe altarul unor buze care condamnă, ci al unor buze care vindecă sufletele oamenilor. Înfățișarea voastră va exprima chipul divin.” – *Minte caracter personalitate*, vol. 2 578.

†

„Când sunt foarte mici, copiii pot fi utili în lucrarea lui Dumnezeu. [...] **El le va da harul Său și Duhul Său cel Sfânt**, astfel ca ei **să poată birui nerăbdarea, agitația și orice păcat**. Domnul Isus iubește copiii. El are binecuvântări pentru ei și îi place să-i vadă că sunt ascultători de părinții lor.” – *Căminul advent*, 486.

†

„[...] prin credință, **ei (ucenicii) aveau să privească la Sanctuarul de sus**, unde Isus slujea pentru ei; **aveau să-și deschidă inimile pentru Duhul Sfânt, reprezentantul Său**, și să se bucure în lumina prezenței Sale.” – *Hristos lumina lumii*, 277.

†

„Lui Isus, care S-a golit pe Sine pentru salvarea omenirii pierdute, **Duhul Sfânt i-a fost dat fără măsură. Tot așa, El va fi dat fiecărui urmaș al lui Hristos atunci când întreaga inimă este predată pentru ca El să locuiască în ea.** Însuși Domnul nostru a dat porunca «fiți plini de Duh», iar această poruncă este, de asemenea, o promisiune a împlinirii ei.” – *Cugetări de pe Muntele Fericiiilor*, 21.

*Tema Marii Lupte
și relația cu reforma spirituală
a poporului advent*

„Satana inventează nenumărate planuri pentru a ne ocupa mintea, așa ca ea să nu stăruie asupra lucrării pe care ar trebui să o cunoaștem foarte bine. Arhiamăgitorul urăște adevărurile mari, care scot în evidență o jertfă ispășitoare și un Mijlocitor puternic. El știe că, în ceea ce-l privește, totul depinde de abaterea minților de la Isus și de la adevărul Său. Aceia care vor să se împărtășească de meritele mijlocirii Sale nu trebuie să îngăduie nimănui să se amestece în datoria lor față de o sfințenie desăvârșită, în temere de Dumnezeu. **Ceasurile prețioase**, în loc să fie dedicate plăcerii, expunerii sau căutării de câștiguri, ar trebui devotate studiului cu rugăciune stăruitoare a Cuvântului Adevărului. Subiectul cu privire la **Sanctuar** și la **judcata de cercetare** trebuie să fie clar înțeles de către poporul lui Dumnezeu. Toți au nevoie de o **cunoaștere personală** a poziției și a lucrării Marelui lor Preot. Altfel, le va fi cu neputință să arate credința care este absolut necesară în vremea aceasta sau să ocupe locul pe care Dumnezeu dorește ca ei să-l ocupe. Fiecare are un suflet de câștigat sau de pierdut. Fiecare are un caz ce trebuie să se înfățișeze înaintea barei de judecată a lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să se întâlnească față în față cu Judecătorul cel mare. Cât de important este deci ca fiecare minte să contemple cât mai des scena solemnă în care se va ține judecata și se vor deschide cărțile, când, așa cum spune Daniel, fiecare trebuie să-și primească plata la sfârșitul zilelor. Toți aceia care au primit lumină cu privire la acest subiect trebuie să dea mărturie despre adevărurile mari pe care Dumnezeu le-a încredințat lor. Sanctuarul din ceruri este chiar centrul lucrării lui Hristos în favoarea oamenilor. El cuprinde orice suflet care trăiește pe pământ. El deschide privirii Planul de Mântuire, aducându-ne foarte aproape de încheierea vremii și descoperindu-ne sfârșitul plin de biruință, în lupta dintre neprihănire și păcat. Este de o importanță copleșitoare ca toți să cerceteze cu grijă aceste subiecte și să fie în stare să dea un răspuns oricui le cere socoteală

de nădejdea care este în ei. Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului, din Sanctuarul de sus, este tot atât de importantă, pentru Planul de Mântuire, ca moartea Sa pe cruce. Prin moartea Sa, El a început acea lucrare, pe care, după înviere, S-a înălțat să o desăvârșească în ceruri. Trebuie să intrăm prin credință dincolo de perdea, «unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător» (Evrei 6:20). Acolo se reflectă lumina de la crucea de pe Calvar. Acolo putem câștiga o înțelegere mai clară a tainelor mântuirii. Mântuirea omului a fost adusă la îndeplinire cu un preț infinit pentru cer; jertfa adusă împlinește cererile cele mai mari ale Legii lui Dumnezeu călcate de om. Isus a deschis calea către tronul Tatălui și, prin mijlocirea Sa, dorința sinceră a tuturor acelor care vin la El în credință poate fi prezentată înaintea lui Dumnezeu.” – *Tragedia veacurilor*, 488-489.

†

„Tot ceea ce slăbește puterea fizică face să scadă și capacitatea intelectuală, făcând-o mai puțin în stare să facă deosebire între bine și rău. Devenim astfel mai puțin capabili a alege ceea ce știm că este bine.” – *Parabolele Domnului Hristos*, 346.

†

„Influența lui Satana se exercită neconținut asupra oamenilor, ca să tulbure simțurile, să stăpânească mintea pentru rău și să ațâțe la violențe și crime. El slăbește corpul, întuneacă inteligența și înjosește sufletul. Ori de câte ori leapădă invitația Mântuitorului, oamenii se supun lui Satana. În toate domeniile vieții, în familie, în afaceri și chiar în biserică, mulți oameni fac astăzi același lucru. Din cauza aceasta s-au răspândit pe pământ violența și crima, iar întunericul moral, ca o mantie a morții, învăluie casele oamenilor. Prin ispitele lui iscusite, Satana îi face pe oameni să se dedea la rele tot mai mari, până când ajung la decădere morală și la ruină. Unica siguranță împotriva puterii lui se află în prezența lui Isus. Înaintea oamenilor și a îngerilor, Satana a fost descoperit ca vrăjmaș și distrugător al omului; Hristos, ca prietenul și eliberatorul omului. Spiritul Său va dezvolta în om ceea ce înnobilează caracterul și umple de demnitate ființa sa. Va înălța pe om pentru gloria lui Dumnezeu în corp, suflet și spirit.” – *Hristos lumina lumii*, 341.

†

„Formarea caracterului este cea mai importantă lucrare care a fost vreodată încredințată făpturilor omenești; nu a fost niciodată mai importantă studierea lui cu sârguință, ca acum. Nicio generație din trecut nu a mai fost chemată să facă față unor chestiuni atât de însemnate;

niciodată nu au fost confrunțați tinerii și tinerele cu primejdii atât de mari cum sunt cele care îi amenință în aceste zile.” – *Educație*, 22.

†

„Dar în prea multe școli teologice din zilele noastre, Cuvântul lui Dumnezeu este dat la o parte din sistemul educațional. **Alte subiecte ocupă mintea. Studiul autorilor necredincioși** ocupă un loc de frunte în educația teologică. **Scepticismul** este întrețesut în materiile cărților din aceste școli. Greșit interpretate și pervertite, unele descoperiri, rezultate ale cercetărilor științifice, pot duce la rătăcire. **Cuvântul lui Dumnezeu este comparat** cu așa zisele învățături ale științei și făcut să apară nesigur și nedemn de încredere. În acest fel, **semințele îndoielii sunt semănate în mintea tinerilor** și în momentul ispitirii ele răsar. Când se pierde credința în Cuvântul lui Dumnezeu, sufletul rămâne fără călăuzitor, fără ocrotitor. Atunci, tinerii sunt atrași pe calea îndepărtării de Dumnezeu și de viața veșnică.” – *Parabolele Domnului Hristos*, 41.

†

„**Nervii creierului, care se află în legătură cu tot organismul, sunt mijlocul prin care cerul ia legătura cu omul** și afectează viața interioară. **Tot ceea ce împiedică circulația curentului electric în sistemul nervos**, diminuând astfel puterile vitale și scăzând puterea de percepție a intelectului, **face ca natura morală să fie mai greu de activat.**” – *Educație*, 209.

†

„**Sfintele Scripturi sunt standardul perfect al adevărului** și, având o asemenea caracterizare, ar trebui să li se dea **locul cel mai înalt în educație**. Pentru a obține o educație vrednică de acest nume, trebuie **să dobândim o cunoaștere a lui Dumnezeu**, Creatorul, și a lui Hristos, Răscumpărătorul, așa cum sunt Ei descoperiți în Cuvântul sacru.” – *Educație*, 17.

†

„Fiecare făptură omenească, creată după chipul lui Dumnezeu, este înzestrată cu o putere asemănătoare cu cea a Creatorului — individualitate, **putere de a gândi** și a face. Oamenii în care se dezvoltă această putere sunt oameni care poartă responsabilități, care sunt conducători cu inițiativă și care au influență asupra caracterelor. **Lucrarea adevăratei educații este aceea de a dezvolta această putere, de a-i antrena pe tineri să gândească ei înșiși, nu doar să reflecte gândirea altor oameni.** În loc să-și limiteze studiul la ceea ce au spus sau scris alții,

studenții să fie îndrumați către izvoarele adevărului, către vastele câmpuri din natură și revelație, deschise cercetării. Să contemple marile subiecte ale datoriei și destinului — și mintea lor se va lărgi și întări. În locul unor făpturi educate, dar plătând, instituțiile de învățământ vor putea trimite în lume bărbați îndeajuns de puternici pentru a gândi și acționa, bărbați care să fie stăpâni ai împrejurărilor, nu robi ai acestora, bărbați care au o minte largă, un cuget clar și curajul convingerilor proprii.” – *Educație*, 17-18

†

„Copiii și tinerii acumulează cunoștințe de la profesori și din manuale, **dar lăsați-i să tragă ei înșiși învățăminte și să discearnă adevărul.** În lucrul lor în grădină, întrebați-i ce învață din îngrijitul plantelor. Când privesc peisajul, întrebați-i de ce Dumnezeu a îmbrăcat câmpiile și pădurile cu nuanțe atât de frumoase și de variate. De ce nu au fost toate colorate cu un maro sumbru? Când adună flori, stimulați-i să se întrebe de ce El ne-a rezervat frumusețea acestor crâmpoie din Eden. Învățați-i să ia seama la dovezile grijii lui Dumnezeu pentru noi, manifestate peste tot în natură și la adaptarea minunată a tuturor lucrurilor la nevoile și fericirea noastră.” – *Îndrumarea copilului*, 35.

†

„Oamenii care au puterile fizice în stare bună ar trebui **să se educe ca să gândească** în aceeași măsură în care lucrează și să nu depindă de alții care să fie creier pentru ei.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, 43.

†

„Tinerii și copilașii să fie învățați să aleagă pentru ei înșiși acea haină regală făurită în războiul de țesut al cerului, acel «în subțire, strălucitor și curat» (Apocalipsa 19:8) pe care îl vor purta toți cei sfinți de pe pământ. Această haină, caracterul nepătat al lui Hristos, este oferită fără plată oricărei făpturi omenești. Dar toți aceia care vor s-o primească, o vor primi și purta aici.” – *Educație*, 249.

†

„Mulți tineri sunt doritori de cărți. Ei citesc orice pot să obțină. Istorisirile dragostei captivante și descrierile murdare au o influență corupătoare. Romanele sunt citite cu nesaț de mulți și, drept rezultat, imaginația lor devine mânjită. În trenuri, adesea sunt oferite spre vânzare fotografii cu femei goale. Aceste tablouri dezgustătoare se găsesc și în cârciumi și sunt atârinate pe pereții celor ce se ocupă cu gravuri. Aceasta

este o epocă în care corupția abundă peste tot. Pofta ochilor și pasiuni stricate sunt trezite prin privire și lectură. Inima este coruptă prin imaginație. **Mintea găsește plăcere în contemplarea scenelor care trezesc cele mai josnice pasiuni.** Aceste imagini rușinoase, văzute printr-o imaginație mânjită, corup purtarea și pregătesc ființele înșelate și orbite să dea frâu liber patimilor păcătoase. Apoi, urmează păcate și abateri care trag ființele făcute după chipul lui Dumnezeu în jos, la un nivel cu animalele, afundându-le în cele din urmă în pierzare. Evitați să citiți sau să priviți la lucruri care vă vor sugera cugete murdare. Cultivați puterile morale și intelectuale. **Nu lăsați ca aceste puteri nobile să ajungă slăbite prin multa citire chiar și a cărților de povești.** Eu cunosc minți puternice, care au fost dezechilibrate și amorțite sau paralizate prin necumpătare la citire. Fac apel la părinți să controleze lectura copiilor lor. Cititul mult le aduce numai vătămare. În mod deosebit, să nu permiteți pe mesele voastre reviste și ziare în care se află povești de dragoste. Este imposibil pentru tineri să posede un nivel sănătos al minții și principii religioase corecte, dacă nu le place citirea atentă a Cuvântului lui Dumnezeu. Cartea aceasta conține cele mai interesante istorisiri, arată calea mântuirii prin Hristos și este călăuza lor pentru o viață mai înaltă și mai bună. Ei ar declara-o cea mai interesantă carte pe care au citit-o vreodată, dacă imaginația lor n-ar fi ajuns pervertită din cauza povestirilor captivante despre personaje fictive. Voi, care așteptați ca Domnul să vină a doua oară, să schimbe trupurile voastre murdare și să vă facă asemenea trupului Său slăvit, trebuie să urcați pe un plan de acțiune mai înalt. Voi trebuie să lucrați dintr-un punct de vedere mai înalt decât ați făcut până acum, altfel nu veți face parte din acel număr care va primi legătura finală cu nemurirea.” – *Mărturii*, vol. 2, 410.

†

„Sunt citite povestiri închipuie, în timp ce Biblia nu este luată în seamă. Vine o zi, o zi de negură și întuneric mare, când toți vor dori să fie alimentați cu adevărurile simple, lămurite, ale Cuvântului lui Dumnezeu, ca să poată avea, în umilință și totuși cu hotărâre, un motiv pentru speranța lor. Cu acest fundament al speranței lor, am văzut că trebuie să-și fortifice sufletele pentru marele conflict. Fără acest lucru, ei sunt necorespunzători și nu pot fi hotărâți și neclintiți. Părinții ar face mai bine să ardă poveștile și romanele care le intră în casă. Ar face un bine copiilor. **Încurajați citirea acestor cărți de povești și va fi ca și cum i-ați încătușa. Acestea tulbură și otrăvesc mintea.** Părinților, am văzut că, dacă

nu vă veți trezi având în vedere binele veșnic al copiilor voștri, ei vor fi cu siguranță pierduți prin neglijența voastră.” – *Mărturii*, vol. 1, 135.

†

„Am cunoscut mai multe femei care au socotit căsătoria lor ca fiind o nenorocire. Ele au **citit romane până ce imaginația lor li s-a îmbolnăvit** și trăiesc într-o lume creată de ele. Ele se cred femei cu minte sensibilă, cu gândire superioară, rafinată, și își închipuie că soții lor nu sunt așa de rafinați; că ei nu posedă aceste calități superioare, și de aceea, nu pot aprecia presupusa lor virtute și gândire rafinată. În consecință, femeile acestea se socotesc a fi mari suferinde, martire. Ele au discutat și au cugetat asupra acestor aspecte până ce au devenit aproape maniace față de acest subiect. Ele își închipuie că valoarea lor este superioară față de a celorlalți muritori, și că nu este plăcut pentru sensibilitatea lor rafinată să se asocieze cu oameni obișnuiți. **Femeile acestea se înnebunesc singure**; și soții lor sunt în pericol de a crede că ele posedă o minte superioară. Din cele ce mi-a arătat Domnul, această grupă de femei **și-au pervertit imaginația prin citirea de romane, visare cu ochii deschiși și clădire de castele în Spania, trăind într-o lume imaginară**. Ele nu coboară cu gândurile la îndatoririle obișnuite și folositoare ale vieții. Ele nu iau asupra lor poverile vieții, care se află pe calea lor, și nu caută să facă un cămin fericit și plăcut pentru soții lor. Ele lasă toată greutatea asupra soților, neducându-și propria lor povară. Așteaptă ca alții să le preîntâmpine lipsurile și să facă în locul lor, în timp ce ele sunt libere să găsească greșeli și să pună întrebări după cum le place. Femeile acestea au un sentimentalism care tânjește după dragoste, gândindu-se continuu că nu sunt apreciate, că soții lor nu le dau toată atenția pe care o merită. Ele își închipuie că sunt martire.” – *Mărturii*, vol. 2, 462-463.

†

„**Printre cele mai periculoase surse de plăcere se numără teatrul**. În loc să fie o școală pentru moralitate și virtute, așa cum se pretinde adesea, el constituie însuși **focarul pentru imoralitate**. Prin aceste spectacole, **se încurajează și se preiau obiceiuri vicioase și înclinații păcătoase**. Cântece, gesturi, expresii, atitudini josnice și obscene, **toate acestea pervertesc imaginația și înjosesc moralul**. Orice tânăr care frecventează astfel de spectacole **va ajunge să aibă principiile alterate**. Nu există în țara noastră influență mai puternică **pentru a otrăvi imaginația, a distruge impresiile religioase și a toci gustul pentru plăcerile liniștite și realitățile echilibrate ale vieții**, ca reprezentațiile teatrale. **Plăcerea**

pentru astfel de scene crește o dată cu fiecare îngăduință, la fel cum dorința după băuturi alcoolice crește o dată cu folosirea lor. Singura cale sigură este aceea de a evita teatrul, cirul și orice alt loc de distracție discutabil.” – *Căminul advent*, 516.

†

„Binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi invocată **asupra timpului petrecut la teatru** sau la dans. Niciun creștin nu ar dori să întâmpine moartea într-un asemenea loc sau să fie găsit acolo când va veni Domnul Hristos.” – *Evenimentele ultimelor zile*, 87.

†

„**Goana după plăceri și distracții este concentrată în orașe**. Mulți părinți care aleg un cămin în oraș pentru copiii lor, gândind că le oferă avantaje mai mari, sunt dezamăgiți și se căiesc prea târziu de teribila lor greșeală. Orașele de astăzi devin cu repeziciune tot mai asemănătoare Sodomei și Gomorei. Numeroasele sărbători încurajează inactivitatea. **Sporturile** captivante, **spectacolele**, cursele de cai, jocurile de noroc, băuturile alcoolice și petrecerile stimulează la maximum fiecare pasiune. Tineretul este absorbit de curentul popular.” – Idem, 110.

†

„Multe dintre distracțiile populare în lumea de astăzi, chiar în rândul acelor care pretind a fi creștini, tind să aibă același sfârșit ca și cele ale păgânilor. Există într-adevăr puțini printre ei pe care Satana să nu-i dea peste cap și să-i folosească pentru nimicirea sufletelor. **Prin dramă**, el a lucrat timp de secole pentru a trezi pasiunea și a ridica în slăvi viciul. **Opera** — cu etalarea fascinantă și muzica tulburătoare, mascaradă, dans, joc de cărți — este folosită de Satana pentru a dărâma barierele principiului și a deschide ușa îngăduinței senzuale. În orice întâlnire de dragul plăcerii, în care este încurajată mândria sau îngăduită pofta, în care omul este făcut să-L uite pe Dumnezeu și să piardă din vedere interesele veșnice, acolo Satana împresoară sufletele cu lanțurile sale.” – *Căminul advent*, 515.

†

„Creștinul adevărat nu va dori să meargă în niciun loc de distracție sau să se angajeze în vreo distracție asupra căreia nu poate cere binecuvântarea lui Dumnezeu. El nu va fi găsit la teatru, în sala de biliard sau de popice. El nu va participa la valsuri și nu-și va îngădui vreo altă plăcere ademenitoare, care Îl va izgoni pe Domnul Hristos din minte. Acelora care pledează pentru acest fel de distracții le răspundem: nu ni le

putem îngădui în Numele lui Isus din Nazaret. **Binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi cerută asupra timpului petrecut la teatru sau la dans.** Niciun creștin nu va dori să cunoască moartea în astfel de locuri. Niciunul nu va dori să fie găsit acolo când va veni Domnul Hristos.” – Idem, 515-516.

†

„**Dumnezeu ne-a dat puterea de a alege liber; ne-o putem exercita, căci este a noastră.** Noi nu ne putem schimba inimile, nu ne putem controla gândurile, pornirile, afecțiunile. Nu ne putem face pe noi înșine curați, potriveți pentru serviciul lui Dumnezeu. Dar putem alege să-l slujim lui Dumnezeu, îi putem da voința noastră; atunci va lucra în noi voința și înfăptuirea după bunul Său plac. Astfel, întreaga noastră fire va fi adusă sub controlul lui Hristos.” – *Divina vindecare*, 176.

†

„Viața creștinului este o viață de continuă lepădare și stăpânire de sine. Acestea sunt lecțiile ce trebuie predate copiilor din pruncie. Învățați-i că trebuie să practice cumpătare, curăție în inimă, în gânduri și-n fapte, că ei aparțin lui Dumnezeu fiindcă au fost cumpărați cu un preț, chiar cu sângele prețios al Fiului Său iubit. **Dacă în anii lor fragezi mintea le este umplută cu imagini plăcute despre adevăr, curăție și bunătate, va fi format un gust pentru ceea ce este pur și înălțător, iar imaginația lor nu va fi coruptă sau contaminată cu ușurință.** Dacă se urmărește calea opusă, dacă mintea părinților se ocupă în continuu cu scene josnice, dacă discuțiile lor persistă asupra trăsăturilor de caracter neplăcute, dacă își formează un obicei din a vorbi de rău despre acțiunile altora, cei mici vor primi lecții din cuvintele și expresiile de dispreț și vor urma exemplul vătămător. Efectele rele, ca și petele de lepră, vor săpa în ei în anii de mai târziu. Semințele semănate în copilărie de mama atentă și temătoare de Dumnezeu, vor deveni copaci ai neprihănirii, iar lecțiile date prin învățătură și exemplu de un tată temător de Dumnezeu, vor produce, ca și în cazul lui Iosif, o recoltă îmbelșugată în viitor.” – *Îndrumarea copilului*, 116.

†

„**Neprihănire înseamnă a face ceea ce este drept,** căci toți vor fi judecați după faptele lor. **Caracterele noastre se dau pe față prin ceea ce facem.** Faptele arată dacă credința este sau nu adevărată. [...] Pentru noi, nu este de ajuns să credem că Domnul Hristos nu este un înșelător, că religia Bibliei nu este o fabulă în mod iscusit ticluită. Noi putem crede că

numele lui Isus este unicul nume sub soare prin care putem fi mântuiți și totuși, s-ar putea să nu facem din El, prin credință, Mântuitorul nostru personal. Nu este suficient a crede teoria adevărului. Nu este de ajuns a ne mărturisi credința în Hristos și a avea numele înscrise în registrele comunității. [...] Oricare ar fi mărturisirea noastră de credință, ea nu valorează nimic, dacă Domnul Hristos nu este descoperit în noi prin fapte ale neprihănirii. **Adevărul trebuie să fie sădit în inimă. El trebuie să aibă controlul asupra minții și să pună ordine în simțămintele noastre, întregul caracter trebuie să fie imaginea Cuvântului divin.** Fiecare iotă și fiecare frântură de literă din Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie aduse în practica vieții de fiecare zi.” – *Parabolele Domnului Hristos*, 312-314.

†

„Cel care devine pătaș al naturii divine, va fi în armonie cu marele standard al neprihănirii lui Dumnezeu, Legea Sa cea sfântă. Aceasta este regula prin care Dumnezeu măsoară faptele, acțiunile oamenilor. Prin Lege va fi probat caracterul la judecată.” – *Idem*, 314.

†

„**Obiceiurile noastre ar trebui să fie aduse sub controlul minții**, care la rândul ei, trebuie să fie sub conducerea lui Dumnezeu.” – *Idem*, 348.

†

„Dacă Satana ar conduce un atac deschis, direct, împotriva creștinătății, creștinii ar veni în umilință și agonie la picioarele Răscumpărătorului. Puternicul și mărețul Mântuitor l-ar speria pe îndrăznețul dușman și l-ar da înapoi. Dar Satana, transformat într-un înger de lumină, **lucrează asupra minții**, dând impresia că se află chiar pe cărarea cea sigură și dreaptă. **Prin științe ca frenologia, psihologia și hipnotismul, Satana a acționat mai direct asupra acestei generații, lucrând cu acea putere care va caracteriza lucrarea sa la sfârșitul perioadei de probă.** Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului, **mintea umană este mult mai ușor afectată de înșelăciunile lui Satana.** El îi conduce pe muritorii înșelați să explice lucrările și minunile făcute de Hristos pe baza unor principii generale, dar în esență umane. Satana a avut dintotdeauna ambiția de a contraface lucrarea lui Hristos și de a-și stabili propria putere și propriile pretenții. De obicei, el nu face această lucrare deschis, direct și cu îndrăzneală. El este dibaci și știe că cea mai eficientă cale pentru a-și îndeplini lucrarea este să se arate oamenilor căzuți în păcat în forma unui înger de lumină.” – *Solii către tineret*, 57.

†

„Timp de sute de ani, Satana a făcut experimente asupra proprietăților minții umane și a ajuns la o bună cunoaștere a acestui domeniu. În zilele din urmă, prin acțiunile sale subtile, el creează o legătură între propria sa minte și mintea umană, căreia îi inoculează gândurile lui personale. Această lucrare este realizată într-o manieră atât de înșelătoare, încât aceia care acceptă călăuzirea lui Satana nu sunt conștienți că se află sub conducerea și voința celui rău. Marele înșelător speră să dezorienteze mintea oamenilor până acolo, încât aceasta să nu mai poată recepționa nimic altceva în afară de vocea lui.” – *Minte caracter personalitate*, vol. 1, 17.

†

„Prin metodele sale subtile, Satana se străduiește fără încetare să influențeze mintea oamenilor. Fiind o creație strălucită a lui Dumnezeu, Satana este un maestru al psihologiei, dar însușirile lui nobile au fost angajate în scopul de a se opune și de a anihila efectele îndrumărilor Celui Prea Înalt.” – Idem.

†

„Când inima și mintea sunt supuse lui Dumnezeu, când omul este dispus să primească învățătură asemenea unui copil, știința va fi descoperită în Cuvântul lui Dumnezeu.” – Idem, 194.

†

„În afară de Acela care l-a creat pe om, nimeni nu poate face o schimbare în inima umană. [...]. **Mintea și judecata trebuie supuse Duhului Sfânt.**” – *Manuscript Releases*, vol. 12, 127.

†

Tema Marii Lupte și reforma sănătății

„La 10 decembrie 1871, mi s-a arătat iarăși că **reforma sănătății este o ramură a marii lucrări care trebuie să pregătească un popor pentru venirea Domnului**. Aceasta este tot atât de strâns legată de solia celui de-al treilea înger cum este mâna de corp. Omul a privit superficial Legea Celor Zece Porunci; însă Domnul nu ar veni să-i pedepsească pe călcătorii acestei Legi fără să le trimită mai întâi o solie de avertizare. Cel de-al treilea înger vestește această solie.

Dacă oamenii ar fi fost supuși Legii Celor Zece Porunci, împlinind în viețile lor principiile acelor precepte, blestemul bolilor care inundă acum lumea nu ar fi existat. **Bărbații și femeile nu pot încălca legea care guvernează organismul uman, îngăduindu-și un apetit stricat și patimi depravate, fără a încălca și Legea lui Dumnezeu**. De aceea, El a îngăduit ca lumina reformei sănătății să strălucească asupra noastră **ca să ne putem vedea păcatul când violăm legile pe care El le-a stabilit în ființa noastră**.” – *Mărturii*, vol. 3, 161.

†

„Pe 10 decembrie 1871, mi s-a arătat iarăși că **reforma sănătății este o ramură a marii lucrări care trebuie să pregătească un popor pentru venirea Domnului**. Aceasta este tot atât de strâns legată de solia îngerului al treilea cum este mâna de corp. Omul a privit superficial Legea Celor Zece Porunci; însă Domnul nu ar veni să-i pedepsească pe călcătorii acestei Legi fără să le trimită mai întâi o solie de avertizare. Cel de-al treilea înger vestește această solie. Dacă oamenii ar fi fost supuși Legii Celor Zece Porunci, împlinind în viețile lor principiile acelor precepte,

Trebuie remarcată importanța reformei sănătății în pregătirea poporului lui Dumnezeu pentru venirea Domnului.

Reforma sănătății, cel puțin prin acest aspect, este o chestiune crucială în Tema Marii Lupte. Ea a fost dată pentru ca poporul lui Dumnezeu să facă față în ultima confruntare a Marii Lupte.

blestemul bolilor care inundă acum lumea nu ar fi existat.” – *Mărturii*, vol. 3, 161.

†

„Reforma sănătății este **o parte importantă din solia îngerului al treilea ...**” – *Review and Herald*, 29 iulie 1884.

†

„Cel care pune în **practică lumina pe care i-a dat-o Dumnezeu prin reforma sănătății** are un **ajutor important în lucrarea de sfințire prin adevăr** și va putea **primi nemurirea**. Însă, dacă nesocotește această lumină și calcă legile naturale, el trebuie să suporte consecințele; puterile spirituale sunt amorțite **și cum își poate el desăvârși sfințirea în temere de Domnul?**” – *Sfaturi pentru sănătate*, 22.

†

„Este imposibil pentru un om să-și aducă trupul ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu în timp ce își îngăduie obiceiuri care îl lipsesc de puterea fizică, mintală și morală.” – *Idem*.

†

„Fratele P. ar putea fi acum un bărbat puternic, cu influență printre poporul lui Dumnezeu din Maine și stimat mult din iubire pentru lucrarea lui. Dar el înclină spre ideea că rămânerea lui în urmă este, mai degrabă, o virtute specială, decât un păcat de care trebuie să se pocăiască. El a întârziat în învățarea lecției pe care Dumnezeu a intenționat să i-o predea. El n-a fost un elev destoinic și n-a avut o creștere și o experiență în adevărul prezent, care l-ar fi calificat să poarte greutatea răspunderii pe care acum o putea purta, dacă ar fi folosit toată lumina care i-a fost dată. Mi-a fost arătat un timp în care fratele P. a început să facă un efort spre a se înfrâna și spre a-și **stăpâni pofta de mâncare**; atunci a putut să aibă răbdare mai ușor. El se lăsa ușor provocat, era furios, iritabil și cu spirit deprimat. **Mâncarea și băutura lui aveau mult de-a face cu rămânerea lui în această stare. Pasiunile inferioare au câștigat stăpânire, predominând asupra puterilor superioare ale minții.**

Cumpătarea ar face mult pentru fratele P. și pentru sănătatea lui este necesară mai multă muncă și exercițiu fizic. Când a făcut eforturi să se stăpânească, a

Remarcabilă este legătura între pasiunile inferioare și reforma sănătății!

început să crească, dar în eforturile lui de a se îndrepta, el n-a primit aceea binecuvântare pe care ar fi primit-o, dacă ele ar fi început într-o perioadă mai timpurie.” – *Mărturii*, vol. 2, 697.

†

„**Trupul este singurul mijloc prin care mintea și sufletul se dezvoltă** în direcția zidirii caracterului. Din acest motiv își dirijează vrăjmașul sufletelor ispitele pentru slăbirea și degradarea puterilor fizice. Succesul său în acest punct înseamnă capitularea întregii ființe înaintea răului. Tendințele naturii noastre fizice — dacă nu se vor afla sub controlul unei puteri mai înalte — vor aduce cu siguranță ruina și moartea.” – *Divina vindecare*, 130.

†

„**Corpul trebuie adus în ascultare. Puterile mai înalte ale făpturii trebuie să conducă. Pasiunile trebuie să fie controlate de către voință**, care trebuie ea însăși să se afle sub controlul lui Dumnezeu. Puterea împăratească a rațiunii, sfințită prin harul divin, trebuie să fie stăpână în viețile noastre. **Cerințele lui Dumnezeu trebuie aduse înaintea conștiinței**. Bărbați și femei deopotrivă trebuie conștientizați de datoria de a fi stăpâni pe ei înșiși, de nevoia purității, de eliberarea de orice poftă stricată și obicei murdar. Ei trebuie să fie pătrunși de înțelegerea faptului că toate puterile minții și trupului sunt darul lui Dumnezeu și că este imperativ să fie păstrate în cea mai bună formă posibilă, pentru slujirea Sa.” – Idem.

†

„Nu există decât puțină tărie morală în lumea care-și zice creștină. Obiceiurile greșite au fost îngăduite și legile fizice și morale au fost desconsiderate, până când standardul general al virtuții și evlaviei a ajuns extrem de scăzut. **Obiceiurile care coboară standardul sănătății fizice slăbesc puterea intelectului și pe cea morală**. Îngăduirea **poftelor împotriva firii și a pasiunilor are o influență stăpânitoare asupra celulelor creierului**. Instinctele animalice sunt întărite, în timp ce simțul moral este slăbit. **Unui om necumpătat îi este imposibil să fie creștin, pentru că puterile sale înalte sunt aduse în robia pasiunilor**. Cei care au avut lumină în privința simplității în alimentație și îmbrăcăminte, în ascultare de legile fizice și morale, și care se întorc de la lumina care le arată care este datoria lor, nu vor lua seama nici la datoria privitoare la alte lucruri. Dacă își adorm conștiințele spre a evita crucea, pe care vor fi nevoiți s-o ridice pentru a fi în armonie cu legea trupului lor, ca să nu audă mustrarea, vor încălca Decalogul. Unii nu sunt deloc dispuși să suporte crucea și să

disprețuiască rușinea. Unii își vor lepăda principiile când se va râde de ei. Asemănarea cu lumea câștigă teren în rândul copiilor lui Dumnezeu, care mărturisesc că sunt peregrini, străini, care veghează și așteaptă venirea Domnului. Există mulți printre cei ce mărturisesc că sunt păzitori ai Sabatului în New York, care sunt mult mai strâns legați de modele lumești și poftesc decât de dorința de a avea trupuri și minți sănătoase sau inimi sfințite.” – *Mărturii*, vol. 3, 50-51.

†

„Hristos a venit în lumea aceasta și a trăit Legea lui Dumnezeu **pentru ca omul să poată avea control deplin asupra înclinațiilor naturale care corup sufletul**. Medicul sufletului și trupului, El **dă biruință asupra poftelor răzvrătite**. El a pus la îndemâna noastră toate mijloacele pentru ca omul să poată avea desăvârșire de caracter.” – *Divina vindecare*, 130.

†

„«Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu.» Iată un principiu care **stă la temelia fiecărei fapte, fiecărui gând și motivații**: consacrarea întregii ființe, atât din punct de vedere fizic, cât și intelectual, punerea ei sub controlul Duhului lui Dumnezeu. **Voința și pasiunile nesfințite trebuie răstignite**. Acest lucru poate fi privit ca o lucrare grea și istovitoare. Totuși, ea trebuie îndeplinită sau veți auzi sentința îngrozitoare din gura lui Isus: «Depărtați-vă». Puteți face totul prin Hristos, care vă întărește. Aveți acea vârstă la care voința, pofta și pasiunile cer cu putere să fie satisfăcute. Dumnezeu le-a sădit în ființa voastră în scopuri înalte și sfinte. Nu trebuie ca acestea să devină pentru voi un blestem prin perversitatea lor. Vor ajunge astfel numai când refuzați să vă supuneți controlului rațiunii și conștiinței. Înfrânare, tăgăduire — acestea sunt cuvinte și fapte pe care voi nu le cunoașteți din experiență. Ispitele v-au stăpânit. Mințile nesfințite nu reușesc să primească acea tărie și mângâiere pe care le-a prevăzut Dumnezeu pentru ele. Acestea sunt agitate și sunt stăpânite de o dorință arzătoare după ceva nou — ceva care să desfete, să mulțumească și să ațâțe mintea, iar aceasta este numită plăcere. Satana are farmece ademenitoare, prin care stârnește interesul și stimulează imaginația tineretului, îndeosebi pentru a-i putea prinde în capcana sa. Voi zidiți pe nisip. Aveți nevoie să strigați cu sinceritate: «O, Doamne, schimbă Tu lăuntru sufletului meu!» Puteți avea o influență bună asupra tinerilor, sau o influență spre rău. Fie ca Dumnezeul păcii să vă sfințească pe de-a-ntregul, suflet, trup și spirit.” – *Mărturii*, vol. 3, 84.

†

„**Solia trebuie însoțită de cumpătarea în toate lucrurile,** pentru a întoarce poporul lui Dumnezeu de la idolatria lui, de la lăcomie, de la extravaganțele manifestate în îmbrăcăminte și în alte lucruri. [...]

Reforma sănătății nu a fost o idee care a aparținut lui Ellen White, ci ea a vorbit în Numele Domnului.

Dumnezeu a arătat că reforma sănătății este tot atât de strâns legată de solia celui de-al treilea înger cum este mâna legată de corp. Nicăieri nu poate fi găsită o cauză mai mare a degradării fizice și morale ca aceea a neglijării acestui subiect important. Cei ce-și îngăduie apetitul și pasiunea și își închid ochii față de lumină de frică să nu vadă îngăduințele păcătoase pe care nu sunt dispuși să le părăsească, sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu. Oricine se întoarce de la lumină într-un domeniu anume își împietrește inima pentru a nesocoti lumina în alte privințe. Oricine încalcă obligațiile morale în ce privește alimentația și îmbrăcămintea pregătește calea pentru încălcarea cerințelor lui Dumnezeu privitoare la interese veșnice. Trupurile noastre nu ne aparțin.” – Idem, 62.

†

„Adesea, stomacul este supraîncărcat cu hrană ce rareori este modestă, simplă, ca aceea mâncată acasă, unde numărul exercițiilor făcute este dublu sau triplu. **Aceasta face ca mintea să fie într-o letargie ce face dificil de apreciat lucrurile veșnice;** și adunarea se termină, și ei sunt dezamăgiți pentru că nu s-au bucurat mai mult de Duhul lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 5, 163.

†

„Țineți lucrarea reformei sanitare la loc de frunte — **este solia ce sunt instruită să v-o aduc.** Arătați atât de clar valoarea ei, încât să se simtă o largă nevoie de ea. **Abținerea de la orice aliment și orice băutură dăunătoare este roada adevăratei religii.** Cel care este pe deplin convertit va abandona orice obicei și apetit dăunător. Prin abținere totală, el va birui dorința sa după satisfacerea unor plăceri distrugătoare de sănătate.” – *Mărturii*, vol. 9, 113.

†

„Mi-a fost arătat că lucrarea reformei sanitare de-abia a fost începută. În timp ce unii o simt în mod profund și își pun credința la lucru, alții rămân indiferenți și abia dacă fac primul pas în vederea reformei. Ei

par să aibă o inimă necredincioasă și, deoarece **această reformă restrânge pofta păcătoasă**, mulți se dau înapoi. Ei au alți dumnezei în afară de Domnul. Gustul și pofta sunt dumnezeii lor; iar când securea este înfiptă la rădăcina pomului și aceia care și-au îngăduit pofte destrăbălate pe seama sănătății sunt afectați și păcatul și idolii sunt scoși la iveală, ei nu vor să fie convinși și, deși vocea lui Dumnezeu le vorbește direct să se debaraseze de aceste îngăduințe care le distrug sănătatea, unii tot nu se desprind de lucrurile vătămătoare pe care le iubesc. Ei par legați de idolii lor și Dumnezeu va spune curând îngerilor Săi: «Lăsați-i în pace.» Mi s-a arătat că reforma sănătății constituie o parte a soliei îngerului al treilea și este tot atât de legată de acesta precum este brațul de corpul omenesc.

Mi-a fost arătat că noi, ca popor, trebuie să avansăm în această mare lucrare. Pastorii și membrii trebuie să lucreze în armonie.

Poporul lui Dumnezeu nu este pregătit pentru marea strigare a celui de-al treilea înger. Credincioșii au de făcut o lucrare pentru ei înșiși, pe care nu ar trebui s-o lase pe seama lui Dumnezeu, ca El s-o facă pentru ei. El le-a lăsat lor această lucrare. Este o lucrare personală; unul nu o poate face pentru celălalt.

«Deci, fiindcă avem astfel de fângăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu.» (2 Corinteni 7, 1). **Patima îmbuibării cu mâncare constituie păcatul predominant al acestui veac.** Pofta pătimășă îi face sclavi pe oameni, le întunecă mințile și le abrutizează simțurile morale într-o asemenea măsură, încât adevărurile sfinte, înălțătoare, ale Cuvântului lui Dumnezeu nu sunt apreciate la justa lor valoare. Înclinațiile firești sunt cele care îi stăpânesc pe oameni.” – *Mărturii*, vol. 1, 486.

†

„Lucrarea reformei sanitare este mijlocul lui Dumnezeu pentru a reduce suferința în lumea noastră și **pentru curățirea bisericii Sale.**” – *Mărturii*, vol. 9, 113.

†

„Lucrarea care însoțește solia celui de-al treilea înger pentru a pregăti venirea Domnului este aceea de a face **clare ca lumina zilei legile**

Ellen White leagă vestirea marii strigări de reforma sănătății. Poporul trebuie să facă schimbări în ceea ce privește apetitul altfel un va putea da marea strigare.

(vezi Tema Marii Lupte și marea strigare pentru detalii despre acest subiect)

care guvernează organismul omenesc și de a îndemna cu putere păzirea acestora.” – *Mărturii*, vol. 3, 161.

†

Tema Marii Lupte și evenimentele finale

„**Marea luptă dintre bine și rău va crește în intensitate aproape de încheierea timpului.** În toate veacurile, mânia lui Satana s-a manifestat **împotriva bisericii lui Hristos**; și Dumnezeu Și-a revărsat harul și Spiritul asupra poporului Său pentru a-l întări, ca să se împotrivească puterii celui rău. Când apostolii lui Hristos aveau să ducă lumii Evanghelia Sa și să o scrie pentru toate veacurile viitoare, ei aveau să fie în mod special înzestrați cu iluminarea Duhului. Dar, pe măsură ce biserica se apropie de eliberarea ei finală, **Satana va lucra cu o putere din ce în ce mai mare.** El s-a coborât «cuprins de o mânie mare, știind că are puțină vreme». (Apocalipsa 12:12). El va lucra «cu toată puterea, cu semne și minuni mincinoase». (2 Tesaloniceni 2:9). Timp de șase mii de ani această inteligență deosebită, care odinioară fusese cea mai înălțată printre îngerii lui Dumnezeu, **s-a datat cu totul lucrării de amăgire și ruinare.** Și toată profunzimea iscusinței satanice și a subtilității dobândite, toată cruzimea la care s-a ajuns în decursul acestor veacuri de luptă vor fi îndreptate **împotriva poporului lui Dumnezeu în conflictul final.** Și în această vreme de primejdie, urmașii lui Hristos trebuie să avertizeze lumea cu privire la a doua venire a Domnului; un popor trebuie pregătit să stea înaintea Lui, la venirea Sa, **«fără pată și fără zbârcitură».** (2 Petru 3:14). În acest timp, înzestrarea deosebită a harului și a puterii divine nu este mai puțin necesară pentru biserică decât a fost în zilele apostolilor. Prin iluminarea Duhului Sfânt, scenele luptei îndelungate dintre bine și rău au fost descoperite scriitoarei acestor pagini. **Din timp în timp, mi s-a îngăduit să privesc lucrarea, în diferite veacuri, a marii lupte dintre Hristos, Prințul vieții, autorul mântuirii noastre, și Satana, prințul răului, autorul păcatului, primul călcător al sfintei Legi a lui Dumnezeu.** Vrăjmășia lui Satana împotriva lui Hristos **s-a manifestat și împotriva urmașilor Săi.** Aceeași ură față de principiile Legii lui Dumnezeu, aceeași lucrare de amăgire, prin care rătăcirea este făcută să apară ca fiind adevăr, prin care legile omenești sunt puse în locul Legii lui Dumnezeu, iar oamenii sunt conduși să se închine mai degrabă creaturii decât Creatorului, pot fi

urmărite în toată istoria trecutului. Eforturile lui Satana de a reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, de a-i face pe oameni să cultive o concepție falsă despre Creator și în felul acesta să-L privească mai degrabă cu teamă și ură, decât cu iubire; încercările lui de a da la o parte Legea lui Dumnezeu, conducându-i pe oameni să se considere liberi față de cerințele ei și prigonirea acelor care au îndrăznit să se împotrivescă amăgirilor lui, au fost urmărite continuu în toate veacurile. Toate acestea se pot vedea în istoria patriarhilor, profeților, apostolilor, a martirilor și a reformatorilor. **În marea luptă finală, Satana va folosi aceleași procedee,** va manifesta același spirit și va lucra în același scop ca și în veacurile precedente. Cele petrecute în trecut se vor repeta, cu excepția faptului că lupta viitoare va fi marcată de **o așa intensitate cum lumea n-a mai văzut niciodată.** Amăgirile lui Satana vor fi mai subtile, atacurile lui vor fi mai hotărâte. Dacă va fi cu puțință va amăgi chiar și pe cei aleși (Marcu 13:22).” – *Tragedia veacurilor*, 9-10.

†

„**Să stai în apărarea adevărului și a neprihănirii** când majoritatea ne uită, **să porți bătăliile Domnului** atunci când luptătorii sunt puțini — **aceasta va fi proba, încercarea noastră.** În acest timp, noi trebuie să strângem căldură din răceala altora, curaj din lașitatea lor, credincioșie din trădarea lor. Națiunile vor fi de partea marelui conducător rebel.” – *Mărturii*, vol. 5, 136.

†

„Vrăjmașul sufletelor a căutat să introducă ipoteza că printre Adventiștii de Ziua Șaptea **trebuie să aibă loc o mare reformă și că această reformă** ar consta în **renunțarea la doctrinele** care sunt stâlpii de bază ai credinței noastre și **angajarea într-un proces de reorganizare.** Dacă o asemenea reformă ar avea loc, care ar fi rezultatul? Principiile adevărului, pe care Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, le-a dat bisericii rămășiței ar fi înlăturate. **Religia noastră ar fi schimbată.** Principiile fundamentale care au susținut lucrarea în ultimii cincizeci de ani ar fi socotite o eroare. **Ar fi stabilită o nouă organizație.** Ar fi **scrise cărți ale noii ordini.** Ar fi **introdus un sistem de filozofie intelectuală.** [...] Nimic nu ar fi îngăduit să stea în calea noii mișcări.” - *Special Testimonies*, Series B, No. 7, 39-40.

†

„Marele amăgitor **are mulți agenți, gata să prezinte tot felul de răătăciri** pentru a prinde sufletele în cursă — răătăciri pregătite pentru a se

potrivi diferitelor gusturi și capacități ale acelor pe care vrea să-i ducă la ruină. **Planul lui este de a aduce în biserică elemente nesincere, nerenăscute, care vor încuraja îndoiala și necredința, și să-i împiedice pe toți aceia care doresc să vadă lucrarea lui Dumnezeu înaintând, ca să avanseze o dată cu ea.** Mulți dintre aceia care nu au o credință adevărată în Dumnezeu sau în Cuvântul Său susțin unele principii ale adevărului și sunt considerați creștini și în felul acesta li se dă posibilitatea să-și strecoare propriile rătăcirii ca fiind învățăături ale Scripturii.” – *Tragedia veacurilor*, 520.

†

„**Modul de procedare al lui Satana în această luptă finală cu poporul lui Dumnezeu este același pe care l-a folosit la începutul marii controversă din ceruri.** El pretindea că vrea să promoveze stabilitatea cârmuirii divine, în timp ce în ascuns depunea toate eforturile pentru a asigura lepădarea ei. Și astfel, chiar lucrarea pe care se străduia să o îndeplinească o pune în contul îngerilor credincioși.” – *Idem*, 591.

†

„După manifestarea minunată a Duhului Sfânt, în Ziua Cincizecimii, Petru i-a îndemnat pe oameni la pocăință și la botez în numele lui Hristos, pentru iertarea păcatelor; și el a spus: «Veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.» (Faptele Apostolilor 2:38-39). În legătură imediată cu scenele marii zile a lui Dumnezeu, Domnul, prin proorocul Ioel, a făgăduit o manifestare deosebită a Duhului Său (Ioel 2:28). Această profeție s-a împlinit parțial în revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii; **dar va ajunge la o împlinire deplină în manifestarea harului divin care va însoți încheierea lucrării Evangheliei.**” – *Tragedia veacurilor*, 9.

†

În cadrul evenimentelor finale se va observa pentru ultima dată bătălia dintre Hristos și Satana. Pe de o parte Satana încearcă să-i atragă pe cei aleși de partea sa, iar Hristos îi vrea cu gelozie pentru Sine. Fiecare tabără își va desfășura întregul arsenal. Întunericul va folosi păcatul, iar cerul va folosi neprihănirea lui Hristos în puterea Duhului Sfânt.

„Ploaia târzie cade aproape de încheierea sezonului agricol, maturizând bobul de grâu și pregătindu-l pentru seceriș. Domnul Hristos folosește aceste fenomene ale naturii pentru a reprezenta lucrarea Duhului Sfânt. Așa cum roua și ploaia sunt dăruite mai întâi pentru a face sămânța să germineze și apoi pentru maturizarea recoltei, **tot așa Duhul Sfânt este dat pentru a duce mai departe procesul creșterii spirituale, de la un stadiu la altul.** Coacerea grâului reprezintă încheierea lucrării harului lui Dumnezeu în suflet. **Prin puterea Duhului Sfânt, chipul moral al lui Dumnezeu trebuie să fie reprodus desăvârșit în caracter.** Noi trebuie să fim schimbați, ajungând într-un totu asemenea lui Hristos.” – *Mărturie pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 506.

†

„**A susține că nu are nici o importanță ce cred oamenii este una dintre amăgirile cele mai ascunse ale lui Satana.** El știe că **adevărul primit în iubire sfințește sufletul primitorului**, de aceea el caută fără încetare să aducă în locul lui **teorii false**, fabule sau **o altă evanghelie**. Încă de la început, slujitorii lui Dumnezeu **au avut de luptat împotriva învățătorilor răătăciți**, nu numai pentru că erau oameni plini de vicii, ci și pentru că strecurau răătăcirile fatale pentru suflet. Ilie, Ieremia, Pavel s-au împotrivit cu hotărâre și fără teamă acelor care îi abăteau pe oameni de la Cuvântul lui Dumnezeu. **Acele persoane cu vederi liberale**, care socotesc o credință religioasă corectă ca fiind neimportantă, nu se bucură de nici o atenție din partea acestor apărători sfinți ai adevărului. Interpretarea superficială și fantezistă a Scripturii, precum și nenumăratele teorii contradictorii cu privire la credința religioasă, care se găsesc în lumea creștină, **sunt lucrarea vrăjmașului nostru care caută să încurce mințile, astfel ca ele să nu mai deosebească adevărul.** Iar neînțelegerea și despărțirea care există între bisericile creștinătății se datorează în mare măsură obiceiului predominant de a denatura Scripturile, pentru a susține o teorie favorită. În loc să studieze Cuvântul lui Dumnezeu cu atenție, cu inima umilită pentru a obține o cunoaștere a voinței Sale, mulți caută numai să descopere ceva ciudat sau original.” – *Idem*, 520

†

„Să nu vă amăgiți, unii se vor lepăda de credință ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile demonilor. Avem acum înaintea

noastră Alfa¹⁰ acestui pericol. **Omega va avea un caracter și mai înfiorător.**” – *Special Testimonies*, Series B, No. 2, 16

†

„Omega va veni peste puțin timp. **Tremur pentru poporul nostru.**” – *Sermons and Talks*, vol. 1, 341.

†

„Mi-a fost arătat că iubirea pentru Hristos și pentru Dumnezeu aproape a murit în bisericile noastre. Și pentru că nu iubim pe Dumnezeu, ne lipsește iubirea față de ceilalți. Un spirit rece, de fier, separă credincioșii de Dumnezeu și pe unii față de alții. Unii arată o atenție specială față de câțiva favoriți, care îi aprobă și îi susțin. Oamenii sunt legați în confederații nesfinte. Unirea lor displace lui Dumnezeu.” – *Materialele 1888*, 580-581.

†

„Omega [...] **va fi primită de către aceia care nu sunt dispuși să ia aminte la avertizările date de Dumnezeu.**” – *Solii alese*, vol. 1, 200.

†

„**Mai este o categorie de literatură, mai stricătoare ca lepra, mai omorâtoare ca plăgile Egiptului, față de care editurile noastre trebuie să se ferească fără încetare. Acceptând activitatea comercială, să se ferească de a fi cumva admise în instituțiile noastre materiale care prezintă însăși știința lui Satana. Lucrări care prezintă teoriile distrugătoare de suflet ale hipnotismului, spiritismului și ale romanismului (catolicismului) sau ale altor taine ale nelegiurii să nu găsească loc în casele noastre de editură. Personalul să nu umble cu nimic ce ar putea semăna chiar și numai o sămânță de îndoială cu privire la autoritatea sau puritatea Scripturilor.** Sub nici un motiv să nu fie prezentate tineretului, a cărui minte este ageră în a prinde tot ce e nou, sentimente de necredință. Chiar dacă s-ar plăti prețurile cele mai mari, astfel de lucrări ar fi publicate numai cu pierderi. A îngădui ca materiale de soiul acesta să treacă prin instituțiile noastre înseamnă a pune în mână angajaților și a prezenta lumii roadele pomului oprit. Înseamnă a-l invita pe Satana să intre, cu știința lui vrăjitoarească, să-și infiltreze principiile chiar în instituțiile care sunt rânduite pentru înaintarea sfintei lucrări a lui Dumnezeu. A publica materiale de un astfel de caracter ar însemna să încărcăm armele vrăjmașului, să i le punem în mână, ca să fie folosite împotriva adevărului. Credeți voi că Isus ar sta în

¹⁰ Criza Kellogg. Recomandăm citirea cărții *Omega* de Lewis Walton pentru detalii despre criza alfa.

editură pentru a lucra prin minți omenești cu ajutorul îngerilor Săi slujitori; credeți voi că El va face adevărul care vine de la mașinile de tipărit o putere pentru a avertiza lumea, dacă i se îngăduie lui Satana să pervertească mintea lucrătorilor chiar din cadrul instituției? Poate însoți binecuvântarea lui Dumnezeu publicațiile care ies de la mașinile de tipărit, când de la aceleași mașini pornește erezia și înșelăciunea satanică? «Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară?» Iacov 3:11. Administratorii instituțiilor noastre trebuie să-și dea seama că, acceptând locul pe care-l ocupă, ei devin răspunzători de hrana mintală dată lucrătorilor în timp ce sunt în instituție. **Ei sunt răspunzători de caracterul materialului care pleacă din tiparnițele noastre.** Ei vor avea să dea socoteală de influența exercitată de introducerea unor materiale care întinează instituția, îmbolnăvește pe lucrători sau duc lumea în rătăcire. Dacă unor astfel de materiale li se îngăduie un loc în instituțiile noastre, se va vedea că puterea subtilă a ideilor satanice nu e îndepărtată ușor. Dacă i se îngăduie ispititorului să-și semene semințele sale rele, acestea vor încolți și vor rodi. Va fi o recoltă pe care el o va strânge chiar în instituțiile înființate cu fondurile poporului lui Dumnezeu pentru înaintarea lucrării Lui. Și în loc să trimită în lume lucrători creștini, se va trimite o grupă de necredincioși îndotrinați. În privința aceasta, nu numai administratorii sunt răspunzători, ci și personalul. **Am un cuvânt de spus lucrătorilor din oricare editură înființată în mijlocul nostru: Dacă Îl iubiți pe Dumnezeu și vă temeți de El, refuzați să aveți de-a face cu acea știință împotriva căreia Dumnezeu l-a avertizat pe Adam. Zețarii să refuze să culeagă chiar și numai un rând de felul acesta. Corectorii să refuze să citească, mașiniștii să tipărească și legătorii să le lege. Dacă sunteți invitați să manipulați astfel de materiale, convocați o adunare a lucrătorilor din instituție, pentru a se clarifica ce înseamnă astfel de lucruri. Cei de la conducerea instituției poate vor spune că voi nu purtați răspunderea, că administratorii trebuie să se ocupe de lucrurile acestea. Dar și voi purtați răspunderea — răspundere pentru folosirea ochilor voștri, a mâinilor voastre, a minții voastre.** Acestea v-au fost încredințate de Dumnezeu spre a fi folosite pentru El, nu pentru a fi puse în slujba lui Satana. **Când în casele noastre de editură se tipăresc materiale care conțin erori împotriva lucrării lui Dumnezeu, Dumnezeu îi consideră răspunzători nu numai pe aceia care îngăduie ca Satana să întindă o cursă pentru suflete, dar și pe aceia care dau ajutor în lucrarea de ispitire.** Frații mei din locuri

voastre, a minții voastre. Acestea v-au fost încredințate de Dumnezeu spre a fi folosite pentru El, nu pentru a fi puse în slujba lui Satana. **Când în casele noastre de editură se tipăresc materiale care conțin erori împotriva lucrării lui Dumnezeu, Dumnezeu îi consideră răspunzători nu numai pe aceia care îngăduie ca Satana să întindă o cursă pentru suflete, dar și pe aceia care dau ajutor în lucrarea de ispitire.** Frații mei din locuri de răspundere, feriți-vă de a înhăma pe lucrătorii voștri la carul superstiției și al ereziei. Instituțiile rânduite de Dumnezeu pentru a răspândi adevărul dător de viață să nu fie făcute o agenție pentru difuzarea erorilor distrugătoare de suflet. **Casele noastre de editură, de la cea mai mică până la cea mai mare, să refuze să tipărească chiar și un rând din acest material extrem de dăunător.** Să fie înțeleș de toți aceia cu care avem de a face că este exclusă din toate instituțiile noastre literatura care conține știința lui Satana. **Noi nu suntem aduși în legătură cu lumea ca să fim influențați de falsitățile lumii, ci pentru ca, în calitate de instrumente ale lui Dumnezeu, să influențăm lumea cu adevărurile Lui.”** – *Mărturii*, vol. 7, 166-168

„Mi-a fost arătată necesitatea ca **aceia care cred că avem ultima solie de har să se despartă de cei care sorb zilnic rătăcirii noi.** Am văzut că nici tinerii, nici cei în vârstă **nu ar trebui să participe la adunările lor;** căci este un lucru greșit să-i încurajăm în felul acesta, în timp ce ei propovăduiesc rătăcirea care este o otravă mortală pentru suflet și dau ca învățătură poruncile oamenilor. **Influența unor astfel de adunări nu este bună.** Dacă Dumnezeu ne-a izbăvit de un asemenea întuneric și o asemenea rătăcire, ar trebui să stăm neclintiți în libertatea pe care ne-a dat-o El și să ne bucurăm în adevăr. **Dumnezeu este nemulțumit de noi când mergem să ascultăm rătăcirile fără a fi nevoiți s-o facem;** căci dacă nu ne trimite El la acele întâlniri în care rătăcirea este introdusă forțat în mintea oamenilor prin puterea voinței, El nu ne va păzi. Îngerii își încetează vegherea asupra noastră, iar noi suntem lăsați la voia vrăjmașului, pentru a fi orbiți și slăbiți de el și de puterea îngerilor săi răi; iar lumina din jurul nostru devine contaminată de întuneric.” – *Scrieri timpurii*, 124-125.

„Noi nu trebuie să primim cuvintele acelor care vin cu o solie care contrazice punctele speciale ale credinței noastre. Ei adună laolaltă o mulțime de versete din Sfânta Scriptură și le îngrămădesc, ca pe o dovadă,

care să încurajeze spiritul lor de necredință și neascultare. În felul acesta, în biserică va fi adus un spirit de dezbinare, deoarece spiritul care îi conduce să critice Mărturiile îi va conduce, de asemenea, să-i urmărească pe frații lor pentru a găsi la ei ceva de condamnat.” – *Solii alese*, vol. 1, 48

†

„Satana insistă continuu [...] asupra învățăturilor false, pentru a-i duce pe oameni departe de adevăr. Chiar ultima amăgire a lui Satana va fi aceea de a anula influența mărturiei Duhului lui Dumnezeu. [...] Satana va lucra cu ingeniozitate, pe căi și prin mijloace diferite, pentru a tulbura **încrederea rămășiței poporului lui Dumnezeu în mărturia cea adevărată. Va fi stărnită o ură satanică împotriva Mărturiilor.** Lucrările lui Satana vor avea scopul de a **tulbura credința bisericilor în Mărturii**, pentru că el nu mai poate avea cale liberă pentru a-și prezenta amăgirile și a lega sufletele prin înșelăciunea lui, dacă avertizările, muștrările și sfaturile Duhului lui Dumnezeu sunt ascultate.” – *Idem*.

†

„În curând, **poporul lui Dumnezeu va fi testat prin încercări teribile**; mulți dintre aceia care acum par a fi sinceri și autentici se vor dovedi a fi metale obișnuite, fără valoare.” – *Mărturii*, vol. 5, 136.

†

„Înainte de revărsarea finală a judecăților lui Dumnezeu peste pământ, în mijlocul poporului lui Dumnezeu va avea loc o așa reînviere a evlaviei de la început, cum nu s-a mai văzut din timpurile apostolice. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate peste copiii Săi. În vremea aceea, mulți se vor despărți de bisericile acelea în care dragostea pentru lume a luat locul iubirii față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său. Mulți, atât slujitori, cât și laici, vor primi cu bucurie acele adevăruri mari pe care Dumnezeu le-a rânduit să fie vestite în vremea aceea, pentru a pregăti un popor pentru a doua venire a Domnului. Vrajmașul sufletelor dorește să împiedice această lucrare: și înainte ca să vină timpul pentru o astfel de lucrare, el va încerca să o împiedice, introducând o contrafacere. În bisericile pe care va reuși să le aducă sub puterea lui amăgitoare, va face să pară că s-a revărsat o binecuvântare deosebită a lui Dumnezeu; se va manifesta ceea ce se crede a fi un mare interes religios. Mulțimile se vor bucura că Dumnezeu lucrează în mod minunat pentru ei, când de fapt aceasta este lucrarea altui spirit. Sub o aparență religioasă, Satana va căuta să-și întindă influența peste lumea creștină.” – *Tragedia veacurilor*, 464.

†

„În acea vreme, **în care se încheie lucrarea de mântuire**, necazul va veni pe pământ și toate neamurile vor fi mânioase, dar ținute totuși în frâu pentru a nu împiedica lucrarea celui de-al treilea înger. **În timpul acela va veni „ploaia târzie”** sau înviorarea de la fața Domnului, **pentru a da putere mării strigări a celui de-al treilea înger și a-i pregăti pe sfinți să rămână în picioare** în intervalul de timp în care vor fi turnate cele șapte plăgi.” – *Scrieri timpurii*, 85-86.

†

„Mi-au fost arătați locuitorii pământului aflați în cea mai mare confuzie. Război, vărsare de sânge, lipsuri, nevoi, foamete și molime erau pretutindeni în țară. Pe măsură ce aceste lucruri înconjurau poporul lui Dumnezeu, ei **au început să strângă rândurile și să lase deoparte micile lor greutăți**. Preocuparea pentru sine nu îi mai stăpânea; **adâncă umilință i-a luat locul**. Suferința, necazul și lipsurile au determinat rațiunea să-și reocupe locul pe tron, iar omul care înainte fusese pătimăș și fără judecată a devenit sănătos, întreg în ce privește facultățile mintale și acționa cu discreție și umilință. **Atenția mi-a fost îndreptată apoi spre altceva. Se părea că are să mai fie doar puțin timp de pace**. Încă o dată mi-au fost prezentați locuitorii pământului; și din nou totul se afla în cea mai mare confuzie. Luptă, război, vărsare de sânge, foamete și molime, bântuiau pretutindeni. Și alte națiuni au fost implicate în acest război și în această încurcătură. Războiul a dus la foamete. Lipsurile și vărsarea de sânge au generat molime. Și apoi, oamenii își dădeau sufletul de groază «în așteptarea lucrurilor care aveau să se întâmple pe pământ» (Luca 21:26).” – *Mărturii*, vol. 1, 268.

†

„La începutul Sabatului sfânt din 5 ianuarie 1849, ne-am unit în rugăciune cu familia fratelui Belden, în Rocky Hill, Connecticut, iar Duhul Sfânt a venit asupra noastră. Am fost luată în viziune **în Sfânta Sfințelor, unde L-am văzut pe Isus mijlocind încă pentru Israel**. În partea de jos a veșmântului Său era un clopoțel și o rodie. Apoi am văzut că **Isus nu avea să părăsească Locul Preasfânt până când nu avea să fie hotărât fiecare caz, fie pentru mântuire, fie pentru nimicire, și că mânia lui Dumnezeu nu putea veni până când Isus nu-și termina lucrarea în Sfânta Sfințelor**, până nu-și scotea veșmintele de preot și nu își punea hainele răzbunării. Atunci Isus nu va mai sta între Tatăl și om, iar Dumnezeu nu va mai păstra tăcerea, ci își va revărsa mânia asupra celor care au respins adevărul Său.

Am văzut că furia neamurilor, mânia lui Dumnezeu și timpul de judecare a celor morți erau separate și distincte, una urmând celeilalte, și, de asemenea, că Mihail nu Se ridicase în picioare și că timpul de strâmtorare, așa cum nu a mai fost vreodată, nu venise încă. Neamurile acum devin mânioase, dar **când Marele nostru Preot Își va fi sfârșit lucrarea din Sanctuar, Se va ridica, Își va pune hainele răzbunării și apoi vor fi revărsate ultimele șapte plăgi.** Am văzut că cei patru îngeri vor ține în frâu cele patru vânturi până când lucrarea lui Isus se va isprăvi în Sanctuar și atunci vor veni cele șapte plăgi. Aceste plăgi i-au înfuriat pe cei răi împotriva celor neprihăniți; ei credeau că noi am adus judecățile lui Dumnezeu asupra lor și că, dacă ne-ar șterge de pe fața pământului, atunci plăgile ar înceta. S-a dat un decret pentru a-i ucide pe sfinți, decret care i-a făcut pe aceștia să strige zi și noapte după izbăvire. Acesta era timpul strâmtorării lui Iacov. Apoi, toți sfinții au strigat cu sufletul sfâșiat de durere și au fost izbăviți de glasul lui Dumnezeu. Cei 144 000 au triumfat. Fețele le erau luminate de slava lui Dumnezeu.” – *Scrieri timpurii*, 36-37.

†

„În marea lucrare finală, ne **vom confrunta cu dificultăți pe care nu vom ști cum să le tratăm**, dar să nu uităm că acele trei mari Puteri ale cerului lucrează, că mâna divină este la cârmă și că Dumnezeu Își va aduce la îndeplinire planurile.” – *Evanghelizare*, 65.

†

„Fiecare concepție cu privire la adevăr, pe care o adoptă poporul nostru, **va fi criticată de oamenii cei mai inteligenți.** Oamenii din cele mai înalte poziții ale lumii vor fi aduși în contact cu adevărul și, de aceea, **fiecare concepție pe care o adoptăm va fi examinată critic** și verificată cu Scriptura. În prezent, noi părem a fi neobservați, dar nu va fi întotdeauna așa. **Au loc evenimente care ne vor scoate în față** și, dacă teoriile adevărului pe care le susținem noi pot fi desființate de istorici sau de maimarii lumii, lucrul acesta se va face. **Fiecare dintre noi trebuie să cunoască personal adevărul și să fie pregătit să dovedească nădejdea noastră cu blândețe și cu temere**, nu într-o modalitate mândră, arogantă și plină de mulțumire de sine, ci în spiritul lui Hristos. Ne apropiem de timpul când **fiecare dintre noi va trebui să stea singur în apărarea credinței noastre.** Ideile religioase greșite se înmulțesc și se împletesc cu adevărul, având o influență satanică asupra oamenilor. Abia dacă a mai rămas vreo învățătură a Bibliei care să nu fi fost combătută.” – *Evanghelizare*, 69.

†

„Atenția mi-a fost îndreptată către timpul încheierii vestirii soliei celui de-al treilea înger. Puterea lui Dumnezeu rămăsese asupra poporului Său; ei își împliniseră lucrarea și erau pregătiți pentru ceasul încercării, care era înaintea lor. Primiseră ploaia târzie — sau înviorarea de la fața Domnului — și mărturia cea vie fusese reînviată. Ultima mare avertizare răsunase pretutindeni și îi ațâțase și turbase de mânie pe locuitorii pământului care nu au vrut să primească solia. Am văzut îngeri grăbindu-se încoace și încolo în ceruri. Un înger care purta o călimară la brâu s-a întors de pe pământ și l-a raportat lui Isus că lucrarea lui a fost înfăptuită și că sfinții erau numărați și sigilați. Apoi l-am văzut pe Isus, care slujise înaintea chivotului care conținea Cele Zece Porunci, aruncând jos cădelnița. Și-a ridicat mâinile și a strigat cu putere: «S-a sfârșit!» Și toată oștirea îngerească și-a pus deoparte cununile în timp ce Isus a făcut declarația solemnă: «Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe.» Fiecare caz fusese hotărât pentru viață sau moarte. În timp ce Isus slujise în Sanctuar, judecata continuase pentru neprihănirii care erau morți și apoi pentru neprihănirii aflați în viață. Hristos își primise Împărăția după ce făcuse ispășire pentru poporul Său și le ștersese păcatele. Era hotărât cine aveau să fie supușii Împărăției. Nunta Mielului luase sfârșit. Și Împărăția și măreția ei în întregime au fost date lui Isus și moștenitorilor mântuirii, iar Isus urma să domnească ca Împărat al împăraților și Domn al Domnilor. Când Isus a ieșit din Sfânta Sfințelor, am auzit clopoțelii veșmântului Său; și, în acel moment al ieșirii Sale, un nor de întuneric i-a acoperit pe locuitorii pământului. Atunci nu a mai fost niciun mijlocitor între omul vinovat și un Dumnezeu jignit. Câtă vreme Isus stătuse între Dumnezeu și omul vinovat, oamenii avuseseră o protecție asupra lor; dar când El a încetat să mai stea între om și Tatăl, aceasta a fost îndepărtată și Satana a avut controlul deplin asupra celor nepocăiți de la sfârșitul timpului. Era imposibil ca plăgile să fie revărsate în timp ce Isus slujea în Sanctuar; dar când lucrarea Sa de acolo ia sfârșit și mijlocirea Sa se încheie, nu mai există nimic care să stăvilească mânia lui Dumnezeu, și aceasta se dezlănțuie cu furie asupra capului neprotejat al păcătosului vinovat, care a disprețuit mântuirea și a urât mustrarea. În acel timp înfricoșător, la încheierea mijlocirii lui Isus, sfinții trăiau fără Mijlocitor înaintea unui Dumnezeu sfânt. Fiecare caz în parte era hotărât, fiecare mărgăritar

numărat. Isus a zăbovit o clipă în prima încăpere a Sanctuarului ceresc și păcatele care fuseseră mărturisite în timp ce El Se aflase în Sfânta Sfințelor au fost puse asupra lui Satana, autorul păcatului, care trebuie să suporte pedeapsa hotărâtă pentru ele. Apoi, L-am văzut pe Isus scoțându-și veșmintele de preot și îmbrăcându-Se în hainele de Împărat. Pe capul Său erau multe coroane așezat una într-alta. Înconjurat de oștirea îngerească, El a părăsit cerul. Plăgile cădeau asupra locuitorilor pământului. Unii îl acuzau pe Dumnezeu și îl blestemau. Alții se grăbeau la cei din poporul lui Dumnezeu și îi implorau să-i învețe cum să scape de judecățile Lui. Dar sfinții nu aveau nimic pentru ei. Fusesse vărsată ultima lacrimă pentru păcătoși, fusesse înălțată ultima rugăciune agonizantă, fusesse purtată ultima povară, fusesse dată ultima avertizare. Dulcele glas al îndurării nu avea să-i mai îmbie vreodată. Când sfinții și tot cerul au fost interesați de mântuirea lor, ei nu au avut niciun interes față de propriile lor persoane. Le-a fost pusă înaintea viața și moartea. Mulți au dorit viața, dar nu au făcut niciun efort pentru a o obține. Ei nu au ales viața, și acum nu mai exista niciun strop de sânge ispășitor pentru a-i curăți pe cei vinovați, niciun Mântuitor plin de compasiune, care să pledeze în favoarea lor și să strige: «Cruță-l, cruță-l pe păcătos încă puțină vreme». Tot cerul se unise cu Isus în timp ce auziseră cuvintele înfricoșătoare: «S-a împlinit! S-a sfârșit!». Planul de mântuire fusesse împlinit, dar puțini aleseseră să-l accepte. Și, în timp ce glasul cel dulce al îndurării se stinge, frica și groaza îi cuprindea pe cei răi. Cu o îngrozitoare claritate, ei au auzit cuvintele: «Prea târziu! Prea târziu!» Cei care nu prețuiseră Cuvântul lui Dumnezeu se grăbeau încoace și încolo, rătăcind de pe o mare pe alta și de la miază-noapte la răsărit pentru a căuta Cuvântul lui Dumnezeu. Îngerul lui Dumnezeu a spus: «Nu-l vor găsi. Este foamete în țară; nu o foamete de pâine, nici sete de apă, ci de a auzi cuvintele Domnului. Ce n-ar da ei pentru un cuvânt de aprobare din partea lui Dumnezeu! Dar nu, ei trebuie să flămânzească și să înseteze mai departe. Zi după zi au disprețuit mântuirea, prețuind comorile și plăcerea pământească mai mult decât orice comoară și perspectivă cerească. Ei L-au respins pe Isus și L-au disprețuit sfinții. Cei necurați trebuie să rămână necurați pentru totdeauna.» Mulți dintre cei răi au fost teribil de mândri când au suferit efectele plăgilor. Era o scenă a unei îngrozitoare agonii. Părinții le reproșau amarnic copiilor lor și copiii părinților, frații surorilor și surorile fraților. Din toate părțile veneau strigăte puternice, tânguitoare: «Tu m-ai oprit să primesc adevărul care m-

ar fi salvat de acest ceas teribil». Poporul s-a întors împotriva pastorilor lor cu o ură amarnică și reproșându-le astfel: «Nu ne-ați avertizat. Ne-ați spus că toată lumea urma să fie convertită și ați strigat ,pace, pace’, pentru a aduce la tăcere orice temere care se ridica. Nu ne-ați spus despre acest ceas; și despre cei care ne-au avertizat ați spus că sunt fanatici și oameni răi, care ne vor provoca ruina.» Dar am văzut că pastorii nu au scăpat de mânia lui Dumnezeu. Suferința lor era de zece ori mai mare decât cea a poporului lor.” – *Scrieri timpurii*, 279-282.

†

„**Indiferent prin cine** trimite Domnul lumina, noi să ne deschidem inimile pentru a o primi, în blândețea lui Hristos.” – *Materialele 1888*, 548.

†

„**Să nu creadă nimeni că avem tot adevărul de care avem nevoie; că avem cei mai importanți stâlpi ai credinței și că dacă stăm lângă ei nu trebuie să ne mai deranjăm să înțelegem adevărul pentru noi înșine.** [...] După lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, **mulți dintre noi vom fi separați și împrăștiati.** Va trebui să stați **singuri** în diferite locuri. Nu veți avea nicio legătură cu alte minți conducătoare ca să primiți putere de la acestea. Va trebui să stați cu Dumnezeul vostru alături și să știți că El este lângă voi.” – *Materialele 1888*, 563, 565.

†

„Vor fi mesaje contrafăcute venind de la persoane **din toate direcțiile.** Unul după altul se vor ridica, părând că sunt inspirați, dar neavând inspirația cerului, cu sunt sub înșelăciunea dușmanului.” – *Solii alese*, Vol. 3, 404.

†

„**Faptul că nu este nici o controversă sau agitație în poporul lui Dumnezeu n-ar trebuie să fie privit ca fiind o dovadă convingătoare a faptului că se țin strâns de învățătura sănătoasă.** Există motive de îngrijorare că nu vor face o deosebire clară între adevăr și rătăcire. **Atunci când, cercetând Scripturile, nu se ridică nici o întrebare nouă, când nu există nicio deosebire de opinie,** care să-i determine pe oameni să cerceteze Biblia, spre a fi siguri că au adevărul, vor fi mulți, ca și în vremurile din vechime, care se vor ține de tradiție și se vor închina la ceea ce nu cunosc. Mi-a fost arătat că mulți dintre cei ce mărturisesc a avea o cunoaștere a adevărului prezent nu știu ce cred. Ei nu înțeleg dovezile credinței lor. Nu apreciază corect lucrarea din timpul prezent. [...] Este un lucru sigur că printre noi a avut loc o îndepărtare de viul Dumnezeu și o

întoarcere spre oameni, punând înțelepciunea omenească în locul celei divine. Domnul Își va trezi poporul; dacă alte mijloace dau greș, **atunci răătăciri vor veni în mijlocul lor și-i vor cerne**, separând pleava de grâu.” – *Mărturii*, Vol. 5, 707.

†

„Duhul lui Dumnezeu a iluminat fiecare pagină a Scrierii Sfinte, dar sunt unii asupra cărora Scriptura lasă doar o mică impresie, deoarece nu o înțeleg pe deplin. Când vine încercarea, **prin prezentarea unor teorii false**, acești cititori superficiali, lipsiți de orice ancoră, sunt asemenea nisipurilor mișcătoare. Ei alunecă într-o parte și în alta, potrivit cu starea lor sufletească și cu amărăciunea lor.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei*, 112.

†

„Mulți vor sta la amvoanele noastre, purtând în mâini făclia unei profeții false, a cărei lumină este aprinsă din focul demonic al lui Satana.” – Idem, 409.

†

„Mi-a fost arătat că noi trebuie să fim apăsați din toate părțile și să rezistăm cu toată puterea tuturor lingușirilor și invențiilor lui Satana. [...] Unele științe, ca: frenologia, psihologia și hipnoza, sunt canalele prin care el vine mai direct la această generație de oameni și lucrează cu acea putere care trebuie să caracterizeze eforturile sale în perioada dinaintea încheierii timpului de încercare.” – *Mărturii*, Vol. 1, 290.

†

„**Zguduirea** trebuie să aibă loc în curând **pentru a curăța biserica**.” – *Spiritual Gifts*, Vol. 2, 284.

†

„**Dar zilele purificării bisericii se grăbesc tare. Dumnezeu va avea un popor curat și credincios.** [...] Semnele descoperă faptul că timpul este aproape. [...] Se apropie în mare grabă zilele când va avea loc o mare **confuzie și nedumerire.** [...] Vor fi mulți zei și mulți domni. **Va bate fiecare vânt de învățătură.** Acelora care au dat un omagiu suprem științei, «pe nedrept numită astfel», nu vor fi atunci conducători. Aceia care s-au încrezut în intelect, în geniu sau talent nu vor sta atunci în fruntea membrilor bisericii. Ei nu vor ține pasul cu lumina. Celor care s-au dovedit necredincioși nu li se va încredința turma. În ultima și solemna lucrare, puțini oameni mari vor fi angajați în ea.” – *Mărturii*, Vol. 5, 79-80.

†

◆ SECȚIUNEA 13 ◆

Tema Marii Lupte și solia îngerului al treilea

„Adevărul trebuie prezentat așa cum este **în Isus [...]**” – *Materialele 1888*, 165.

†

„Noi trebuie să căutăm în Scripturi dovezile adevărului. Sunt doar puțini aceia care înțeleg **solia îngerului al treilea**, chiar și dintre aceia care declară că ei cred în el și totuși acesta este mesajul pentru acest timp. **Este adevărul prezent.**” – Idem

†

„**Din cauza ideilor tale false** nu poți avea o înțelegere corectă a ceea ce este adevăr și ceea ce alcătuiește **solia îngerului al treilea.**” – Idem, 1657. (o scrisoare adresată lui A. R. Henry)

†

„Tot poporul lui Dumnezeu trebuie să stea acum pe **platforma adevărului** așa cum a fost **prezentată în solia îngerului al treilea.**” – *The Paulson Collection of Ellen White Letters*, 67.

†

„Timpul este scurt. Prima, a doua și a treia solie îngerească sunt soliile care trebuie să fie date lumii. Noi nu auzim literalmente vocea celor trei îngeri, dar **acești îngeri din Apocalipsa reprezintă un popor care va fi pe pământ și care va vesti aceste solii.**” – *Materialele 1888*, Vol. 3, 926.

†

„Toți ar trebui să vadă necesitatea înțelegerii adevărului **în mod individual**. Trebuie să înțelegem doctrinele care au fost studiate cu atenție și rugăciune. Mi-a fost descoperit că în mijlocul poporului nostru există o mare lipsă de cunoaștere în ceea ce privește **apariția și progresul soliei îngerului al treilea.**” – *Notebook Leaflets from Elmshaven Library*, Vol. 1, 57.

†

„**Când Hristos a intrat în sfânta sfintelor** din sanctuarul ceresc, pentru a săvârși încheierea lucrării de ispășire, le-a **încredințat slujitorilor Lui ultima solie de har** ce trebuia dată lumii. **Aceasta este avertizarea**

îngerului al treilea din Apocalipsa 14. Imediat după proclamarea ei, profetul îl vede pe Fiul omului venind în slavă ca să recolteze secerișul pământului.” – *Istoria mântuirii*, 379.

†

„Lucrarea pentru acest timp este reprezentată de primul, al doilea și al treilea înger care zboară prin mijlocul cerului. Primul înger are solia sa, cel de-al doilea urmează pe primul și își poartă solia. Dar prima solie nu este dată la o parte, ea nu pierde nimic din forță pe măsură ce a doua este proclamată. La fel este și cu îngerul al treilea. **Acești îngeri reprezintă poporul lui Dumnezeu proclamând către lume Cuvântul lui Dumnezeu,** prin care se produc impresii atât de puternice încât adevărul este separat de gunoiul erorii și stă relevant în frumusețea lui pură, impecabilă.” – *Materialele 1888*, 939-940.

†

„Solia care conduce la mântuirea sufletelor, solia îngerului al treilea, este solia ce trebuie să fie vestită lumii. Atât poruncile lui Dumnezeu, cât și credința lui Isus sunt importante, de o importanță imensă, și trebuie vestite cu egală energie și putere .” – *Materialele 1888*, 430.

†

„Adevărul pentru acest timp, mesajul îngerului al treilea, trebuie vestit cu voce puternică, adică cu putere din ce în ce mai mare în timp ce ne apropiem de marele test final. [...] Solia îngerului al treilea, în termenii ei hotărâți și limpezi trebuie să devină avertizarea proeminentă; tot ceea ce ea cuprinde trebuie să fie făcut inteligibil pentru mintea rațională de astăzi. [...] Trebuie să ținem seama de cele mai bune planuri pentru a aduce la îndeplinire această lucrare.” – *Materialele 1888*, 1710, 1711.

†

„Solia îngerului al treilea va fi însoțită de victorie.” – *Materialele 1888*, 1647.

†

„Vreau să spun că solia îngerului al treilea este Evanghelia [...]” – Idem, 1487.

†

„Scriptura prezintă caracterul poporului lui Dumnezeu pentru aceste ultime zile. Evanghelia cea veșnică trebuie să fie predicată și trebuie să fie practică în lucrare misionară adevărată, realizată nu după înțelepciunea pe care oamenii o pot născoci, ci după înțelepciunea lui

Dumnezeu. Toți cei care merg pe căi sigure trebuie să înțeleagă că solia îngerului al treilea este importantă pentru întreaga lume și trebuie dusă lumii în linii clare și drepte și în caracteristicile ei distinctive, așa cum le-a descoperit Isus lui Ioan. [E citită Apocalipsa 14:6-12]. Aceasta este solia pe care trebuie să o ducem; aceasta este lucrarea pe care trebuie să o facem. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a ținut-o în fața poporului Adventist de Ziua a Șaptea. Adevărul acestei solii nu se va diminua, ci va crește în forță și importanță în timp ce ne apropiem de încheierea lucrării lui Dumnezeu pe pământ. Nu avem timp de pierdut.” – *Manuscript Releases*, vol. 18, 28.

†

„Viziunea dată lui Ioan de Domnul Hristos, care înfățișează poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, trebuie să fie proclamată în mod hotărât oricărui popor, oricărui neam și oricărei limbi. Bisericile simbolizate de Babilon sunt reprezentate ca fiind decăzute din starea lor spirituală pentru a ajunge o putere persecutoare împotriva celor ce respectă poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. Această putere persecutoare i-a fost descoperită lui Ioan ca fiind simbolizată de o fiară ce avea coarne ca de miel, dar vorbea ca un balaur. [...] În timp ce ne apropiem de încheierea timpului, va fi o mare și chiar mai mare paradă a puterilor păgâne; zeitățile păgâne își vor manifesta puterea lor remarcabilă și se vor arăta înaintea orașelor lumii, iar această conturare a și început să fie împlinită.” – *Manuscript Releases*, Vol. 18, 29.

†

„Solia îngerului al treilea cere prezentarea Sabatului poruncii a patra. Adevărul acesta trebuie să-i fie vestit lumii, **dar marele centru de atracție, Isus Hristos, nu ar trebui să fie lăsat în afara soliei îngerului al treilea.** Mulți care au fost angajați în lucrarea pentru timpul acesta îl pun pe Hristos pe un loc secundar, iar teoriile și argumentele lor sunt puse pe primul loc. Slava lui Dumnezeu, care i-a fost descoperită lui Moise cu privire la caracterul divin, nu a fost scoasă în evidență. [...] Ochii multora dintre cei care au fost angajați în lucrare au părut a fi acoperiți de un văl, așa încât, atunci când au prezentat Legea, nu L-au avut în vedere pe Isus și nu au predicat faptul că, acolo unde păcatul s-a înmulțit, harul s-a înmulțit și mai mult. Crucea de pe Golgota este locul unde bunătatea și credințioșia s-au întâlnit și dreptatea și pacea se sărută. Cel păcătos trebuie să privească fără încetare la Golgota și, cu credința simplă a unui copil, trebuie să își găsească liniștea în meritele lui Hristos, primind neprihănirea

Sa și crezând în harul Său.” – *Solii alese, 383-384 sau Materialele 1888, 1225.*

†

„Mi-au scris mulți, întrebându-mă dacă **mesajul îndreptăririi prin credință** este mesajul celui de-al treilea înger, iar eu am răspuns: «**Cu adevărat, este mesajul celui de-al treilea înger**».” – *Review and Herald, 1 aprilie 1890.*

†

„Frați și surori, fac apel la voi ca Adventiști de Ziua a Șaptea să fiți tot ceea ce acest nume semnifică.” – *Materialele 1888, 900.*

†

„Dar în acest timp va fi nevoie de oameni care au fost conducători în lucrarea de a ține pasul cu călăuzirea lui Isus. Dar dacă ei nu umblă în lumină după cum Isus arată drumul și dacă nu avansează odată cu lumina crescândă a soliei îngerului al treilea, cu siguranță vor deveni conducători orbi ai celor orbi.” – *Materialele 1888, 478.*

†

„Ghidul meu mi-a spus: «trebuie să strălucească încă multă lumină de la Legea lui Dumnezeu și de la Evanghelia neprihănirii. **Această solie, înțeleasă în adevăratul ei caracter, și vestită prin Duhul, va lumina pământul cu slava sa.** Marea întrebare decisivă trebuie adusă înaintea oricărui popor, limbă sau neam. **Lucrarea de încheiere a mesajului celui de-al treilea înger va fi însoțită de o putere** care va trimite razele Soarelui neprihănirii spre drumurile vieții și se vor lua decizii pentru Dumnezeu ca și Conducător suprem».” – *Materialele 1888, 166.*

†

„**Solia de avertizare a Domnului, solemnă, sacră, nu trebuie vestită doar în bisericile noastre, ci în cele mai dificile câmpuri și în cele mai păcătoase orașe – în orice loc unde lumina soliei îngerului al treilea nu a răsărit.** Toți trebuie să audă ultima chemare la cina de la nunta Mielului.” – *Battle Creek Letters, 51.*

†

„Se cuvine să ne dorim din toată inima o reconvertire profundă, pentru ca adevărul să poată fi întronat în inimă și minte și pentru ca să putem cu ajutorul Duhului Sfânt **să fim pregătiți pentru a vesti solia îngerului al treilea** înaintea altora care au atâta nevoie de ea. **Acum este ocazia noastră; acum este șansa noastră.** Fie ca Dumnezeu să ne

binecuvânteze pentru ca să putem fi convertiți.” – *Sermons and Talks*, vol. 1, 377.

†

„Îndreaptă gândurile spre solia îngerului al treilea. Când prezinți această solie înaintea minților oamenilor ei vor vedea în ea înțelepciune.” – *Sermons and Talks*, vol. 1, 51.

†

„Am expus problema așa după cum mi-a fost prezentată mie. Solia îngerului al treilea, în loc de a fi devenit o mare strigare, este sufocată. Au apărut descurajări. Dar lucrarea nu trebuie să se oprească astfel. Ea trebuie să crească în puterea Spiritului lui Dumnezeu. A sosit timpul când întregul pământ va fi luminat cu slava îngerului care coboară din ceruri. O lucrare decisivă de prezentare a adevărului pentru acest timp, adevărul care va sfinți sufletul, trebuie îndeplinită, pentru că ne găsim la acel moment de timp din istoria lumii despre care Hristos a declarat că va fi ca în zilele lui Noe.” – *Manuscript Releases* 311, 47.

†

„**Dumnezeu va ridica o grupă care va rosti marea strigare a îngerului al treilea.** «[...] se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.» (Fapte 20:30). Este obiectivul actual al lui Satana de a ridica teorii noi cu scopul de a distrage mintea de la solia adevărată și autentică pentru timpul prezent. El agită mințile pentru ca acestea să dea interpretări false ale Scripturii, o mare strigare contrafăcută, pentru ca adevărata solie să nu aibă efect atunci când va veni. Aceasta este una din dovezile mărețe că marea strigare va fi auzită în curând și pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 20, 357.

†

„**Lucrarea medicală misionară efectuată în legătură cu vestirea soliei îngerului al treilea are ca urmare rezultate minunate.** Aceasta trebuie să fie o lucrare sfințitoare, o lucrare de unificare, una care să corespundă lucrării pe care Căpetenia bisericii i-a trimis pe ucenicii Săi să o facă.” – *Manuscript Releases*, vol. 20, 265.

†

„Lucrarea misionară medicală constituie mâna și brațul drept al soliei îngerului al treilea, care trebuie să fie proclamată unei lumi decăzute; iar medicii, directorii și lucrătorii din toate departamentele, făcându-și cu credincioșie partea care le revine, aduc la îndeplinire

lucrarea acestei solii. De la ei adevărul va răsună la orice neam, națiune, limbă și popor. În această lucrare, au o parte de îndeplinit și îngerii. Ei trezesc bucurie și armonie spirituală în inimile acelor care au fost eliberați de suferință, și mulțumire și recunoștință se înalță către Dumnezeu din multe inimi care au primit adevărul cel prețios.” – *Manuscript Releases*, Vol. 20, 252.

†

„Profeția a fost împlinită linie după linie. **Cu cât stăm mai ferm sub steagul soliei îngerului al treilea, cu atât mai clar vom înțelege profeția din Daniel;** pentru că Apocalipsa este completarea lui Daniel.” – *Solii alese*, vol. 2, 114.

†

„Solia îngerului al treilea trebuie să-și facă lucrarea de a separa din biserici un popor care va lua poziție pe temelia adevărului veșnic. Solia noastră este o solie de viață sau moarte, și noi trebuie să o lăsăm să se prezinte așa cum este — puterea cea mare a lui Dumnezeu. Noi trebuie să o prezentăm în toată puterea ei de exprimare. Atunci Domnul o va face să aibă efect. E privilegiul nostru de a aștepta lucruri mari, și anume chiar manifestarea Spiritului lui Dumnezeu. Aceasta e puterea care va convinge și va converti sufletul.” – *Mărturii*, Vol. 6, 61.

†

„Solia îngerului al treilea este povara noastră pentru oameni. Ea este evanghelia păcii, a neprihănirii și a adevărului. Aici este lucrarea noastră; să stăm fermi în vestirea acesteia. Trebuie să avem acum pe noi orice piesă a armurii.” – *Manuscript Releases*, vol. 17, 5.

†

„Povara avertizării care trebuie să ajungă la poporul lui Dumnezeu este solia îngerului al treilea.” – *Solii alese*, Vol. 2, 103.

†

„Poporul are acum un mesaj special pe care să îl dea lumii, solia îngerului al treilea.” – *Manuscript Releases*, vol. 17, 1-2.

†

„Fiecare aspect a soliei îngerului al treilea trebuie vestit în toate părțile lumii. [...] Acesta **este un mesaj de test**. Primit în inimi oneste se va dovedi **un antidot pentru toate păcatele** și necazurile lumii.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 292.

†

„Solia îngerului al treilea descoperă marele **adevăr salvator pentru acest timp**. Adevărurile ei se dezvăluie în mod constant și este planul lui

Dumnezeu ca și **copiii și tinerii** înțeleagă în mod inteligent ceea ce cere Dumnezeu, pentru ca să poată face diferența între neprihănire și păcat, între ascultare și neascultare.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 292.

†

„Știm că acum totul este în joc. Solia îngerului al treilea trebuie să fie în acest ceas privită ca fiind de mare importanță. **Este o chestiune de viață și de moarte.** Capitolul 18 din Apocalipsa prezintă importanța vestirii adevărului fără temeni de măsură, cu putere și îndrăzneală. Nu trebuie să existe nicio decolorare a adevărului, nicio amortizare a soliei pentru acest timp. Satana a plănuit o stare de lucruri prin care vestirea soliei îngerului al treilea să fie restrânsă. Trebuie să avem cunoștința de planurile și metodele lui.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, 290.

†

„**Solia îngerului al treilea este foarte solemnă, grozavă și importantă.** Dumnezeu ne-a încredințat-o nouă și **suntem răspunzători pentru modul în care tratăm** acest adevăr sfânt care testează.” – *Manuscript Releases*, vol. 5, 313.

†

„**Tema soliei îngerului al treilea este cea mai importantă, deoarece ea cuprinde atât solia primului, cât și solia celui de-al doilea înger.** Toți trebuie să înțeleagă adevărurile conținute în aceste solii și să le aplice în viața de zi cu zi, deoarece acest lucru este esențial pentru mântuire. Va trebui să studiem cu seriozitate și rugăciune, ca să înțelegem adevărurile acestea mărețe, iar capacitatea noastră de a învăța și de a înțelege va fi exercitată la maximum.” – *Evangelizare*, 196.

†

„**Solia evangheliei pentru acest timp este cuprinsă în solia îngerului al treilea,** care cuprinde soliile primului și celui de-al doilea înger și care trebuie vestită peste tot, pentru că este adevăr prezent. Solia aceasta trebuie să meargă înainte cu putere și deosebire. Nu trebuie înveșmântată de teorii și sofisme omenesti.” – *Manuscript Releases*, vol. 1, 57.

†

„Orice datorie care cere reformă implică pocăință, credință și ascultare. Înseamnă înălțarea sufletului spre o viață nouă și nobilă. Astfel, **fiecare reformă adevărată își are locul în solia îngerului al treilea.**” – *Pamphlets 093, The Temperance Work*, 7.

†

„Nimeni nu poate estima influența pe care chiar și o pagină ruptă, care conține adevărurile soliei îngerului al treilea, o poate avea asupra inimii unor căutători după adevăr.” – *Pamphlets 092, Suggestions to Those Holding Missionary Conventions*, 7.

†

„[...] solia îngerului al treilea trebuie să lumineze pământul cu slava sa.” – *Pamphlets 089, Spiritual Advancement the Object of Camp-Meetings*, 7.

†

„Solia îngerului al treilea cuprinde mai mult decât poate înțelege mintea finită a omului. Pământul urmează să fie luminat de slava ei. Adevărul **trebuie publicat** mult mai mult decât a fost făcut. [...] și trebuie făcute planuri ca la orice întâlnire în care adevărul a fost prezentat înaintea oamenilor, ea să poată fi urmată de distribuția de broșuri.” – *The Home Missionary*, 1 Februarie 1890.

†

„În **școlile noastre** solia îngerului al treilea trebuie să primească atenție.” – *Advocate*, 1 octombrie 1899.

†

„Credința noastră în timpul de față **nu trebuie să se mărginească numai la a fi de acord, a consimți să crezi sau la o credință în teoria soliei îngerului al treilea**. Noi trebuie să avem uleiul harului lui Hristos, care va alimenta candela și va face ca lumina vieții să strălucească, arătând calea celor care sunt în întuneric.

Dacă vrem să evităm a avea o experiență bolnăvicioasă, trebuie să începem **cu râvnă și fără întârziere să ne lucrăm propria noastră mântuire cu frică și cutremur**. Sunt mulți aceia care nu dau dovadă hotărâtă că sunt sinceri față de legământul lor, făcut la botez. Zelul lor e răcit de formalism, de ambiție lumească, mândrie și iubire de sine. Câteodată, sentimentele lor sunt mișcate, dar ei nu cad pe Stânca, Isus Hristos. Ei nu vin la Dumnezeu cu inimi zdrobite, în pocăință și mărturisire. Aceia care trăiesc lucrarea adevăratei pocăințe în inimile lor vor da pe față roadele Duhului în viața lor. O, dacă cei care au atât de puțină viață spirituală și-ar da seama că viața veșnică poate fi acordată numai celor care ajung părtași de natură dumnezeiască, și scapă de stricăciunea care este în lume prin poftă!

Numai puterea lui Hristos poate lucra transformarea în inimă și minte, experiență prin care trebuie să treacă toți aceia care urmează să fie

părtași cu El în viața cea nouă din Împărăția cerului. «Dacă un om nu se naște din nou», a spus Mântuitorul, «nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu» (Ioan 3:3). Religia care vine de la Dumnezeu este singura religie care poate duce la Dumnezeu. **Ca să-l servim așa cum se cuvine, trebuie să fim născuți din Duhul Sfânt.** Aceasta va duce la veghere. Va curăți inima și va reînnoi mintea, și ne va da o nouă capacitate de a-L cunoaște pe Dumnezeu și a-L iubi. Aceasta ne va da o ascultare de bună voie de toate cerințele Lui. Aceasta este adevărata închinare.

Dumnezeu cere de la poporul Său o continuă înaintare. Avem nevoie să învățăm că satisfacerea apetitului este cea mai mare piedică pentru creșterea mintală și sfințirea sufletească. Cu toată mărturisirea noastră de reformă sanitară, mulți dintre noi mănâncă cum nu trebuie. Satisfacerea apetitului este cea mai mare cauză a debilității fizice și mintale și stă la baza slăbiciunii și a morții premature. Acela care caută să aibă curăția spiritului trebuie să țină minte că în Hristos există putere pentru a stăpâni apetitul.” – *Mărturii*, vol. 9, 155-156.

†

„Așa după cum e profetizat în capitolul optsprezece din Apocalipsa, **solia îngerului al treilea trebuie să fie proclamată cu mare putere** de aceia care dau avertizarea finală cu privire la fiară și la chipul ei: «Am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare și a zis: ‘A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniai curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.’ Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ‘leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplătiți-i cum v-a răsplătit ea, și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoito în potirul în care a amestecat ea!’» **Aceasta e solia dată de Dumnezeu pentru a fi vestită în strigarea cea tare a îngerului al treilea.**” – *Mărturii*, vol. 8, 118.

†

„Mi s-a arătat timpul încheierii soliei îngerului al treilea. Puterea lui Dumnezeu fusese asupra poporului Lui, care își îndeplinise lucrarea și se pregătise pentru ceasul încercării ce-i stătea în față. El primise ploaia

târzie sau reînvierea de la fața Domnului, iar mărturia vie reînviase. Pretutindenți răsunase ultima mare avertizare, tulburându-i și înfuriindu-i pe locuitorii pământului care nu voiau să primească solia.” – *Istoria mântuirii*, 402.

†

„Profețiile din capitolul 18 al cărții Apocalipsa vor fi împlinite în curând. În timpul vestirii soliei îngerului al treilea, «un alt înger» cu «mare putere» se coboară din ceruri și «pământul s-a luminat de slava lui».” – *SDA Bible Commentary*, vol. 7, 984.

†

„Solia care conduce la mântuirea sufletelor, solia îngerului al treilea, este solia ce trebuie să fie vestită lumii. Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” – *Materialele 1888*, 429.

†

„Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă, lumina care va lumina pământul cu slava sa va fi numită lumină falsă, de către cei ce **refuză să umble în slava ei crescândă.**” – *Materialele 1888*, 673.

†

◆ SECȚIUNEA 14 ◆

Tema Marii Lupte și credința lui Isus

„Oh, cât de mult timp, câte ocazii au fost risipite, pentru că poporul lui Dumnezeu nu a avut credința și iubirea lui Isus în experiența lor religioasă!” – *Materialele 1888*, 290.

†

„Credința lui Isus nu este înțeleasă. Noi trebuie să vorbim despre ea, trebuie să o trăim, să ne rugăm pentru ea și să educăm poporul cum să aducă în viața lor zilnică această parte a soliei.” – *Materialele 1888*, 430.

†

„Pentru ca marea lucrare de sfințire care trebuie purtată înainte în bisericile din California de Sud să poată fi îndeplinită, **mințile și voințele** pastorilor, doctorilor și profesorilor noștri trebuie să **fie unite**, inimile lor amestecându-se **într-un singur spirit pentru a da trompetei un sunet clar. Faceți ca fiecare voce să vestească în mod distinct solia îngerului al treilea**. În cuvânt și faptă faceți ca cei care vestesc solia să arate că sunt numărați printre cei care «păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.»” – *The Paulson Collection of Ellen G. White Letters*, 276.

†

„**Solia îngerului al treilea este vestirea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus**. Poruncile lui Dumnezeu sunt vestite, dar credința lui Isus Hristos nu este vestită de către adventiștii de ziua a șaptea ca fiind de egală importanță, așa încât legea și evanghelia să meargă mână în mână. Nu găsesc cuvinte să pot exprima acest subiect în toată complexitatea lui. «Credința lui Isus». Se vorbește despre ea, dar nu este înțeleasă. Ce înseamnă credința lui Isus care este o parte din solia îngerului al treilea? Isus a devenit purtătorul păcatelor noastre, ca să poată fi Mântuitorul care ne iartă păcatele. El a fost tratat așa cum meritam să fim tratați noi. A venit în lumea noastră și a luat păcatele noastre, ca noi să primim neprihănirea Lui. **Credința în capacitatea lui Hristos de a ne salva pe larg, pe deplin și complet, este credința lui Isus**. – *Materialele 1888*, 217.

†

„Mântuitorul nostru a intrat în relațiile adevărate ale oamenilor în calitate de Fiul al lui Dumnezeu. Noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Ca

să știm cum trebuie să ne purtăm cu precauție, trebuie să mergem în direcția în care ne conduce Hristos. Timp de treizeci de ani, El a trăit viața unui om desăvârșit, corespunzând celui mai înalt standard al desăvârșirii. **Lucrarea noastră este de a ne strădui să atingem în sfera noastră de acțiune perfecțiunea pe care Hristos în viața Sa de pe pământ a atins-o în fiecare fază a caracterului.**” – *Sons and Daughters of God*, 154.

†

„**Avem dreptul să spunem**, în puterea lui Isus Hristos voi fi biruitor, nu voi fi biruit de ispitele lui Satana.” – *Manuscript Releases*, Vol. 2, 345.

†

„Mergeți înainte fraților spunând, nu voi eșua și nici nu voi fi descurajat.” – *Colecția Spalding și Magan (Mărturii nepublicate)*, 198.

†

„Cel care se încrede în neprihănirea lui Hristos nu este nevoit să aștepte nici o clipă pentru a-și șterge singur propriile păcate. Nu este nevoit să aștepte până când va realiza o pocăință corespunzătoare, înainte de a putea să se încreadă în neprihănirea lui Hristos. Noi nu înțelegem subiectul mântuirii. Este simplu ca ABC. Dar noi nu-l înțelegem. Prin urmare, cum se va pocăi un om? Este ceva care vine de la el însuși? Nu, pentru că inima firească este în vrăjmășie cu Dumnezeu. Așadar, cum poate inima firească să dea naștere din ea însăși pocăinței, dacă nu are nici o putere pentru a face acest lucru? Cum ajunge omul la pocăință? Prin Isus Hristos. Cum îl aduce El pe om la pocăință? Există o mie de căi prin care poate să facă acest lucru. Dumnezeu cerurilor lucrează asupra minții omului în permanență. Cuvântul lui Dumnezeu îi adresează o invitație, dar nu doar Cuvântul, ci și toți cei care cred în Isus Hristos și îl descoperă pe Hristos prin caracterul lor. Poate că nu țin o predică, poate că nu vin direct la o persoană pentru a-i vorbi despre starea ei de nepocăință, totuși, când este adusă în legătură cu vreunul dintre ucenicii lui Isus Hristos, o astfel de persoană înțelege că el are ceva ce ea nu are. Fariseii au înțeles că în viața ucenicilor se întâmpla ceva ce ei nu puteau să explice. Ei au văzut ceva minunat și au fost convinși că ucenicii îl ascultaseră pe Domnul Isus și că învățaseră de la El. Omul transmite fără încetare anumite impresii. Există o atmosferă care învăluie sufletul omenesc și ea este fie cerească, fie demonică. Sunt doar două tabere distincte. Fie ne aflăm de partea lui Hristos, fie de partea vrăjmașului. Dacă primim continuu razele de lumină divină din slava Sa, îngerii lui Dumnezeu ne înconjoară și sufletul omenesc

este învăluit de atmosfera creată de ei. Chiar atitudinea noastră, cuvintele noastre le dau tuturor celor care ajung în sfera noastră de influență o dovadă că suntem cu adevărat convertiți. «Duhul și Mireasa zic: ‘Vino!’ Și cine aude, să zică: ‘Vino!’ Și celui ce îi este sete să vină!» Așadar, dacă suntem mlădițe ale Adevăratei Vițe, vom fi hrăniți de seva care vine de la Viță. Ea se revarsă fără încetare în fiecare mlădiță și fiecare mlădiță va aduce roade spre slava lui Dumnezeu. «Este plăcerea Tatălui vostru» «să aduceți multă roadă». Prin urmare, care este poziția noastră? Trebuie să fie poziția unei credințe vii.” – *Credință și fapte*, 64-65.

†

„Prin harul transformator al Domnului Hristos, fiecare copil al lui Adam cel căzut trebuie să ajungă ascultător de toate cerințele lui Dumnezeu. Mulți își închid ochii față de cele mai clare învățături ale Cuvântului Său, deoarece în calea lor se află crucea. Dacă ar ridica-o, ar trebui să apară ca niște oameni ciudați în ochii lumii și de aceea ei ezită, pun întrebări și caută scuze ca să poată evita crucea. Satana este gata întotdeauna și prezintă motive acceptabile pentru a arăta de ce nu este cel mai bine să ascuți de Cuvântul lui Dumnezeu exact așa cum spune. În felul acesta, sufletele sunt înșelate mortal.” – Idem, 41.

†

„Să luăm Cuvântul lui Isus ca asigurare. [...] Vorbește și acționează ca și cum credința ta ar fi invincibilă.” – *Parabolele Domnului Hristos*, 147.

†

„Acela care nu are suficientă credință în Hristos ca să creadă că El îl poate feri să nu mai păcătuiască, nu are credința care să-i asigure intrarea în împărăția lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, Vol. 9, 103.

†

Tema Marii Lupte și marea strigare

„Dumnezeu pregătește o grupă pentru a vesti marea strigare a îngerului al treilea.” – *Manuscript Releases*, Vol. 20, 357.

†

„Poporul ales al lui Dumnezeu și-a pierdut dragostea dintâi. Fără aceasta, întreaga lor mărturisire de credință nu va salva un suflet de la moarte. [...] Când poporul lui Dumnezeu își va smeri sufletul înaintea Lui, în mod individual căutând cu toată inima Duhul Său, se va auzi de pe buze umane o așa mărturie cum este cea prezentată în Scripturi - «După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.»” – Extras din Mărturia dată pe 30 august, 1892 la sesiunea Conferinței Generale, publicat în *General Conference Daily Bulletin*, 31 ianuarie, 1893.

†

„Inima obișnuită nu trebuie să aducă în lucrarea lui Dumnezeu principiile ei pătate și corupte. Nu trebuie să existe nicio ascundere a principiilor credinței noastre. Solia îngerului al treilea trebuie vestită de poporul lui Dumnezeu. Ea va crește și va deveni o mare strigare.” – *Manuscript Releases*, Vol. 9, 212.

†

„Fericiți sunt ochii care au văzut lucrurile care au fost privite în 1843 și 1844. Mesajul a fost dat. Și nu trebuie să existe nicio întârziere în repetarea mesajului, pentru că semnele timpului se împlinesc; lucrarea de încheiere trebuie făcută. O mare lucrare se va face într-un timp scurt. În curând, prin planul lui Dumnezeu va fi dată o solie care se va dezvolta într-o mare strigare. Atunci Daniel va sta în locul său de moștenire pentru a-și da mărturia.” – *Manuscript Releases*, Vol. 2, 20.

†

„Trebuie să depunem eforturi pentru a le prezenta celor din poporul nostru nevoile lucrării lui Dumnezeu și pentru a le explica necesitatea de a folosi bunurile pe care li le-a încredințat Dumnezeu în scopul înaintării lucrării Stăpânului, atât acasă, cât și în străinătate. Dacă aceia care pot să ajute lucrarea din _____ nu sunt sensibilizați și făcuți să-

și înțeleagă datoria, ei nu vor recunoaște strigătul cu glas tare al îngerului al treilea. Când lumina se va răspândi și va lumina pământul, în loc de a veni în ajutorul Domnului, ei vor dori să restrângă lucrarea Sa în așa fel încât să corespundă cu ideile lor înguste. Îngăduiți-mi să vă spun că, în această lucrare finală, Domnul va lucra într-o modalitate foarte diferită de cursul firesc al lucrurilor și pe o cale întru totul contrară vreunui plan omenesc. Întotdeauna vor exista în mijlocul nostru unii care vor dori să aibă controlul asupra lucrării lui Dumnezeu și să dicteze fiecare pas ce trebuie să fie făcut, în timp ce lucrarea înaintează sub conducerea acelui înger care se alătură îngerului al treilea în vestirea soliei ce trebuie să fie adresată lumii. Dumnezeu va folosi căi și mijloace prin care se va vedea că El este Cel ce preia conducerea în mâinile Sale. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care le va folosi El pentru a aduce la îndeplinire lucrarea neprihănirii Sale. Cei care sunt considerați niște lucrători buni vor trebui să se apropie de Dumnezeu și vor avea nevoie de atingerea divină. Ei vor trebui să bea mai mult și fără încetare din izvorul de apă vie, ca să poată înțelege lucrarea lui Dumnezeu în toate amănuntele. Lucrătorii pot să facă greșeli, dar trebuie să le acordați o șansă de a le repara și să le dați ocazia de a învăța să fie prevăzători, lăsându-i să-și coordoneze singuri lucrarea.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, 299.

†

„Aici este răbdarea sfinților: aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus. **Aceasta e solia dată de Dumnezeu pentru a fi vestită în marea strigare a îngerului al treilea.**” – *Pamphlets 086*, 5-6.

†

„**Dar timpul pentru a primi semnul fiarei, așa cum era prezis în profeție, nu a venit încă. Timpul de probă nu a venit încă.** În fiecare biserică există creștini adevărați, și nici comunitatea Romano-Catolică nu face excepție. Nimeni nu este condamnat până când nu primește lumina și nu a văzut cerința poruncii a patra. **Dar atunci când se va emite decretul impunând sabatul fals și când marea strigare a îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni** despre închinarea la fiară și la chipul ei, o linie va fi clar trasată între fals și adevăr. Atunci, cei care continuă în călcarea de lege vor primi semnul fiarei pe frunțile și mâinile lor.” – *Bible Trening School*, 1 februarie 1913.

†

„Mi s-a arătat că reforma sănătății constituie o parte a soliei îngerului al treilea și este tot atât de legată de aceasta precum este brațul de corpul omenesc. Mi-a fost arătat că noi, ca popor, trebuie să avansăm în această mare lucrare. Pastorii și membrii trebuie să lucreze în armonie. Poporul lui Dumnezeu nu este pregătit pentru marea strigare a celui de-al treilea înger. Credincioșii au de făcut o lucrare pentru ei înșiși, pe care nu ar trebui s-o lase pe seama lui Dumnezeu, ca El s-o facă pentru ei. El le-a lăsat lor această lucrare. Este o lucrare personală; unul nu o poate face pentru celălalt. «Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu.» (2 Corinteni 7:1). Patima îmbuibării cu mâncare constituie păcatul predominant al acestui veac. Pofta pătimășă îi face sclavi pe oameni, le întunecă mințile și le abrutizează simțurile morale într-o asemenea măsură, încât adevărurile sfinte, înălțătoare, ale Cuvântului lui Dumnezeu nu sunt apreciate la justa lor valoare. Înclinațiile firești sunt cele care îi stăpânesc pe oameni.” – *Mărturii*, Vol. 1, 486.

„Rămășița poporului lui Dumnezeu trebuie să fie un popor convertit. Prezentarea acestei solii trebuie să aibă drept urmare convertirea și sfințirea de suflete. Noi trebuie să simțim puterea Duhului lui Dumnezeu în această mișcare. Aceasta este o solie minunată, precisă; ea înseamnă totul pentru primitor și trebuie să fie proclamată cu o strigare puternică. Trebuie să avem o credință sinceră, dăinuitoare, că solia aceasta va merge cu o importanță sporită până la sfârșitul timpului.” – *Mărturii*, Vol. 9, 154.

„Când solia îngerului al treilea se dezvoltă și ajunge o mare strigare, proclamarea ei va fi însoțită de o mare putere și slavă. Fețele copiilor lui Dumnezeu vor străluci de lumină cerească.” – *Mărturii*, Vol. 7, 17.

„Atunci când se vor întezi necazurile în jurul nostru, în rândurile noastre se va da pe față atât despărțire, cât și unire. Unii dintre cei care astăzi sunt gata să ia armele de luptă, în vremuri de adevărată primejdie, vor da pe față faptul că ei nu au clădit pe stânca cea tare; ei vor ceda în fața ispitei. Aceia care au avut multă lumină și privilegii prețioase, dar pe care nu le-au folosit, sub un pretext sau altul, se vor depărta de noi.

Pentru că nu au primit iubirea adevărului, ei vor fi prinși în înșelăciunile vrăjmașului; ei vor asculta de duhurile înșelătoare și de învățăturile demonilor și se vor despărți de credință. Dar, pe de altă parte, atunci când în adevăr se abate asupra noastră furtuna persecuției, oile adevărate vor auzi glasul adevăratului Păstor. Se vor depune eforturi pline de lepădare de sine pentru a scăpa pe cei pierduți și mulți dintre cei care s-au despărțit de turmă se vor întoarce la Marele Păstor. Poporul lui Dumnezeu își va strânge rândurile și vor prezenta lumii un front unit. În vederea primejdiei comune, lupta pentru supremație va înceta; nu va mai fi ceartă cu privire la cine să fie cel mai mare. Nici unul din adevărații credincioși nu va spune: «Eu sunt al lui Pavel, sau al lui Apolo, sau al lui Chifa». Mărturia fiecăruia și a tuturor va fi: «Mă agăț de Hristos, mă bucur în El ca Mântuitor al meu personal». În felul acesta, adevărul va fi adus în viața practică și astfel se va răspunde la rugăciunea lui Hristos, rostită chiar înainte de umilirea și omorârea Lui: «Ca toți să fie una, cum Tu Tată ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis» (Ioan 17:21). **Iubirea lui Hristos, iubirea fraților noștri, va da mărturie lumii că noi am fost cu Isus și că am învățat de la El. Atunci solia îngerului al treilea va crește până va ajunge o mare strigare și tot pământul va fi luminat de slava Domnului.**” – *Mărturii*, Vol. 6, 400-401.

†

„Poate fi și există primejdia de a pierde din vedere marile principii ale adevărului atunci când se face lucrarea care se cuvine să se facă pentru săraci, dar noi trebuie să ne gândim totdeauna că, în săvârșirea lucrării acesteia, nevoile spirituale ale sufletului trebuie ținute la loc de frunte. În eforturile noastre de a alina nevoile vremelnice, noi suntem în primejdie de a separa de ultima solie a Evangheliei părțile ei cele mai de seamă și cele mai urgente. Așa cum a fost săvârșită în unele locuri, lucrarea misionară medicală a absorbit talente și mijloace care aparțin altor ramuri ale lucrării și au fost neglijate eforturile în ramuri ce sunt mai direct spirituale. Datorită ocaziilor mereu sporind pentru a veni în întâmpinarea nevoilor temporale ale tuturor claselor sociale, există primejdia ca lucrarea aceasta să eclipseze solia pe care Dumnezeu ne-a dat-o să o ducem în toate orașele — proclamarea apropiatei venituri a lui Hristos, nevoia de a asculta de poruncile lui Dumnezeu și de mărturia lui Isus. Solia aceasta constituie povara lucrării noastre. Ea trebuie să fie vestită cu o mare strigare și trebuie să fie dusă în toată lumea. Atât în patrie, cât și în țările străine, prezentarea principiilor sănătății trebuie să

fie unită cu ea, dar să nu fie independentă de ea și nici să nu-i ia locul în vreun fel oarecare; și nici nu ar trebui ca lucrarea aceasta să absoarbă atât de multă atenție, încât să desconsidere alte ramuri. Domnul ne-a îndrumat să luăm în considerație lucrarea în toate ramurile ei, pentru ca să poată avea o creștere proporțională, simetrică și bine cumpănită.” – *Mărturii*, Vol. 6, 290.

†

„Mi-a fost arătat că, dacă poporul lui Dumnezeu nu depune eforturi, ci așteaptă ca reînvierea să vină asupra lor pentru a le fi îndepărtate și corectate păcatele; dacă ei depind de aceasta pentru a se curăți de întinăciunea cărnii și a duhului, și aceasta va fi cea care îi va pregăti să se angajeze în marea strigare a celui de-al treilea înger, ei vor fi găsiți ca fiind necorespunzători. Reînvierea sau puterea lui Dumnezeu vine doar asupra acelor care s-au pregătit pentru aceasta, făcând lucrarea pe care Dumnezeu le-a poruncit să o facă, și anume să se curățească de orice întinăciune a cărnii și a duhului, desăvârșindu-și sfințirea în temere de Dumnezeu.” – *Mărturii*, Vol. 1, 619.

†

„Mulți conducători sunt stăpâniți de Satana; însă am văzut că Dumnezeu are agenții Săi chiar printre conducători. Și unii dintre aceștia vor fi cândva convertiți la adevăr. Ei îndeplinesc acum partea pe care Dumnezeu dorește ca ei să o îndeplinească. Când Satana lucrează prin agenții săi, se fac propuneri care, dacă ar fi aduse la îndeplinire, ar împiedica lucrarea lui Dumnezeu și ar produce mult rău. Îngerii buni intervin pe lângă acești agenți ai lui Dumnezeu, care se opun acestor propuneri prin argumente puternice, căroră agenții lui Satana nu li se pot împotrivi. Doar câțiva dintre agenții lui Dumnezeu vor avea putere să doboare un mare număr dintre cei răi. Astfel lucrarea merge înainte până când a treia solie își face lucrarea, iar la marea strigare a celui de-al treilea înger, acești agenți vor avea ocazia să primească adevărul, și unii dintre ei vor fi convertiți și vor trece prin suferințe în timpul strâmtorării împreună cu cei sfinți.” – *Mărturii*, Vol. 1, 203-204.

†

„Mi-a fost arătat că solia către Laodicea se aplică poporului lui Dumnezeu din acest timp, iar motivul pentru care acesta nu a împlinit o lucrare mai mare este datorită împietririi inimii. Însă Dumnezeu a dat soliei suficient timp pentru a-și face lucrarea. Inima trebuie să fie curățită de păcatele care L-au îndepărtat atât de mult timp pe Isus. Această solie

înfricoșătoare își va face lucrarea. Când a fost prezentată pentru prima dată, ea a condus la o cercetare profundă a inimii. Păcatele au fost mărturisite, iar poporul lui Dumnezeu de pretutindeni a fost mișcat. Aproape toți credeau că această solie se va încheia cu marea strigare a celui de-al treilea înger. Însă, pentru că nu au văzut această lucrare plină de putere îndeplinindu-se în timp scurt, mulți au pierdut efectul soliei. Am văzut că această solie nu avea să-și împlinească lucrarea doar în câteva luni. **Scopul ei este de a-i trezi pe cei din poporul lui Dumnezeu, de a le arăta cât sunt de decăzuți și de a-i conduce la o pocăință profundă, pentru a se putea bucura de prezența lui Isus și a fi potriviți pentru strigarea cea mare a celui de-al treilea înger. Pe măsură ce atingea inima, această solie conducea la o umilință profundă înaintea lui Dumnezeu.** Îngerii erau trimiși în toate direcțiile, spre a pregăti inimile necredincioase pentru adevăr. Lucrarea lui Dumnezeu a început să ia amploare, iar poporul Său a început să se familiarizeze cu poziția desemnată. **Dacă s-ar fi acordat deplină atenție sfatului Martorului Credincios, Dumnezeu ar fi lucrat cu o putere mai mare pentru poporul Său.** Totuși, eforturile care au fost făcute de la data când a fost dată solia au fost binecuvântate de Dumnezeu și multe suflete au fost aduse din întuneric și rătăcire spre a se bucura de adevăr. Dumnezeu îl va pune la încercare pe poporul Său. Isus Se poartă cu răbdare cu ei și nu îi varsă din gura Sa într-o clipă. Îngerul a spus: «Dumnezeu Își cântărește poporul». **Dacă solia ar fi fost de scurtă durată, așa cum ne-am așteptat mulți dintre noi, n-ar mai fi fost timp pentru ei să-și formeze caracterul.** Mulți acționau mânați de sentimente, și nu din principiu și credință, și această solie solemnă, înfricoșătoare, i-a mișcat. Aceasta a lucrat asupra sentimentelor lor, le-a stârnit temerile, însă nu s-a realizat lucrarea desemnată de Dumnezeu. El citește inima. Pentru ca cei din poporul Său să nu fie înșelați cu privire la ei înșiși, El le oferă timp pentru ca acea exaltare a simțurilor să poată trece, și apoi îi pune la încercare pentru a vedea dacă ascultă de sfatul Martorului Credincios. Dumnezeu Își conduce mereu poporul, pas cu pas. **El îi va aduce în diferite situații rânduite astfel, pentru a se da pe față ceea ce este în inimă.** Unii sunt tari într-un punct, însă cad la următorul. Cu fiecare pas înainte, inima este încercată și pusă la probă tot mai mult. Dacă cei ce pretind că fac parte din poporul lui Dumnezeu descoperă că inimile lor se opun acestei lucrări drepte, acest lucru ar trebui să-i convingă că au o lucrare de făcut pentru a birui, pentru ca să nu fie vărsați din gura

Domnului. Îngerul a spus: «Dumnezeu Își face continuu lucrarea, pentru a pune la încercare și a proba pe fiecare din poporul Său». Unii sunt gata să primească într-un anumit punct; însă, atunci când Dumnezeu îi aduce în alt punct în care sunt puși la probă, ei se dau înapoi și se retrag, pentru că aceasta îi aduce în luptă directă cu un idol îndrăgit. Aici, ei au ocazia să vadă ceea ce este în inimile lor și care îl îndepărtează pe Isus. Ei prețuiesc altceva mai mult decât adevărul, iar inimile lor nu sunt gata să-L primească pe Isus. **Fiecare în mod personal va fi pus la probă și încercat o perioadă de timp, pentru a se vedea dacă își va sacrifica idolii și va da atenție sfatului Martorului Credincios.** Dacă este cineva care nu va fi curățit prin ascultarea de adevăr și nu-și va birui egoismul, mândria și patimile rele, îngerii lui Dumnezeu au următoarea sarcină: «Sunt atașați de idolii lor, lăsați-i în pace»; și ei trec mai departe să-și facă lucrarea, lăsându-i pe aceștia, cu trăsăturile lor păcătoase neîndreptate, în stăpânirea îngerilor răi. **Aceia care cresc continuu și fac față cu succes fiecărui test, oricare ar fi prețul, au dat atenție sfatului Martorului Credincios și vor primi ploaia târzie, și astfel vor fi corespunzători pentru a fi luați la cer.**” – *Mărturii*, Vol. 1, 186-187.

†

„Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri printre adventiștii nominali și printre bisericile căzute, iar pastorii și oamenii vor fi chemați afară din aceste biserici înainte ca plăgile să fie vărsate, iar ei vor îmbrățișa adevărul cu bucurie. **Satana știe acest lucru și înainte de marea strigare a îngerului al treilea, ridică o stare de exaltare în aceste grupări religioase, pentru ca cei care au respins adevărul să creadă că Dumnezeu este cu ei.**” – *Spiritual Gifts*, Vol. 1, 172.

†

„În toate generațiile, Dumnezeu i-a trimis pe slujitorii Săi să mustre păcatul atât în lume, cât și în biserică. Dar oamenii doresc să le fie spuse lucruri plăcute, iar adevărul simplu și curat nu este primit. Mulți reformatori, când și-au început lucrarea, s-au hotărât să aibă o mare prudență când au atacat păcatele bisericii și ale națiunii. Ei nădăjduiau ca, prin exemplul unei vieți curate de creștin, să-i aducă pe oameni înapoi la învățăturile Bibliei. Dar Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lor așa cum a venit peste Ilie, inspirându-l să mustre păcatele unui împărat nelegiuit și ale unui popor apostaziat; ei nu s-au putut opri să predice declarațiile lămurite ale Bibliei — învățături pe care nu fuseseră dispuși să le prezinte. Ei au fost constrânși să declare cu ardoare adevărul și primejdiile care

amenințau sufletele. Cuvintele pe care Dumnezeu le dădea ei le rosteau, fără teamă de urmări, iar oamenii erau constrânși să asculte avertizarea. **Tot astfel va fi vestită și solia îngerului al treilea. Când vine timpul ca ea să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ.** Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care Dumnezeu li le dă. Păcatele Babilonului vor fi descoperite. Urmările dezastruoase ale impunerii rânduielilor bisericii de către autoritatea civilă, amăgirile spiritismului, înaintarea neobservată, dar rapidă a puterii papale, toate vor fi demascate. Prin aceste avertizări solemne, oamenii vor fi treziți. Mii și mii vor auzi cuvinte pe care nu le-au mai auzit niciodată. Cu uimire vor asculta mărturia că Babilonul este biserica decăzută din cauza rățăcirilor și păcatelor ei, din cauza lepădării adevărului trimis pentru ea din cer. – *Tragedia veacurilor*, 606.

†

„«După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;» «Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!» (Apocalipsa 18: 1, 2, 4). Acest pasaj din Scriptură arată înainte, către o vreme când vestirea căderii Babilonului, adusă de cel de al doilea înger din Apocalipsa capitolul 14 (Vir. 8), trebuie repetată cu adăugarea mențiunii referitoare la stricăciunile care au intrat în diferite organizații care constituie Babilonul, de când a fost dată pentru prima oară solia, în vara anului 1844. Este descrisă aici o stare grozavă în lumea religioasă. **Cu fiecare respingere a adevărului, mințile oamenilor se vor întunece mai mult, inimile lor se vor împietri și mai tare, până când vor fi zăvorâte într-o împietrire necredincioasă.** Sfidând avertismentele pe care Dumnezeu le-a dat, ei vor continua să calce în picioare unul dintre preceptele Decalogului, până când vor ajunge să-i prigonească pe aceia care-l socotesc sfânt. Hristos este batjocorit prin disprețul pus asupra Cuvântului și poporului Său. Când învățăturile spiritismului sunt primite de biserici, opreliștea impusă inimii firești este îndepărtată, iar mărturisirea religiei va deveni o mantie care ascunde cele mai josnice nelegiuiri.

Credința în manifestările spiritiste deschide ușa pentru duhurile amăgitoare și pentru învățăturile demonilor și în felul acesta influența îngerilor răi va fi simțită în biserici. Despre cetatea Babilon, la vremea când s-a scos în evidență în această profeție, s-a spus: «Păcatele ei s-au îngrămădit, și au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirea ei» (Apocalipsa 18:5). Ea a umplut măsura nelegiurii ei și distrugerea este gata să cadă peste ea. **Dar Dumnezeu are încă un popor în Babilon și, înainte de căderea judecăților Sale, acești credincioși trebuie să fie chemați afară din ea, ca să nu ia parte la păcatele ei și să nu «primească urgiile ei». De aici mișcarea simbolizată printr-un înger coborând din cer, luminând pământul cu slava lui și strigând cu un glas puternic, făcând cunoscute păcatele Babilonului. În legătură cu solia lui se aude chemarea: «Ieșiți dintr-însa, poporul Meu». Aceste înștiințări, unite cu solia îngerului al treilea, constituie avertizarea finală, care va fi dată locuitorilor pământului.» – *Tragedia veacurilor*, 603-604.**

†

„La schimbarea la față, Domnul Isus a fost proslăvit de Tatăl Său. Îl auzim spunând: „Acum Fiul omului este proslăvit, iar Dumnezeu este proslăvit în El.” Astfel, înainte de trădare și crucificare, El a fost întărit pentru ultimele Lui suferințe teribile. Pe măsură ce mădulele trupului lui Hristos se apropie de momentul ultimului conflict, «timpul strâmtorării lui Iacov», ei vor crește în Hristos și vor avea Duhul Său în măsură bogată. **Pe măsură ce solia îngerului al treilea se mărește, până când devine o mare strigare, și o slavă și o mare putere însoțesc încheierea lucrării, poporul lui Dumnezeu va avea parte de acea slavă. Ploaia târzie este cea care îi însuflețește și le dă putere pentru a trece prin timpul strâmtorării.** Fețele lor vor străluci de acea lumină care îl însoțește pe cel de-al treilea înger.” – *Mărturii*, Vol. 1, 353.

†

„Ultimul mare conflict se află în fața noastră, dar ajutorul va veni pentru toți cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și respectă legea Sa, iar întregul pământ urmează a fi luminat de slava lui Dumnezeu. «Un alt înger» urmează să coboare din cer. **Îngerul acesta reprezintă vestirea marii strigări**, care trebuie să vină din partea celor ce se pregătesc să strige cu putere, cu glas tare: «A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.» (Apocalipsa 18:1-2).

Noi avem de vestit o solie **care este un test**, iar eu sunt îndrumată să le spun celor din poporul nostru: «uniți-vă, uniți-vă!» Dar noi nu trebuie să ne unim cu aceia care «se leapădă de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor». Noi trebuie să înaintăm proclamând solia **cu inima plină de bunătate și de credincioșie**, fără să le dăm atenție acelor care îi duc pe oameni departe de adevăr.” – *Solii alese*, Vol. 3, 412.

†

„El (Satana) provoacă oamenii să atribuie interpretări false pasajelor Scripturii, să vestească **o falsă solie a mării strigării**, pentru ca solia cea adevărată să nu mai aibă niciun efect atunci când va fi dată. Aceasta este **una dintre dovezile** cele mai mari care arată că marea strigare va fi auzită curând și că pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu.” – *Solii alese*, Vol. 3, 410.

†

„Va veni chiar timpul despre care a scris profetul, iar marea strigare a îngerului al treilea se va auzi pe pământ, slava lui va lumina lumea, iar solia va triumfa, dar cei care nu trăiesc în conformitate cu lumina nu vor triumfa împreună cu ea [...]

A sosit timpul solemn când pastorii ar trebui să plângă între tindă și altar, strigând: «Doamne, îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta» (Ioel 2:17). Aceasta este ziua când, în loc de a-și înălța sufletul în mulțumire de sine, pastorii și oamenii ar trebui să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu și unii față de alții.” – *Solii alese*, Vol. 3, 390.

†

„Mi-a fost arătat că, dacă poporul lui Dumnezeu nu depune eforturi, ci așteaptă ca reînvierea să vină asupra lor pentru a le fi îndepărtate și corectate păcatele; dacă ei depind de aceasta pentru a se curăți de întinăciunea cărnii și a duhului, și aceasta va fi cea care îi va pregăti să se angajeze în marea strigare a celui de-al treilea înger, ei vor fi găsiți ca fiind necorespunzători. Reînvierea sau puterea lui Dumnezeu vine doar asupra acelor care s-au pregătit pentru aceasta, făcând lucrarea pe care Dumnezeu le-a poruncit să o facă, și anume să se curățească de orice întinăciune a cărnii și a duhului, desăvârșindu-și sfințirea în temere de Dumnezeu.” – *Mărturii*, Vol. 1, 619.

†

„În timpul mării strigării, biserica va fi ajutată de intervențiile providențiale ale Domnului ei Cel înălțat și va răspândi cunoștința mântuirii într-o măsură atât de mare, încât lumina va fi vestită în fiecare sat și oraș. Pământul va fi plin de cunoștința mântuirii. Înnoirea Duhului lui Dumnezeu îi va încununa cu un succes atât de mare pe slujitorii omenești aflați în plină activitate, încât lumina adevărului prezent va fi văzută fulgerând pretutindeni. – *Evanghelizare*, 694.

†

„Am văzut îngeri grăbindu-se încoace și încolo în cer, coborând către pământ și urcând apoi iarăși la cer, pregătindu-se pentru împlinirea unui eveniment important. Apoi, am văzut un alt înger puternic, însărcinat să coboare pe pământ, să-și unească glasul cu al celui de-al treilea înger și să dea putere și energie soliei sale. Slavă și o mare putere au fost date îngerului și, când a coborât, pământul a fost luminat de slava lui. Lumina care-l însoțea pe acest înger pătrundea pretutindeni, în timp ce el striga cu o voce puternică: «A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.» Solia căderii Babilonului, așa cum a fost dată de cel de-al doilea înger, este repetată, cu menționarea în plus a stricăciunilor care au intrat în biserici din 1844. **Lucrarea acestui înger vine chiar la timp pentru a se alătura ultimei mari lucrări a soliei celui de-al treilea înger, în timp ce se transformă într-o mare strigare.** Iar cei din poporul lui Dumnezeu sunt astfel pregătiți să rămână în picioare în ceasul ispitei, pe care urmează să o înfrunte în curând. Am văzut o lumină puternică asupra lor, iar ei s-au unit pentru a vesti fără frică solia îngerului al treilea. – *Scrieri timpurii*, 277.

†

„Noi trebuie să lucrăm pentru a proclama solia îngerului al treilea, a poruncilor lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus. Solia trebuie proclamată cu un glas tare și ea trebuie dusă întregii lumi. Trebuie să unim prezentarea principiilor reformei sănătății cu această solie, nu să le prezentăm separat și **în nici un caz prima să nu ia locul celei de-a doua.**” – *Sfaturi pentru editori*, 139.

†

„Solia îngerului al treilea are o mai mare importanță decât lăsăm noi acum să se înțeleagă. Noi trebuie să depunem toate eforturile pentru a descoperi tot ce este posibil din semnificațiile acestei solii foarte importante. Pământul trebuie să se umple de slava sa. Chiar acum îngerii

din ceruri vor zbura peste fața pământului pentru a trezi interesul în mintea multora dacă noi vom lucra împreună cu ei. Dar este trist faptul că noi nu conlucrăm cu providența lui Dumnezeu și lășăm nefăcută lucrarea de a duce razele adevărului acelor care sunt în întuneric.” – Idem, 140.

†

„Cred că va avea loc un progres hotărât în poporul nostru, o străduință mult mai serioasă de a ține pasul cu solia îngerului al treilea (Manuscrisul 10, 1889). Fiecare dintre cei ce declară a crede că Domnul vine în curând să cerceteze Scripturile ca niciodată mai înainte, deoarece Satana este hotărât să încerce orice mijloc posibil pentru a ține sufletele în întuneric și pentru a orbi mintea în fața pericolelor din vremurile în care trăim. Fiecare credincios să-și ia Biblia cu rugăciune stăruitoare, cerând să fie iluminat de Duhul Sfânt pentru a înțelege adevărul, ca să-L poată cunoaște mai bine pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis El. [...] Timpul încercării se află chiar în fața noastră, **deoarece solia îngerului al treilea, care a fost rostită cu glas puternic, a început să fie vestită deja prin descoperirea neprihănirii lui Hristos, Mântuitorul care iartă păcatele. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul [...].**” – *Solii alese*, Vol. 1, 362-363,

†

Tema Marii Lupte și ploaia târzie

„Noi ar trebui să ne rugăm la fel de stăruitor pentru coborârea Duhului Sfânt cum s-au rugat ucenicii în Ziua Cincizecimii. Dacă ei au avut nevoie de El în acel timp, cu atât mai mult avem noi nevoie astăzi.” – *Mărturii*, Vol. 5, 158.

†

„Dar în preajma încheierii secerișului pământului, este făgăduită o revărsare deosebită a Duhului Sfânt care va pregăti biserica pentru venirea Fiului omului. **Această revărsare a Duhului este asemenea revărsării ploii târzii;** și, în vederea acestei înnoite puteri, creștinii trebuie să înalțe cererile lor la Domnul secerișului «în timpul ploii târzii». Drept răspuns, «Domnul urnește norii plini de fulgere și vă trimite o ploaie îmbelșugată». «El vă va da ploaie, ... vă va trimite ploaie timpurie și târzie» (Zaharia 10:1, Ioel 2:23).” – *Faptele apostolilor*, 55.

†

„Dar, atâta timp cât membrii bisericii lui Dumnezeu de astăzi nu au o vie legătură cu Izvorul oricărei creșteri spirituale, ei nu vor fi gata pentru vremea secerișului. Dacă ei nu mențin lămpile lor pregătite și arzând, nu vor putea primi o înnoită măsură a harului în vreme de deosebită nevoie. Numai aceia care primesc mereu noi și proaspete măsuri de har vor avea putere potrivită cu nevoile lor zilnice și capacitatea de a folosi această putere. În loc să privească spre un timp în viitor, când, printr-o înzestrare deosebită cu putere spirituală, să primească o destoinicie miraculoasă pentru câștigarea de suflete, ei se predau zilnic lui Dumnezeu ca să-i facă vase potrivite pentru a fi folosite de El. Ei trebuie să desăvârșească zilnic ocaziile de slujire ce stau la îndemâna lor. Zilnic, ei trebuie să dea mărturie pentru Domnul oriunde ar fi, fie în preocupările mărunte ale vieții de cămin, fie într-un domeniu de folosință publică.” – *Idem*.

†

„Aceste evenimente trebuie să se repete chiar cu și o mai mare putere. Revărsarea Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii a fost Ploaia

Timpurie, dar Ploaia Târzie va fi mult mai abundentă. Duhul Sfânt așteaptă să fie cerut și primit. Domnul Hristos trebuie să fie din nou descoperit în toată plinătatea Sa prin puterea Duhului Sfânt. Atunci, oamenii vor înțelege mai bine valoarea Mărgăritarului de preț și vor spune împreună cu apostolul Pavel: «Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos. Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos, Isus, Domnul meu.» (Filipeni 3:7-8).” – *Parabolele Domnului Hristos*, 121.

†

„În timp ce ne rugăm lui Dumnezeu pentru Duhul Sfânt, El va realiza în noi blândețea și smerenia inimii, o dependență conștientă de El pentru a primi **ploaia târzie care ne desăvârșește**. – *Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei*, 507.

†

„Lucrarea se va asemana cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum «ploaia timpurie» a fost dată, prin revărsarea Duhului Sfânt, la începutul predicării Evangheliei pentru a face posibilă creșterea seminței prețioase, tot așa «**ploaia târzie**» va fi dată la încheierea ei pentru **coacerea recoltei**.” – *Tragedia veacurilor*, 611.

†

„Ploaia târzie care maturizează recolta reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru venirea Fiului omului. Totuși, dacă ploaia timpurie nu a avut loc, nu va fi viață, firul verde nu va răsări. **Prin urmare, dacă stropii ploii timpurii nu și-au făcut lucrarea, ploaia târzie nu poate să aducă nicio sămânță la desăvârșire**.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei*, 506.

†

„Numai aceia care trăiesc în lumina pe care o au vor primi o lumină mai mare. **Dacă nu progresăm zilnic în exemplificarea virtuților creștine, nu vom recunoaște manifestarea Duhului Sfânt în ploaia târzie**. Este posibil ca aceasta să vină în inima tuturor celor din jurul nostru, dar noi nu o vom discerne și nici nu o vom primi.” – *Idem*.

†

„**Solia îngerului al treilea se intensifică într-o mare strigare**, iar voi nu trebuie să simțiți că aveți libertatea de a neglija datoria prezentă și să continuați a cultiva ideea că veți primi o mare binecuvântare cândva, pentru a fi pregătiți pentru rouă cerească și pentru căderea ploii târzii,

deoarece ploaia târzie va veni, iar binecuvântarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet curățat de orice întinare. Lucrarea noastră pentru astăzi este să-l supunem sufletul Domnului Hristos, ca să fim pregătiți pentru timpul înviorării care vine de la fața Domnului nostru — pregătiți pentru botezul cu Duhul Sfânt” – *Evanghelizare*, 702.

†

„Nu trebuie să ne facem griji cu privire la ploaia târzie. Tot ce avem de făcut este să ne păstrăm vasul curat și gata să fie umplut, pregătit pentru primirea ploii cerești, rugându-ne fără încetare: „Fă să cadă ploaia târzie în vasul meu! Fă ca lumina slăvitului înger care se alătură îngerului al treilea să strălucească asupra mea, dă-mi și mie o parte în lucrare, fă-mă să vestesc solia, ajută-mă să fiu împreună lucrător cu Isus!”. Căutându-L în felul acesta pe Dumnezeu, dați-mi voie să vă spun că, prin harul Său, El vă va ajuta să fiți gata în orice timp.” – *Evenimentele ultimelor zile*, 194.

†

„Să nu credeți că veți fi găsiți ca vase pentru slavă în timpul ploii târzii, ca să primiți slava lui Dumnezeu, dacă vă înălțați sufletele în deșertăciune, vorbind lucruri stricate, nutrind în taină rădăcinile de amărăciune aduse de la Conferința de la Minneapolis. Fața încruntată a lui Dumnezeu se va întoarce spre oricine nutrește și alimentează aceste rădăcini de disensiune și posedă un spirit atât de neasemănător cu Spiritul lui Isus” – *Materialele 1888*, 442.

†

„Putem fi siguri că atunci când Duhul Sfânt va fi revărsat, aceia care nu au primit și nu au apreciat ploaia timpurie nu vor vedea sau înțelege valoarea ploii târzii.” – *Materialele 1888*, 1501.

†

„Ploaia târzie va veni asupra acelor care sunt curați [...]” – *Mărturii nepublicate*, 3.

†

Tema Marii Lupte și rugăciunea

„**Rugăciunea și credința sunt strâns legate și trebuie să fie studiate împreună.** În rugăciunea credinței există știință divină, o știință pe care trebuie s-o înțeleagă orice om care vrea să trăiască o viață plină de succes. Domnul Hristos spune: «De aceea vă spun că orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea» (Marcu 11:24). El ne spune clar că lucrurile pe care le cerem trebuie să fie în conformitate cu voința lui Dumnezeu. Noi trebuie să cerem lucrurile pe care ni le-a făgăduit, iar tot ce primim trebuie să fie folosit pentru a împlini voia Sa. Când sunt împlinite condițiile, făgăduința este sigură. **Putem cere** iertarea păcatului, Duhul Sfânt, un temperament creștin, înțelepciune și putere pentru a face lucrarea Sa, orice dar pe care El l-a făgăduit. **Apoi, urmează să credem** că vom primi ce am cerut și să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru primirea aceluia lucru.” — Educație, 257-258.

†

„**Rugăciunea este deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten.** Nu pentru că ar fi necesar să-l vorbim despre noi, ci pentru a ne face capabili să îl acceptăm. Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.” — Rugăciunea, 8.

†

„Noi avem privilegiul de a ne deschide inima și de a lăsa lumina prezenței lui Hristos să intre în ea. Fratele meu, sora mea, stați în fața luminii. **Veniți în prezența reală și personală a lui Hristos, ca să puteți exercita o influență înălțătoare și înviorătoare.** Credința voastră să fie puternică, statornică și curată. Recunoștința față de Dumnezeu să umple inima voastră. Când vă treziți dimineața, îngenuncheați pe marginea patului și cereți-I lui Dumnezeu să vă dea puterea necesară pentru a îndeplini datoriile zilei și pentru a înfrunta ispitele ei. Cereți-I să vă ajute să aduceți frumusețea caracterului lui Hristos în lucrarea voastră. Cereți-I să vă ajute să roștiți cuvinte care le vor inspira speranță și curaj celor din jurul vostru și vă vor aduce mai aproape de Mântuitorul.” — Idem, 9.

†

„**Viața noastră trebuie să fie strâns legată de Hristos.** Trebuie să primim continuu putere de la El, să ne împărtășim din Pâinea vie care S-a coborât din cer, să bem din fântâna mereu proaspătă a vieții și să transmitem mai departe fără încetare comorile ei abundente. Dacă Îl păstrăm pe Domnul în atenția noastră, îngăduind inimii noastre să-și exprime mulțumirea și laudele la adresa Lui, viața noastră religioasă își va păstra o stare de învioreare continuă. **Rugăciunile noastre vor lua forma unei conversații cu Dumnezeu,** ca și când am vorbi cu un prieten. El ne va descoperi tainele Sale în mod personal. Adesea, vom trăi un simțământ fericit al prezenței Domnului Isus, și inima ne va arde înăuntrul nostru, pe măsură ce Domnul ne va atrage tot mai aproape de El, stabilind o relație de comuniune cu noi, așa cum a făcut cu Enoh. Când creștinul va trăi cu adevărat această experiență, în viața lui se va vedea o simplitate, o umilință, o blândețe și o smerire a inimii, care le vor arăta tuturor celor cu care se va asocia, că a fost cu Isus și că a învățat de la El.” – Idem, 12.

†

„**Rugăciunea este respirația sufletului. Este secretul puterii spirituale.** Niciun alt mijloc al harului nu o poate înlocui pentru a păstra sănătatea sufletului. Rugăciunea aduce inima într-o comuniune directă cu Izvorul vieții și întărește vigoarea și tonusul experienței religioase. A neglija rugăciunea sau a ne ruga ocazional, atunci când ne convine, înseamnă a pierde legătura cu Dumnezeu. Însușirile spirituale își pierd vitalitatea, iar experiența religioasă va fi lipsită de sănătate și vigoare” – Idem, 12.

†

„**Rugăciunea zilnică este la fel de necesară pentru a crește în har și în viața spirituală,** cum este hrana obișnuită pentru bunăstarea noastră fizică.” – Idem, 17.

†

„Mulți dintre aceia care se străduiesc să asculte de poruncile lui Dumnezeu au puțină pace și bucurie. Această lipsă în experiența lor **este urmarea faptului că nu și-au exercitat credința.** Ei se comportă ca și cum ar trăi într-o țară cu pământul sărat, într-o pustie pârjolită de soare. Ei cer puțin, în timp ce ar putea să ceară mult, pentru că făgăduințele lui Dumnezeu nu au nicio limită. Astfel de oameni nu reprezintă sfințirea ce vine prin ascultarea de adevăr. Dumnezeu ar dori ca toți fiii și fiicele Sale să fie fericiți, în pace și ascultători. Prin exercitarea credinței, cel credincios ajunge în posesia acestor binecuvântări. **Prin credință poate fi împlinită orice lipsă a caracterului, poate fi curățită orice pată, poate fi**

corectată orice greșeală și poate fi dezvoltată orice însușire aleasă. Rugăciunea este mijlocul rânduit de cer pentru a avea succes în lupta cu păcatul și în dezvoltarea caracterului creștin. Influența divină, care vine ca răspuns la rugăciunea credinței, va împlini în sufletul celui care se roagă tot ce a cerut el. Noi putem cere iertare pentru păcate, putem cere Duhul Sfânt, o fire asemenea lui Hristos, înțelepciune și tărie pentru a face lucrarea Sa și orice dar pe care El l-a promis, iar făgăduința este: «Veți primi».” – *Istoria faptelor apostolilor*, 563-564.

†

„Dacă Mântuitorul lumii, Fiul lui Dumnezeu, a simțit nevoia de a Se ruga, cu atât mai mult noi, ca ființe muritoare și slabe, ar trebui să simțim nevoia de a ne ruga zelos și consecvent. Tatăl nostru ceresc așteaptă să-și reverse asupra noastră plinătatea binecuvântărilor Sale. Este privilegiu nostru acela de a bea cu îndestulare din fântâna lubirii Nemărginite. Este de mirare că ne rugăm așa de puțin! Cu toate că Dumnezeu este binevoitor și gata să asculte rugăciunea sinceră a celui mai umil dintre copiii Săi, din partea noastră se manifestă o mare rețineră și lipsă de interes pentru a-l face cunoscute nevoile noastre. Ce ar putea gândi îngerii cerului despre ființele omenești sărmăne, neajutorate și supuse ispitei, care, în ciuda faptului că inima iubirii infinite a lui Dumnezeu se pleacă spre ei gata să le dea mai mult decât cer sau gândesc, totuși se roagă așa de puțin și au atât de puțină credință? Îngerii se închină înaintea lui Dumnezeu cu bucurie și simt plăcere să stea aproape de El. Ei consideră comuniunea cu Dumnezeu cea mai mare bucurie a lor; totuși fiii acestui pământ, care au așa de multă nevoie de ajutorul pe care numai Dumnezeu îl poate da, par a fi mulțumiți să umble în afara luminii Duhului Său și fără însoțirea prezenței Sale. Întunericul celui rău îi învăluie pe aceia care neglijează rugăciunea. Șoaptele ispititoare ale vrăjmașului îi amăgesc la păcat; și toate acestea, pentru că ei nu folosesc privilegiile pe care li le-a dat Dumnezeu prin comuniunea divină a rugăciunii. De ce oare copiii lui Dumnezeu sunt așa reticenți și lipsiți de dispoziția de a se ruga, știind că rugăciunea este cheia cu care mâna credinței deschide tezaurul cerului, unde se află depozitate resursele inepuizabile ale Celui Atotputernic? Fără rugăciune continuă și fără veghere atentă, suntem în pericolul de a deveni din ce în ce mai nepăsători și de a ne abate de la calea cea dreaptă. Vrăjmașul mântuirii se străduiește fără încetare să ne blocheze calea spre tronul milei, ca să nu putem obține, prin rugăciuni stăruitoare și credință, harul și puterea de a rezista ispitei.” — *Calea către Hristos*, 93-94.

†

„Fiți stăruitori și sinceri. Rugăciunea fierbinte valorează mult. **Luptați în rugăciune asemenea lui Iacov. Agonizați.** Dacă, în grădină, Domnul Isus S-a rugat până când sudoarea I s-a făcut ca stropii mari de sânge, și voi trebuie să faceți un efort. **Nu părăsiți cămăruța tainică până când nu vă simțiți puternici în Dumnezeu,** apoi vegheați și, atâta vreme cât vegheați și vă rugați, veți putea rămâne netulburați, iar harul lui Dumnezeu va putea să se arate în voi.” — *Mărturii*, Vol. 1, 158.

†

„Strigați după Dumnezeu cu sinceritate și cu o foame a sufletului. Luptați eu solii cerești până când veți avea biruința. Puneți-vă toată făptura în mâinile Domnului: trup, suflet și spirit și hotărâți-vă să fiți slujitorii Săi iubitori și consacrați, conduși de voința și gândirea Sa și pătrunși de Duhul Său.” — *Rugăciunea*, 75.

†

„Cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre este o înviore a adevăratei evlavii în rândurile noastre. Trebuie să depunem un efort stăruitor pentru a obține binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu este doritor să reverse binecuvântarea Sa asupra noastră, ci pentru că noi suntem nepregătiți să o primim. Tată! nostru ceresc este mai doritor să le dea Duhul Său cei Sfânt celor ce Îl cer, decât sunt părinții pământești doritori să le dea daruri bune copiilor lor. Cu toate acestea, lucrarea noastră este aceea de a ne mărturisi păcatul, de a ne umili, de a ne pocăi și de a ne ruga stăruitor, îndeplinind astfel condițiile pe care le-a pus Dumnezeu când a făgăduit că ne va da binecuvântarea Sa. **Înviorarea spirituală trebuie să fie așteptată numai ca răspuns la rugăciune.**” — *Solii alese*, Vol. 1, 121.

†

„Asupra ucenicilor care **așteptau și se rugau**, Duhul Sfânt a venit cu o asemenea plenitudine, încât a cuprins fiecare inimă. Cel Infinit S-a manifestat cu putere în biserica Sa. Era ca și cum această putere fusese zăvorâtă de veacuri, iar acum, Cerul se bucura de faptul că putea să reverse asupra bisericii bogățiile harului Duhului Sfânt. Sub influența Duhului Sfânt, cuvintele de pocăință și mărturisire se amestecau cu imnuri de laudă pentru păcatele iertate. Se auzeau cuvinte de mulțumire și profeții. Cerul întreg s-a coborât să privească și să adore înțelepciunea fără egal și de necuprins a iubirii. Cuprinși de uimire, apostolii au exclamat: «Iată, aceasta este dragostea». Ei au ajuns să fie conștienți de darul care

le-a fost dat. Care a fost urmarea? Sabia Duhului, proaspăt ascuțită cu putere și scăldată în fulgerele cerului, și-a croit drum prin necredință. Mii au fost convertiți într-o zi.” – *Istoria faptelor apostolilor*, 38.

†

„Duhul Sfânt le este dat numai acelor care caută cu umilință pe Dumnezeu, care urmează călăuzirea și harul Său. Puterea lui Dumnezeu așteaptă să fie cerută și primită. Această binecuvântare făgăduită, dacă este cerută prin credință, aduce cu sine toate celelalte binecuvântări. Ea se dă potrivit cu bogățiile harului lui Hristos, iar El este gata să dea fiecărui suflet atât cât poate să primească.” – *Hristos Lumina lumii*, 673.

†

„Trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să deschidă izvoarele apei vieții. Fiecare trebuie să primească apa vie pentru el însuși. **Acum, în timpul ploii târzii, să ne rugăm cu inima smerită și cu toată stăruința, pentru ca torențele harului să se poată revărsa peste noi.** Să ne rugăm cu ocazia fiecărei adunări, să ne rugăm lui Dumnezeu să dea chiar acum sufletului nostru căldura și umiditatea necesară germinării seminței. În timp ce ne rugăm lui Dumnezeu pentru Duhul Sfânt, El va realiza în noi blândețea și smerenia inimii, o dependență conștientă de El pentru a primi ploaia târzie care ne desăvârșește. Dacă vom cere cu credință binecuvântarea, o vom primi, așa cum a făgăduit Dumnezeu.” – *Mărturie pentru pastori și slujitorii evangheliei*, 508.

†

„Rugați-vă neîncetat și vegheați, lucrând în armonie cu rugăciunile voastre. Când vă rugați, încredeți-vă în Dumnezeu. **Este timpul ploii târzii, când Domnul va da o măsură bogată a Duhului Său.** Fiți plin de zel în rugăciune și vegheați în Duhul Sfânt.” – *Idem*, 512.

†

„Dacă Mântuitorul oamenilor, cu puterea Lui divină, a simțit nevoia de rugăciune, cu cât mai mult ar trebui să simtă muritorii slabi și păcătoși nevoia de rugăciune fierbinte și constantă! Când a fost atacat de ispita cea mai nemiloasă, Hristos nu a mâncat nimic. El S-a predat lui Dumnezeu și, prin rugăciune stăruitoare și supunere desăvârșită față de voința Tatălui Său, a ieșit biruitor. Cei care mărturisesc adevărul în aceste zile de pe urmă, mai presus de oricare altă categorie de creștini, trebuie să-L imite pe Marele Model în rugăciune.” – *Rugăciunea*, 274.

†

„Aluatul evlaviei nu și-a pierdut întru totul puterea. **În timpul când pericolul și descurajarea bisericii sunt cele mai mari, mica grupă care stă în lumină va geme și va suspina pentru nelegiuirile ce au loc în țară.** Totuși rugăciunile lor se vor înălța îndeosebi pentru biserică, deoarece membrii ei se comportă așa cum se comportă lumea. Rugăciunile stăruitoare ale acestui număr mic de credincioși nu vor fi în zadar. Când Domnul va veni ca un răzbunător, El va veni, de asemenea, ca un protector al acelor care au păstrat credința în toată curăția ei și s-au păstrat pe ei înșiși neîntinați față de lume. Într-un timp ca acesta, Dumnezeu, deși a avut multă răbdare cu ei a făgăduit sa-i răzbune pe aleșii Săi care strigă zi și noapte la El.” – *Mărturii pentru comunitate*, Vol. 5, 209-210.

†

„I-am văzut pe unii care, cu o credință puternică și strigăte agonizante, se rugau de Dumnezeu. Fețele lor erau palide și marcate de o profundă suferință, reflectând lupta lor interioară. Fețele lor exprimau fermitate și o mare sinceritate; de pe frunțile lor cădeau stropi mari de transpirație. Din timp în timp, fețele li se luminau de semnele ce arătau aprobarea lui Dumnezeu, după care revenea privirea aceea solemnă, sinceră, hotărâtă. Îngerii răi îi înconjurau, aducând întuneric asupra lor, ca să-L ascundă pe Isus de privirile lor, pentru ca ochii să le fie atrași de întunericul care îi înconjura și să fie astfel determinați să nu aibă încredere în Dumnezeu și să cârtească împotriva Lui. Unica lor siguranță era de a-și ține privirile ațintite în sus. Îngerii ai lui Dumnezeu îi aveau în grijă pe cei din poporul lui Dumnezeu și, pe măsură ce atmosfera otrăvită a îngerilor răi era împinsă cu insistență în jurul acestor persoane neliniștite, îngerii cerești își agitau neîncetat aripile deasupra lor pentru a risipi negura groasă. În timp ce aceia care se rugau își continuau strigătele sincere, din timp în timp, o rază de lumină de la Isus venea asupra lor pentru a le încuraja inimile și a le lumina fețele.

Am văzut că unii nu luau parte la această lucrare a rugăciunii agonizante. Păreau indiferenți și lipsiți de griji. Ei nu se împotriveau întunericului din jurul lor, și acesta îi învăluia ca un nor gros. Îngerii lui Dumnezeu i-au părăsit pe aceștia și au mers în ajutorul celor sinceri, care se rugau. Am văzut îngerii lui Dumnezeu grăbindu-se să-i sprijine pe toți aceia care se luptă din toate puterile să țină piept îngerilor răi și să se ajute singuri, făcând cu perseverență apel la Dumnezeu. Dar îngerii Săi i-au părăsit pe cei care nu făceau nici un efort să se ajute singuri; și apoi nu i-am mai văzut.

Am întrebat care este înțelesul zguduirii pe care o văzusem și mi s-a arătat că aceasta va fi provocată de mărturia directă, adusă de sfatul Martorului Credincios către laodiceeni. Aceasta își va face efectul asupra inimii celui ce o primește și îl va face să înalțe stindardul și să vestească fără ocoliș adevărul. Unii nu vor suporta mărturia directă. Ei se vor ridica împotriva ei, și aceasta este ceea ce va provoca o zguduire în poporul lui Dumnezeu. Am văzut că nu s-a luat aminte nici pe jumătate la mărturia Martorului Credincios. Mărturia solemnă de care atârnă destinul bisericii nu a fost apreciată la valoarea ei, dacă nu a fost chiar trecută întru totul cu vederea. Această mărturie trebuie să provoace o pocăință profundă; toți cei ce o primesc cu adevărat se vor supune și vor fi curățiți. Îngerul a spus: «Ascultă!» După puțin timp, am auzit o voce asemenea multor instrumente, toate răsunând în acorduri perfecte, dulci și armonioase. Întrecea orice muzică auzită vreodată de mine, părând să fie plină de îndurare, compasiune și de o bucurie înălțătoare, sfântă. Ea mi-a străbătut întreaga ființă.

Îngerul a spus: «Privește!» Atenția mi-a fost apoi îndreptată către grupul teribil de zguduit pe care-l văzusem. Mi-au fost arătați cei pe care îi văzusem mai înainte plângând și rugându-se cu un duh zdrobit. Detașamentul de îngeri păzitori din jurul lor fusese dublat, iar ei erau îmbrăcați cu armură din cap până în picioare. Se mișcau într-o ordine desăvârșită, ca o companie de soldați. Fețele lor arătau conflictul teribil prin care trecuseră. Cu toate acestea, trăsăturile lor, marcate de o mare suferință interioară, străluceau acum de lumina și slava cerului. Ei obținuseră biruința, și aceasta îi umpluse de cea mai adâncă recunoștință și bucurie sfântă.

Acest grup scăzuse ca număr. Unii fuseseră zguduiți, căzuseră în afară și rămăseseră pe drum. Cei nepăsători, indiferenți – care nu se alăturaseră celor care puneau preț pe biruință și mântuire într-atât, încât să se roage cu perseverență și durere pentru a o primi – nu au obținut victoria și au fost lăsați în urmă, în întuneric, iar locurile lor au fost imediat ocupate de alții, care s-au prins de adevăr și au completat rândurile. Îngeri răi făceau încă presiuni asupra lor, dar nu puteau avea nici o putere asupra lor.

I-am auzit pe cei îmbrăcați în armură rostind răspicat adevărul cu mare putere. Acesta avea efect. Mulți fuseseră legați; unele soții de soții lor și unii copii de părinții lor. Cei sinceri, care au fost opriți să asculte

adevărul, s-au prins acum cu nerăbdare de el. Toată teama pe care o aveau față de rudele lor dispăruse și numai adevărul era înălțat înaintea lor. Flămânziseră și însetaseră după adevăr, care le era mai drag și mai prețios decât viața. Am întrebat ce anume provocase această mare schimbare. **Un înger a răspuns: «Este ploaia târzie, înviorarea de la fața Domnului, marea strigare a celui de-al treilea înger».**

O mare putere îi însoțea pe acești aleși. Îngerul a spus: «Privește!» Atenția mi-a fost îndreptată către cei răi sau necredincioși. Erau cu toții agitați. Erau turbați de mânie pentru că zelul și puterea poporului lui Dumnezeu crescuseră. Tulburarea, încurcătura era la tot pasul. Am văzut cum se luau măsuri împotriva grupului care avea lumina și puterea lui Dumnezeu. Întunericul s-a îndesit în jurul lor; cu toate acestea, ei stăteau neclintii, aprobați de Dumnezeu și încrezători în El. I-am văzut încurcați; apoi, i-am auzit strigând cu sinceritate către Dumnezeu. Strigătul lor nu înceta nici ziua, nici noaptea: «Voia Ta, o, Doamne, să se facă! Dacă aceasta poate slăvi Numele Tău, deschide o cale de scăpare pentru poporul Tău! Izbăvește-ne de păgânii care ne împresoară. Au hotărât să ne omoare; dar brațul Tău poate aduce mântuirea.» Acestea sunt toate cuvintele pe care mi le pot aminti. Toți păreau să aibă un simțământ profund al nevredniciei lor și manifestau o supunere totală față de voința lui Dumnezeu; totuși, asemenea lui Iacov, fiecare, fără excepție, se ruga cu seriozitate și se lupta pentru izbăvire.

Curând după ce aceștia își înălțaseră strigătul puternic, îngerii, plini de milă, au dorit să meargă să-i salveze. Însă un înger comandant, înalt, nu i-a lăsat. A spus: «Voia lui Dumnezeu nu s-a împlinit încă. Ei trebuie să bea din această cupă. Trebuie să fie botezați cu acest botez.»}

La scurt timp, am auzit glasul lui Dumnezeu, care a făcut să se cutremure cerurile și pământul. S-a produs un mare cutremur de pământ. Peste tot se prăbușeau clădiri. Am auzit apoi un strigăt de biruință, puternic, melodios și clar. M-am uitat la grupul care, nu cu mult timp în urmă, se afla în necaz și robie. Captivitatea lor luase sfârșit. O lumină deosebită strălucea asupra lor. Cât de frumoși arătau atunci! Toate semnele grijilor și oboselii dispăruseră și pe toate fețele se puteau vedea sănătatea și frumusețea. Vrăjmașii lor, păgânii care îi înconjura, au căzut ca morți; nu au putut îndura lumina care strălucea asupra celor izbăviți, sfinți. Această lumină și slavă au rămas asupra lor până când Isus a fost văzut pe norii cerului, și grupul celor credincioși, încercați, a fost

preschimbat într-o clipă, într-o clipire din ochi, dintr-o slavă în alta. Și mormintele s-au deschis, iar sfinții au ieșit îmbrăcați în nemurire, strigând: «Biruință asupra morții și a mormântului»; și, împreună cu sfinții aflați în viață, au fost luați pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh, în timp ce strigăte pline de armonie, de slavă și biruință ieșeau de pe buzele nemuritoare ale tuturor.” – *Scrieri timpurii*, 269-272.

†

*Marea Luptă ia sfârșit,
păcatul și păcătoșii nu mai există*

„Într-un sens special, **advențiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină.** Lor le-a fost **încredințată ultima avertizare** pentru o lume ce piere. Asupra lor luminează lumina minunată aflată în Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost dată **o lucrare de cea mai mare însemnătate — proclamarea primei, a celei de a doua și a celei de a treia solii îngerești.** Nicio altă lucrare nu este de o importanță atât de mare. Ei nu trebuie să îngăduie ca altceva să le absoarbă atenția. Nouă ne-au fost date, pentru a le vesti lumii, adevărurile cele mai solemne care le-au fost **încredințate** vreodată muritorilor. **Proclamarea acestor adevăruri trebuie să fie lucrarea noastră.** Lumea trebuie să fie avertizată, și poporul lui Dumnezeu să fie sincer față de sarcina **încredințată** lui. Să așteptăm noi oare până când judecățile lui Dumnezeu vor cădea asupra celor nelegiuți, pentru ca abia atunci să le spunem cum Să le evite? Unde este credința noastră în Cuvântul lui Dumnezeu? Oare trebuie să vedem cum se împlinesc cele prezise, pentru ca abia atunci să credem ce a spus El? Lumina a venit la noi în raze clare și distincte, arătându-ne că ziua cea mare a Domnului este aproape, «este chiar la uși». Nu greșiți ținta. În această lucrare mare nu trebuie să fie niciun timp folosit inutil. Să nu greșim ținta. Timpul este prea scurt pentru a descoperi tot ce ni s-ar putea explica. Ca să cunoaștem toată lungimea, lărgimea, înălțimea și adâncimea Scripturilor va fi nevoie de o veșnicie. Pe insula Patmos, apostolului Ioan i-au fost descoperite acele lucruri pe care Dumnezeu a dorit ca el să le vestească oamenilor. Cercetați descoperirile acestea. Aici sunt subiecte vrednice de meditația noastră, învățături vaste și cuprinzătoare, pe care oștirile îngerești caută acum să le transmită. Contemplați viața și caracterul lui Hristos și studiați despre lucrarea Sa de mijlocire. Aici sunt înțelepciunea infinită, dragostea infinită, dreptatea infinită și mila infinită. Aici sunt adâncimea, înălțimea, lungimea și înălțimea asupra cărora trebuie să se îndrepte atenția noastră. Pentru a prezenta universul vieții, al caracterului și al lucrării de mijlocire a Domnului Hristos au fost folosite

nenumărate pene, și totuși fiecare minte prin care Duhul Sfânt a lucrat, a înfățișat subiectele acestea într-o lumină nouă, în conformitate cu gândirea și cu spiritul slujitorului omenesc. Noi vrem adevărul așa cum este el în Isus, pentru că dorim să-i facem pe oameni să înțeleagă ce înseamnă Hristos pentru ei și care sunt responsabilitățile pe care sunt chemați să le accepte pentru El. În calitate de reprezentanți și martori ai Săi, trebuie să ajungem la o cunoaștere deplină a adevărilor mântuitoare pe care le-am descoperit prin experiență.” – *Evanghelizare*, 119-121.

†

„Noi avem obligația de a proclama cu credincioșie **întregul sfat al lui Dumnezeu. Să nu facem mai puțin evidente adevărurile speciale** care ne-au separat de lume și ne-au făcut să fim ce suntem, căci ele sunt pline de însemnătate pentru interesele veșnice. **Dumnezeu ne-a dat o lumină cu privire la evenimentele care se desfășoară acum**, în ultima rămășiță de timp, iar noi **trebuie să vestim adevărul** în lume atât în scris, cât și prin vorbire, nu într-o modalitate timidă și lipsită de viață, ci printr-o demonstrare a Duhului și a puterii lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei*, 470.

†

„Înainte universului s-a prezentat lămurit jertfa cea mare făcută de Tatăl și de Fiul în favoarea omului. A venit ceasul când **Hristos Își ocupă poziția de drept** și este preamărit mai presus de domnii și de puteri și de orice nume ce se poate da. Pentru bucuria care-I era pusă înainte — ca să aducă multe suflete la slavă — a suferit El crucea și a disprețuit rușinea. Și pe cât de neînțeles de mari au fost durerea și rușinea, cu mult mai mari sunt bucuria și slava. **El privește asupra celor răscumpărați, înnoiți după chipul Său, toate inimile purtând pecetea desăvârșită a divinului, toate fețele reflectând asemănarea cu Împăratul lor. El vede în ei rezultatul muncii sufletului Său și este mulțumit.** Apoi, cu un glas care mișcă mulțimile celor drepti și ale celor nelegiuți, El declară: «Iată răsplata pentru sângele Meu. Pentru aceștia am suferit, pentru ei am murit, ca să locuiască înaintea Mea în veacurile veșnice». Iar din gura celor îmbrăcați în haine albe din jurul tronului se înalță cântecul de laudă: «Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!» (Apocalipsa 5:12).” — *Tragedia veacurilor*, 671.

†

„Cu toate că Satana a fost constrâns să recunoască dreptatea lui Dumnezeu și să se plece înaintea supremației lui Hristos, **caracterul lui rămâne neschimbat**. Spiritul de răzvrătire izbucnește iarăși ca un torent puternic. Plin de furie, se hotărăște să nu abandoneze lupta cea mare. A venit timpul pentru o luptă disperată, finală, împotriva Împăratului cerului. Se aruncă în mijlocul supușilor lui și încearcă să-i inspire cu propria furie, ridicându-i pe loc la luptă. Dar dintre toate milioanele pe care le-a amăgit la răscoală nu este niciunul care să-i recunoască supremația. Puterea lui este sfârșită. Cei nelegiuți sunt plini de aceeași ură față de Dumnezeu pe care o inspiră Satana; dar ei văd că situația lor este deznădăjduită, că nu pot birui în lupta împotriva lui Iehova. Mânia lor se aprinde împotriva lui Satana și a acelor care au fost agenții lui în amăgire și, cu o furie demonică, se întorc împotriva lor.” – Idem.

†

„În viața aceasta, **abia începem să înțelegem subiectul minunat al mântuirii**. Cu înțelegerea noastră mărginită, putem aprecia foarte corect rușinea și slava, viața și moartea, dreptatea și mila, care se întâlnesc la cruce; totuși, cu cele mai ascuțite puteri mintale, nu putem prinde adevărata lor însemnătate. Lungimea și lățimea, adâncimea și înălțimea iubirii răscumpărătoare sunt înțelese prea slab. **Planul de Mântuire nu va fi deplin înțeles nici chiar atunci când cei răscumpărați vor vedea așa cum sunt văzuți și vor cunoaște așa cum sunt cunoscuți, însă, de-a lungul veacurilor veșnice, adevărul se va descoperi continuu în fața minților uimite și încântate**. Cu toate că necazurile, durerile și ispitele pământului sunt terminate, iar cauza îndepărtată, poporul lui Dumnezeu va avea totdeauna o cunoaștere lămurită, inteligentă, a ceea ce a costat mântuirea lor.” – Idem, 651.

†

„**Crucea lui Hristos va fi știința și cântecul mântuiților în toată veșnicia**. În Hristos cel slăvit Îl vor vedea pe Hristos cel răstignit. Niciodată nu se va uita că El, a cărui putere a creat și susținut lumile nenumărate prin vastele domenii ale spațiului, iubitul Fiul al lui Dumnezeu, Maiestatea cerului, El, pe care heruvimii și serafimii strălucitori se bucurau să-L adore, S-a umilit pentru a ridica omenirea căzută; ca să poarte vinovăția și rușinea păcatului și ascunderea feței Tatălui, până când chinurile unei lumi pierdute l-au sfâșiat inima și l-au zdrobit viața pe crucea de pe Calvar. **Faptul că Făcătorul tuturor lumilor, Arbitrul tuturor destinelor, a trebuit**

să părăsească slava și să Se umilească din dragoste pentru om va provoca totdeauna uimirea și admirația Universului.”- Idem.

†

„Dacă vrei să fii un sfânt în cer, trebuie să fii un sfânt pe pământ. Trăsăturile de caracter pe care ți le formezi în viața de pe pământ nu vor fi schimbate prin moarte sau prin înviere. Veți ieși **din mormânt cu aceeași fire pe care ați manifestat-o în căminul și în anturajul vostru.** La venirea Sa, **Isus nu va schimba caracterul.** Lucrarea de transformare **trebuie să fie făcută acum.** Trăirea noastră de zi cu zi ne hotărăște soarta. Defectele de caracter trebuie să fie regretate și biruite prin harul lui Hristos și, în această vreme de încercare, trebuie să ne formăm un caracter armonios, ca să putem fi pregătiți pentru locuințele de sus.” – *Evenimentele ultimelor zile*, 295.

†

„Întregul univers va fi martor cu privire la natura și la urmările păcatului. Și distrugerea lui totală, care la început ar fi provocat îngerilor frică, iar lui Dumnezeu dezonoare, **va îndreptăți acum iubirea Sa și-l va restabili onoarea în fața universului ființelor** care-și găseau plăcerea să facă voia Sa și în a căror inimă este Legea Sa. **Niciodată nu va mai fi păcatul.** Cuvântul Domnului spune: «Nenorocirea nu vine de două ori» (Naum 1:9). Legea lui Dumnezeu, pe care Satana a declarat-o a fi un jug al robiei, va fi cinstită ca lege a libertății. O creațiune încercată și trecută prin experiențe nu va mai fi niciodată îndepărtată de la supunerea față de Acela al cărui caracter a fost deplin descoperit înaintea lor, ca fiind iubire nepătrunsă și înțelepciune infinită.” – *Tragedia veacurilor*, 504.

†

„Marea luptă s-a sfârșit. **Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat.** O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate se revarsă viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că **Dumnezeu este iubire.**” – Idem, 678.

†

INDEX

A

a asigurat mijloace, 21
Adam, 8, 15, 29, 32, 35, 37, 38, 48, 49,
65, 70, 71, 73, 74, 76, 79, 80, 82, 87,
88, 90, 102, 153
adevărul prezent, 140, 163
adevărului fundamental, 7
administrarea guvernării, 27
apărarea caracterului lui Dumnezeu, 17
apere caracterul, 39
apetitul, 37, 48, 53, 62, 64, 85, 143
Apocalipsa 14, 163, 164
asemănarea cu divinul, 20, 36

B

Biblia, 7, 12, 132
biserica, 5, 14, 22, 104, 112, 115, 117,
119, 147
biserică, 10, 11, 12, 115, 119, 120, 128,
147, 149, 155

C

caracteristici păcătoase, 21
caracterul, 10, 19, 22, 23, 31, 38, 39, 41,
55, 56, 81, 83, 84, 86, 87, 89, 93, 97,
99, 103, 117, 120, 122, 124, 125, 129,
131, 136, 148, 153, 208, 209, 210
cele trei puteri, 121
Cer, 74, 99, 101, 104
Ceruri, 74, 105
chipul lui Dumnezeu, 35, 37, 53, 61, 75,
82, 117, 130, 131
conflict, 5, 10, 11, 16, 25, 89, 132
controlul minților, 44

crediința, 14, 20, 23, 31, 46, 61, 63, 77,
78, 81, 87, 97, 112, 114, 116, 127,
129, 136, 144, 151, 155, 207

Crediința lui Isus, 175

crediință, 5, 6, 23, 45, 46, 47, 49, 61, 68,
69, 75, 76, 78, 79, 81, 85, 93, 109,
110, 111, 115, 116, 119, 123, 125,
128, 136, 149, 151

Cuvântul lui Dumnezeu, 12, 26, 43, 56,
57, 61, 98, 129, 136, 138, 151, 160,
207

D

desăvârșit, 25, 26, 38, 64, 69, 71, 83, 84,
92, 94, 150

desăvârșită, 20, 35, 38, 57, 79, 80, 99,
105, 127, 209, 211

dragoste, 15, 18, 25, 32, 74, 104, 122,
132, 133, 210

dragostea, 10, 26, 88, 93, 116, 120, 122,
155, 208

Duhul Sfânt, 60, 84, 110, 119, 120, 121,
122, 123, 124, 125, 150, 157, 208

Dumnezeu, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13,
14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25,
26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36,
37, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47,
48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 58,
59, 61, 62, 63, 64, 65, 67, 68, 69, 70,
71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80,
81, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91,
92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 102,
103, 104, 105, 106, 109, 110, 111,
112, 114, 115, 116, 117, 118, 119,
120, 121, 122, 123, 124, 125, 127,
129, 130, 132, 134, 135, 136, 137,
138, 139, 140, 141, 142, 143, 144,
145, 146, 147, 149, 150, 151, 152,
154, 155, 156, 157, 158, 207, 208,
209, 210, 211

F

fiecare reformă adevărată își are locul în
solia îngerului al treilea, 170
filozofie intelectuală, 149
forțe supranaturale, 119

G

Garantul, 89, 97
gloria Sa, 38
Golgota, 15, 17, 92, 93, 95, 96, 97, 98,
99, 120

H

heruvim acoperitor, 26, 27
heruvimii acoperitori, 26, 27
Hristos, 5, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17,
18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 31,
32, 33, 37, 38, 39, 45, 46, 47, 49, 51,
52, 53, 54, 56, 59, 61, 62, 63, 64, 65,
67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76,
77, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87,
89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98,
99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107,
109, 110, 111, 112, 113, 114, 115,
116, 117, 119, 120, 121, 122, 123,
125, 128, 129, 130, 131, 132, 134,
135, 136, 137, 142, 143, 147, 150,
158, 159, 208, 209, 210

I

impuls, 120
impulsuri senzuale, 57
Ispita, 44
ispittit, 8, 44, 47, 54, 65, 68, 70, 73, 74,
76, 77, 78, 89, 93, 102, 103
Isus, 5, 16, 20, 21, 22, 32, 33, 38, 42, 43,
45, 47, 51, 52, 59, 60, 63, 69, 70, 72,
75, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 84, 85, 86,
88, 95, 99, 101, 104, 106, 109, 110,

111, 112, 114, 116, 119, 121, 123,
125, 127, 129, 135, 136, 143, 152,
157, 159, 208, 210
Isus Hristos, 61, 80, 81, 82, 124

Î

în persoana sfinților Săi, 9
îngerul nimicitor, 49
Înlocuitorul, 97
întinăciune, 23, 115, 116, 145

J

jertfa, 92, 98, 104, 105, 120, 128, 140,
208
jertfă, 92, 93, 96, 97, 98, 102, 106, 120,
127

L

Legea, 8, 15, 16, 21, 23, 25, 28, 29, 32,
38, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 55, 57, 58,
62, 68, 79, 81, 82, 87, 88, 89, 92, 93,
94, 95, 96, 97, 98, 103, 112, 136, 139,
142, 148, 211
legea lui Dumnezeu, 5, 8, 28, 33, 38, 72,
73, 92, 117
Legea morală, 93
legile oamenilor, 11
Lucifer, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 57, 95
lucrarea de răscumpărare, 9, 21, 36, 38
lucrarea noastră, 207
lupta, 9, 10, 17, 19, 31, 41, 53, 62, 78,
86, 109, 115, 119, 124, 128, 148, 209
luptă, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 22, 46, 54, 57,
58, 74, 82, 86, 87, 89, 95, 112, 121,
147, 149, 209, 211

M

manifesta caracterul, 10

mare strigare, 167, 179, 181, 182, 183, 189, 191, 195
Marea Luptă, 5, 7, 15, 31, 41, 207
marea strigare, 145, 167, 179, 180, 181, 183, 184, 186, 190, 205
marea strigare a îngerului al treilea, 167, 179, 180, 186
marii strigării, 190
marii teme centrale, 7
Mântuitorul, 13, 17, 20, 71, 73, 74, 79, 84, 85, 90, 91, 97, 102, 104, 114, 120, 122, 136
mesajul îndreptățirii prin credință, 166
Mintea, 27, 37, 53, 55, 56, 62, 112, 131, 138

N

natura păcatului, 31, 41
necesită desăvârșirea caracterului, 117
necredința, 45, 46, 149
necredință, 45, 152, 155
neprihănire, 6, 38, 60, 85, 109, 128
Neprihănit, 121
neprihănită, 58
nevoie de noi, 39
noi ordini, 149
nu poate păzi, 30
nu poate ține, 29, 73

O

obiectul educației, 9, 36
Omenirea este instrumentul, 39
omul însuși trebuie să joace un act, 39
onoarea legii, 93
Onoarea lui Hristos, 38
Opera, 134
oștirea cerească, 29
otrăvesc mintea, 132

P

pace, 21, 53, 60, 62, 90, 91, 144, 156, 161
pacea, 12, 122
pasiunile, 37, 45, 52, 53, 55, 56, 59, 61, 62, 64, 142
păcat, 6, 17, 20, 21, 32, 35, 36, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 51, 53, 54, 69, 70, 74, 76, 77, 81, 89, 93, 96, 98, 102, 103, 109, 110, 111, 114, 115, 121, 125, 128, 137, 140
păcatul, 12, 18, 29, 37, 41, 42, 43, 44, 45, 60, 63, 70, 73, 76, 84, 85, 87, 90, 93, 94, 96, 97, 103, 109, 114, 139, 144, 145, 207, 211
perfecționarea caracterului, 38
perfecțiunea, 9, 20, 36
Planul de mântuire, 20, 36, 160
ploaia târzie, 116, 156, 158, 173, 186, 193, 194, 195, 202, 205
ploii târzii, 193, 195, 196, 202
Predicarea Cuvântului nu va fi de niciun folos, 122
principiile lui Iehova, 11
Progresul, 7
progresul soliei îngerului al treilea, 163
puterea ei recreatoare, 20
puterile superioare ale ființei, 54

R

Rămășița poporului, 181
Răscumpărătorul, 23, 39, 72, 121, 130
răscumpere, 9, 71
răul sub controlul conștiinței, 124
reforma sănătății, 139, 140, 143
reînviare a evlaviei, 155
renunțarea la doctrinele, 148
reorganizare, 149
reprezentant al lui Dumnezeu, 37
respingerea Legii, 12
Romanele, 131
romanismului (catolicismului), 152

S

sanctuarul sufletelor, 115
Satana, 8, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 18, 19,
21, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 36, 41, 44,
45, 50, 52, 55, 57, 58, 59, 60, 62, 65,
67, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 83,
87, 88, 89, 90, 94, 95, 98, 99, 104,
114, 116, 117, 127, 128, 134, 137,
138, 143, 147, 149, 151, 152, 155,
156, 159, 209, 211
sânge, 11, 16, 50, 102, 107, 110, 156,
160
sângele, 15, 84, 99, 100, 101, 104, 110,
111, 114, 115, 117, 135, 209
semnul, 49
sfânta sfintelor, 163
sigiliul, 116
siguranța veșnică, 36
simpatia, 19, 99
Slava lui Dumnezeu, 117
solia, 139, 143, 144, 145, 158
Solia care conduce la mântuirea
sufletelor, 164
Solia evangheliei pentru acest timp este
cuprinsă în solia îngerului al treilea,
170
solia îngerului al treilea, 140, 163, 164,
167, 169, 170, 171, 172, 173, 175,
181, 182, 187, 188, 191
solia îngerului al treilea este Evanghelia,
164
solie, 14, 112, 139, 154
stăpânirea, 8, 21, 37, 45, 52, 54, 56, 62,
64, 74

stăpânite de voință, 54
steagul întunecat, 9
străjeri, 207
sub steagul soliei îngerului al treilea, 168
sufletul, 8, 12, 15, 20, 44, 45, 47, 55, 60,
68, 82, 89, 92, 119, 122, 123, 124,
128, 129, 141, 142, 151, 157
supremația iubirii, 26

T

teatrul, 5, 133
Tema centrală, 20
Tema Marii Lupte, 5, 6, 16, 20, 25, 35,
41, 67, 95, 101, 109, 119, 127, 139,
147
temelia guvernării, 12, 25, 93
trezească pasiunile, 45
tronul lui Dumnezeu, 14, 27, 81, 105
Trupul, 8, 54, 141

U

ultima solie de har, 163
Ultima verigă a simpatiei, 99
unitatea, 12, 89

V

vestit cu voce puternică, 164

Z

zidirea caracterului, 8